Klein, 1750.

0 ⁿ° 9^d
.16/c

42550

IACOBI THEODORI KLEIN
SECR. CIV. GED.
SOC. REG. LOND. ET ACAD. SCIENT. BONON. SODALIS

HISTORIAE AVIVM PRODROMVS

CVM PRAEFATIONE
DE
ORDINE ANIMALIVM IN GENERE.
ACCESSIT
HISTORIA MVRIS ALPINI
ET
VETVS VOCABVLARIVM ANIMALIVM
MSC.
CVM FIGVRIS.

LVBECAE
APVD IONAM SCHMIDT.
MDCCL.

WELLCOME HISTORICAL MEDICAL LIBRARY

VIRO.

OMNIBVS. TITVLIS. EXIMIO.

IN.

ARTE. MACHAONIA.

PRAECELLENTI.

DOCTISSIMO. CONSVLTISSIMO.

DN. DN.

PETRO. CHRISTIANO. WAGNERO.

SEREN. MARGGR. BRAND. CVLMB.

A. CONSILIIS. AVLICIS.

ARCHIATRO.

ET.

PHYSICO. BAREITH. ORDIN. PRIMARIO.

IN.

HISTORIA. NATVRALI.

OCCVPATISSIMO.

FAVTORI.

ET.

AMICO. SINCERRIMO.

HAEC.

DE.

AVIBVS.

STVDIA.

DICAT.

COMMENDAT.

AVTOR.

PRAEFATIO.

De *animalibus* acturus HOMO & DOMINVS prout olerum ita et beſtiarum (*) cauſa non ſubeſt, quare nomina ab ipſo *Creatore* mihi impoſita (**) juraque ſingularia (***) multis paraſangis circumſcriberem; nec opus eſt, operoſe definire, quo nomine vocabulum *animal* mihi veniat. Cognitum habeo: *Animal corpore organico vivo præditum eſſe, quod libere loco in alium movere potens eſt* (****). Ejusmodi machinas vivas *Carteſii*, animalia vocamus, quæ vel ante oculos nobis poſita, vel juxta ſchemata propria in intellectu ad examen revocare parati; hoc autem ſine ordine perficere non poſſumus; qui ordo, ut fundamentum in *natura illorum* habeat, neceſſarium nobis videtur.

(*) Conf. *Pet. Lagerloef* de imperio hominis in beſtias, Upſal. 1691. 8. De *Galatheau*, Diſſertat. touchant l'empire de l'homme ſur les autres animaux & ſur toutes creatures ſublunaires, Paris 1676. 12. Regnum animale, cujus Rex *homo* eſt; *Wallerius* Diſſ. de hiſt. nat. uſu med.

(**) Geneſ. I, 26. 27.

(***) Gen.

(***) Geneſ. I, 26. 28. IX, 2. 3.

(****) Si mavis inter animalia, quæ beſtiæ ſunt, Te tanquam *animal rationale*, vel cum *Cæſare ad Ariſt. H. A. Lib. I. c. 16.* tanquam *animal nobile*, vel *Lib. V. c. 18.* tanquam *animal divinum* collocare, per me licet, & locum tuum, ad deſcriptionem animalis attentus, haud difficulter offendes, ſed caveas ne

Simia quam ſimilis turpiſſima beſtia nobis

in locum hominis ſuccedat. Proprietates enim animalium communes & univerſales ponuntur in eo, quod creſcant, vivant, ſentiant cum vi loco motiva.

Jam vero in *motu* animalium *fundamentum ordinis* naturalis inveniſſe confidimus; imo, quod animalia vitam agant, juxta liberum eorundem loco in alium motum tuto pronunciamus, cum inanimata corpora organica & commota determinatis legibus motus preſſe ſint ſubjecta.

Quodſi autem animalia libere ſe movere valent, conſequitur, adeſſe certas corporum partes, quibus mediantibus, tanquam inſtrumentis, libere ſe movent. Ejusmodi inſtrumenta pro fundamento ordinis naturalis inter animalia locavimus.

Nonnulla utuntur pedibus, vel ejusmodi corporum partibus, quæ vices pedum ſubeunt, & quidem vel in *terra*, vel in *aqua*. Quædam moventur in *terra* pariter ac in *aqua* pedibus, & in *aëre* alis. Plura repunt pedibus pluribus breviſſimis, flexubus ſe promoventia rectis, vel lamelloſorum quaſi ſquameorum per ventris longitudinem proceſſuum ope juxta terram viis rectis & obliquis, vel in altum juxta arbores, vel

ſimili

ſimili modo in *aqua*, aut in *terra* & in *aqua.* Alia moventur ſolum modo in aqua mediantibus pinnis; rurſus alia commotis dermatum teſtaceorum, tanquam conſtitutivarum corporis ſui partium, valvis, uti *diconchæ;* vel alio modo, ut *cochlides*, & *monoconchæ*, &c. vel certis anni temporibus motu uſque dum indeterminato, ut *urticæ*, *holothuria* proprie dicta &c.

Quæcunque igitur Creatura globi terraquei vel moribus modo dictis vel aliter ſe libere movendi facultatem non habet, *animal non eſt.*

Animalia, quæ in terra ſimul ac in aqua moventur, vel *duobus*, vel *quatuor pluribus*ve pedibus ſunt inſtructa, vel *carent* pedibus proprie talibus.

Animalia, quæ & in terra & in aqua pariter ac in aëre moventur, vel *duos* vel *quatuor* vel *plures* habent pedes; illa *aves*, hæc *vermes alati*, ſive *inſecta volatilia* ſive aliter appellantur. Animalia non niſi in aquis degentia pinnisque inſtructa, *piſces* (*) vocamus. Animalia, quæ non niſi in terra, regulariter quidem, moventur, rurſus vel *quatuor* habent pedes, vel *duos* vel *plures*, vel *carent* pedibus.

(*) Quaſi victum ſuum piſcantia, prout piſcatores dicimus, qui piſces venantur. Forte a πίω, bibo, quod continuo bibere videantur.

In

In genere itaque animalia juxta motuum ſuorum inſtrumenta ante cognita ſint, quam HOMO eadem ab invicem diſtinguere præſumat.

Obvia tunc ſibi habebit *bipedia*, *tetrapedia*, *polypedia*, *apoda*; habebit *volatilia*, *ſerpentia*, *reptilia*, *natantia* (*); nec ſollicitus erit de familia *amphibiorum* pro naturali animalium diſpoſitione, quod vocabulum multos quidem errores, nullum vero characterem eſſentialem animalis ſubminiſtravit. Quicunque ignoraret, quid ſibi velint homines poloni ſervitiis navigiorum frumento onuſtorum adſcripti, vulgo *Schuytnyckels*, quid Haloni, ſub vulgari nomine *Hallorum*, quid *urinatores* alii, non hæſitantes, ad inſtar canis aquatici, in aquas ſeſe præcipitare, ipſi vitio non verterem, ſi tales homines forte pro Neptunis vel pro amphibiis haberet, et juxta lutras Caſtoresque collocaret; Interim tamen amphibiorum *genera vitæ* ad ſpecialem ſingulorum hiſtoriam omnino pertinent, eadem ratione, qua volutationes porcorum in cœno ad *ſues*, mundities vero ad *muſtelas* (**).

(*) Graditur quadrupes; avis volat; reptile ſerpit; Quodcunque volat, ambulat, at non viciſſim, quodcunque ambulat, volat — Alias beſtias nantes aquarum incolas eſſe natura voluit; alias volucres cælo frui libero; ſerpentes quasdam, quasdam eſſe gradientes. *Cic. Tuſc.*

(**) Poſtquam ad manus mihi venit Dn. D. *Joh. Gottſch. Wallerii* Upſalienſis Diſſertatio de hiſtoriæ naturalis uſu medico 1740, doctiſſimum *autorem* mecum ſentientem legi §. III: „Evidens hinc eſt, notas *characteriſticas* — „debere eſſe α) conſtantes & perennes, β) completas, γ) quantum poſſi„bile ab externa facie deſumtas, δ) minimo negotio ſenſibus obvias.„ *Conf.* ib. §. XIV.

Hacte-

Hactenus præter *Quadrupedum Hiſtoriæ Prodromum*, animalia nonnulla, quæ carent pedibus proprie dictis, in aliqualem ordinem redegimus: Vermes nimirum marinos in *tubulis* victitantes; animalia itidem marina, quæ ab *echinis* nomen ſortita ſunt; nec non *teſtacea;* porro *cruſtata* nonnulla, quæ *polypedia;* tandem in altum maris adſcendimus, flumina etiam ac lacus frequentati, ſatis amplam copiam *piſcium* circumretivimus, quos demum ſecundum naturalem, quo ſe ſiſtebant, ordinem, aquis reſtituimus, poſtquam cum aliquali fiducia comprobaveramus: piſces neque ſurdos nec mutos eſſe.

Pro quadrupedibus *duos* ORDINES cogitatione depingimus:

I. Pedibus cheliferis (*). Horum

Famil. 1) MONOCHELA ſive ONOCHELA (ὀνοχηλεω, pedem aſininum habeo) ut Equus, Aſinus &c.

2) DICHELA, pedibus in duas chelas fiſſis (διχηλεω, ungulam habeo biſulcam) *Levit. XI.* mit geſpaltenen Klauen; Cervus &c.

3) TRICHELA: Rhinoceros (*a*).

4) PENTACHELA: Elephas (*b*).

(*) Communiter animalia ungulata dicuntur, quæ vel ſolipeda vel biſulca; illa & ſolidungula vocantur; hæc ungula diviſa; improprie autem biſulca audiunt, cum in ungulis non niſi unus ſulcus intercedit, tegmine pedum corneo quaſi in duas partes ſciſſo. Animalia quadrupedia pedibus *cheliferis* ſive *ungulatis* nobis dicuntur, quorum vel *pedum extrema* vel *digiti* pedum *undique chela cornea circumvallata.*

(*a*) Conf. *D. Parſon* in *Tranſ. phil. anglic.* No. 470. & noſtram Diſſertat. vom Naſehorn, lect. in *Societate Gedan.* 1. *Maji 1748;* improprie tamen *triſulcum* dixeris animal, quod ungula non niſi *bis ſulcata* vel fiſſa videtur.

 (*b*) De

(*b*) De quo *Plin.* & *Ariſt.* „Digiti in pedibus informes, numero quidem *quinque*, „(in *anterioribus* pedibus) ſed indiviſi ac leviter diſcreti, ungulisque non un„guibus ſimiles," in *poſterioribus* pedibus, ſi rite deteguntur phalangæ digitorum, quatuor ungulæ apparent; ſic pedum anteriorum ungula quater, poſteriorum ungula ter ſulcata; prout curatius obſervavit celebris Anatomicus, doctiſſimus *Dn. Wilde*, M. D. Acad. Imp. Petropolit. Membrum & Anatomiæ Prof. P. Vide pluribus cit. Diſſertat. noſtram de *Rhinocerote*.

II. Pedibus digitatis (*). Horum

Famil. 1) DIDACTYLA; Camelus &c. (*a*)

2) TRIDACTYLA.

3) TETRADACTYLA.

4) PENTADACTYLA.

(*) Digitis unguiculatis; vel unguibus, tanquam digitorum extremis apicibus, prominentibus; vel quorum digiti ſuperius tantum unguibus ad exitum tecti.

(*a*) De cujus pedibus memini me alio loco egiſſe (Quadrupp. hiſt. prom. prodr. pag. 7. nota n.)

In præſentiarum animo conſtituimus *bipedia aligera* ſectari; quotquot horum in libero aëre irretire integrum nobis erit, totidem ordinate ab invicem diſtinguere propoſitum tenemus.

Cum autem noſtra referat, utrum AVES originarie (ut loqui ſolemus) ex *aqua*, an vero ex *terra* ortum traxerint, earum veram originem in hiſtoria rerum omnium primæva ante percontabimur, quam *Alitum genera* in ordinem adducamus & diſquiramus, quænam aves ante hyemem turmatim noſtris regionibus ſe avertant, vias camposque peragrantes & deerrantes in itinere per circulum ſtationes ſuas verno tempore attingant rurſusque ad nos accedant? e contra, utrum, & quænam aves, in *alias* mundi *plagas* facto ipſo migratoriæ ſint; denique ubinam plurimæ *hybernent*, in ſpecie *Hirundines* et *Ciconiæ*.

Bene-

Benevolus LECTOR rerumque uſu prudens ipſe judicet, quam difficile ſit, autores in regno animali toties ſibi contradicentes vel intelligere vel conciliare, varietates ſpeciebus diſtinguere, figuras, plerumque mutilas vel proletarias, dijudicare aut corrigere, & quæ difficultatum plures. Hinc veniam me impetraturum ſpero, ſicubi valde dubias, aliquando fabuloſas, aves tandem rejecerim, vel in medio reliquerim, uſque dum uſus reapſe experiundo aliter me docuerit.

Operam dabimus, ut adæquata nomina generica, & quæ etiam vernaculæ linguæ accepta, vel retineamus, vel nova conſtruamus, iisdemque probata cognomina ſive latina ſive germanica & ſynonyma ſpecierum ſubjungamus ex ſcriptis talium autorum, qui hanc vel illam avem melius deſcripſerunt, aut meliorem hujus vel illius figuram nobis tradiderunt.

Ubi neceſſitas poſtulaverit, pro dilucidatione hiſtoriæ hunc vel illum autorem introducere, eorum ipſa verba retinebimus, quod plures non in omnium manibus ſunt, & ne ſuſpicio in nos cadat, acſi alicujus ſcripta per inſcitiam interpolaverimus, vel mentem autoris adſecuti non ſimus; juxta aves vero vel pueris familiares brevitatis erimus ſtudioſi, quod temporis ratio brevia quidem intervalla pro otiis noſtris concedit, craſſa & ſuffarcinata volumina conſcribere vetat; ſub mentem quoque venit monitum *Liſteri* de Aldrovando ad *Rajum:* „Id moris eſt hominum, immenſam lectio„nem & induſtriam oſtentare malumus, quam accuratiſſime „paucis, eisdemque noſtris, ſapere. „ Vereor tamen, ne

modo laborem, ac quidem juxta alia opuſcula, in hoc ſtadio contrahere integrum mihi foret.

Sunt, qui nimis immorantur inquiſitionibus, ut acu tangant *eſcam*, qua diverſæ aves utantur, quam tamen non ſemper attingunt; inſuper immemores, quod permultæ variis obſoniis delectentur, plurimæ autem herbi- & frugivoræ aves tanta copia ſilicum, glarearum arenularumve opus habeant ad triturationem ſive concoctionem, quanta vix indigeant eſcæ ad ſuſtentandam vitam; illi vero tramite longius aberrant, qui ab avium *eſca* earundem ordines naturales derivandos ſtatuunt.

Ab aliorum conſiliis alieni propoſitiones noſtras nemini tanquam erroribus vacuas obtrudimus. Pergratum nobis erit, ſi in *ſubſidium veritatis* candidus LECTOR illis obruſam adhibere, & deprehenſis dubiis, nævis vel erroribus cauſam ipſam in clariore luce exponere non dedignabitur; cum quidem nemo mortalium vel ſolus omnes & ſingulas aves ubicunque locorum, prout nec omnes piſces omnesque beſtias terræ cognitioni ſuæ ad amuſſim ſubjicere poſſit;

- - - non ego paucis
offendar maculis; quas aut incuria fudit,
aut humana parum cavit natura.

Vale, LECTOR BENEVOLE, & confice rem, quam quidem inchoatam omnibus numeris perficere non potui, ut ſcientia & delectatione ſatieris in *Summi Numinis gloriam*. Scripſi IV. Nov. 1745.

INDI-

INDICVLVS AVTORVM.

Academia Reg. Scient. Pariſ.
Acoſta Tract. de las Drogas, en Burgos 1518.
Acta liter. Sueciæ.
Acuſia (Car. d') de Capre; Falconaria.
Ælianus H. Anim. *Gillii*.
Agricola de ſubterraneis.
Aitinger Bericht vom Vogelſtellen; 1653.
Alb. M. de falcon. aſtur. & accipitribus 1596.
Albin's natur. Hiſtory of Birds I. II. III.
Aldrov. de avibus; Ed. Bonon.
Algemeine Hiſtor. der Reiſen.
Anacreon.
Anderſon Nachrichten von Island ꝛc.
Anti-Lucretius (Card. *Polin.*) Lipſ.
Ariſtophanes.
Ariſtot. H. Animal.
Auguſtinus in Exod. -- Hexaem.
Aviarium Bareithan. Aves ad vivum pictæ.
Baltneri icones avium.
Bazin Diſc. pourquoi les bêtes nagent naturell.
Belon; Pluſieurs ſingularités &c. 1588.
—— Idem ex verſ. Cluſii.
—— Hiſt. de la nature des Oiſeaux. 1555. fol.
—— Portraits d'Oiſeaux, animaux &c. 1557. 4to.
Benzon; nova novi Orb. hiſt.
Bericht von Groenland S. V. V.
Beſchreibung des Ober-Ertz-Gebürges; C. L.
Besleri, Baſil. contin. rariorum 1622.
—— *Lochneri.*
Bocharti Hierozoicon.
Bodini univ. nat. theatr. 1605.
Bontius apud Piſonem.
Bougeant (le Pere); auteur de l'amuſement ſur le langage des bêtes.
Bourghet ſur l'hiſt. de petrificat.
Boyle (R.) in præfat. ad Chem. Scept.
Breſton, in Tranſ. anglic.
Browks (H.) voyages.
Cæſar ad Ariſtotelem.
Caji, rar. anim. hiſtoria.
Candiſh; Journal van drie Voyagen.
Catalog. avium Imper. Muſ. Petrop.
Catesby nat. Hiſt. of Carolina &c.
Chardin voy. en Perſe; 1735.
Cicero, Tuſcul.
Cluſii exotica.
Cnoffelius in Ephem. N. C. G.
Columella de cultu hort. cum cœna B. Fieræ.
Condamine, relat. abr. d'un voy. de l'Amerique.
Coſpianum muſeum.
Cyprianus ad H. nat. *Frantzii.*
Däniſcher Miſſion. Berichte.
Dale; Hiſt. and antiqu. of Harwich &c.
Dappers America.

Derham phyſ. theol.
Diodorus Siculus.
Dugloſſi Polonia.
Eberi (P.) appellat. quadr. inſect. volucr. &c.
Edward's nat. Hiſt. of Birds. I. II.
Egede Deſcription of Greenland.
Eſparon Falconaria, 1617.
Faber de plant. gen. animal. 1666.
Fabritius de rebus metall. 1665.
Feuillée journ. des Obſerv. phyſ.
Flaccus (*Valerius*).
Franchiere (*Jean des*) Fauconnerie, 1567.
Frantzii hiſt. anim. ſacra.
Fridericus II. Imp. de arte venandi cum avibus, 1596.
Friſch Vorſtellung der Vögel.
Fulgoſus apud *Geſn.* tit. Ciconia, & ap. *Prætor.* de Crotaliſtria.
Galatheau l' empire de l'homme ſur les animaux.
Gaza interpres Ariſtot. hiſt. animal.
Geneſis *Moyſis.*
Geſnerus de avibus.
Gillius in Æliano & in re accipitraria Demetrii.
Gratianus de vita Commendoni.
Grew Muſeum regale.
Gmelin Floræ Sybiricæ I. in præfat.
Guarini vocabular. breviloq. 1494.
Hamburgſche Beyträge ꝛc.
Harlejana miſcellanea.
Hernandez anim. mex. hiſt. & rer. med. theſ.
Heſſe itinerarium.
Heſychius, poëta.
Hevelius in Tranſ. anglic.
Heydt (J. W.) Schaupl. von Afr. und Oſt-Ind. 1741.
Horatius, poëta.
Johnſon, in literis philoſoph. ad *Rajum.*
Jonſton de avibus.
Joſephi hiſtoria.
Journal des Sçavans.
Iſidori Orig.
Keyßlers neueſte Reiſe ꝛc.
Labbat voy. d'Amerique -- d'Afrique v. *Marchais.*
De Laet novus orbis.
Lageloef de imperio hominis in beſtias, 1691.
Leben König Carl *XII.* fol.
Lemery Diction.
Lentilii memorabilia Curlandiæ.
Lettau de Ciconiis earumque propriet. 1679.
Lilienthal Geſchichte der erſten Eltern.
Linnæi Fauna Suec. -- & in actis Suecicis.
Liſterus in literis philoſ. ad *Rajum.*
Longolii Dialogus de avibus; 1544.
Maji hiſtoria animal.
Maillet deſcript. de l' Egypte, par *Maſcrier.*
Marchais voy. en Guinée; par *Labbat.*
Marggravius apud *Piſonem.*
Marſilli, Opus Danubiale.
Martens Noordſche Weereldt.
Merianæ metam. inſect. Surinam.
Molineux in Tranſ. anglic.
Munk Bericht von Groenland.
Mundellæ (Aloy.) epiſtolæ.
Natural Hiſtory of *Song-Birds*, 1738.

Nie-

Nieremberg hiſtoria naturæ.
Niurenius, Bericht von Lapland.
Nonnii (Lud) Diæteticon; 1646.
Olai M. res ſeptentrionales.
Olina, Uccelleria; 1684.
Oppianus.
Oviedo (Venc. de) hiſt.
Pechlinus de aëris & alimenti defectu & vita ſub aquis.
Philoſophical Transactions.
Philoſtratus.
Piſo de Indiæ utriusque re naturali.
Plinius, H. N. *Harduini.*
Plutarchus.
Poliniacus (Cardin.) v. *Anti-Lucretius.*
Prætorii Crotaliſtria tepidi temporis hoſpita.
Preſton in Tranſ. anglic.
Quincy, memoires ſur la vie de M. le C. de Marſilli.
Raji Synopſis avium.
Redi experimenta circa res natur.
Reinbecks Augſp. Confeſſion.
Rochefort, des Isles Antilles.
Rudbeck (Ol.) in actis Suec.
Rzączynski hiſt. nat. Pol. I. II.
Salmaſius ad Plin. & Solin.
Samlung aller Reiſebeſchr. v. Allgemeine Hiſtorie ꝛc.
Schefferi Lapponia.
Scheuchzeri phyſica ſacra.
——— ——— Jobi.
Schotti phyſica curioſa.
Schwenkfeld Theriotr. Sileſiæ.
Schweigger (Sal.) Reiſebeſchr. 1664.
Sebæ rerum natural. theſ. I. II.
Schauw voyages.
Sibbaldi Scotia illuſtrata.
Sloane voyages to Jamaica &c.
Spectacle de la nature.
Stubbes in transact. anglic.
Swalbach de ciconiis, gruibus & hirundinibus.
Tardiff (Guliel.) fauconnerie, 1567.
Tertre (du) des Isles Antilles, 1667.
Toſtati quæſtiones in Geneſin.
Turneri avium præcip. hiſt. 1543.
Thymnæi Anthologia.
Valentini muſ. muſ.
Varro de re ruſtica.
Velez (Fr.) hiſtoria de los animales, 1613.
Venetus (M. P.)
De Vries in notis ad Martenſium.
Wallerius (J. G.) de hiſt. nat. uſu medico, Upſ. 1740.
Wegner Diſſert. de avium origine.
Willughbeji Ornithologia.
Wormii muſeum.
Zorgdragers, Groenl. Fiſcherey.
Zorn (J. H.) Pethinotheologie.

OPERIS RATIO.

Pars I. De Origine Avium.

II. Ordo Avium.

III. Hybernacula Avium.

Acceſſit Hiſtoria *Muris Alpini*, & *Vocabularium*, complectens Nomina quorundam Animalium Seculo XIV frequentata.

I.

DE ORIGINE AVIVM

VTRVM AVES E TERRA AN VERO EX AQVA SVRREXERINT?

§. I.

Nonnulli Hebræorum volucres partim ex terra partim ex aqua derivarunt; Chriſtiani antiqui earum originem ex aqua trahunt. Superioris et moderni ævi viri docti admodum celebres ratiocinati ſunt, avibus terram, prout quadrupedibus et ſerpentibus, competere. Cauſa hæc dubia nullum quidem fidei articulum ferit; valde tamen dolemus, quoties legimus vel cum mœrore auribus noſtris aliquando percipimus, rurſus quosdam, ſummam præ ſe ferentes ſapientiam, Hiſtoriæ Creationis illudere adeo, ut per integrum vitæ ſuæ curriculum palam adflictus revelationum divinarum primarius autographus Moyses in perpetuum exagitetur, imo nonnunquam ad ludibrium ponatur, ac ſi nihilum magis ſuperficiarie nihilque magis inordinate literis ſuis mandaverit, quam Creationis hiſtoriam. Exſortes ſimus & malitiæ religionis contemtorum et incogitantiæ aliorum, qui ita judicant. Pio etſi indocto Chriſtiano ſufficere poteſt, cœlum & terram, hancque juxta principia rerum ex ſolo ſicco et aggregatis fluctubus coadunatam, una cum exercitibus ſuis tanquam glorioſa

Creatoris facta, DEVMque ex operibus ſuis ad verbum revelatum agnoſcere; Viſu rerum prudentem decet, ut in gloriam AVCTOCRATORIS creatarum rerum majorem pro viribus ſuis habeat curam, in aliorum ſcrutinia conſiderate animadvertat, inque eo tandem acquieſcat, quod veritate non ad ſpeciem utatur.

§. II. Cauſam itaque propoſitam ante ſatis cognitam habeamus, quam ad Avium ordinem naturalem nos accingamus, et hybernacula plurimarum inveſtigemus. Ad amuſſim conſideratam hanc cauſam *Hiſtoria avium* omnino poſtulat, quod quævis hiſtoria jure meritoque a rerum ſuarum principiis initium ducere debet. Neminem latet, quid ſibi velint *animalia terreſtria*, quid *aquatilia*, et unde ſit, quod illa non in aquis, hæc vero non in ſicco vel ſub terra vitam trahant, non obſtantibus erroneis principiis, e. gr. de *muſtelis foſſilibus* (*); Sic quoque novimus, ad minimum ex hiſtoria creationis non pro re incognita habemus, quæ de aliorum animalium, imo de plantarum ortu, revelata et relata deprehendimus. Noſtra imprimis intereſt, certo ſcire, fabricam corporis noſtri ex terra confectam, nosque rurſus in terram redigi, ut aliquando evireſcamus; quare igitur lubenter ignorare cupiamus primævam plane ſingularium animalium hiſtoriam, non ſolum terram ſed & aquam & æquora pariter ac aërem frequentantium? Jucundiſſimas et palato noſtro ſapidiſſimas aves in tricliniis laudamus, quibus utique prout oleribus libere frui licet; quidni igitur tantillum ſapere velimus, ut in gloriam benigniſſimi Creatoris grata mente operis ſui memores ſimus. Non morabor juxta homines, quibus perinde foret, noſſe, utrum SOL, dux & moderator luminum & caloris ex Euri an vero ex Favonii tabernaculis prodeat, tali ſcientiæ temere irridentes. Sane tales homines me minime interturbabunt in disquiſitione, an cum illis ſentiam, qui aves ex terra, an vero cum aliis, qui volucres ex aqua originarie trahunt.

(*) *Miſ. IV de piſc. §. XXX.*

§. III. Jam de avium ortu ſolliciti, in ſtrata nobis via ambulemus, nullum enim aliud me judice originis fundamentum habemus, quam ipſam operum Creationis diem quintam, *Gen. I. 20.* Moyſi DEVS concredidit in ſcripturam redigendi, omnibus numeris abſolutam, Gratiæ ſuæ opus. Intereſt Optimi Maximi Gloriæ et Honoris, *Moyſen* perfecta rerum doctrina inſtructum fuiſſe, quas poſterorum memoriæ mandavit. Intereſt et ſapientiæ divinæ, ne locus aperiatur ſuſpicioni, unde anſam quærant homines,

nes, *ſextupla* Creationis *penſa* inter ſe confundere, quæ DEUS ſolemnibus articulis in Ephemeridibus creationis ab invicem diſtinguere juſſit *Moyſen.* Quicunque contravenerint factis, ſuæ Cenſuræ nullum jus nullam poteſtatem allegare poſſunt. *Adamus* oculis ſuis non obſervavit animalia ante exiſtentiam ſui procreata, et unde fuerint producta, conſequenter primævam eorundem hiſtoriam ex intelligentia ſua ad imaginem intellectus divini, ſive ex revelatione DEI, forte tempore luſtrationis animalium, cognitam habuit; ſed non conſtat, utrum primus homo omnes circumſtantias, quas Moyſes connotaſſe juſſus, non ignoraverit, et utrum eadem hiſtoria poſt lapſum in omnibus punctis per traditionem, ſatis quidem probabilem, ad usque *Moyſen* pervenerit, cum ipſe nullam mentionem faciat, ſe id, quod ſcripſit, ex traditione patrum tenere, quod potius verbis ſimpliciſſimis, ac ſi ipſe juxta principia rerum præſens fuiſſet, primævam hiſtoriam incipiat: In principio creavit Deus cœlum & terram; nulla itaque ſuſpicio locum habet, *Moyſen* ſextupla opera DEI ita narraſſe, ut opus habuiſſet, vel circa unicum animalium genus AVIUM quaſi in dubio relictum, mentem ſuam, ut nonnulli loqui amant, a tergo explicare.

§. IV. Secundum *Bochartum* (*) verba *Geneſ. I. 20* et volatilia ſuper terram in facie expanſi cœlorum, *ſic interpretanda:* et volucres volent ſuper terram in facie expanſi cœlorum; tunc non involvent ſenſum, quod aqua produxerit aves, ſed, cum aves volare ſuper terram juſſerit DEUS, ſequeretur, volucres *e terra* prodiiſſe; alias DEUS pronuntiaſſet, ut ſuper aquam non ſuper terram volarent; imo, *Moyſen* per ſe ipſum explicandum eſſe, ſtatuit *autor Gen. II. 19* ubi expreſſis verbis loquatur: Deum non ſolum varia animalia campeſtria, *ſed et volucres e terra procreaſſe;* cui ſententiæ præter magnorum nominum alios ſubſcripſerunt doctiſſimus *Reinbeckius* (**), *Lilienthalius* (***) et de hiſtoria avium optime meritus Dn. *J. H. Zornius* (†). *Mercerus* verba *verſus 20* interpretatur: Producant aquæ reptile animæ viventis *et volucrem* volantem ſuper terram. *Alii:* Proferant aquæ copioſe reptilia animantia, et volatile volitet ſuper terram in expanſo cœli. Ex *Arabe:* voluit Deus ut ambularet ex aqua ambulans habens animas viventes, et volucre volans ſuper regionem firmamenti.

(*) *Hieroz. I. c. 9. p. 55.*
(**) A. Conf. I Th. XIV Betracht. p. 230.
(***) Geſch. der erſten Eltern add. ad cap. V. p. 191.
(†) Petinotheol. I Th. cap. II. §. V.

§. V. Ad veritatem itaque (prout deſcribi ſolet) nudam vel in tenebris apprehendendam adnitar, eandemque, quod non indiget pallio romano, vel ſimplici inventam linteo, a dignitate tamen non alieno, adficere paratus. Si non pudefacta perſtat, bonum opus fecerim, ſi nuda aufugit, tela manet mea, quam nemo me invito tollere mihique ſubtrahere præſumat.

§. VI. Vtique DEVS, ut bene monet Dn. *Zornius*, impulit *Moyſen* ad conſcribendam creationis hiſtoriam; impoſſibile igitur eſt, ut ſibi ullo modo contradixerit *hiſtoricus*, prout recte argumentatur *Idem*. *Moyſes* capite I integram hiſtoriam et ſingula opera, quæ ſua DEVS eſſe voluit, ordinatim pro gloria et dignitate Creatoris recitavit. Voluit Spiritus DEI, DICTATOR, ut frontiſpicio ſingulorum operum inſcriberet verba potentiſſima: ET DIXIT DEVS! ſecundum quæ omnia facta ſunt, quæ exſtant, utque ſingula penſa concluderet verbis: Factumque eſt veſpere & mane dies unus-ſextus. Cœlum itaque et terra cum indigenis facta ſunt per verbum: Dixit DEVS, et quodcunque ſingulis diebus dixit Deus, id ipſum extitit momento, nullamque licentiam habuit hiſtoricus a Spiritu Dei agitatus (quam quidem nos ſpontanei ſcriptores ſæpiſſime nobis ſumimus) hoc vel illud in ipſa de principiis rerum omnium hiſtoria quaſi lævi manu & ſuperficiarie recitare, vel tanquam oblita quædam juxta penſa quotidiana a tergo interpolare & tamen vix intelligibilia reddere. Prout verbum Dei ſic opera ejus ſunt perfecta; ὅσα ἂν λέγει θεὸς ἐ ῥήματα ἀλλ' ἔργα ἐςὶ; nihil dicit Deus, quin verba ſua jam facta ſint.

§. VII. Nonne ſic! DIXIT DEVS I Fiat Lux, et immediate facta eſt Lux. Dixit quoque Deus: II fiat Firmamentum et appareat III Arida, et factum eſt ita; et ait: germinet terra herbam virentem - et factum eſt ita. Dixit quoque Deus: Fiant IV Luminaria in firmamento cœli - et factum eſt ita. Dixit quoque Deus: VI *producat terra* animam viventem in genere ſuo, jumenta, reptilia et beſtias terræ ſecundum ſpecies ſuas, factumque eſt ita, et fecit Deus *beſtias terræ*. Quodcunque igitur Deus in diebus memoratis dixit, id illico factum eſt ita, & non aliter; in ſpecie die VI ante hominem, qui ultima creatura, nominatim jumenta reptilia et beſtias terræ ſecundum genera et ſpecies ſuas offendimus, quæ *terra* produxit. Supereſt Dies V, qua die DIXIT DEVS: producant *aquæ* reptile animæ viventis (quod in aqua moveatur et vitam agat) et volatile ſuper terram ſub firmamento cœli - creavitque Deus *omnem* animam - motabilem, quam produxerant aquæ in ſpecies ſuas et

omne

omne volatile ſecundum genus ſuum; benedixitque eis etc. Duo genera ſumma, quæ in diverſo fluido motabilia ſunt: Piſces ſcilicet, teſtacea et quæ reliqua, in aqua (in fluido aqueo) et volatilia, in ſpecie volucres in ſuperficie vel aquæ vel terræ, cum facultate volandi in aëre (in fluido aëreo) partim non niſi in ſuperficie terræ et in aëre motabiles (*). Sic aquam aves natura ſua adeo non averſantur, prout animalia quæ produxit arida (terra vel ſiccum); quin et notabilis appareat differentia inter *hæc* et *illas*, qua interanea partesque corporum analogice cum piſcibus comparandas. Pinnas quippe piſcium laterales, caudam remigem, ſquamas & veſicam aëream referunt AVIVM alæ, caudæ remiges, plumæ pennæque et ſingulares præ reliquis animalibus pulmones; ſic et aves uti piſces, non prout quadrupedia diverſis, ſed unico meatu externo & lotium et ſtercus excernunt. Nonnulli piſcium motum in aquis et volatum avium reptatum (**) vocant; quod non eſt hujus loci.

(*) *Gloſſa Bibl. Londin. 1672:* The fiſh and fouls had both one beginning; wherein we ſee, that nature giveth place to Gods will, foras much as the one ſort is made to flie above in the aire, and theother to ſwim beneath in the water, vid. *Gentleman's Magazine vol. IX p. 229. ibi:* Extract from the philoſophical amuſement on the language of Beeſts: They (fiſhes and fowl's) all ſeem to have been formed nearly upon the ſame model. Some fly, others ſwim; but flying and ſwimming is one, and the ſame thing; the Element is alone different. Jt is writen in *Geneſis*, that God created at the ſame time the Birds and Fiſhes from the Boſom of the waters.

(**) Vid. *Prodrom. Hiſt. Quadrup.* ibi de Amphibiis p. 26. Nonnulli Eruditorum ex pronunciatis Dei Ter Optimi verbis argumentantur: Deum, circa ſeparationem aquae ab arida, *facta ſeminia* animalium et plantarum aquae et terrae commiſiſſe, quae animalia pariter ac plantae ſuis locis et diebus ad potentiſſima verba Dei ſuper terra et ſuper aqua apparuerint. Cui ſententiae eo libentius ſubſcribo, quod Creationi, ſi animo recte cognitam habemus, eo ipſo nihil decedit, quin potius DEI potentia et ſapientia glorificentur, quippe creata ſeminia animalium etc. terraeque vel aquae commiſſa teſtimonium ferunt non ſolum de omnipotentia ſed et de Providentia Creatoris, cui omnes res creatae uno momento praeſentes fuerunt ante jam quam, non quidem promiſcue nec praepoſtere ſed ſecundum beneplacitum Sapientiſſimi, in dictis diebus ad verbum omnipotens ſuper aquam et terram ſurgere juſſae illico comparuerint; cum e contra DEVS metalla et reliquos quos appellamus theſauros viſceribus terrae mandavit deliteſcentes, unde homines, ex providentia Dei, ejusmodi gazas aliquando et ſucceſſive, nec ſine labore, in ſui nominis gloriam et cultum, commodaque humani generis (non obſtante damnabili abuſu) extraherent; quas, ſi placuiſſet Sapientiſſimo Creatori, prout gramina lapidesve vulgares, ſuper tellurem evocare potuiſſet. Conf not. c) ad *Cappellerii Epiſt. p. 7.* Nomenclatori lithologico praemiſſam. Sed ecce; Singularis exinde nuperrime enata cujusdam opinio juxta corpora petrefacta eorumque partes ex regno animali et vegetabili; quod ſcilicet nonnulla animalium et plantarum diebus indictis ſero venientia non ſurrexerint ſuper terram, hinc vita privata et ſucceſſu temporis lapidefacta fuerint. Autori ejusmodi luſus ingenii vel inviti relinquimus.

§. VIII. Palam itaque eſt, quinta Creationis die DEVM cum animalibus opus ſuum habuiſſe, quæ ex *aquis* creavit. Appellavit hæc animalia vel reptilia i. e. *piſces*, in ſpecie balænas, et omnem animam in aquis motabilem, vel volatilia i. e. libere in aëre motabilia, avesque ſecundum genus ſuum, benedixitque eis ſimul, dicens: Creſcite et multiplicamini et NB. *replete aquas* maris, avesque multiplicentur ſuper terram, et factum eſt veſpere & mane dies quintus. Qui connexionem harum rerum ignorare nolunt nec præjudicio indulgent, ſponte cum *Majo* (*) fatebuntur: aut de avium origine ſermonem hic eſſe, aut nullibi illam memorari; minime enim concedent id, quod concedi ſibi vult *Bochartus* (§. IV.) non de creatione, ſed de volatu tantum avium loqui *Moyſen*, quia mox ſubjicit: creaſſe - et omne volatile, et nec verbulo quidem mentionem facit originis avium e terra; Dixit enim DEVS: producant aquæ reptile et volatile. Sic *Moyſes* die V non de animalibus, quæ terra, ſed quæ aquæ produxerant, agere debuit, et demum VI die terreſtria appellavit animalia, ſine ulla avium mentione. Nihil autem eſt factum, quod DEVS non appellavit, nihilque extra ordinem ſibi propoſitum creavit: Non II ſed I die lucem; firmamentum non I ſed II; luminaria non III ſed IV die; herbam non IV ſed III; ſic et animalia terreſtria non V ſed VI die, et rurſus animalia, quæ produxerunt aquæ, non VI ſed V die. Quæcunque vero ſunt creata, facta ſunt per æternum verbum DEI; DIXIT DEVS. Neceſſe itaque eſt, aves vel jam præſentes fuiſſe die Vta, quum DEVS ipſis volandi facultatem conceſſit, iisque nomine tenus benedixit, *verſu 22*, vel nondum adfuiſſe, ſed ſequenti demum, VI nimirum die ex terra prodiiſſe, *qua die* DEVS reliqua *omnia animalia* appellavit, *præter aves*. Ultimum nemo dixerit, niſi quintam rerum creatarum diem cum die ſexta confundere velit (§. III). Unde eſt, quod et amiciſſimus *Lilienthalius* utique aves V jam die creatas pronuntiaverit (§. IV). DEVS eſt ordinis autor, non confuſionis, et libere agit. Quam magnificata ſunt opera tua Domine! omnia in Sapientia feciſti. Si ſapientiæ divinæ congruum fuiſſet, aves ex terra producendas, dixiſſet: Producant aquæ piſces, et terra volucres, volantes ſuper terram. Sic *Moyſes*, divinus hiſtoricus, non tantum de volatu *verſu 20* ſed etiam et primario de origine avium locutus eſt (**). Quodſi vel profanus hiſtoricus in principio hiſtoriæ res ſingulares adeo obſcure, prout de *Moyſe* dicitur, et citra intellectum proponeret, ſatis

craſſo

craſſo vitio id ipſi verteretur. Sed mittimus hoc, cum nonnulla ſuperſunt ponderanda, quæ contra textum *Gen. I. 20* inferri ſolent.

(*) Hiſt. anim. I. c. 1. p. 3.

(**) Perinde eſt, utrum *Lutheri*, an vero *vulgata* aut *Bocharti* interpetratione utamur; vel ſi legamus: Volucres autem volent ſuper terram, prout volunt Dn. *Reinbeckius* et Dn. *Zornius*. Neutra hiſtorico a Deo docto contraria eſt; nec ullam contradictionem involvit: Piſces ortum ex aqua trahentes in aqua ſe multiplicent, aves autem, ſimilem ortum habentes, multiplicentur in terra; prout nec contradictorium eſt, plurimos piſces ex ovis poſitis multiplicari, multos *autem* excluſis fœtibus vivis.

§. IX. Urget *Bochartus* quod volucres *ſuper terram* volare juſſæ ſint, et infert, quodſi aves ex aqua factæ fuiſſent, Devs juſſiſſet volucres *ſuper aquam* volare. Ingenue fateor, me non comprehendere, qua ratione motus Vir doctiſſimus hanc ſententiam tulerit. Si dubius eſſem, meliori quidem fiducia aſſerere auderem: Volucres neque ex terra, nec ex aqua, ſed ex aëre, corpore magis elaſtico præ aqua, vel ex nihilo (*), prout cœlum et terra factas eſſe. Hoc nihil involvit abſurdi, cum Devs libere agit (§. VIII.), nihilque impoſſibile eſt ad verbum ſuum. Sed me non decet ſuper hiſtoriam Creationis, quam Deus *Cap. I* connotare juſſit *Moyſen*, argutias nectere. *Foſtatum* (**) nimis ſapere deprehendimus, quod perſcrutari ratus eſt conſilium Dei, de avibus ex aqua creandis. Ejusmodi ſubtilitatibus tuto carere poſſumus; neque volucres, prout *vapores* ſub firmamentum adſcenderent, niſi ipſis Devs plumas, pennas alasque dediſſet, ut libere in aëre huc illuc vagari poſſent. Neutiquam porro ſequitur, quodcunque ſuper terram volat, id ex terra ſuam animal habet originem. Libellæ, culices et plura inſecta volatilia ad terram et ſuper terram volant, frequentant plantas, homines et quadrupedia, ſingulis plerumque nociva, nec tamen in ſuperficie terræ vel ex terra generantur; Cognitum habemus, ejusmodi animalcula ex aquis prodire; imo plures *Ephemeræ* vix ac ne vix quidem viginti quatuor horas ſuper terram et aquam ſuperſtites ſunt, quin dermata ſua transmutent, congrediantur, ovulaque ſua aqua ſpecifice graviora in aquam deponant, quæ poſt integrum anni decurſum, aqua leviora fiunt, adque ſuperficiem elevantur, unde nova animalcula ejusdem generis ſuper terram et aquam revolitant, quorum cadavera incredibilibus multitudinibus quotannis et avibus piſcibusque et piſcatoribus pro hamis in eſcam prædamque cedunt. Inſuper ex verbis: Volatile ſuper terram *v. 20* omne volatile *v. 21* - volatilibus cœli *v. 26. 28* - univerſis volatilibus cœli, *II. v. 19* nihil amplius evincere poſſum,

quam

quam deſcriptam animalium, quæ volatilia audiunt, naturam; quatenus nimirum in libero aëre vel in *liquido* aëre (uti loquitur *Sibbaldus* Prodr. H. N. Scot. p. 11.) volitant, ut ab animalibus terreſtribus et in aquis degentibus plane ſint diverſa, non autem, quod non ex aqua prodierint, nec prodire potuerint, itaque *verſu 20* non de avium origine, ſed ſaltim de *volatu* ſermo ſit. Sic *Moyſes* lucem deſcribit, quæ diem, tenebras quæ noctem introducant; firmamentum, quod dividat aquas ab aquis; Aridam, quæ ſegregatis aquis terra eſt, aquarumque congregatio mare; Gramina arboresque facientes ſemen fructumque, cujus ſemen in ſemet ipſis ſit; Luminaria, quæ dividant diem ac noctem, et ſint in ſigna et tempora et dies et annos, ut luceant et illuminent terram; duo lumina magna, ut præeſſent diei & nocti, et ſtellas, ut dividerent lucem et tenebras; piſces, animas viventes in aqua; beſtias terræ, jumenta et reptilia, quæ moventur in terra; ad usque Hominem, imaginem DEI, qui præſit piſcibus maris, et volatilibus cœli, et beſtiis, univerſæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. Ita et DEVS DIXIT et fecit volatile genus, ejusmodi animalia, quæ ſuper vel ſupra terram ſub firmamento cœli volent; quæ facultas nemini reliquarum creaturarum communis eſt.

(*) Conf. *G. Wegner* diſſ. de av. orig. §. 18.

(**) *Quaeſt. 325 in Gen.* Conveniebat *aquae*, quod ex ea *aves* producerentur, quia in aqua eſt aliquid craſſum et ponderoſum, quod ad naturam piſcium competit; aliud autem eſt ſubtilius, *reſolutum in modum vaporis*, quod elevatur in altum, ſicut apparet in aqua bulliente; *ad hanc partem ſubtiliorem* pertinent *aves*, et ideo elevarentur in altum.

§. X. Intelleximus modo, quid ſibi velint volatilia, quinta die creata. Supereſt, locum *Gen. II. 19* evolvamus, per quem locus *Gen. I. 20*, ut volunt laudati autores, explicandus, quod ajunt, *Moyſen* ibi expreſſis verbis dixiſſe: DOMINVM DEVM formatis de HVMO cunctis animantibus terræ et univerſis volatilibus cœli, adduxiſſe ea ad Adamum; ſecundum *Lutheri* verſionem: Als Gott der Herr gemacht **von der Erden** allerley Thier auf dem Felde, und allerley Vögel unter dem Himmel; and out of the ground the Lord God formed every beaſt of the field, *and* every fowl of the aire - . Dominus *Zorn all. l. p. 122.* putat, nihil clarius dici poſſe; ſed, ni plane fallor, circa hanc Moyſis propoſitionem committitur (uti in ſcholis loquimur) *fallacia compoſitionis et diviſionis*. Si hiſtoricus dixiſſet: *Formatis cunctis animantibus terræ et univerſis volatili-*

bus

bus cœli de humo, forte nihil clarius. *Moyſes* hoc loco appellat animalia partim *terreſtria* partim *volatilia*, quæ luſtrationem hominis ſubire voluit DEVS (nam *piſces* ex unanimi conſenſu, prout illa adducti non ſunt) non ut explicaret vel corrigeret *verſum vigeſimum* capitis primi, vel ut unici generis *originem* ſupra *neglectam* hoc loco manifeſtaret; quod non erat hujus loci. Sed forte particula copulativa (et) aves cum beſtiis terreſtribus ex humo derivaret. Verum ſi hoc, vocula *&* eandem habebit poteſtatem *verſu 20* capitis I, quam habere videatur verſu *decimo et nono* capitis II, ſcilicet: producant *aquæ* reptile animæ viventis *& volatile* ſuper terram; ergo, ex conceſſis, ſecundum *verſum 20* volucres ex *aqua*, ſed ſecundum *verſum 19 non ex aqua*, *verum ex humo* creatæ, quod apertam et inconteſtabilem involvit contradictionem; ſic juxta verſum 19 componuntur quæ dividenda, et juxta verſum 20 dividuntur quæ componenda; ergo talis propoſitio laborat *fallacia compoſitionis et diviſionis;* ergo verſus *vigeſimus* per verſum *decimum & nonum* non eſt explicandus; ergo verſus 20 per ſe *manifeſte clarus*; rurſus juxta verſum 19 ſequeretur idem quod ſecus ſentientes ex verſu 20 elicere volunt, nimirum: *Moyſen* verſu 19 *minime de origine avium* loqui, ſed pariter ac verſu 20 tantum de VOLATV; tunc autem ex ſententia *Maji* (§. VIII.) nullibi in ſacro codice mentio facta originis volucrum; quod nemo dixerit. Quicquid autem ſit, nihil omnino obſtat verſui 20, ut, vel juxta communem loquendi modum, recte intelligam *Moyſen*, articulatim et diſtincte referentem: piſces et volucres quinta die ex aqua productos. Sed poſita meliori interpretandi compoſitione, mediante particula disjunctiva, *autem* (§. IV.) volucres autem volent etc. et quid tum? mihi nihilominus tamen imperare non poſſum, non pertinere aves ad animalia, quorum creationem DEVS quinta die abſolvit, qua vero die Deus expreſſis verbis animalia creare voluit, quæ ex aqua moverentur. Porro, quod negari nequit, maria ſive aquas æque ac terram ſub *firmamento cœli* fundatas eſſe, quodque numeroſi exercitus volucrum in aquis conſideant, innatent aquis, eſcam ex aquis petant, et aqua circumdati multiplicentur (quæ omnia plus involvunt, quam *volatus ſuper aquam*) ideo perperam argumentamur: quodcunque volat ſub firmamento cœli ſuper vel ſupra terram, id nihilum communicat cum aqua (§. IIX); prout perperam dicitur: *Aves paradiſiacas* (*) cum terra nullam habere communicationem; nec valet conſequentia: *Piſces* maneant in aqua ex qua procreati, *Aves* autem volent ſuper terram ſub firmamento cœli, ergo aves originem non

trahunt ex aqua. Cui ludere animus ſit, dixerit: *neque piſces ex aqua*, ſed ex terra eſſe creatos; quod aqua non ſolum humum circumfluit, ſed quoque omnibus in fluctibus terram pro baſi, pro fundamento et pro receptaculo habet; me autem luſus in re ardua minime decet, certo quippe perſuaſus ſum, verſum 19 capitis II nullo modo explicare verſum 20 capitis Gen. I ad mentem ſecus ſentientium.

(*) Nomencl. Lithol. tit. RVBETITES.

§. XI. Quodſi autem *Moyſes per ſe ipſum* explicandus, conferamus verſum *vigeſimum capitis primi* cum verſu *decimo et quarto capitis VII*, ut comprobetur id, cujus mentionem fecimus §. IX, quod nimirum verba: producant aquæ volatile, ſint verba omnipotentiæ et creationis, quod autem volent volucres, ſit deſcriptio creaturarum, quæ aves vel volatilia vocantur. Nam ita ſonant verba juxta Arcam ſalutis: „cunctumque volatile ſecundum genus ſuum, univerſæ aves omnesque volucres„ vel ſecundum *biblia germanica:* allerley Vögel nach ihrer Art, addita explicatione: Alles was fliegen konte, und alles was Fittig hatte. Sic Noachus non ſolum *aves* ſed & omnes *volucres* ſive *volatilia* omnia, conſequenter et *Veſpertiliones etc.* in arcam gratiæ ſuſcepit: *univerſas aves omnesque volucres.* Sic ſufficit propoſitio *Moyſis:* „producant aquæ reptile animæ viventis et volatile ſuper terram ſub firmamento cœli„ ut certo ſciamus, utrum ex terra an vero ex aqua originem habeant ejusmodi animalia, quæ ſuper terram ſub firmamento cœli libere vagandi facultatem (*) ex voluntate *creatoris* nacta ſunt.

(*) Vid. defin. noſtram Volatilium; *Ph. Tranſ. angl.* No. 427.

§. XII. Ut ſalva maneat cauſa avium, conſiderandum porro, aves non ſolum ſuper vel ſupra terram, ſed potius ſuper globum, quem appellamus terraqueum volitare, etiamſi *Rever. Dn. Zorn* hanc inſtantiam nullius momenti eſſe pronuntiaverit; me judice, multum valet. Nos diutiſſime aliquando ambulamus vel equitamus vel curru vehimur nec rivulos attingentes; ſæpe cervi aquam ſitiunt; aves vero ſuper terram ſuper aquas volant, hasque certius citiusque deprehendunt, ac alia animalia. Ipſe *Dn. Zorn* quam plurimas aves pro lubitu, et præter omnem neceſſitatem, ad hybernacula transmarina deportavit; et, bone Deus, quot maria clauſa, innumeri vaſtique lacus, freta, ingentia flumina, fluvii rivulique intra *aridam*, quæ *Terra* eſt! Sic *Terra* non ſemper *ſiccum* ſignificat, ſed

ſed ſæpiſſime globum terraqueum, quem terra marique frequentamus; ideo tamen nemini inferre licet: ergo aves *ex globo terraqueo* creatæ. Præterea, ut jam ſupra monuimus, non ſolum ſiccum, quod vocatur *terra*, *cœlo* ſubjectum eſt undique; Aves et ſuper maria volantes ſub cœlo, atmoſphæram noſtram ſuperante, ſub firmamento volitant, prout nos ſuper aquam quandantenus vel in aqua navigamus. Permulta genera avium, eorumque magna copia (ut juxta Islandiam, Spitzbergam inſulas &c.) citius in aqua quam in terra confident, et præ hominibus beſtiisque terræ fruuntur commodis ex *globo terraqueo;* omnes nimirum aves piſcivoræ et palmipedes, non niſi piſces, teſtacea et amalophyta pro victu habentes; in ſpecie colymbi podicipedes, proprie Mergi, natura pedibus ita conſtructis, ut abſolute non niſi pro aqua et aëre facti videantur; in terra vel in ſicco nec ſtare nec gradiri, neque a terra in aërem ſe extollere potentes, licet plerumque, perperam quidem, in picturis erecti referantur. Hæ aves nunquam in ſolum continuum feruntur, ſed vel ſub firmamento in aëre ſuper aquam et terram, vel in aqua apparent, inque regionibus arundinoſis et uliginoſis ita nidulantur, ut undique aquam ſibi pro ximam habeant, vel in receſſibus rupium, ut juxta Islandiam, mari vicinarum pullos edunt, quos non ſine periculis juſto tempore in aquam demittunt. Nemo tamen talium avium ova ſua, prout piſces branchiati ovula ſua, in aquam ponit, verum in nidos; juſſit enim Deus, ut ſe multiplicent aves in terra, mediantibus nidis ex arundine et quisquiliis aut plumis ſuis compactis, aliquando ſuper fruticetis et eminentiis in locis uliginoſis (*) vel juxta flumina. Sic aquam genus alitum adeo non averſatur, uti animalia campeſtria, quæ non niſi in ſicco vivunt et multiplicantur.

(*) *Bellonius de Avibus Lib. III. c.* 22. et quidem de *Mergo minimo:* A peine ſe peut mettre à voler; toutefois qu' il eſt élevé en l'air, il vole fort long, et quand on le trouve en quelque petit maré, ou il n'a ſecouſſe à s'elever en l'air, ſouvante fois les petits enfants ſe mettent à le pourchaſſer à coups de pierres et le rendent ſi bien laſſé, qu'il ſe laiſſe prendre à la main, ou bien autrement on le prend aux gluaux.

§. XIII. Quare, quæſo, Aves quinto Creationis diei ſubtrahere et tam operoſe in ſextum diem translocare cupiamus! nulla urgente neceſſitate, nec ſufficienti ſatis ratione; quo facto certitudinem de *ipſarum ortu* præ *origine vermium* vel *reptilium* deperderemus. Quare etiam tam anxie nobis perſuadere velimus, Devm permiſiſſe, ut *Moyſes* juxta hi-

ſtoriam rerum omnium *indiſerte* de *avibus* commentatus ſit *die quinta*, cum reliqua opera Dei Creatoris, in diebus ſuperioribus et ſequenti nullum nobis dubium moveant? et Homini, tanquam Creatvrae ad imaginem Dei tantum ſit in circumſtantiis de origine avium! Aliter ſentimus de Hominibus, qui ſcientiam de rerum omnium creatione inter inutiles ſupervacaneasve quæſtiones Chriſtianismi connumerant, revelationem primævæ gratiæ inconſiderate prætereuntes. Satis exploratum et bene habuiſſe *Moyſen*, quodcunque ſingulis diebus divinorum operum connotavit, nullaque interpretatione longe petita indiguiſſe, argumento eſt caput ſecundum mox *in principio*, ubi fiducia ſinceræ hiſtoriæ abſolutæ plenus *anima lætatur*, inquiens: Igitur perfecti ſunt cœli et terra et omnis ornatus eorum! *verſu 1.* Alſo ward vollendet Himmel und Erden mit ihrem gantzen Heer! et *verſu 2.* Complevitque Deus opus ſuum, quod fecerat etc. Alſo vollendete Gott ꝛc. *verſu 4.* Illæ ſunt generationes cœli et terræ, quando creatæ ſunt in die quo fecit; Alſo iſt Himmel und Erden worden ꝛc. (non aliter). Quibus exclamationibus ter repetitis nos commonefacere voluit, ne quid vel addatur vel dematur Historiae Creationis. Superaddimus, quod, ſi *Moyſes* ſe lapſum commiſiſſe ſenſiſſet, ſane mox in principio capitis ſecundi caſum reparaſſet, non demum verſu decimo et nono capitis ejusdem.

§. XIV. Sic convictum me ſentio,

Aquam ad verbum DEI produxiſſe omne Alitum genus.

Summa propoſitionum hæc eſt:

Creaſſe DEVM omne volatile quinta die;

Hac die animalia appellata, quæ produceret aqua;

Reptile animæ viventis, i. e. piſces, et quae reliqua, in aqua vitam ducere et multiplicari juſſa;

Volatilia autem, in ſpecie aves, ex aquis ut adſcendant ſuper terram ſub firmamento cœli, et multiplicentur in ſicco.

Hoc in luce veritatis proferre animus fuit; Aliorum ſententiam a mea alienam non improbaturus quod neutra fidei articulum ferit. In eo acquieſco:

Sic perfecti ſunt Cœli et Terra et omnis ornatus eorum.

Gen.

Gen. II. 19. 20.

Omne quod vocavit Adam animæ viventis, ipſum eſt nomen ejus. Appellavit Adam nominibus ſuis cuncta animantia, et univerſa Volatilia Cœli, et omnes beſtias terræ.

II.

ORDO AVIVM.

§. I.

Aves (*) ſunt bipedia, aligera, plumoſa. Hæc definitio avibus propria eſt, præ reliquis volatilibus; qua ab inſectis volitantibus, a veſpertilionibus ſimilibusque et a piſcibus, pinnis lateralibus in alas productis, facile diſtinguuntur.

(*) Nomen ab hebraico Aph i. e. volans. Avis in altum ſe extollens majorem pondere ſuo vim 3000, volatura 12000 majorem ſuperare tenetur, *J. J. Scheuchzerus Jobi phyſ. ſacra p. 46.*

§. II. Avium Familiae a conſtructione pedum, Genera a roſtris; Tribus vel a qualitate *capitis*, vel ſecundum alia corporis momenta determinantur. Sic extremæ corporis partes, Pedes et Rostra naturalem avium ordinem docent.

§. III. Familia I. pedes habet didactylos, digito *nullo poſtico*. Struthio. Strauß; quod vocabulum vernacula lingua pennas majores ſignificat, quarum latera fluctuantibus plumis ſuperbiunt. Fam. I.

§. IV. Nonnullæ habent pedes tridactylos, *ſimplicibus* digitis, *nullo poſtico*. Caſearii &c. Digiti *ſimplices* et nudi vocantur, non intertexti omnino membrana, nec lobati aut fimbriati. II.

§. V. Quædam habent pedes tetradactylos, *duobus* digitis *anticis*, *totidem poſticis*, ſimplicibus. Harum nonnullæ adſcendunt in altum deſcenduntque, opitulante roſtro adunco; aliæ adſcendunt cauda ſuffultæ, roſtro cunei-formi, ut et ligna perforare valeant; quædam per ramos ſaltantes inſecta fructusque venantur. *Iſpida* fluvios linire dicitur, piſciculos jaculans, et in abruptis littoribus, ſub terra degens. III.

§. VI. Quædam pedibus tetradactylis, digitum habent *unicum poſticum*, omnes *ſimplices*. Hæc familia eſt numeroſiſſima et nobiliſſima. IV.

§. VII. Nonnullæ habent pedes tetradactylos, digitis *tribus membrana* V.

conjunctis, poſtico *ſimplici;* ſive palmipedes Patſch-Füſſe, digito *poſtico* ſimplici; roſtris vel plagioplateis vel coniformibus, vel anomalis.

Fam. VI. §. VIII. Quarundam tetradactylorum digiti *omnes* membrana omnino intertexti; propriiſſime palmipedes.

VII. §. IX. Nonnullarum pedes tridactyli, digitis *omnibus conjunctis*, *ſine poſtico.*

VIII. §. X. Ultimo loco tetradactylorum digiti ſunt *lobati*, vel utrinque fimbriati, *poſticus* plerumque ſimplex.

§. XI. Non dantur AVIVM FAMILIAE plures, a qualitatibus pedum derivandæ; ſuntque pedum DIGITI ad *minimum* numerum duo, ad *ſummum* quatuor.

§. XII.

TABVLA SYNOPTICA.

ORDO AVIVM.

- FAMILIA I. Struthio, Strauß. §. 13.
- II.
  - *Gen.* I. Struthio Nothus, Strauß-Baſtard. §. 14.
  - II. Caſearius, Caſuar. —
  - III. Tarda, Trappe. —
  - IV. Gavia, Kybit. —
  - V. Himantopus, Riemen-Bein. —
  - VI. Oſtralegus ſ. Hæmatopus, Augſter-Man. —
- III.
  - *Gen.* I. Pſittacus, Papegey. §. 15.
  - II. Picus, Specht. §. 16.
  - III. Cuculus, Guckug. §. 17.
  - IV. Iſpida, Königs-Fiſcher. §. 18.
  - V. Touraco, Rex, Krohn-Vogel. —
  - VI. Naſutus ſ. Piperivorus, Naasweis. Pfeffer-Fraas. —
- IV.
  - *Gen.* I. Accipiter, Hab ich? Fang-Vogel. §. 19.
    - *Trib.* I. Aquila, Adler. §. 20. 21.
    - II. Vultur, Geyer. §. 22. 23.
    - III. Falco, Falck. §. 24. 25.
    - IV. Ulula, Eule. §. 26. 27.
  - II. Corvus, Rabe. §. 28.
  - III. Pica, Aeltſter. §. 29.
  - IV. Sturnus, Starre. —
  - V. Turdus, Droſſel. §. 30.
  - VI. Alauda, Lerche. §. 31.
  - VII. Ficedula, Fliegen-ſtecher. §. 32.
    - *Trib.* I. Luſcinia, Nachtigall. §. 33.
    - II. Trochlodytes, Zaunkönig. §. 34.
    - III. Sylvia, Bruſt-Wentzel. § 35.
  - VIII. Hirundo, Schwalbe. §. 36.
    - I. Cauda æquabili. Caprimulgus, Hexe. §. 37.
    - II. Cauda diviſa. Hirundo vulgaris, Zir-Schwalbe. §. 38.

FAMILIA

ORDO AVIVM.

- FAMILIA IV.
  - *Genus* IX. Parus, Meiſe. §. 39. — *Tribus* I. Vulgaris, Korn-Dieb. §. 41.
  - X. Paſſer, Sperling. §. 40.
    - II. Emberiza, Ammer. §. 42.
    - III. Linaria, Henffling. §. 43.
    - IV. Coccothrauſtes, Kirſchſchnel-ler. Klepper. §. 44.
    - V. Fringilla, Finck. §. 45.
  - XI. Scolopax, Schnepffe. §. 46.
  - XII. Glareola, Sand-Strand-Lauffer, §. 47.
  - XIII. Rallus, Ralle. §. 48.
  - XIV. Melliſuga, Honigſauger. Schmetterling. §. 49.
  - XV. Falcator, Sich-ler. §. 50.
    - I. Falcinellus, Baumklette. §. 51.
    - II. Arquata, Braa-cker. §. 52.
      - Numerius, Regenvogel. §. 52
      - Merops, Imben-Wolff. —
      - Upupa, Wiedehopff. —
  - XVI. Gallinaceus, Kräher. Hahn, §. 53.
    - I. Alector, Haushahn. §. 54.
    - II. Pavo, Pfau. —
    - III. Meleagris, Calecuter. §. 55.
    - IV. Phaſianus, Phaſan. § 56.
    - V. Perdix, Rephun. —
    - VI. Coturnix, Wachtel. —
    - VII. Lagopus, Rauchfuß. §. 57.
  - XVII. Columbus-ba, Tauber, Taube. § 58.
  - XVIII. Grus, Kranich. §. 60.
  - XIX. Hamiota, Angler. §. 61.
    - Ardea, Reyger. §. 62.
    - Ciconia, Storch. §. 63.
    - Anomaloroſter. §. 64.
      - Platea, Löffler.
      - Phœnicopterus, Scharte-Schnäbler
      - Tantalus, ſ. Loculator, Nimmerſatt. Mauchler.
  - XX. Jaculator, Harpunierer. §. 65.
- V. Plotus, Plott (*). Tetradactylus palmatus poſtico ſimplici, vierzeeger Patſchfuß mit frey-er Hinter-Zee, §. 66.
  - *Tribus* I. Platiroſter, Breit-Schnäbler. §. 67.
    - Anſer, Gans §. 68.
    - Anas, Endte. § 69.
  - II. Coniroſter, Kegel-Schnäbler. §. 70.
    - Larus, Mewe. §. 70.
    - Serrator, Stückſager. § 71.
    - Mergus, Halb-Endte. §. 72.
  - III. Anomaloroſter: Avoſetta, Schabbel-Schnäbler. Corrira. The Cutwater &c. § 73.
- VI. Plancus (*). Tetradactylus; omnibus palmatus, Patſchfuß mit vier verbundenen Zeen, (Onocrotalus. Corvus marinus &c.) §. 74.
- VII. Plautus (*) Tridactylus, palmatus, dreyzeeger Patſchfuß; hinten keine (multæ Islandicæ.) §. 75.
- VIII. Dactylobus (Tetradactylus, digitis lobatis.) Dicroatus (Δικρόατος digitis utrinque fimbriatis) Mit belabten-Falbala-Zeen. §. 76.
  - Colymbus (eigentl.) Taucher. §. 77.
  - Fulicæ, Blashuhn. —

*) Non

(*) Non vapulare ſpero, quod nomina celebrium autorum tribus avium familiis impoſuerim. Memoriae Tuae, Curioſe LECTOR, melius conſultum volo. Caeterum Doctiſſimo *Anglo*, Rob. PLOTTO, ſagaciſſimo in Hiſtoria naturali IANO PLANCO *Ariminenſi*, et latinae comœdiae facile Principi M. ACCO PLAVTO, aeque ignominioſum eſt, quod vocentur palmati (Στεγανοποι), non quidem pedibus pulchris (καλοποι) vel teneris (μαλακαικοι), ac mihi, quod nomine et omine vocer *parvus* (βραχυς) non magnus (μακρος).

§. XIII.

Fam. I.

FAMILIA PRIMA.

DIDACTYLAS; NVLLO POSTICO. Zwo Zee.

STRVTHIO. Struthio-Camelus autorum. Straus, Struß. Oſtriche *angl. VVill. Aldr. Geſn. Raj. Albin. Vol. III. no. 31.* Ema *Luſit.* Struthio (pullus) *Sebæ I. p. 83 tab. 51.* Afra *Horat.* i. e. Africana avis.

Vocabulum Straus (§. III) vernac. lingua pennas majores ſive calamos per latera in alis, caudaque, fluctuantibus plumis ſuperbientes ſignificat. Struthio-Camelus, quod avis eſt procera, pedibus ad inſtar *Cameli* quaſi ungulatis, ſive diviſis, pennis ſuperbiens; juxta *S. Codicem* ungulis fiſſis, mit geſpaltenen Klauen (*). Roſtrum habet plageoplateum, molliuſculum, ut quadantenus lunari poſſit, capite ſpeciem anſeris referens. Alitum ſola palpebras habere dicitur, *Plin.* collo incurvato. Alas quidem, pro volumine corporis gerit parvas, quarum tamen alteram inſtar veli erigens, ſæpius ambabus, aërem reverberans, citiſſime curſum promovet (**). Poſtico digito et anticorum intimo prorſus caret; ab infima parte colli plumæ incipiunt. Dorſi pennæ in mare nigerrimæ, in fœmina fuſcæ (***). In capite et collo crines habet corneæ ſubſtantiæ.

(*) Conf. *Prodr.* Hiſt. quadr. nat. promov. *p. 7.*

(**) Struthionem avem dixeris mere terreſtrem qui alis ſuper terra non ſupra terram utitur; currens tamen aërem, agitando alas, continuo dividit, rapideque currit, ac ſi volatu ſeſe per aërem oculis ſubtrahat, ita ut nec a cane nec ab equo, ſine artificio, ſuperari queat. Arabes aliquando ultra dies duas tempus conſumunt, perſequendo Struthionem, quem prius quaſi aliud agendo agitant, ut impediant, ne eſcam ante capiat, quam ſeveriori venatu proſequantur; nimis impetuoſi nunquam attingerent avem ad montoſa loca et abditas ſpeluncas fugientem.

(***) An ubique locorum ſive in Aſia, ſive in Africa, neſcio. Interim variantes colores in avibus accidentiae ſunt, uti in *Loxia*, quae colores quotannis bis vel ter mutat; in *Lagopo nivali*, in *Emberiza*, quae paſſer nivalis; colores vero et picturae conſtantes ſpecies generum diſtinguunt.

§. XIV

§. XIV.

FAMILIA SECVNDA

TRIDACTYLVS; NVLLO POSTICO. Drey Zee. Fam. II.

GENVS I.

Strvthio-Nothvs. Straub-Baſtard. Ohn-Schwantz. Grauer Caſuar mit Strauſſen-Schnabel; Struthio americanus, cauda fere nulla. Nhanduguacu, *Marggr. Piſ.* Frequens eſt *Rio grande*.

Tres habet digitos anterius verſus; unguibus nigris, craſſis, haud acutis; loco poſtici corpus ſubrotundum, groſſum, durumque ad plantam pedum, unde difficulter vel plane non in area lævi aut tabulata incedit; roſtrum Struthionis æmulum. Avis pariter mere terreſtris. Mirum in vafris his avibus, quod non ſolum gregarios canes evadant, ſed et alterutram alarum diſtendendo, dextrorſum et ſiniſtrorſum ita curſum dirigant, ut barbarorum tela eludant, *Piſo:* plumis per totum corpus griſeis; cauda pene nulla, criſtis, *vel fluctuantibus plumis*, caret; corpore ovato. Ex hac deſcriptione patet, ad *primam familiam* hanc avem trahi non poſſe; magnitudine a Struthione eſt ſecunda.

GENVS II. G. II.

Casearivs. Caſearis; Emeu, Eme; *Bont. Worm. Cluſ. Aldr. Raj. Will.* The Caſſawary; The Caſſawar Cock, *Albin. II. no. 60.* Caſuar.

Roſtrum carinatum quinque uncias ſuperat, mediocriter craſſum, extremo parumper aduncum; rictum habet amplum; criſtam vel excreſcentiam capitis craſſam, corneam lævem, non angularem; plumas ſetoſas rarasque, cute ex cæruleo purpurea ad caput et collum interludente; caret cauda; alæ breviſſimæ; pennulæ ſetoſæ plerumque in duos vel tres cuſpides flexiles terminantur (*). *Cluſius* et marem et fœminam optime deſcripſit: „Roſtri prona pars quodammodo arcuata; ſupina ab ejus ſciſſura ad extremum mucronem quinas uncias longa; infra roſtrum bina „velut membranacea palearia habet; pedes non biſulcos, ſed tribus digi„tis præditos, ſine calcari, Otidis ſeu Tardæ pedum modo.„

(*) Plumae ejus perpetuo ſunt geminae etc. *Cluſ. Exot. p. 98. Nieremb. p. 218.*

GENVS III. Gen. III.

Tarda. Trappe. Gallinaceo, et roſtro et pedibus digitisque diſſimilis; ſolet tamen ad genus gallinaceum vocari.

Fam. II. I. TARDA ſimpliciter. Acker-Trappe. Trap-Gans. Trappus. Anſer-Trappa. *Schwenkf.* Otis, *Aldrov. Will.* Erytrontaon, *Olai M.* Tetraon *Longol.* The Buſtard *Albin III. n. 38. 39.* The Cock and Hen. *Edward II. p. 73. 74.*

Avis elegans; noſtratibus ſatis nota; autumno et hyeme oleribus valde nociva; capite et collo cinereis; venter albet; dorſum lineis transverſis rufis et nigris varium. Mas cauda, ut Meleagris, ſuperbit tempore aphrodiſiaco; non niſi duo ova ponens, communiter in tellure ſegetis avenæ, quam fœmina ovis incubans collo procero ſuperare poteſt. Sectatores ubi ſuſpicatur, ova ſua ſub alis transportat in alium locum. Iraſcens inflat cutem ſub roſtro tantillum dependentem. Mas circum caput plumis longiusculis radiatus. Noſtrates aves ab anglicis et gallicis nonnihil differunt; conf. *Edward* et *Mem. de l'Acad. depuis 1666-1699. Tom. III. Part. II. p. 101.*

II. TARDA NANA. Triel-Griel-kleine Trappe. An otis (uti videtur) ſive Tarda aquatica *Gesn.?* Stella avis, *Aldrov. Lib. 13. c. 13.* Anater campeſtris, Canne petiere, ſeu Tetrax, *Bellon.*

Comparationem cum Tarda I admittit, qualis inter Urogallum ſeu Tetraonem Lagopum majorem intercedit et inter minorem; hujus magnitudinem non ſuperans. Fœminam habui anno 1737 (*aviar. Bareithan.*) Colorum pictura antecellit fœminam Tardæ majoris, carne et ſapore fœminam Urogalli minoris. Ad ponenda ova parata fuit illa avis, cum ſclopo necata fuerit, quæ ova ſapidiſſima ſunt.

III. TARDA MECHAENSIS, ARABICA. Der Araber. The arabian Buſtard. *Edw. I. p. 12.*

Longior collo cruribusque, quam Tarda noſtras, graciliorque corpore; magnitudine Gallo-pavonis; pennis auricularibus nigris erectis, ave ſuperbiente. Syncipite albo; vertice et ſuperiori colli parte ex rubore fuſcis; dorſo ultra uropygium et alarum medietatem ſimili colore commixtis nigris extremitatibus plumarum ſquamatim vario; alas ab humeris alba linea diſtinguit, remigesque qua dimidiam partem nigredo per ſquamas; genæ albæ oculos ambiunt nigerrimos; gutture, inferiori collo et pectore ex albo et ex cinereo punctulatis; ventre albiſſimo ſub cinere lævigato; cauda cinerea, juxta extremitatem coluris nigris; pedibus ſordide albis et lamellatis, ſive tegulatis.

IV. TARDA MVCVCAGVA, Trappa *Marggr.* Gallina ſylveſtris, *Will. Raj.*

In

In pedibus habet tres digitos antrorſum verſos, craſſiuſculos, unguibus brevibus obtuſis. Calcaneus rotundus, ut in Struthionibus, et paulum ſupra illum breviuſculus digitus (i. e. digitus ſpurius, vid. infra Gaviam) verſus interiora; ita *autores*. Corpus ſubrotundum ad plantam pedum calcaneus dici nequit; vid. ſupra Struthio-Nothus. Fam. II.

GENVS IV.

Gen. IV.

GAVIA. PARDALIS. MORINELLVS; Has aves unico genere Gaviarum comprehendimus, quo genere et *autores* complectuntur; magnam inter ſe affinitatem ſpecie et forma colunt, differentiis ex formoſitate corporum et ex eo petendis, quod quædam omnino non niſi tribus digitis, quædam inſuper, ut in Tarda IV, *calcaneo ſpurio* inſtructæ; quod et in genere canino obſervatur (*); quæ anomalia contra genus allegari nequit; e. g. *Pardalis viridis* nullum fert veſtigium digiti poſtici, econtra *Pardalis fuſcus* unguiculum cuti innatum habet vix lineam longum, & *Vanellus vulgaris* unguiculum circiter duarum linearum. Inſuper ejusmodi proceſſus ſive appendices non niſi digitos ſpurios eſſe exinde apparet, quod longius a planta pedis poſiti, ita ut aves nullatenus, niſi forte in paludibus aliquantisper, iisdem inſiſtere nedum incedere queant, cujus gratia natura avibus tetradactylis digitum poſticum conceſſit non ſolum, ſed et ad capiendum, ſeque in ramis arborum ſuſtinendum. Cæterum hallucinationes diſcrepantium autorum tam circa deſcriptiones quam juxta figuras avium nullam nobis imperabunt neceſſitatem mutandi genus. Omnes, hujus generis, ſtolidæ ſunt aves, facile cicurandæ; omnesque, præter octavam, macropteræ.

(*) Prodr. Quadrupp. p. 15.

I. GAVIA vulgaris. Gavi (perperam *cinerea*) *Eberi* et *Peuceri*. Vanellus, quod alis inſtar vanni aut ventilabri commotis ſtrepitum excitat. Capella *Gazæ*. ταωραργιος, Pavo Sylveſtris. Kyvitta, ob vocem, *Schwenk*. **Kywitt; Gybitz; Gyſitz; Feld-Pfau.** Capella ſ. Vanellus *Will. Aldrov*. Capella et Parcus, *Bellon*. Tewit; the Laywing Plower, *Albin. I. 74*. forte varietas, ſi recte picta. Satis nota avis ampliorem illuſtrationem non poſtulat.

II. GAVIA VIRIDIS. Pardalis ſeu Pluvialis viridis: The green Plower, *Will*. Verd pluvier, *Albin I. 75*. *Marſilli V. 54*. Pardalus III *Schwenk*. Vivago *Bodini*. παρδαλος *Ariſtot*. **Grüner Gybitz; Pardel** vulgo; **Pulvier,** *Longol*. **Pulros** *Peuceri*.

Fam. II. *Marſillius*, *Willughbejus* omnesque autores nobiſcum conveniunt, avem *nullo poſtico* digito, nedum ullo veſtigio calcanei ſpurii, quo Gavia vulgaris gaudet, præditam eſſe, et nihilominus tamen videſis *poſticum digitum* huic avi, quo incedere poteſt, in pictura apud *Marſillium Op. Danub. Tom. V. p. 54. Tab. 25.* Pardales omnes caput habent minus formoſum, phyſiognologicis ſtupidum. Hæc avis collum fert breve, et ducta proportione trunci caput magnum, oculosque amplos. Solitaria eſt in locis demiſſis pratisque. Totum corpus fuliginoſum, innumeris maculis ex viridi luteis belle tygrinum. Pennæ alarum majores nigricant, media ex albo fimbriata; inferiori corpore maris nigerrimo. Figura *Albini* æque parum valet, ac figura *Marſilliana*, niſi quod ex hac diſpoſitio macularum paulo melius obſervari queat; inprimis juxta Gaviam III roſtrum et pedes adulterata ab *Albino* exhibentur, non obſtante deſcriptione a *VVillughbejo* mutuata. Comes *Marſilli* adhuc alias recenſet *pluviales* Tabb. 27-31; ſed non ſufficiunt deſcriptiones, ut aliquid certi de illis ſtatuere liceat; ad *glareolas* potius referendæ.

III. Gavia ſ. Plvvialis Cinerea. Pardalus II *Schwenk.* Squatarola *Venet.* Grauer Gyſitz, Pardel. The gray Plower, *Albin. I. n. 76. Marſilli Tab. 26. Will. Raj.*

Super nigredine ex luteo, cinere obducto, variegata; infra collum oblongas habet maculas nigras. Digitus ſpurius, cujus ſupra mentionem fecimus, non niſi unguiculus eſt, vix diſtinguendus; unde *Schwenk.* ſine calce; et *Will.* poſticus digitus valde exiguus. Roſtrum ex nigro rubeſcit.

IV. Gavia Rostro Virescente, Conico, Acvto. Pardalis, quæ Oedicnemus, *Bellon.* Charadrius *Gesn. Aldr.* The Stone Curlew, Steinwelzer, *Raji. Albin I. 69.* Grünſchnäblicher Pardel.

Summa confuſio inter eſt *Charadrios* et volutores lapidum. Oedicnemi figura apud *Albinum* bene valet. *Raj.* et *Willughb.* (ultimo duas figuras Charadrii, der See-Lerche, debemus) ajunt, avem hanc poſtico digito carere; quod verum; Sed non nobis arridet Synonymum *Charadrii*, etſi cum *Willughb.* faciamus, qui *Gesneri* et *Aldrov.* Charadrium cum Oedicnemo *Bellonii* unam eandemque avem eſſe, recte judicat. Cum autem rurſus Charadrius et Hiaticula, See-Lerche, Synonyma audiant, et Oedicnemus quidem lapidarius vel lapidator ſit (quod artificium des Steinwelzens omnes aves littorales didicerunt) neutiquam tamen, vel magnitudine corporis obloquente, *alauda littoralis*, quæ morinellis affinis, ſive *Hiaticula* audiat; quippe ille ab extremitate roſtri ad extremum

caudæ

caudæ 18'' et usque pedum ungues 20'' abſolvit. In qualibet ala numerantur 29 pennæ; extremæ duæ albeſcunt, in medietate et ad exitum lituris transverſalibus pictæ. Deſcriptionem *Albini* probamus. Fam. II.

V. GAVIA MORINELLVS ſimpliciter. *Geſn. Will. p. 230.* The Dotterel *Albin. II. 61. 62.* Mornel-Gybitz. Morinelle. Mornell. Haupt-tummer Gybitt. Morinellus *Jo. Caji* rarior. p. 96; quem vide; tribus tantum digitis, poſteriori nullo.

Capita harum avium præ reliquis ſui generis ſunt circinata magis, prout capita columbarum, quas Morelchen noſtrates appellant; forte a ceraſis rotundis Morellen; Tutius nomen derivatur a græco vocabulo: Μορύτος, quod ſtupida avis eſt; Dotterel *anglis* idem ſignificat; unde *Geſnerus:* Ein Vogel gemein in Engelland; möchte von ſeiner Thorheit ein Thor genennet werden. *Albini* figuræ ſatis accuratæ.

VI. GAVIA LITTORALIS; Morinellus littoralis ſ. Hiaticula; See-Mornel. See-Lerche, The Sea-Lark, *Will. Raj. Albin. I. 80.* Alouette de mer vid. *infra No. IX.*

Circiter dimidio major Alauda criſtata; reliqua vid. apud autores. Mas et fœmina in Aviario Bareith. In cavernis ad littora latitat.

VII. GAVIA MORINELLA ALTERA; Morinellus cinereus. The Dotterel *Albin I. 63.* Grauer Mornel. vid. aut.

VIII. GAVIA BRACHYPTERA, VOCIFERA. Vanellus vociferus. The Chattering Plower; Pluvier criard; Kildeer *Virgin.* a voce; *Catesby p. 21.* Lang-geſchwantzter Mornel, Gybitz.

Forma ſimilis Vanello, Gaviæ I. Capite in plumis glabro; in fronte nigram habet maculam; a roſtro per genas et collum in pectus deſcendunt coluri nigri; corpore inferiore albo; dorſo fuſco; remigibus nigris; roſtro rubente, in exitu nigro; pedibus tridactylis coloris loturæ carnis.

IX. GAVIA, quæ PLVVIALIS ARENARIA NOSTRA *Raji;* alias Curwillet; an Morinellus marinus of Sir Thomas Brown? The Turn-Stone or Sea Dottrel, Alouette de mer; an Cinclus *Turneri? Will. Catesby p. 72.*

Avis 40 milliar. ab inſula Florida in nave conſedit, lapides 3 librarum invertens, etſi parva avis, habens unciale roſtrum. *Catesby* hanc declarat Sea-Dottrel *Willughbeji* eique in optima forma poſticum digitum dedit, annuente *VVill.* qui de ſua ave ſcribit: *poſtico donatur,* cum tamen ejus figura non niſi tres digitos anticos, nullum poſticum, exhibeat; ſuſpicamur ergo, vel quod particula *non* ſub prælo evanuerit, *Ca-*

Fam. II. *teſbejum*que textum *VVill.* ſit ſecutus, vel, prout in reliquis ejusmodi avibus, digitum poſticum ſpurium. Forſan *Catesbeji* avis eſt *VVill.* Stint, an Cinclus prior *Aldrovandi* vel Junco *Bellonii*, quam Galli Alouette de mer appellant, de qua *VVill.* poſticus digitus exiguus eſt. Sic et *Albin II. 74.* The Sanderling, called alſo Curwillet about Penſance in Cornwall, marem et *Vol. III. 88* fœminam cum digito poſtico pinxit (vid. *Dale p. 401.*) interim tamen ſcribit: „Feet and Claws black, and which is eſpecially *remarkable, it wants the back Toe*„ i. e. in *ſpecie notandum:* quod poſtico digito careat. Dolemus inſuperabilem aliquando ſollicitudinem de conciliandis figuris, quas nobis propinarunt autores. Idem judicamus de *Albini* Small Water-Hen, Poliopo, Gallinula minore, *Vol. II. 73*, hancque avem non niſi digitum poſticum ſpurium habere, ob textum: „The hind Toe very ſhort.„ Huc quoque pertinet avis Dulin *VVill.* et *Raji;* de qua legimus: „poſticus digitus breviſſimus.„

X Gavia ſ. Vanellvs Indicvs. The black-breaſted Indian Plower, *Edward I. p. 47.* Schwarzbruſtiger Kywit.

Crura ejus longiora cruribus pedibusque Gaviæ I, roſtrumque differt, quod a radice ad medietatem usque tenuius ac verſus exitum tandem in cuſpidem exeat, nullumque veſtigium neque cicatricem poſtici digiti habeat. Criſtam gerit plumaceam ex nigro in viridem colorem vergentem. Corporis ſuperior pars cum tectricibus alarum fuſci coloris. Guttur pectusque ad crura usque nigricant, partim ſuper violaceo varia ſunt. Rectrices nigræ, ſuperne albo colore variegatæ; pedes nigri. De *Gamron* ex Perſia autor obtinuit avem.

G. V.

GENVS V.

Himantopvs *Plinii; Sibb. Marſil.* Dünn-Bein, Riemen-Bein. Mathoen, *belgis.* Loripes. Perperam *Hæmatopus* ſ. pica marina *Bellonii.* Hæmantopus *Gesn.*, ſive crurum ſanguineum colorem, ſive obſequioſam, fere lori modo, flexilitatem ſpectemus - vix enim alia avis tam procera crura cum tanta exilitate habens reperta. *Sibbaldus p. 19* avem oculis ſuis ſubjectam optime deſcripſit: „Magnitudine (trunci) Vanellum parum ſuperat; Longitudo a capitis vertice ad medii digiti extremum habet 20 uncias; roſtrum rectum duas uncias cum dimidia longum; Collum tres uncias; Crurum altitudo a trunco avis ad unguem medii digiti duodecim unciarum. Roſtrum totum nigricat, ex utraque parte interiore ſulcatum. Lingua candicans, brevis, in mucronem faſtigiata. Color in capite & collo prono albus, in dorſo & alis niger, pauco ſubviridi

admix-

admixto; Caudæ et colli pars ſuperior ex albo & cinereo. Partes pronæ omnes albæ. Crura ſanguinei coloris prout et digiti, medio cum exteriore breviſſima membrana juncti. Videtur magis ad volatum quam ad curſum comparata avis, ob crurum & pedum longitudinem & exilitatem; falſum, ut *Oppianus* de hac ave, quod maxilla inferior fixa & ſuperior ſolum moveatur; *reliqua apud Sibbaldum* & figuras Tab. XI. & XIII licet rudes; nec errore palpabili carent, quod *digitos duos anticos unicum poſticum* pinxerit, cum tamen dixerit: *medio cum exteriore membrana juncto.* Rectius *Gesn.* „digitis duntaxat ternis, ſicut in Biſtarda; Oenade *Rondel.* Morinello *Caji.*„ Pluvialis & Cana petiera *Bellon.* ejusdemque *pica marina.* Præcipuum ejus pabulum muſcæ ſunt. De ea *Marſillius:* Videtur ſane non curſu tantum valere, ſed & volatu hæc avis; quoniam oblongæ ejus alæ ſunt ita, ut longiſſimæ ejus pennæ caudam ſeu uropygium duobus aut amplius digitis excedant. Digitos bene pingi curavit *Marſillius*, nimis licet fortes, prout et tibias cruraque. Fam. II.

GENVS VI. Gen. VI.

Ostralega. **Augſter-Man.** Hæmatopus *VVill. Bell.* Pica marina *Bell.* Pica marina (ut vulgus in anglia nominat) *Jo. Caji* rarior. p. 92. Pes rubet, et digito poſteriori deſtituitur. The Sea Pie *VVillughb.* p. 220. The Oyſter-Catcher, le Preneur d'huitres, *Catesby p. 85.* qui de ave ſua: „This Bird ſeems to be the Hæmatopus of *Bellon. VVill.* not withſtanding, there is ſome ſmall difference in their deſcription.„ Pondus æquabat 1. 2 unc. roſtrum habet rubrum Ciconiæ ſimile, ad radicem dentatum, læve verſus exitum; iris lutea in circulo rubro; proxime ad oculum inferne parva curva, albaque macula; Caput collum et totus truncus ſuperne nigricantia, inferne pars corporis ſordide alba; extremæ tectrices alarum transverſim albæ; cauda brevis; avis macroptera; pedes ſatis alti rubent; unde Hæmatopus. Digiti non niſi tres (trois doigts à chaque pied ſans ergot par derriere) ipſi pedes ſquamati. Fœmina caret circulo oculari rubro, iridem ambiente. Carolinæ & ad inſulas Bahamenſes tempore fluxus maris Oſtrea venatur. Eſt itaque *Catesbeji* Oſtralega *varietas Picæ marinæ Bell Liv. IV. de la nat. des Oiſ. p. 203;* ſive Hæmatopi en grec & latin, Pie ou Beccaſſe de mer en françois; cujus deſcriptionem vide; ibi quoque: „Il n'a que trois doigts en ſes pieds, „qui ſont enſeignes, qu'avons trouvées en *Pline*, qui dit en cette ſorte, „au XLVII Chap. du X Livre: *Hæmantopus* multo minor eſt quam Por„phyrio, quanquam eadem crurum altitudine: roſtrum quoque et crura „rubent.

„rubent. Naſcitur in *Ægypto*, inſiſtit *ternis digitis;* lesquelles choſes „trouvons facilement convenir à ceſte Pie de mer, qui autrement nous eſt „aucunement rare en France.„ Hanc Avem *Carol. Linnæus* Fauna Suec. n. 161 deſcripſit tit. Hæmatopus non Himantopum *Gesneri;* quæ ambæ aves quidem ſimilis pene nominis ſunt, multum tamen ab invicem diverſæ. Himantopus, quod ſciam, noſtris in oris nunquam viſus.

§. XV.

FAMILIA TERTIA.

Fam. III.

TETRADACTYLVS; digitis duobus anticis, totidem poſticis. Vier Zee.

GENVS I.

G. I.

PSITTACVS, ψιττακὰρ. παπαγὰρ. Ἀνθρωπόγλοσσος. Papegey.

Notiſſima ex Indiis avis. Craſſum & hamatum habens roſtrum; cujus mandibula inferior multo brevior ſuperiore; non comparandum cum roſtris Accipitrum, nullas aves, more illorum, nedum cum impetu accipiens. Pedes digitique ſunt carnoſi; Lingua communiter apparet fruſtum carnis ſuperinductæ holoſerico lævigato, figura compreſſi melonis. Omnes ſcandunt ope roſtri pedumque, roſtro pro manu ſibi inſerviente adſcendentibus & deſcendentibus quaſi in ſcala. Hoc genus multas comprehendit ſpecies inter ſe diſtinctas magnitudine, coloribus conſtanter iisdem, roſtris, cauda & quæ porro. Nonnullas ſaltim numerabimus, deſcriptiones Lectori apud autores citatos commendantes.

I. Psittacvs Alter *Aldr.* Macaow ſ. Macao, *VVill. Albin* I. 11. Ordinis primæ magnitudinis; colore ruber, alis caudaque cæruleis.

II. Caervleo-Lvtevs; The blew Macaow. *Albin III. 10.*

III. Capite Caervleo. Pſittacus major diverſicolor. Aracaranga *Marg.* Erythrocyaneus, *Gesn. VVill.*

IV. Vertice Viridi, Cavda Cyanea. Ararauna *Marg.*

V. Kakatoeha Alba, Cakatoon, plumis croceis in capite. Avis Kakataha orientalis, ex inſulis moluccis, criſtata, candidiſſima & ſulphurea. *Seba* I. 94. t. 59. *Friſch* t. 50. *Albin* III. 12.

VI. Katoeha Tota Alba. Pſittacus albus criſtatus; *Aldrov.* Hanc Gedani vidi.

VII. Rvfvs, Vertice Nigro, Alis Viridibvs, Femoribvs Caervleis. *Friſch.* IIdæ magnit.

VIII.

M. Cerulli ſc. Regiom.

VIII. Rvfvs, Femoribvs Alisqve Viridibvs. *Friſch.* Fam.
IX. Viridis, Fronte Alba, Collo Rvbro. *Friſch.* III.
X. Viridis, Capite Croceo, Fronte Cyanea. *Friſch.* G.I.

XI. Viridis, Capite, Hvmeris et Femoribvs Lvteis. *Friſch.*

XII. Viridis Major, Macvlis Rvbris Lvteisqve, Fronte Caervlea. *Friſch.*

XIII. Cinerevs, Cavda Rvbra. *Friſch. Albin* I. 12. genis, utroque latere capitis albis.

XIV. Capite Lvteo, Fronte Rvbra, Cavda Longa. *Friſch.*

XV. Crocevs, Cavda Longa, Ocvlis In Circvlo Rvbro, Extremis Remigibvs et Penna Infima Cavdae Caervleis. *Friſch.* A Peroquet from Angola, ſive mas ſive fœmina præcedentis XIV. *Albin III. 13.*

XVI. Capite Nigro, Collari Viridi, Loeri Dictvs. *Seba* I. 63. t. 38 n. 4.

XVII. Capite Cyaneo, Collari Lvteo. *Albin I. 13.*

XVIII. Psittacvs Paradisi Ex Cvba; The Parrot of Paradiſe of Cuba; Perroquet de Paradis de Cuba, luteus, collo ventreque rubris. *Catesby p. 10.*

XIX. Caroliniensis. The Parrot of Carolina; viridis, capite colloque croceis IIItiæ magnitud. *Catesby* p. 11.

XX. Viridis Cavda Longa, Malis Croceis. *Friſch.*

XXI. Viridis Minimvs, Fronte et Gvla Rvbris. *Friſch.* The ſmall green Parroquet from Eaſt-India, *Albin III.* 15. vide: the ſmalleſt green and red Indien perroquet, *Edw.* I. 6. qui minimus dicitur; capite, roſtro & uropygio rubris, pedibus columbini coloris; cætera viridis. Dantur plures *minimi*.

XXII. Collo Rvbro, Plvmis In Capite Pvrpvreis. Avis de Cocho; Pſittaci ſpecies, mexicana, vario colore, *Seba I.* 94. t. 59. n. 2.

XXIII. Ex Nigro Caervlevs, Psittacvs Rostro Brevissimo. Blak Parrot from Madagaſcar; *Edw.* I. 5.

XXIV. Viridis et Lvtevs, Capite Cinereo, Barbadensis. The green and yellow Parrot from Barbados. *Alb.* III. 11.

XXV. Svb Mento Niger, Capite Rvbro, Cervice Pvrpvrea; Inferiore Mandibvla Nigra, Svperiore Crocea, Pedibvs Caervleis. Perroquet from Bengal. *Alb.* III. 74.

Fam. III. G. II.

§. XVI.

GENVS II.

PICVS. Picus martius. Δρυοκολαύτης, a pertundendo arbores, Δενδροκολαύτης. Specht; Holtzhacker. Picus ſecundum *Aldr.* a german. picken. Habent Pici roſtrum rectum, forte, quadantenus anguloſum & cuneiforme; linguam prælongam, in exitu aculeo oſſeo dentato munitam ad depromendos Coſſos, quam *Friſch* t. 38 ex ephemeridibus *Ac. Reg. Sc. Par.* de anno 1709 exhibuit; conf. *Phil. Tranſ. Angl.* num. 350. a deſcription of that curious natural machine the Woodpeckers Tongue p. 509. differentias ib. p. 512. Femora Picorum validis praedita ſunt muſculis; breves habent, aſt ſolidos pedes tetradactylos, digitis duobus anticis totidemque poſticis exterioribus duobus pone & retro longioribus; ungues aduncos & acutos ad ſcandendum in arbores; pennas communiter decem pro cauda rigidasque, lignatum euntibus multum operæ ſubminiſtrantes. Non niſi inſecta, inprimis Coſſos pro victu petunt, arbores excavantes & in arboribus cavis vel cavatis nidulantes. Unicæ torquillæ molliores caudæ ſunt pennæ, quas tamen ſcandens exſinuat. Plura juxta *parum decimum & quintum* §. XXXIX. vide Naſutum ſ. Piperivorum Gen. VI.

I Picvs Niger, Maximvs Nostras, *Gesn. Aldr.* Pyrrhocorax *Agric.* Picus cornicinus; Cornix ſylvatica, Holtzkrahe-krahe; Krah-Specht; Holtz-Hun, *Schwenkf.* The great black Woodpicker, *VVill. Albin* II. 27. Schwartz-Specht 14½'' lang. *Friſch. Linn.* Mas, pro ætate, plus minus rubro occipite; fœmina tota nigra.

II. Picvs Niger, Rostro Albo, Priori Major. Picus maximus roſtro albo; the largeſt white-bil'd Woodpecker. Pic de la premiere grandeur à bec blanc. *Catesby* p. 16. Schwartz-Specht mit weiſſem Schnabel.

Roſtrum albedine eburneum, tres uncias longum, & longitudinaliter canaliculatum inter diademata principum Canadenſium eminet; remigibus, qua dimidiam partem, albis, criſta plumoſa, rubra. Ab oculis ad usque alas deſcendit linea alba; remiges albicant; pondere avis 20 ℥.

III. Picvs Niger, Toto Capite Rvbro, Rostro Plvmbeo. The large red-creſted Woodpecker; grand Piverd à tête rouge. Schwartz-Specht mit feurigem Kopff, *Catesby* p. 17. Pondere 9 ℥, roſtro duos pollices longo; collo brevi; ſub criſta prodit linea alba; genæ albicant

pauco

pauco nigro rubroque mixtæ; alæ nigræ 8 maculis longis variegatæ; ventrem habens fuſcum. Fam. III.

IV. Picvs Niger Minimvs; kleinſter Schwartz-Specht. The leſſer black Woodpecker. *Albin* III. 23. G. III.

Vertice rubro; brachia habet parcis albis plumis variegata; alarum plumæ cæruleo ſub nigro fimbriatæ; roſtrumque pedesque ſunt fuſca; cætera nigra.

V. Picvs viridis; Grün-Specht, *Friſch*, cujus figura, quam dedit, optima. Graſe-Specht. *Schwenk*. Picus viridis noſtras, *Aldr*. Picus martius latinor., quia marti ſacer, *Turneri;* Picus medius graminis, *Schwenk. VVill. Albin* I. 18. Κολιορ *Geſn.* Picus viridis vertice coccineo *Linn.* (mas).

VI. Picvs Discolor; großer Bunt-Specht, *Friſch*. Picus varius major, *Aldr*. Picus riparius, marinus, geſprengelter-Elſter-Weis-Specht. *Schwenk*. The greater ſpotted Woodpecker; The Witwall, *VVill. Albin* I. 19. Picus albo nigroque variegatus, vertice nigro, rectricibus tribus lateralibus utrinque albeſcentibus; maris occiput coccineum.

VII. Picvs Discolor Minor; kleiner Bunt-Specht, *Friſch*. Picus varius minor; the leſſer ſpotted Woodpecker, *VVill. Albin* I. 20, Picus guttatus, vel albis & nigris punctis notatus; pic grivelé, *Catesby*.

Aut figura *Albini* minus accurate picta, aut non niſi varietas eſt præcedentis; roſtrum cæruleſcit; vertex rubet in mare, in fœmina albicat.

VIII. Picvs Varivs Minimvs. The ſmalleſt ſpotted Woodpecker; petit Piverd tacheté, *Catesby p. 21.* Der kleinſte Specht. Pondere ½. ℥. ſimilis ſequenti forma, non magnitudine.

IX. Picvs Villosvs, Medivs; rauche Specht. The Haire Woodpecker. Piverd velu; *Catesby p. 19.*

Quoniam plumulæ dorſi quaſi capillaceæ; pondere 2 ℥, vertice nigro, cervice rubra; genis albis, reliquo capite & collo nigris; ſub genis alba linea, qualis & a collo per dorſum ad usque uropygium extenditur; hæc linea villoſa videtur; alis nigris albo guttatis; cauda nigra; toto ventre albo.

X. Picvs Varivs Minor, Ventre Lvteo. The yellow belly'd Woodpecker; Piverd au ventre jaune, *Catesby* p. 21. Gelbruſtiger kleiner Bunt-Specht.

Pondere, 1½ ℥, roſtro plumbeo, vertice rubro intra circulum nigrum;

 ſub

Fam. III. G. II. ſub hoc alternant duæ albæ totidemque nigræ lineæ; guttur rubet nigro fimbriatum; dorſum ex nigro & albo varium, intermixto colore ex luteo viridi; pectus & venter flaveſcunt, guttatis plumis nigris; brachia nigro-alba prout & cauda.

XI. Picvs Ventre Rvbro. Roht-Bauch. The red belly'd Woodpecker. Piverd à ventre rouge. *Catesby* p. 19.

Pondere 2 ℥ 6 ʒ; vertex cum cervice ruberrima; gula & venter cinerea, ſub uropygio maculis rubris; dorſum & reliquum corpus verticalibus ductibus nigris albisque varium; cauda nigris guttis ſuper albo; pedes cum roſtro nigri.

XII. Picvs Capite Colloqve Rvbris. The readheaded Woodpecker. Piverd à tête rouge *Catesby* p. 20. Pondere 2 ℥, ventre albo, alis caudaque nigris; in medio alarum macula alba; valde familiaris in Virginia & Carolina.

XIII. Picvs Varivs Benghalensis; Gelbgrüner und ſchwarzbunter Specht. The Bengal Woodpecker, *Albin* III. 22.

Roſtrum pedesque cinerea; caput dimidium nigerrimum albo guttatum; in vertice plumæ rubræ, pone quas nigredo triangulum deſcribit; collum ad latera album pectusque album, maculis nigris; dorſum ſtraminei coloris; brachia cum alarum plumis profunde flava, albo & nigro colore intermicantibus; rectrices eleganter ex nigro alboque variegatæ. Cauda nigra.

XIV. Picvs Torqvilla; Jynx. Drehhalß, Wendhalß *Friſch.* Naterhalß. Naterzwang. Naterwendel. The Wryneck, *VVill. Albin* I. 21. Cuculus ſubgriſea macula, rectricibus nigris, faſciis undulatis. *Linn.* fig. Tab. I. n. 78. Turbo *Hermolao.* Manu capta collum torquet, quaſi conſpirare ſe velit, pennas caudæ exponens.

XV. Picvs Brasiliensis, Jacamaciri, *Marg. VVill.* Coloris viridis cum aureo & igneo mixti.

XVI. Picis Congener Cvrvcvi, *Marg. VVill.* Fere magnitudine Picæ; oculis cæruleis, circulo aureo; pectus & infimus venter miniati coloris; dorſum & ſupera cauda ex cæruleo & igneo vireſcunt.

XVII. Picvs Viridis, Svpra Vropygivm Lvtescens; Ad Radicem Rcstri Et Ab Inferiori Mandibvla Ad Latera Capitis Nigra Linea Cvrva, Remigibvs Alarvm Nigro Fvscis, Albis Pvnctis Transversalibvs, Tectricibvs Flavicantibvs; *Edw.* II. 65. ex Norvagia.

Nimis

Nimis auſtere judicat autor, quod climata borealia (the Northern Fam.
Climats) non producant aves coloribus diſtincte bellis, nedum quadru- III.
pedia, quæ griſea eſſe dicit, quandoque alba. G. II.

Notandum: Quod Sitta ſive Picus cæruleus dictus, & Certhia nec non Picus murarius, vel ſecundum *VVill.* Lib. II. cap. V de Picis *minus proprie dictis*, non ſint hujus loci; & quod Picum pedibus tridactylis *Linn.* in actis Stockholm. 1740. & *Meſſerſchmidii* ex Siberia *Cat. av. Petropol.* p. 368, nunquam viderim. Notabilis anomalia, ſi pro Pico vero hanc avem agnoſcere cogar.

§. XVII.

GENVS III. G.III.

CVCVLVS. Kuckuck. Guckug. Κοκκυξ a κοκκύζειν, cucurire. The Cuckow, a ſono vocis, qua ſemper ſe ipſum nominat. *Friſchius* hanc avem in *Picum* convertit 1) quia vermes, prout Picus, pro eſca habet; 2) quos in arboribus & ſub cortice quærit; 3) quod prout Pici digitos duos anticos, totidemque poſticos habet. Verum enim vero, multæ aliæ aves pariter 1) inſectis veſcuntur, quæ 2) ab arboribus petunt; imo 3) character pedum & Pſittacis eſt communis; nec obſtat, roſtrum Cuculi differre a roſtro Pſittaci, quin quoque differat a roſtro Pici, paxilliformi. Exinde denuo apparet, per eſcam avium nos vehementer falli circa genera & naturalem Volucrum ordinem. Addidit idem clariſſimus *autor* Cuculi *hiſtoriam*, quam exploratam habuit; Huic ſubjungam hiſtoriam, quam me docuit experientia. Adoleſcens & civis academicus 16 annorum in horto noſtro nidum *Curruccæ canoræ* obſervavi cum *ovo unico*, quod videbatur juſto majus & ſuppoſititium. Narrantem hoc phœnomenon Parens juſſit, ne tollerem nidum cum ovo, forte fortuna Cuculi. Rem acu tetigit; manſit *unicum* & ſolitarium *ovum*, excludebaturque Cuculus. Tandem plumantem avem cum nido, qui cum ave creverat in caveam translocavi, eodem horti loco relictam. Elapſis paucis diebus, horis matutinis offendi *Currucam inter cancellos hærentem*, cujus caput collumque *Cuculus* gula tenebat, ingurgitare conatus, ſed obſtantibus ſibi alis curruccæ extra cancellos. In tali ſtatu transtuli caveam cum avibus in collegium experimentale phyſicum celebris Domini *Gottſchedi* P. P. Albertinæ; qui ratiocinabatur, quod, cum rictus Cuculi ſatis amplus ſit, Curruca vero pullos ſuos non niſi unica vel duabus erucis viridibus glabrisque ſimul nutrire ſolita, fœtus ſuppoſititius citius prætenſæ parentis

 caput

Fam. III. Gen. III. caput ad palatum ſuum ſentiat, quam porrectam tenuem eſcam, illudque famelicus pro cibo habens comprehenſum teneat, eſcamque premat, unde ſit, quod Cuculus, non quidem tanquam ingratus pullus, ſed ſtolidus fameque preſſus & nutricem & forte nutritorem enecet devoretve. Hic eſt caſus quidem unicus, quem unquam mihi notum habeo; ecquis autem hunc caſum cum optimo Sene, Dn. *Friſchio*, inſulſum, abgeſchmackt, appellare audeat? In *Catalogo* avium muſ. Imper. *Petropolit. p. 362* Cuculus audit: avibus rapacibus diurnis congener. *Cyprianus* ad *Franzium* p. 130 fabuloſam vocat narrationem tribus ex rationibus; confer. *Rollenhagen* wahrhafte Lügen; *Neander* & *Ephem. Nat. Curioſ.* ab autore citati.

I. Cvcvlvs Vvlgaris, Nostras. Guckauch, Gucker, Guckufer, *Schwenkf.*; *Olina* & omnium autorum.

Friſchius tres figuras exhibuit; Adulti in libertate; alterius in muſeo ſuo enutriti; & juvenis liberi aëris; cum quibus conferantur figura *Albin I. 8.* & aviarii picti Bareithani. Avis *Albini* fuſcos habet pedes, qui alias fere aurei ſunt coloris; tempore autumnali bene ſaginatus Cuculus eſt, valde pingueſcens.

II. Cvcvlvs Caroliniensis. The Cuckow of Carolina. Coucou de la Caroline *Catesby p. 9.*

Roſtrum videtur aliquanto magis incurvum, quam roſtrum noſtratis, diciturque alienam vocem pronunciare a voce Europæi. Totus venter albus, reliquo corpore cinereus eſt, cauda anguſta & longiore.

III. Cvcvlvs Alis Deavratis; Ringel Guckug mit vergoldten Flügeln. Picus *Catesbeji p. 18*, the Goldwinged Woodpecker; Gran Piverd aux aisles d'or.

Pondere 5 ℥; roſtro duas uncias longo; non ſolum ex ramis ſed & juxta radices eſcam a vermibus quærens; Gula inferior nigra; vertex plumbeus, ad cervicem macula rubra; collum ex fuſco rubrum; fuſcæ plumæ dorſales ex nigro ſquamatæ; caules remigum deaurati; in medio pectore ſemilunium nigrum.

IV. Cvcvlvs Brasiliensis, Aracari *Margg.* Xochitenacatl altera, *Nieremb. VVill.* p. 96. qui picis martiis avem accenſendam arguit, roſtro ſingulari; potius inter Cuculos obtinet locum.

V. Cvcvlvs Andalvsiae; cauda longa, nigra; parumper neglecta, in exitu obtuſe acuminata; inferiori mandibula ſubtus leviter anguloſa, nigra; oculis in linea nigra inæquali, corona plumoſa ſed neglecta, plumbea; corporis parte ſuperiore fuſca; alis ex albo maculatis; inferior

Ad §. XXX.

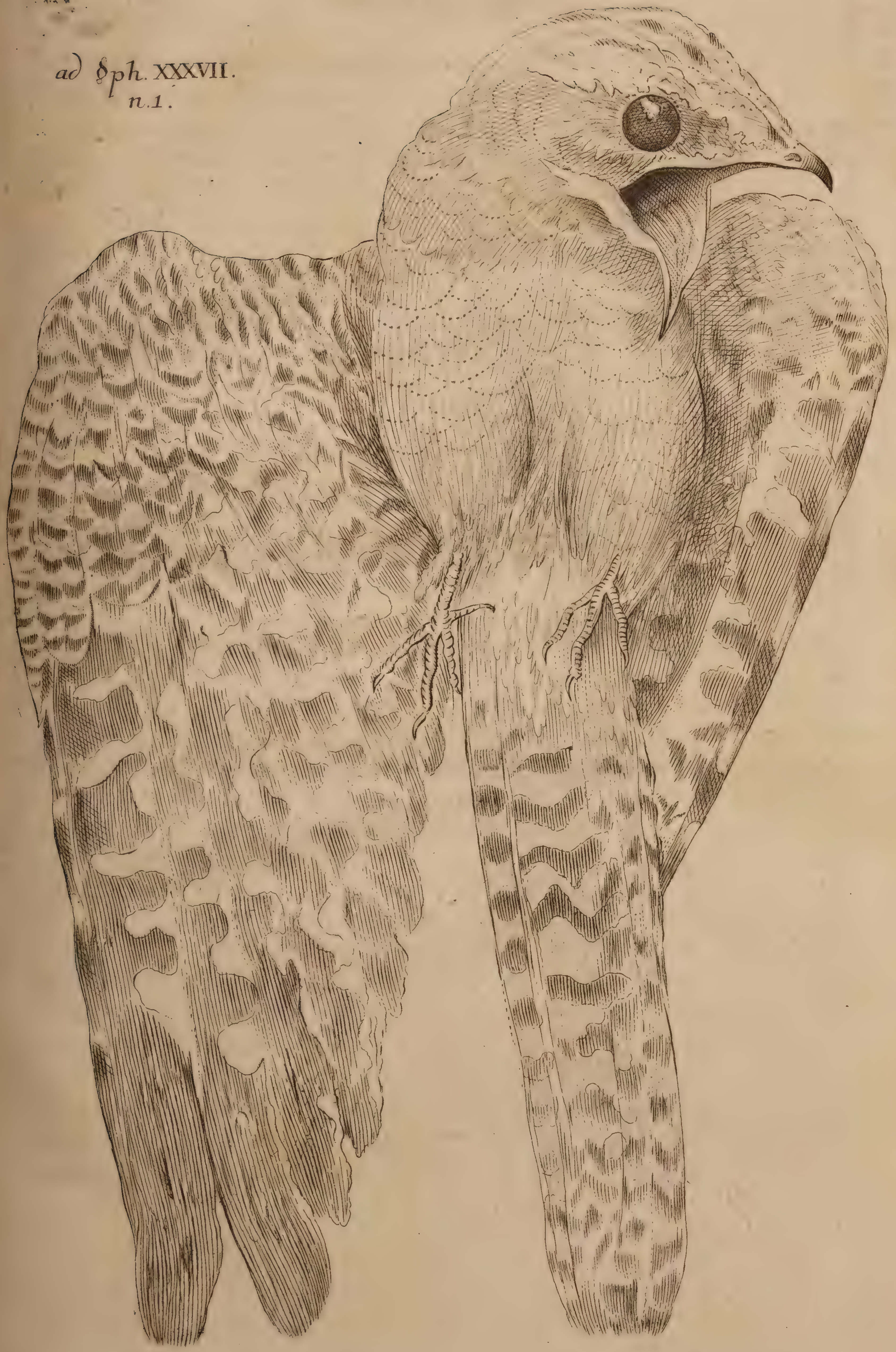

M. Cerulli ſc. Regiom

ad §. XXX. n. 34.

ad §ph. XXXVII.
n.1.

ad §. XXX. n.34.

inferior pars ex rufo vergit in aurantium colorem. The great ſpotted Cuockow, *Edw.* II. 57. Fam. III. G. III.

VI. Cvcvlvs Ex Caervlescente Niger, Rostro Flavo; Pedibvs Brevibvs Sordide Lvteis; Bengalensis, Cuckeel dictus. *Edw.* II. 58. The black Indian Cuckow.

VII. Cvcvlvs Bengalensis, Ex Fvsco, Rvfo Et Cinereo A Capite Ad Cavdam Varivs; the brown and ſpotted Indian Cuckow. *Edvv.* II. 59.

VIII. Cvcvlvs Jamaicensis, Major; the Rainbird, *Sloane* Tab. 258. f. 1. A nother ſort of Rainbird *ib.* f. 2.

§. XVIII.

GENVS IV.

Gen. IV.

ISPIDAE & ALCYONVM cauſa multis ambagibus circumſcripta eſt, conſequenter & avium, quæ ſub his nominibus apparent (†). Antiqui hæſitarunt, cuinam avi Alcyonis nomen imponerent; interim notum eſt, quod ſomniarint, Alcyonem in mari, quando tranquillum eſt, nidulari, unde Al-Halcyonia i. e. tranquillum mare; imo & plantæ quædam marinæ, aliquando quisquiliæ, nomina ſua ab Alcyonibus trahunt; illud, quod de nido avis & de nidulandi modo narrarunt veteres, omni probabilitate caret. *Ariſtotelis* (Lib. IX. 14) temporibus: omnium rariſſimum fuit, vidiſſe Alcyonem; & *VVillughbejus* quærit: Iſpida, an veterum Alcyon? Cum tamen *Iſpida* nunquam in mari, raro ad ſtagna, ſed in altis foraminibus horizontaliter ad elevata littora excavatis juxta fluvios nidulatur; ergo non eſt ἀλκυὼρ, vera ſi eſſet Alcyonis hiſtoria, cujus potius fabulas in compendio collige apud *Bellon.* p. 218. Recte quidem Iſpida vocatur *avis glacialis*, Eis-Vogel, præ Alcyone, cum media quoque hyeme vel ad rivulos, qui non integri glacie horrent, ſpectetur, ex foraminibus ad venandos piſciculos exiens. Si quando & inter Alcedinem ac Alcyonem differentia eſt, rurſus Iſpida nec Alcedo eſt neque Alcyon, quod Alcedines apes ſectari dicuntur, Iſpida autem piſcibus veſcitur, imo ex ariſtis piſcium ſquamisque nidum ſibi ſtruit, *Bellon.* S. O. p. 142. Si porro dixeris Synonyma Alcedinem & Alcyonem, rurſus comprehendere non poſſum, unde ſit, quod Alcyones in mari nidulentur, ubi nulla apiaria apesve ad ſuſtentandos pullos. Aliquando veteres ἀλκυὼν & ἀηδὼν confundunt, prout Chæremon in *Lucani* Alcyone exclamat: Ὡς ἤδεια (vid *Oppian.* & *Thymnæum*

Fam. III. G. IV. *mnæum* Anthologiæ Lib. III. c. 24.) a quibuſdam Sirenes vocantur Alcyones ſive ἀλκυόνας; dicuntur enim ejulare cantu flebili, nidis ſuis una cum pullis vi fluctuum abreptis:

Fluctus ab undiſoni ceu forte crepidine ſaxi
Cum rapit Alcyonis miſeræ fœtumque laremque
It ſuper ægra Parens queriturque tumentibus undis. V. Flacc.

Cogimur itaque Iſpidam noſtram, cum peregrinis fiduciarie Iſpidis, ab Alcyonibus vel Alcedonibus ſeparare, quod concedere non poſſumus, noſtrates quidem habere pedes digitis duobus anticis, totidemque poſticis, peregrinas vero Iſpidas ſive aves glaciales, quæ ſub nominibus Alcyonum vel Alcedinum vel Iſpidarum veniunt, habere pedes tribus digitis anticis, uno poſtico; ni ſomniare velimus, *Pſittacos* americanos diverſis præditos eſſe pedibus, præ Pſittacis aſiaticis, vel, quod avis tribus digitis anticis, uno poſtico, Picus ſit; nec ſequitur: Quædam aves a *Seba*, *Catesbejo* aliisque autoribus Alcedines vel Alcyones vocatæ veſcuntur piſcibus, ſpeciemque quandam Iſpidæ noſtratis præ ſe ferunt, ergo Iſpidæ ſunt; Paſſeres vulgares hordea conſumunt; Gallinæ, Columbæ &c. hordeo veſcuntur, nec tamen ſunt Paſſeres. *Seba* & *Catesbejus* avibus, quæ re vera *Iſpidæ ſunt*, tres digitos largiuntur; *Charletonus* diſtinguit *Iſpidam* & *Alcyonem*, illam vocat Piſcatorem regalem & Alcyonem fluviatilem, quoad *Alcyonem* veterum commendans deſcriptionem *Johnſtoni*, ex qua tamen nemo doctior evadat. *Iſpidam* duplicis generis eſſe ait, unam ex India allatam, ſive *mutum Alcyonem*, alteram *vocalem*, ſcil. Alcyonem *Bellonii*, hic non alia eſt avis, quam quæ vulgo vocatur Paſſer arundinarius *Schvvenkf.* vel Junco *Aldr.* vel Cinclus *Turneri.* Halcedo muta *Bellonii*, Halcyon aphonos *græce*, Halcedo muta, ſive major *latine*, martinet pecheur en *françois.* Genuina Iſpida noſtras eſt juxta figuram, quam autor p. 219 de la nat. des Oiſeaux & inter icones à Paris 1557. 4to fol. 50 b. fieri curavit; ubi notandum: quod *digitos duos anticos* & *totidem poſticos* egregie expreſſerit ambobus in libris, & nihilo minus tamen in deſcriptione ejuſdem avis *Halcyonis muti* hæc habeat: „C'eſt „l'oiſeau du plus beau plumage, que connoiſſions - il a les pieds d'une „*autre ſorte* que les autres oyſeaux (hactenus bene, ſed perperam ſcri„pta quæ ſequuntur) Il n'a qu' *un doigt derriere*: mais de *trois de devant*, „il en a un de la partie du dedans moult court: les deux autres ſont con„joints enſemble aſſez grands garnis d'aſſez bons ongles;„ E contra *Meropem* ſive Apiaſtrum iterum ſatis bene pinxit, quem licet valde ſimilem

eſſe

Ad §. XXXIII.

Cerutti ſc.

eſſe dicit Halcyoni cæruleo (forte ob egregios colores, nec aliter) Martinet pecheur dicto, eique *recte tres digitos* (vid. *Charletoni* egregiam figuram) *unum poſticum* dedit, interim tamen hujus avis pedes in textu ita exprimit: „Ses jambes ſont courtes, auſſi a il peine en ſe tenant ſur „terre: car il a les *pieds d'un Papegay*, ſcavoir eſt, *deux doigts devant* „*&* *deux derriere;*„ Ita *Bellonius* confuſa ſua multoties avium inprimis hiſtoria multos autores in craſſas ſecum duxit caligines. *Albinus* fluviatilem Alcyonem, ſive *Iſpidam* exhibet, & quaſi violenta manu ipſum altero digito poſtico privavit, nec tamen oculos noſtros certiores reddidit, utrum avis tribus, an vero duobus digitis anticis prædita ſit. Similem lapſum *Edvvardus* juxta parvas *Iſpidas bengalenſes*, quæ extra omne dubium noſtratibus ſimiles ſunt, commiſit, eisdemque tres digitos anticos adfinxit. Nobis Iſpida ſive Martinet pecheur *Bellonii* avis frequens & notiſſima eſt; *Schvvenkfeldius* fere ſolus Iſpidam, & qua pedes, optime deſcripſit: „Pedes humiles miniati, *digitis binis anterioribus* æqualiter diviſis, *poſterioribus* paulatim a ſe invicem diſtantibus.„ Ita & *VVillughbejus:* „pedes aut potius tibiæ perbreves & exiguæ ex parte anteriore nigricant, ex poſteriore rubent, ut & plantæ pedum & *poſtici digiti*„ (de Iſpida, an veterum Alcyon.) Dominus *Linnæus* pedes tacuit; cum tamen *Bellon. Geſn. Aldr. Charlet. VVillughb. Raj.* & *Albinum* citaverit. Ad littora maris habitare avem dicit rarius, quæ tamen apud nos nec Iſpida, nec Merops magnitudine & tota facie ab illa diverſus, ullis temporibus ſalutat.

Fam. III.

(†) Antiquitus, arte typographica nondum nota Germani *aves* non ſolum ſed & *piſces quadrupedia* & *inſecta* ſingularibus, plerumque plane alienis, ſalutabant nominibus & vernacula & latina lingua; quidni idem contigerit in Graecia & in Italia & Gallia? Ad calcem hiſtoriae communicaturus Vocabularium animalium latinum & germanicum circa annum 1420 MSCt. ex Bibliotheca Carthuſiae prope Gedanum.

I. Ispida Nostras. Königs-Fiſcher. Alcedo fluviatilis. Halcyon riparia; Alcedo quaſi algedo (*), *Schvvenkf.* Kingfiſcher, Piſcator regalis, *Charl.* Eyß-Vogel *vulgo.* Iſpida *Linn.* Halcedo muta, Martinet pecheur, *Bellon.* qua figuram, Merops qua deſcriptionem pedum *Ej.* in imaginibus avium: Ἀλκυὼν ἄφωνος, Iſpida, Plombina, Piſcator, Martinus piſcator, regius Piſcator, Halcyon fluviatilis, Halcedo major; Piumbino, Ucella di ſancta Maria, Ucello peſcatore *Olina fol. 39.* Cauda admodum brevi.

Fam. III. Falſa huic avi domicilia aſſignavit *Bellonius*, inquiens:

Le Martinet peſcheur fait ſa demeure
En tems d'hyver au bord de l' ocean:
Et en été, ſur riviere ou Eſtan:
Et de poiſſon ſe repaiſt à toute heure;

Cum tamen inprimis hyeme ad fluvios rivuloſque appareat. L'inverno ſi vede etiam dio per i foſſi appreſſo l'habitato, maſſime in tempo di ghiaccio, e gran freddo. L'eſtate ſta in luoghi ritirati, e dove ſia freſco, attorno però all' acque. Cova nelle rive &c. Vola ſuor di modo raſente l' acqua; *Olina.* Plura Parte III ubi de hybernaculis avium. Pedes ita ſunt comparati in digitis: qui antici dicuntur, videntur quaſi coaliti, ad ultimum articulum diviſi, in unguiculos acutos terminantes, pedibus plane anomalis, quod planta longitudinaliter protenſa ita ut poſtici digiti quaſi ad latera poſiti, altero dimidio breviore anticis, poſtremo quadantenus longiore præcedenti. Cum conſidet avis, transverſarii videntur digiti, quod primo poſtico prout noctua, quieta ſedens, utitur & tanquam anticorum extremum pone reponit viceſque poſtici ſubire jubet, rurſusque ut noctua pro capienda præda in ſubſidium ante extendit. Ejus cauſæ inadvertentia circa Ululas & Iſpidas plurimos, qua pedes anomalos, fefellit autores.

(*) Alcedo, quod prae caeteris avibus, pullos ſuos ſedule alit. *Guarinus* veron. vocabul. breviloquio. - Alcyone eſt avis marina, quae in hyeme in ſtagnis oceani nidos facit, qua excubante fertur pelagus ſtantibus ventis continua ſeptem dierum tranquillitate putreſcere, & ejus fetibus educandis obſequium ipſa natura praebere, vel dicitur ab *Alcyone* uxore *Ceicis*. *Idem.*

II. Ispida Bengalensis. **Der kleinſte Königs-Fiſcher.** The littles Indien Kingfiſhers, *Edvv.* I. 11. Cauda admodum brevi.

Satis cum noſtrate (ſit altera avis mas, altera fœmina) qua colores totamque faciem, conveniunt; licet laudatus autor digitos non obſervaverit, nedum in deſcriptione vel unico verbo appellaverit.

III. Ispida Cristata; Alcedo Cristata Orientalis, Elegantissime Picta. *Seba* I. p. 104. Tab. 67. n. 4. Cauda admodum brevi.

Autor hanc avem pro Alcyone veterum habet, inquiens: Nautæ & alii per mare iter facientes viſis his avibus tranquillum ſibi mare auramque ſerenam promittunt. Non e re navigantium eſſe ſolet mare tranquillum, modo non impetuoſum; an aura ſerena nec ne, ipſis perinde,

vento

vento ſecundo. Dicitur in cautibus maris nidulari, quas tamen navigantes ſollicite evitare ſolent; Forte in rupibus littoralibus nidulatur, ſusque deque habens malam tempeſtatem in mari. Coronam habet cæruleam; collo & corpore ſupero ultramarini coloris in purpuram reſplendentis; alis turcoidibus; remigibus nigris, ex cœruleo variegatis. Fam. III.

IV. Ispida Rostro Albo. Alcedo Americana ſeu Apiaſtra; *Seba* I. p. 87. t. 53. n. 3; cauda admodum curta. Weis-Schnabel.

Vult *autor* apibus ſeſe ſuſtentare Alcedinum familiam; communiter enim, ut ſupra diximus Alcedo, Alcyon & Iſpida pro Synonymis ſumuntur; quaſi vero Saguoin & Ourang-Outang Synonyma ſint. Doctiſſimo *Linnæo* Iſpida Merops eſt ſive Apiaſter ad littora maris habitans, hoc de Iſpida quidem dici poteſt non de Merope; hanc in campis, plerumque incultis, qui ſylvis vicini, habitare novimus; nec ad littora apiaria vel veſparia reperiuntur, neque in alto mari vel in rupibus pelagi, ut Halcyon pullos ſuos enutrire queat, eadem ſi eſſet cum Alcedine vel Iſpida avis. Hujus caput collumque ſpadicei coloris ſunt ex purpura varia; thorax venterque ſulphureus, remiges cinereæ; dorſo & tectricibus cæruleis; ad latera purpureis .Avicula Iſpidæ noſtrati ut ovum ovo ſimilis.

V. Ispida Rostro Lvteo. Alcedo Amboinensis Cristata. Toborkey *Seba* I. p. 100. t. 63. n. 4. *Valent.* III. p. 319. Gelb-Schnabel. Cauda brevi.

Pedibus quoque luteis; cætera e viridi, luteo & cyaneo varia.

VI. Ispida; The King-Fiſher, l'Alcyon *Cateſby* p. 69. Capite amplo plumoſo; Rauchkopff. Cauda curta.

Ex avibus, quæ Alcyones vocantur, *cauda brevi*, forte maxima; magnitudine Sturnum adæquans; capite craſſo, inordinatis cæruleſcentibus plumis criſpato; ſub oculis nigris lineola alba; in fronte macula alba; collo albo, quem colorem in pectore ſequuntur zonæ cærulea & rubicunda; ventre albo, primoribus remigibus nigris, in exitu albis; cauda cærulea; autor ſcribit pedes habere digitis tribus anticis, uno poſtico; vide tamen Iſpidam no. I.

VII. Ispida. The great King-Fiſher from the Rivier Gambia; *Edward* I. p. 8. Cauda longa.

Magnitudine Turdi maximi; cauda aliſque thalaſſinis tectricibus purpureis & cyaneis, ſuper remiges in exitu umbratiles, trunco aurantio, roſtro rubro.

Fam. III. VIII. Ispida Ex Albo Et Nigro Varia. The black and white Kingfiſher; *Edw.* I. p. 9. Perſianer. Cauda longa.

Ex Gamron in Perſia; roſtro nigro, duos pollices longo; alis cruciatis ſuper cauda procera; collo brevi, capite producto.

IX. Ispida Svrinamensis, Cavda Longissima Dvabvs Pennis Excvrrentibvs Fvrcata. The Swallow-Tail'd Kingfiſher, *Edvv.* p. 10. Schwalben-Schwantz.

Pennis cauda duabus duplo reliquas ſuperantibus & flexibilibus. Roſtro nigro acuto; capite fuſco; gutture albo; dorſo e cæruleo nigro, qui color in pectore dilutior; pedes nigri; ſoli expoſitæ avis colores melius ludunt, quam in melliſugis. Autor ratus eſt, Meropem europæam ab illa non niſi cauda & roſtro differre; me judice ambæ aves diverſæ inter ſe ſunt.

Plures a *Rajo* in Synopſi p. 50 recenſitas in medio relinquimus.

GENVS V.

G. V. Tavraco; regia avis, *Edvv.* I. p. 7. The Crown Bird from Mexico. *Albin* II. 18. Rex Guineenſis; Krohn-Vogel; nova dicitur avis.

Inter aviculas habemus regulos; quidni etiam haberemus regem? *Edvvardo* hæc avis apparet ſimilis Picæ glandariæ; quod non dixerim; elegantiſſima eſt, roſtro breviſſimo, in capite condecorata plumis, qualibus ſe diſtinguunt Reguli africani. *Albinus* avem nec bene pinxit, nec recte deſcripſit, neque ſolum natale recte indigitavit; non enim mexicana eſt, ſed guineenſis, ex Africa ſeptentrionali, verſus regnum Congo, Capiti bonæ ſpei conterminum.

GENVS VI.

Gen. VI. NASVTVS, qui Piperivorus; Hohlſchnäbler; Pfeffer-Fraas. Vulgo. Pica Braſiliana. Nec Pica nec Picus eſt.

De roſtro *Will.* „Duos palmos fere longum, unum latum, ab inferioris partis initio ad ſuperioris extremitatem dimenſum; inferior pars, ubi craſſior eſt, videlicet prope oculos, duplo minor eſt ſuperiore, & prope finem, ubi recurvum eſt, etiam triplo. Subſtantia eſt tenuiſſima, inſtar membranæ (Pergament) ſed oſſea (potius cornea) ſplendida, læviſſima, cava atque aëris intus capaciſſima.„ Nonnullarum roſtra breviora, quædam longiora ſunt, nec tamen acies omnium ſerratæ, ut opinantur *Aldr.* & *Will.*

VVil-

Willughbejus de pedibus: Suſpicor ego, digitos pedum in hac ave Fam. III.
Picorum more diſpoſitos eſſe, nimirum *binos ante*, *totidem retro*, nam et talis eſt conformatio pedum Aracari *Marggr.* avis huic ſimillimæ, & *Thevetus* binos tantum anticos icone exhibet. *Bellon.* Hiſt. des Oiſ. III. c. 28: Nous n'ayant veu l'oiſeau-n'en pouvons dire autre choſe, ſi non que par ſoupçon eſtre-de *pied' plat.* - Pour faire voir quel eſt ce bec, en avons cy mis le portraict.

Sic nec roſtro, nec pedibus, nec cauda, & quæ reliqua, Picam dixerim hanc avem; nec ſuſpicionem *Will.* quod ſit Picus, meam facere poſſum, etſi ejus pedes comparati eſſent, prout Picorum & reliquarum illius familiæ; Pici enim ſua natura lignarii ſunt, roſtro forti ad perforandas arbores utentes, ad quem laborem ſuſtinendum natura ipſis pedes breves validosque & digitos binos anticos totidemque poſticos cum unguibus lunatis, acutiſſimis conceſſit, roſtrum vero ſolidum, rectum &, quantum ſatis, longum, pyramidale, aliquantum anguloſum, ne perforando vel pulſando in foraminibus cum ligno cohæreant. Sic Picus collum obfirmans, ſecundum directionem roſtri, tanquam mallei, totum truncum ſurſum & deorſum movet, cruribus, pedibus caudaque immotis & arborem prementibus; integrum itaque corpus loco manubrii, caput roſtrumque mallei loco ſunt. Hoc de Naſutis vel Piperivoris dici nequit, unde in ſuſpicionem nobis venit, quod ipſis natura fruſtra dediſſet pedes Picorum pedibus ſimiles. Porro, ſi figuræ apud *Aldrov.* Lib. XII p. 802 & 803, altera ad vivum picta, altera ex Theveto, nec non figura Aracari *Marggr.* & Picæ braſilienſis *Albini* II. 25 ſollicitius conſiderantur, deprehendimus, Piperivorum, prout Picos truncum arboris, forte ad inveſtigandos Coſſos, frequentare non poſſe, cum roſtrum adſcenſum impediat, ave egregie naſuta, ut inter ſcandendum vel arbori parallelum exporrigere, vel capite retrorſum verſo in dorſum reponere cogeretur; nec, quantum novimus, avis vermipeta eſt, ſed ſemina plantarum fructusve, inprimis piperiferæ quærit. Quod vero ad pedes attinet, qui Picorum pedibus ſimiles eſſe dicuntur, nec oculatiſſimus apud *Marggravium* alios, quam negligenter adumbratos pedes offendet, quorum digitos divinare non licet, utrum binos vel tres ſive anticos ſive poſticos habeat Naſutus; *Theveti* autem figura Picæ braſilianæ alterius apud *Aldrov.* & *Jonſton.* non niſi duos ante & unicum pone, ſicque tres tantum digitos oſtendit, econtra prima *Jonſtoni* Tab. 56 tres digitos anticos & unum poſticum exhibet, quot etiam habet figura *Aldrov.*, quam ad vivum expreſſam eſſe ipſe teſtatur; interim *Willughb.* ſuſpicatur pedes Picorum

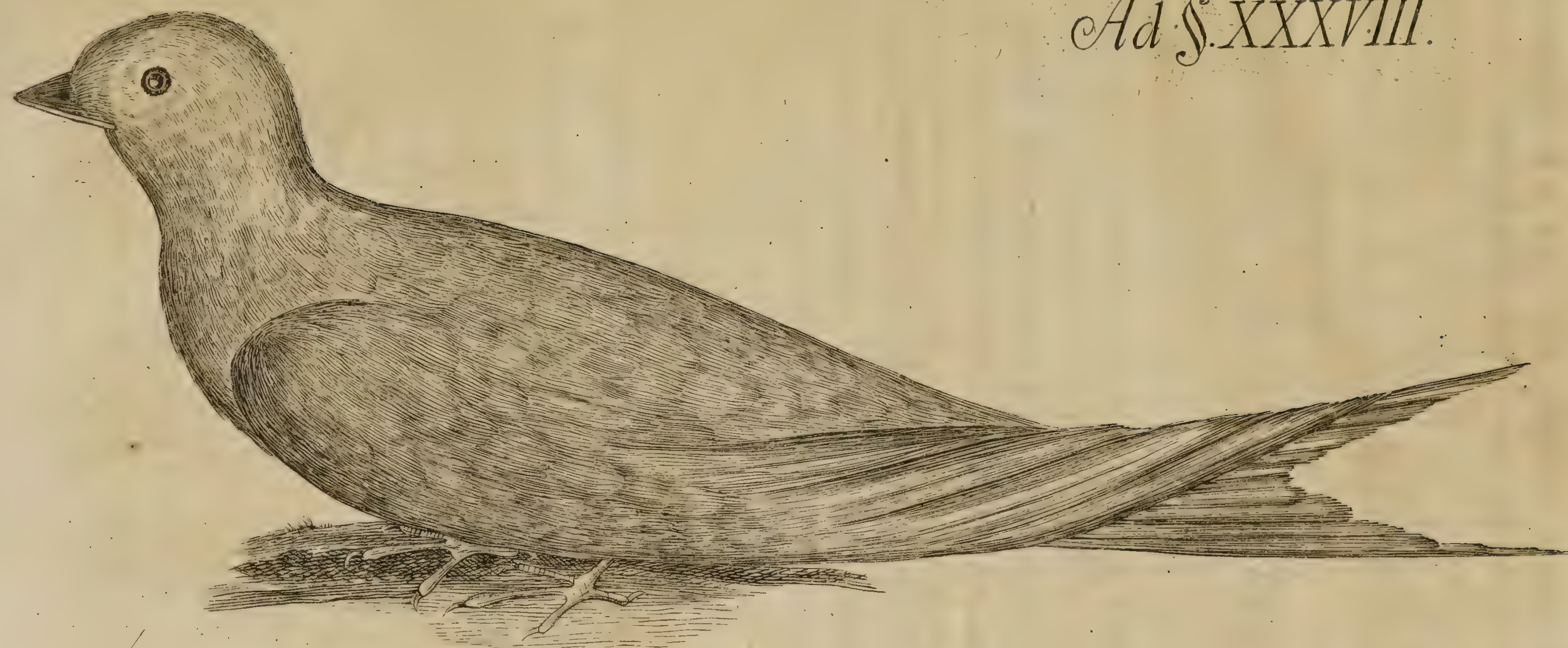
Fam. III. Gen. VI. corum pedibus ſimiles; forte quod *Jonſtonus* mutuatam Tab. 60 *Marggravii* iconem avis Aracari in meliorem vertere cupiens Picorum pedes, ſibi in memoriam revocatos pinxerit. Inter ejusmodi hallucinationes veſtigia pedum apud *Willughbejum* premere conſtituimus, nec ſpem noſtram fruſtravimus; nuperrime enim *Edwardus II. 64* effigiem Toucani avis eleganter & procul dubio accurate pictam ac deſcriptam cum publico communicavit, & expreſſe commentatus eſt: „The *Legs, Feet* and „*Claws* are of a light blue, or violet colour; it perches with *two Toes* „*forward* and *two behind* in each Foot.„ Ideo tamen nec Picam nec Picum dixerim avem hanc, quæ potius proprium genus conſtituit. Ad hoc omnino pertinere videntur Aves Rhinocerotes, nomine proprio Topau vocatæ, quarum roſtra Tucanæ roſtris ſimilia, cornea, cava atque aëris intus capaciſſima. Integræ avis effigiem nullibi hactenus cernere nobis licuit; & *Wormius* de ipſa ave ſcribit: Totam avem qui deſcripſerit, aut de ejus natura quippiam tradiderit, neminem adhuc vidi, quo circa nudo roſtro contenti ut ſimus, neceſſum eſt; Dn. de la *Condamine* non niſi ſequentia habet: Toucan, dont le bec rouge & jaune eſt monſtrueux à proportion de ſon Corps, & dont la langue, qui reſſemble à une plume deliée, paſſe pour avoir de grandes vertues, n'eſt pas non plus particulier au pays, dont je parle, *p. 172;* & apud *Beslerum* Tab. 19 menſuram roſtri 6'' 3''' legimus cum ſubſcriptione: Hujus avis inſolens magnitudo; caput duorum dodrantum, cirris ornatum nigris; roſtrum recurvum, non rapacium more, ſed inſtar arcus cujusdam. Cornu e fronte enaſcitur, rhinocerotis cornu non diſſimile, ſed in fine recurvum. Color in ſuperiore & inferiore parte miniaceus, in media luteus, in margine linea nigra obducitur. Sic Naſutorum duas habemus ſpecies:

I. Nasvtvs Simpliciter. Xochitenacatl *Nieremb.* Tucana ſ. Tucan, forte etiam Aracari *Marg.* Avis piperivora *Aldr. Will.* Pica braſilienſis, the Braſilian Pie, *Albin* II. n. 25, quem vapulare dicit *Edwardus* in deſcriptione Toucani, II. p. 64. Rhamphaſtos, Hipporynchos & Burynchos, *aliis.* Hohlſchnäbler, Pfeffer-Fraas. Ni fallor, 6 vel octo roſtrorum varietates habui in muſeo olim meo.

II. Nasvtvs Rhinoceros. Topau *Wormii, Aldr.* roſtro compoſito *Will.* t. XVII & aliorum autorum. Deſcriptionem avis in ipſo volatu occiſæ, cum Turcas Chriſtiani ad Naupactum ſuperarunt, vid. apud *Jonſton.* de avibus p. 46 & *Anton. Deuſingium* Diſſ. de Unicornu p. 43. Geflügeltes Naſehorn.

§. XIX.

Ad §. XXXVIII.

§. XIX.

FAMILIA QVARTA

TETRADACTYLVS, DIGITIS SIMPLICIBVS, VNICO POSTICO.

Fam. IV.

Genera familiæ quartæ numeroſiſſimæ in multas ſtirpes excreverunt; numerabimus Genera ſumma, & pro re nata ſingulorum Tribus.

GENVS I.

G. I.

Accipiter (*) Hab ich? Habicht. Fang-Vogel. Hapch.

Accipitres dicuntur, qui animalia in terris avesque in libero aëre, nonnunquam & piſces venantur, impetu in illa ruunt, & ante digitis prehenſa tenent, quam vel in terra vel in arboribus prædam conſumant. Vultures fame preſſi & recentia cadavera frequentant.

(*) Derivari ſolet ab ὀξύπτερος i. e. longas & in acutum exeuntes alas habens. Verum enim vero, hac ratione permultas aves dixeris Accipitres; & quare non *Occypteri* vocati? Cum *Ariſtoteles* peculiare genus occypterorum conſtituit; ergo Accipiter per Occypterum explicari non debet; quin potius a capere, accipere quid, vel cum impetu, derivationem habeat, ita ut Accipitres ſint aves omnes pro praeda accipientes alia animalia. Alae fere omnium avium terminantur in acutum & in latum expanduntur ad volatum. *Schwenkf.* unicae ſpeciei nomen impoſuit: Hapch; Hab ich? ab haben, habere, behalten, tenere happen i. e. arripere, apprehendere *Gregor.* moral. lib. 33 c. 16: Accipere aliquando auferre dicimus, unde aves, quae alias rapiunt, accipitres vocamus.

§. XX.

GENVS I. TRIBVS I.

Tr. I.

AQVILA. Adler. Inter aves tetradactylos digitis ſolutis meretur locum ſupereminentem. Regem dixerim Accipitrum, cum alii appellaverint Regem avium rapacium. Nemini reliquarum rapit, quod ſuum eſt. Alimenta quærens alituram capit, quam naturæ ſuæ convenientem Creator ipſi pro ſuſtentatione ſua imperavit. Sic Leo Ovem non niſi in alimentum lacerat, citra hanc neceſſitatem Oves pabularentur inter Leones, ſalvæque manerent in paſcuis. Colonis pretium ſolvere neſcit Leo, ut coëmeret commeſturam, prout homines ſolvunt Bovem, ut mactent. Temere itaque a quibusdam capitoſis & auſteris inter eruditos hominibus vitio vertitur magnatibus, quod Aquilam, tanquam avem rapacem, vel Leonem laniatorem inter inſignia illuſtriora collocent, non

conſi-

Fam. IV. G. I. Tr. I. conſiderantes hujusmodi animalium innatas virtutes, quarum Reges memores eſſe cupiunt. Plura de Aquilis §. XXII. Species ſunt:

§. XXI.

I. AQVILA CHRYSAETOS, Gold-Stein-Adler. Aquila fulva ſ. aurea; The Golden Aigle, *Raj. Will.* Aquila regalis, *Schwenkf.* Orzel przedni, *Pol. Albin* II. 1. figura minus accurata. Falco, cera lutea, pedibus lanatis, corpore rufo. *Linn.*

Maxima; Ex Nehringa noſtra altera 13 libras, altera ex ſylva Grebini 16 libras pondere æquabant (*). Roſtrum ſuperabat 5 uncias, mox a cera (quæ omnibus Aquilis communis eſt) incurvatum; circa radicem ultra duas uncias latum, & in exitu inſigni unco donatum, coloris terrei, cæterum cornei & cærulescentis coloris. Lingua canaliculata, prout & mandibula inferior, ad deferendum ſanguinem prædæ, quod nemo Accipitrum aqua pro potu utitur; crura ad pedes usque lanata Ferrei coloris, ſicut in nonnullis vulturibus; pedes aurei; alæ terrei coloris; cauda tota vel alba, vel cum reliquo corpore caſtanei in aurum vergentis coloris, interſparſis dorſo & ventre plumis albentibus. Unguibus multum valet, Capreolumque infeſtare audet. Aquilas longævas eſſe, vide *period. vitæ humanæ coll. cum brutis.* Anno 1719 Viennæ auſtr. Aquila mortem obiit, quæ quatuor annis ante ſæculum libertate ſua fuerat privata (CIV annorum).

(*) *Will.* opinatur, quod Chryſaëtos *Pygargus* ſit; diverſae tamen ſpeciei ſunt aves. Per excellentiam illa Ἀετὸς vocatur, ab Ἀιετῶ concitus feror, cum impetu ruo; licet haec poteſtas & Falconibus propria; imo Falco videtur impetuoſior Aquila. Caeterum Accipitrum fœminae majoris ſtaturae ſunt prae maribus, mares vero animoſiores, bellicoſi, fortesque prae fœminis.

II. AQVILA PYGARGVS; Albicilla, quibusdam Hinnularia, *Will. Raj. Gaza* Weiskopff; Gelb-Schnabel. The Tawn-Killing-Aigle an Erne, *Angl.* Falco cera flava, rectricibus albis, verſusque apices nigris. *Linn.*

Roſtrum pedesque habet aurea, caput ex cinereo albicans, roſtrum inter & oculos copiam plumarum crinitarum. Uncus mandibulæ ſuperioris pollice ſuperat inferiorem; in collo ſuperiore plumis eſt rubentibus; cætera ferruginea, & ad uropygium nigricat, pondus habebat ex Sylva Grebinenſi 9½ librarum. *Catesby* p. 1. Aquilam capite albo virginienſem & carolinianam, Aigle à tête blanche, Bald-Eagle, aigle chauve, Glattkopffigen Adler. Weiskopff exhibet; non quidem capite calvo, ſed

ſed plumis brevibus glabro, quam pro varietate Albicillæ habemus. Hin- Fam.
nularia dicitur, quod hinnulos Cervorum perſequitur. Hæc avis præ re- IV.
liquis Aquilis Aëtitem in nidum ſuum inferre perhibetur; vid. *Nomencl.* G. I. Tr. I.
promotum Tit. AETITES.

III. AQVILA SIMPLICITER; *anglis* Chryſaëtos, cauda annulo albo cincta, *Raj. Will.* Eagle. **Kurtz-Schwantz mit weiſſem Ringe.**

Magnitudine Gallo-pavonis; cauda brevi. Roſtro circa radicem paulo lentius incurvato, quam Chryſaëtos, Aquilæ I; reliqua cum hac conveniunt.

IV. AQVILA VALERIA ſ. MELANAEETVS, *Raj. VVill.* The black Aigle, *Albin* II. 2. λαγώφανος, **Haſen-Adler. Schwartzer Adler.** Varietas eſt: The white Tailed Eagle from Hudſon's Bay, Americæ ſeptentrionalis, *Edw.* p. 1.

Melanæetus, quod coloris eſt ſaturate nigri; Valeria, quod corpore manibusque multum valet fortiſſima avis. Ultra genua pennata eſt. Pedibus ex luteo rubentibus, ungues in longum curvati exquiſite ſunt cuſpidati; Roſtrum habet plumbeum, uncum nigricantem; cera lata oculis vicina; minor præcedentibus tribus. Chryſaetos I. varietas, cauda tota alba, cum americana Edwardi non eſt confundenda. Nec credas illam ad nos transmigrare.

V. AQVILA OSSIFRAGA *Aldr.* Haliætus *Cluſ.* i. e. **Meer-Adler; Bein-Brecher.** The Sea-Eagle or Oſprey; Bulbuſardus, *Angl.* Orzel tomignat, orzel morski, *Polon.*

Et in volucres & in piſces cum impetu ruit, utque cum præda facilius ex aqua, quam per impetum alte dividit, ſe extollat, natura digitos ſiniſtræ manus aliquantisper membrana conjunxit. A nonnullis dicitur **Fiſch-Ahr,** inhians piſcibus; **Fiſch-Adler** *Baltn.* Pedes habet dilute luteos, ungues præ nigredine lucidos. Plumæ genua ſuperant & per integrum corpus divaricantur ex cinereo, terreo & ferrugineo. Roſtro utitur forti & valde hamato, cujus uncus pollicem longus; integrum roſtrum quatuor unciarum, ad radicem duas latum, coloris ex cæruleo fuſci.

VI. AQVILA CLANGA, Morphno congenera, *Aldr.* Aquila anataria; the Kough-fœted Eagle *Raj.* **Klingender-Schell-Endten-Adler.**

Non eſt, ut opinatur *Rajus*, Haliætus ſ. Bulbuſardus. Gallum domeſticum Anglicanum vix ſuperat magnitudine; unde & Aquila parva vocatur. Anates ferit. Coloris eſt caſtanei haud profundi, & forte unica Aquila, quæ mirum in modum manſvefit. Ultra tres annos mihi fami-

Fam. IV. G. I. Tr. I. liaris Quoties veniam dederam, menſæ in plures horas inſidebat mihi a ſiniſtra, obſervans motum manus dextræ literas perarantis, permulcens aliquando ſuo capite mitram meam; ſi titillabam ſub mento, tintinnabat clara voce. Familiaris fuit aliis avibus in horto, in ſpecie Laris, non niſi recenti carni bovinæ aſſuefacta; in cujus mortem, in ciſterna aqua non ſatis plena extinctæ, epitaphium ſcripſi, alibi typis expreſſum.

VII. Aqvila Alba, Cygnea. The white Eagle, *Charl. Cnœffel.* Weiſſer, Pollniſcher Adler. Orzet biaty.

Secundum *Charletonum* in rupibus ad Rhenum degens; *Cnœffelii* relatio fert: Nuper cum eſſem Varſaviæ, inter alia, quæ apud Mart. Berth. de Bernitz-Archiatrum videre licuit, erat Aqvila Alba, in Polonia capta, cui nigredinis, præter extremam ſuperficiem pennarum magnarum in alis, ne micula quidem inerat, diu a S. R. M. Joanne Caſimiro ſuſtentata, tandem præmemorato Doctori donata. Mortem quidem avis ſubiit, ſed tamen verificavit, quod antea ſtrenue negatum eſt: Poloniam etiam Aquilas albas inhabitare, ad Cremenecum, Zaslaviam Volhiniæ, Cudrovum Ukrainæ, Opatoviam minoris Aquilæ albæ viſæ & in Podolia nidificare teſtatur *Rzaczynski* in auctario; ſub tempus Michaelis I. in campo electionis alba aquila in aëre obſervata; *Paſtorius.*

Has Aquilas Europæas cum fiducia congregare potui. Superaddo unicam peregrinam.

VIII. Vrvtavrana; Urutavi Cuquichu Carririri, *Margg.* Aquila Braſilienſis criſtata, *VVill. Raj.* Gehaupter Adler.

Marggravius deſcribit avem: magnitudine, capite roſtroque aquilinis; capite nonnihil depreſſo; in ſummitate fert 2 nigras pennas duos digitos longas, totidem ad latera capitis, quas erigere & deprimere poteſt. Cauda quoque dicitur aquilina, pedesque ſunt lanati ſive plumoſi.

§. XXII.

GENVS I. TRIBVS II.

Tr. II. VVLTVR. Geyer. Nonnullæ ex hac tribu magnitudine Aquilas ſuperant, minimum adæquant. Ab Aquilis inprimis *dignoſcendæ:* 1) quod truncus Vulturum terræ potius horizontalis quam elevatus, cum Aquila ſtat erecta procero corpore, pectus collumque extollens, ut a digitis poſticis ad caput elevatum lineam fere verticalem deſcribat; 2) unde eſt, quod Vulturis pedes cruraque breviora curventur; 3) Vultur pluribus plumis, paucioribus pennis, alis caudaque exceptis veſtitur, ſub quibus plumæ

mæ villoſæ vel lanatæ, quæ illico apparent, ubi una vel altera penna evellitur, ut integra avis depennata ovis alata, vel mirabilis avis exotica & incognita, videatur; 4) præ reliquo corpore caput collumque pauciſſimis pennis breviſſimisque tegitur, in nonnullis nec plumæ nec lanugines apparent, verum illarum loco criniculi rari; 5) Vultures magna vaſtaque ingluvie præditi, ſacciformi ſi bene ſaginati, cibo vero vacua, manu facile prehendenda & dilatanda; 6) Ejusmodi aves vel duæ vel plures in terra viſæ, certo certius pro Vulturibus habendæ, etſi ex Falconum tribu Buteones eodem more utantur; 7) Pariter Vultures ſunt, qui ad recentia cadavera conſident; ſic proverbium quadantenus (*) vertatur: **Wo ein Aas iſt, da ſamlen ſich die Geyer;** quod non ſolum gallinarum vel anſerum progeniem, porcellos, glires & quæ reliqua venantur, ſed quoque fora cadaverina, ad victum ſibi comparandum frequentant; 8) Vultur difficili conatu ad volatum in altum ſe tollit, prout Tarda, terque quaterque ante petauriſtam agens; 9) Roſtrum Vulturis quidem validum & productum, non tamen prout Aquilarum roſtrum cito ex radice incurvatum eſt (**), verum ducta proportione voluminis avium ultra duos pollices recta protenſum ſuper mandibula inferiori, antequam in exitu deſinat in uncum; 10) Ungues Vulturum minus ſunt lunati præ unguibus Aquilarum, quod hæ rariſſime in tellure morantur. Fam. IV. G. I. Tr. II.

Illi ſunt characteres, quibus Vultures, vel e longinquo, dignoſcendi. Nonnulli nomen Vulturis vel Vulturii derivare volunt a tardo volatu, quaſi Volitardus, ſed idem dici ſolet de anſere Trappa ſive Tarda.

(*) Cognitum accipitrum enim tenemus, a potiori fieri denominationem, vom Adler.

(**) Hanc notam characteriſticam poſthaec apud J. J. *Scheuchzerum* in Jobi Ph. Sacra p. 419 obſervavi: Es iſt der Adler in allen ſeinen Geſchlechten der gröſſeſte und anſehnlichſte von den Raubvögeln, ſo des Tages ausfliegen, darin ſonderlich von anderen unterſchieden, von dem Geir, daß der Schnabel ſich gerad anfangs krümmet, und von dem Hab ich, daß jener gröſſer iſt.

§. XXIII.

I. Vvltvr Avrevs, *Alb. M. Geſn. Raj. VVill.* Vultur fulvo colli, pectoris & pedum colore, *Charl.* The golden Vultur. **Gold-Geyer.**

Non confundendus cum Aquila fulva I. ſive Chryſaëto. Superat magnitudine Aquilam nigram; roſtrum eſt quatuor unciarum. Pectore rufeſcit, velut auro notho tinctus; pedetentim verſus caudam color evaneſcit; cauda ex fuſco cinerea; digiti ſunt cornei coloris diluti.

Fam. IV. G. I. Tr. II.

II. Vvltvr Leporarivs: Haſen-Geyer. Gänſe-Ahr.

Ira exaſperatus pennulas in capite ad formam galli criſtæ erigit. Magnitudine ad Oſſifragum accedit; ex arboribus obſervat vel prætereuntem vel prætervolantem prædam, venatur & in terra per ſaltus, vel in aëre pendens varias aves majores inprimis domeſticas, nec non data occaſione piſces in ſtagnis, Lepores ex latibulis accipere didicit, nec pullis Vulpium parcit.

III. Vvltvr Baeticvs *autorum.* Milvus æruginoſus *VVill. Raj.* Falco cera luteo-viridi; pedibus luteis, corpore ferrugineo, vertice fulvo, *Linn.* The Cheſnut Vultur, Braun-Geyer. Fiſch-Ahr.

Caſtanei coloris; rectrices alarum remigesque caudæ æruginoſe nigreſcunt.

IV. Vvltvr Cinerevs, *autorum.* The aſhcoloured Vultur. Grauer Geyer. Graue Weihe.

Mihi videtur varietas Vulturis III, quod in eodem nido duo pulli inventi, quorum alter cinereus, alter caſtaneus. An mas & fœmina?

V. Vvltvr Albicans; The whitiſh Vultur, *VVill.* Milvus albus; Weißer Geyer. Hüner-Weihe. Weißer Hüner-Ahr. *Schwenk.*

Vulturum minimus; minor Aquila ſexta. Caput, collum & alæ ab inferiore parte albeſcunt; cæterum maculis terreis varius; pullis gallinaceis ſumme fatalis. Sequuntur nonnulli Vultures exotici:

VI. Vvltvrina Aqvila, *Aldr.* The Buld; Vulturine Eagle, *Albin* II. 3. Geyer-Adler. Baſtard-Adler.

Ex deſcriptione pro Vulture habenda, quippe roſtrum ultra medietatem recta protenſum, ad exitum incurvatur, in uncum validum exiens, prout omnium Vulturum roſtra. Superum caput & dimidium collum albent; genæ fulvent; pectus varium eſt; nihilominus tamen *VVill.* hanc avem Aquilis aſſociavit, *Aldrov.* vero & *Geſn.* ſub triplici nomine deſcripſerunt: Perenopteri, Gypaeti & Oripelargi; vid. *Fr. Delez* p. 239. „Perenoptero, *per razon ſenneles de ſus alas*, banqueale la cabeca, y es mayor de cuerpo que las de mas, y tiene las alas mas cortas, y las calamas largas - Eſta es medio eſpecie de Buytre, y l lamaſe medio Aquila, o Ciguenna monteſima.„

VII. Vvltvr Brasiliensis, Vrvbv Dictvs, *Marggr.* Vultur gallinæ africanæ facie. *Sloane* II. 292. Tropitotle, *Hern.* Aura *Nieremb.* Buteo ſpecie Gallo Pavonis, The Turkey-Buzzard, *Catesby* p. 6. . Menſchen Eeter, *belgis.* Kahlkopff.

Pondere 5 librarum. Caput collumque rubent carnoſa & glabra; hinc

hinc inde crinulis nigris obſita; pedes breves coloris ſunt loturæ carnis, digiti longi, ungues lente lunati. Roſtrum pollices tres longum; ad medietatem carnoſa cera tectum; uncus albus; nares valde patulæ & longe ab oculis poſitæ; corporis colore profunde purpureo, viridi mixto, ſive ſanguineo.

Fam. IV. G. I. Tr. II.

VIII. Vvltvr Gryps. Gryphvs. Greiff-Geyer. Cuntur, *Raj. Sloane.* Condor *Acoſtæ*, *Frezier.* Cuntur, *Garcillaſſa de la Vega. Lemery* p. 285. *Jonſton.*

Multæ proſtant fabulæ de ave Grypho (Vogel-Greiff). Perſequamur hiſtoriam avis Cuntur, quam Gryphum appellamus. *Sloanius* pennam ejus rectricem deſcripſit duos pedes anglic. & quatuor pollices longam, cujus caulis 5¼ poll. *Rajus* Vulturem eſſe judicat; pennam dicit: „ambitu ſesquipedali, ab uno latere nonnihil concava, ab altero convexa, colore toto fuſco ſeu obſcuro ℥iij 17½ gr. pondere - Avis ipſa, quin Vultur fuerit, ex Aurarum (quod caput calvum habet) genere, minime dubito.„ Quæ non procul ab inſula Mocha ad Herraduram ſclopo necata, alis expanſis commenſurata 13 pedes latitudine æquabat. *Acoſta* IV. c. 37 ſcribit: Quas Condores vocant, magnitudinis ſunt ingentis, earumque virium, ut non ſolum ovem eviſcerare & comedere valeant, ſed & integrum vitulum; & *de la Vega:* Aliæ adhuc - magnitudine vaſta & immani, Cuntur dictæ - Harum nonnullæ ab Hiſpanis occiſæ - alarum extenſarum menſura ſumpta 15 aut 16 pedes, h. e. 5¼ ulnas (hiſpan.) latitudine implebant - Color varius eſt, ex albo & nigro Picæ caudatæ inſtar; Criſtam in capite parilem ſeu æqualem habet, inſtar Novaculæ, non ſerratam ad modum gallinaceæ. Cum ex aëre in terram devolant, forti alarum agitatione, aërem verberando, ſtrepitum ſuſurrumque adeo vehementem & terrificum edunt, ut vel attonitum vel ſurdum reddant audientem; (quod inauditum audit) *Frezier* juxta *Santiano*, metropolin regni Chilienſis, anno 1711 Condorem necavit „qui avoit neuf pieds de vol, & une crête brune, qui n'eſt point dechiquetée comme celle du Coq - il eſt ordinairement gros & fort, à pouvoir emporter un agneau; pour les enlever du troupeau, ils ſe mettent en rond, & marchent à eux, les âiles ouvertes, afin qu' etant raſſemblés & trop preſſez, ils ne puiſſent ſe defendre, alors ils les choiſiſſent & les enlevent.„ *Thomas Preſton* Tranſ. phil. No. 473 p. 62. in inſula Zetland Scotiæ Aquilas obſervavit, quæ ovem tollunt; unde lex ſancita, ut ſinguli Patresfamilias diſtrictus pendant gallinam illi, qui ejusmodi avem immanem necaverit. Videtur eadem avis Condor; vide pluribus *Marchais*

Fam. IV. G. I. Tr. II. par *Labat* III. p. 320 & p. 321 Stomachum valde movet *Franzius* p. 326: In Aquilæ nido repertos eſſe 300 anates, 100 anſeres, 40 lepores, & copiam amplam piſcium ſecundæ magnitudinis; nec non *Marcus Paulus Venetus* de Aquila Ruch (forte Vultur Condor) tam vaſtæ magnitudinis tantique roboris, ut Elephantem unguibus corripiat, atque in altum ſublevet, ac deinde cadere ſinat, ut mortui carne veſcatur. *Georgium Fabritium* fide dignum autorem appellat Schottus, ex cujus relatione: „Cum ruſtici, inter Miſenam & Bræſam, multa pecora, Vitulos & Sues amiſſa in ſylvis perquirerent, inventum eſſe nidum ingentem, per tres quercus extenſum tanto ſpacio, ut currus ſub illo converti potuiſſet, ex magnis arborum ramis & baculis vel palis conſtructum. Qua re in urbe nuntiata, homines multos ad nidum miſſos, qui cum aſcendiſſent, pullos tres maximos inveniſſe - unius alas per transverſim extenſas ſeptem ulnarum menſuram æquaſſe - crura Leonis majora - In nido multa Vitulorum & Ovium coria reperta - „ vide *Schottum* p. 1122.

IX. VVLTVR MONACHVS. Rex Warwouwarum; Indiæ orientalis. The King of the Vultures, *Edw.* I. p. 2. The Warwauer or Indian Vulture, *Albin* II. 4. **Kutten-Geyer; Mönch. König der Geyer.**

Avem Moritzburgi vidi, cujus figura in Aviario picto Bareithano. Calvitium quaſi raſum habet; collum nudum in vagina cutanea, plumis cinereis lanatis fimbriata, recondere poteſt. The Vultur *Albini* III. 1. capite colloque nudis, quaſi limbo Sanctorum condecoratus, **Sonnen-Geyer** videtur fœmina; ſi recte picta? roſtrum habens nigrum, pedes cæruleſcentes; corpore eſt flavicante, præter dimidias alas caudamque nigras; capite colloque nudis; collare habet ex plumis longis lanatis, unde Vultur Solis.

Plures Vultures conferre non licuit; In *Catalogo* avium Muſei Imper. *Petropol. p. 356* apparet Vultur dimidius cinereus, dimid. niger; antequam autem Tribum Falconum proſequamur, notandum, quod *veteres* Immuſſulum Vulturem *juvenem*, & Sangualem Oſſifragum ſive Aquilam *juvenem* vocaverint; prout omnes Accipitres duobus nominibus inſignire ſoliti, Aëtote nimirum & Hierace Aquilam & Accipitrem ſignificantibus; Aquilarum ſex ſpecies habuerunt: Pygargi - Melænaëti - Morphnæ - Oripelargi - Aquilæ veræ - & Haliæti. *Galli* Falcones in octo ſpecies dividunt; quatuor, ſcilicet: L' Autour - L' Eſpervier - le Gerfault - L' Emerillon altum petunt, reliqui: Le Faucon - Le Lanier - Le Sacre & le Hobrau volant ſuper terram.

§. XXIV.

§. XXIV.

GENVS I. TRIBVS III.

Fam. IV. G. I. Tr. III.

FALCO, Falck. Nonnulli ſaltim Falcones hactenus *Accipitres* dicti, nomine deſumpto a *falcato unguium hamo*. Verum enim vero, tunc & Aquilæ & Vultures & Ululæ Falcones audiant, quas Dn. *Linnæus* & quidem hoc ſenſu recte Falconum titulo ſalutavit. Latinis & Germanis nomina Falco, Falck recepta & notiſſima nomina ſpecifica ſunt, ſub quibus nunquam Vultures, Ululæ & Aquilæ venerunt. Sic romanam, Ruſſicam, Polonicam, Pruſſicam, *aves heraldicas*, non Falcones ſed Aquilas appellamus. Tertiam itaque Accipitrum Tribum Falcones vocamus, ſive hucusque Accipitres, ſive Milvi ſive Buteones aut in ſpecie Falcones fuerint appellati. Omnes autem aves, quas Falcones dicimus, ab Aquilis & Vulturibus, non attentis differentiis a magnitudine deſumptis, ſeſe diſtinguunt, quod 1) Falconum *collum* breve, cum illarum collum ex pectore procerum; 2) *roſtrum* Falconum breve, ex radice cito incurvatum, unco acutiſſimo; 3) *crura* Falconum quidem pennata, plumæ tamen breves illa quaſi polita tenuiaque reddant, *tibiæ*que plumis plerumque careant; 4) pedes cum cruribus ſint altiſſimi, ducta corporis proportione. Prætermittimus leviores notas, ut *tubercula* ſive callos in pedum digitis, aliasve. Nonnulli *alis* longis caudam vel ſuperantibus, vel æquantibus veſtiti & vocantur Macropteri i. e. alis cauda longioribus aut æqualibus; alii habent alas breviores, brachypteri i. e. alis cauda brevioribus; horum non niſi tres ſpecies novimus.

Ubi non addimus vocabulum Brachypterus, ibidem intelligimus Falcones macropteros. Venatores germani in arte falconaria periti peculiaria adoptarunt vocabula pro partibus corporis harum avium nobilium; e. gr. quod Falco *manus* habeat, Hände, non pedes Füſſe; Digitos Finger non Zeen, & quæ porro, ut: Klauen, Pflaumen, kleine Federn, Wannen i. e. pennæ alarum junctim ſumptæ; Schwing-Feder, prima brevis penna, vel extrema alæ eſt; ſecunda lange Penne; tertia Vorlange-Penne. Alarum pennæ, Pennen ꝛc. Caudæ duodecim pennæ, & media eſt decima & tertia. Sed non indigemus ejusmodi verbificationibus.

§. XXV.

FALCONES ſunt aves Accipitres proprie venationi inſervientes; quan-

Fam. quanquam & nonnullæ *Ululæ* quodammodo venatoribus officia præſtant.
IV. Nobiliſſimi reliquos antecedunt.
G. I.
Tr. I. FALCO RAPAX, Gyrfalco. Falco vulturinus. Herodias; the Ger-
III. falcon. Falco roſtro nigro, pedibus luteis, corpore ſupra fuſco, ſubtus albo cinereo, maculis transverſis, *Linn.* Gyr-Ger-Falck.

Antiquum vocabulum Gyr Vulturem Geyer denotat. Roſtrum ejus, prout omnium Falconum, validum, craſſum, breve; huic cæruleſcens breviterque ſed acute uncatum; pupilla ampla, nigra; dorſum alæque ex albo cinereſcunt, maculis nigris, ſimilibus maculis Pavonum. Optimæ indolis cruciatas ſuper cauda ferunt alas; cauda cum alis comparata brevis potius eſt, quam longa; pedes nudi, dilute cærulei ſunt. Plura apud *VVill. Aldr. Raj.* De characteribus Falconum nobiliſſimorum conſule *Fridericum* Imperatorem.

II. FALCO SACER, *VVill. Schwenk.* The Sacre. Sacker-Socker-Falck. Stocker-Falck; Heilger-Sacre-Falck.

Antiquitus *Sacer* dictus; proxime ad Gyrfalconem accedit; eſt tamen minor, ſed fortitudine & agilitate multum valens; pedibus cæruleis; capite cinereo, cauda ſemicircularibus picta maculis longior eſt cauda primi. Ambo inprimis ad venandas Grues Ardeasque inſerviunt.

III. FALCO GENTILIS i. e. nobilis. Falco migrator & Commeator, *Schwenk. Albin* II. 6. Falco pedibus flavis, corpore cinereo, maculis fuſcis, cauda faſciis quatuor, *Linn.* Edler, teutſcher Falck. Wander-Falck; Frembdling-Falck, *Frideric.*

Fridericus auceps nobiles Falcones ſubdividit in peregrinos & abſolute gentiles; ſed hæc diſtinctio parum valet; differentias vid. apud *VVill.* p. 43 & p. 46.

IV. FALCO TVNETANVS; Falco punicus, *Bellon.* The Tunis or Barbary Falcon, *Albin* III. 2. Falcon from Barbaries; Alphanet; Barbar-Falck.

Ex Africa oriundus, & ex Barbaria citra Tunetam; avis nobiliſſima; albicans & maculoſa; minor, ſed valida & attenta ad prædam; roſtro nigro, pedibus luteis. Hunc Falconem nobiliſſimum antecellunt Falcones inſulæ *Teneriffæ*, Samlung aller Reiſe-Beſchreibungen Lib. IV. cap. I. (Parte II. p. 16). vid. *Corn. le Bruyn* Voy. au Levant (in 4t.) Tom. II. p. 362 ibi: Combat opiniâtre d'un Faucon &c. (*d'Aleppo*).

V. FALCO LANARIVS, CRVDELIS. Lanier, *gallis.* The Lanneret, *Albin* II. 7. Großer Schlachter.

Minor eſt *gentili*, pulchriorque maculis *Sacro;* vid. *Bellon. VVill.* & in

& in genere de Falconibus la fauconnerie de *Jean des Franchieres* avec une autre Fauconnerie de *Guill. Tardif* Poitiers 1567 4t. *Carol.* d'Acuſia de Capre Falconaria; *d'Eſparon* (*) Falconaria Franc. ad Mœn. 1617. 4t. Attenti modo ſimus, ne ſpecies nos fallant, deſcriptiones apud autores Lectori commendantes. Fam. IV. G. I. Tr. III.

(*) *De Pallieres* & du *Reveſt* qui huic Arti 48 annis incubuit; ſcripſit librum gallico ſermone, qui Francof. germanice prodiit.

VI. Falco Albvs, lactei coloris, *Griffonii.* Falco moſcoviticus; *Schwenk.* The white Falcon; Weißer Falck.

Addit *Griffonius:* ſed maculis flavis, quæ tamen, niſi penitus introſpicerentur, & ipſæ quoque albæ apparebant - alæ ſine maculis. Hujusmodi avem ex inſula Stublavienſi, pago Sperlingsdorf nactus, digitis duobus ad ortum leviter conjunctis; unde ratus ſum, vel & in piſces ruere Falconem, vel quod indicium ſit ſingularis pedum fortitudinis, ad capiendam & fortiter retinendam prædam. De *Islandicis* albis reliquisque Falconibus, unde quotannis in Daniam deportantur, vid. Parte III ſuo loco.

VII. Falco Cenchris; Tinnunculus, *Aldrov.* The Windhofer, Stannel or Keſtrel, *Albin* I. 7. Wannenweher; vid. No. XXIV.

Fœmina, magnitudine Columbam adæquat, mas minor eſt; Communiter minores Falcones Sperberi vocantur. Aſt *Sperberus* ſingularis eſt Falconum ſpecies.

VIII. Falco Mvrorvm, Rvdervm, Tvrrivm; Mauer-Falck; an Falco rubeus? an præcedens No. VII?

Habitat in turribus, ubi & nidulatur; vix magnitudinem habet præcedentis; aviculas capit, muribusque tam inter rudera & in turribus quam in campis inſidiatur; interanea quoque piſcium aliorumque animantium in civitatibus ex plateis tollit, rapitque Alaudas aliasque aviculas civibus ex caveis; rubiginoſus eſt, fuſcis maculis varius; in cauda nigris & æruginoſis faſciis alternantibus.

IX. Falco Varivs, Pictvs, Alavdarvm. Lerchen-Falck; Falco parvus; Falconellus feriens, *Schvvenk.* Recentiorum Nisvs. Schwemmer; quod commoratur in aëre quaſi immobilis; *Brachypterus.*

In Pruſſia hac ave equitantes venamur Alaudas. Cujus manui inſidet, aliquando motat avem; Alauda ad terram preſſa alter venatorum alteram extremitatem reſtis prehendit, quæ in medio reticulari pariete duas

 circiter

Fam. IV. G. I. Tr. III. circiter orgyas longo latoque proviſa eſt, & circumequitat Alaudam, adque Falconarii nutum parietem demittens captat Alaudam. Inter omnes Falcones variis coloribus facile princeps, inprimis ad caput collumque. Colores diſtincti niger, flavus vel aurantius, rubicundus, albus, cinereus alternant ave variegata & ordinatim picta. Roſtrum habet cæruleſcens, pedesque luteos. Vide Accipitrem fringillarium *VVill.* quamquam hunc habeam pro diverſa ſpecie Falconis arborei, Baum-Sperber; conferatur Fringillarius *Albini* I. 5. & Subbuteo no. 6. Ni fallimur, Dn. *Zorn.* Falconem Weis-Back ſive Schmerl pro Falcone noſtro, Lerchen-Falck agnoſcit.

X. Falco Aesalon; Schmierlein; *Aldrov.*

Magnitudine vix excedit Merulam; roſtro cæruleo; ſecundum figuram *Aldrov.* Falconellus eſſet no. IX; melior figura apud *Will.* Tab. III; profunde cinerei eſt coloris, dilucido mixti. Nullibi hanc avem niſi in Nehringa Curonum, Curſchen-Nehring, obſervavi. Docilis eſt, ut de manu dimitti poſſit pro capiendis Alaudis. Cæterum vide *Feuillée* Journ. III d'un *petit Eſpervier*, ou Accipiter minor, pullivorax.

XI. Falco Palvmbarivs. Goſhawk *Angl.* Tauben-Falck. Stock-Ahr. *Brachypterus.*

Unde ſit, quod Anglis Accipiter Anſerum audiat, neſcio, forte quod pullos Anſerum cum pullis gallinaceis atque Columbis auferat. Pertinaciſſimus prædator eſt, Columbas egregie vexans; pectore & ventre nigris maculis fluctuantibus transverſis ſuper albo colore variegatis; pedes lutei ſunt; roſtrum ex nigro cæruleum. Inprimis venationem Phaſianorum & Perdicum edoctus. Huic adnumerandus *Edwardi* Spotted Hawck or Falcon I. p. 3. ex freto Hudſoni, cujus caput collumque graciliora ſunt, brachiaque alarum obſcuriora.

XII. Falco Bvten, Vvlgaris, *autorum.* The Buzzard *Albin* I. 1. Buſſhardt, Mauſe-Falck.

Magnitudine Phaſiani. Crura longa, pedesque habet breves ſed fortes, paulo ſupra genua plumoſos; manus digitique ſunt flava; poſticus digitus longiſſimus. Ad venationem non vocatur. Duæ ejus *varietates:* The Buld Buzzard *Albin* I. 7. & Buteo api- vel veſpivorus, the Honey Buzzard. Hic pullos ſuos veſpis nutrire perhibetur, quarum integros nidos ipſis propinet; differentias vide apud *Will.* Porro accedit the black Hawk or Falcon *Edwardi* I. t. 4. captus in navigio ex freto Hudſoni Londinum redeunte & *Edwardi* II. t. 13. The aſhcoloured Buzzard, pedibus e cæruleo cinereis, unguibus nigris.

XIII.

XIII. Falco Cauda Forcipata. Milvus *Aldrov.* Milvus vulgaris, *Will.* The Kite or Glead. Milan royal, *Albin* I. 4. Scheer-Schwänzel. Fam. IV. G. I. Tr. III.

Ab omnibus cauda diſtinguendus; pedes habet luteos; medius digitus ad medietatem fere membrana extremo digito junctus; roſtro nigro; caligatus quaſi piſcator, mit Schipper-Fiſcher-Hoſen.

XIV. Falco Peruvianus, Cauda Furcata. The Swallow-Tail-Hawk; Eſpervier a queuë d'hirondelle, *Catesby* p. 4. Schwalben-Falck; *Brachypterus;* An, Hirondelle, ou Hirundo maxima peruviana, avis prædatoris calcaribus inſtructa, *Feuillée* III p. 32?

Pendens 40 ℥; roſtro nigricante, ſine cera; oculis magnis nigris, iride lutea. Capite, collo & ventre toto nivei coloris, dorſum cum alis profunde purpuraſcunt, viridi tincta; expanſis alis = 4′. Cauda purpurea alte furcata, cujus longiſſimæ pennæ 8″.

XV. Falco ſ. Milvus Aeruginosus, *Aldr.* an Circus, *Bellon.* The more Buzzard, *Will.* Buntroſtiger Falck.

Roſtro nigro; crura pedesque, reſpectu corporis, tenuia & prælonga, coloris lutei; magnitudine cornicis; ex nigro & æruginoſo varius; capite pedibusque aureis variegatis; pectore ad inſtar Perdicum picto.

XVI. Falco Vertice Vel Rubro Vel Luteo. Calotchen-Falck. Accipiter minor; the little Hawk; petit Eſpervier, mit rohtem Calotchen vertice rubro, *Catesby* p. 5. Varietas mit gelbem Calotchen und Bart, vertice & mento luteis, *Albin* I. 3. *Brachypterus.* An mas & fœmina? an ab *Albino* recte pictus?

Illæ pependit 3 ℥, 6 ʒ; oculis nigris, iride lutea, capite plumbeo, vertice rubro; ad initium colli 7 amplis angularibus maculis nigris in circulum diſpoſitis; guttur & tegumenta auricularia albi coloris rubro mixti; dorſum æruginoſum lituris nigris transverſis; pennæ alarum bruni coloris, reliquæ plumæ cæruleæ, prout & dorſum lituris varium; cauda rubicunda, in exitu nigra; pectore ventreque dilute rubris; cruribus longis; pedibus luteis.

XVII. Falco Caroliniensis Palumbarius. The pigeon Hawk; Eſpervier à pigeons, *Catesby* p. 3. Cauda varia. Bunt-Schwänzel. Caroliniſcher Tauben-Falck; *Brachypterus.*

Cauda longa, anguſta, bruni coloris, quatuor lituris transverſis albis, veluti argenteis denticulis condecorata; alæ interne maculis variæ tanquam globulis argenteis (ſecundum deſcriptionem *rubris*); a capite

ſuper

Fam. IV. ſuper dorſo badii coloris; pendit 6 ℥; facilis, fortis & induſtrius pro capiendis Columbis pulliſque gallinaceis.

G.I. Tr. III. XVIII. Falco Cyanopus; *Schvvenk. Jonſt. Will.* Aſteria *Ariſt.* Accipiter ſtellaris, *Peuceri.* Avis phœbea. Blau-Fuß. Sprintz. Aſch-farbener Berg-Falck.

Punctis notulisque, velut ſtellulis, varius; pedes habet fortes, cæruleos; multum valens ad venationem. *Schwenkf.* alterius meminit, quem Falconem nothum, Zwitter-Falck, appellavit.

XIX. Falco Piscator Cyanopus. The Fiſhing Hawk. Faucon pecheur *Catesby* p. 2. Weiskopff; Weisköpffiger Blau-Fuß (*).

Pependit $3\frac{1}{2}$ ℔; roſtro nigro; cera cærulea; dimidium caput collumque ſuperum cum mandibulæ inferioris radice ſuper pectus ad pedes usque albi coloris; cujus coloris & dorſum alæ caudaque ſunt; pedibus cæruleis ſquamatis; ungues nigri, ample curvati, acutiſſimi. Valde jucundum audit, qua ratione Aquila piſcatoria, quæ vocatur, huic Falconi prædam extrudat.

(*) Conferatur cum Haliaeto *Caji* rar. p. 85. magnitudine Milvi.

XX. Falco Montanus, Montarius, *Aldr. Schwenk. Will.* Cybindus, Accipiter nocturnus, *Plin.* Birck-Berg-Falck.

Breve habet & bene carnoſum corpus; coloris cineritii, mixti pauco nigro; cruribus fortibus, digitis multum nodoſis, unguibus acutis, habitat & nidulatur in rupibus; *ferini generis.*

XXI. Falco Aureus, Capite Plumbeo, Rotundo; Pictus Nigris Maculis Sagittariis. Rauchkopff. *Aviar. Bareith.*

XXII. Falco Plumbeus, Cauda Tessellata. The Ring-Tail, *Albin.* II. 5. Bley-Falck mit gewürffeltem Schwantz; *fœmina;* capite, collo dorſoque plumbeis in cineritium colorem vergentibus; ſimilis coloris eſt medietas alarum ſquamis albis, altera medietate badii coloris, ſtriis albis; roſtro plumbeo, cera flava; circumcirca oculos ex albo punctulatus; pectore albo, oblongis rubicundis maculis; cauda bruna, præter duas medias pennas, teſſulis albis nigrisque picta; pedibus dilute flavis. *Brachypterus.*

Mas, The Cock-ring-Tail or Henbarrier *Alb.* III. 3. Ringel-Falck. Torquem habens velut ex adamantibus compoſitam; a capite per dorſum decurrit badius color; pennæ plumæque alarum ex albo fimbriatæ; cauda obtinet brunas flavasque faſcias alternatim poſitas, in medio duas pennas nigras, ad calamos albæ, in medio flavæ quadrangulares maculæ.

Collum

Collum, venter, pectus pedesque flava; in ſupera corporis parte ſtriis badii coloris; roſtrum plumbeum; cera flava. Fam. IV. G. I. Tr. III.

XXIII. Falco Fringillarivs; Sparrow-Hawk-Cock, *Albin* III. 4. The Hen *Albin* I. 5. Fincken-Falck.

Fuſcus; inferior pars corporis a roſtro ſtraminei coloris, ſordide albis lineis transverſis; fœmina magnitudine marem ſuperat, prout omnes fœminæ Accipitres.

XXIV. Falco, Foeminae Cenchridis No. VII, Mas. The Windhover-Cock, *Albin* III. 5. Wannenweher. Graukopff. Wandtwehe; Wiegwehen; Steinſchmatz. Steengall.

Circa oculos & in gutture albus; roſtrum pedesque flava; dorſo ex rubro nigro maculato; prout Falco murarius; pennæ rectrices, qua medietatem, nigræ; cauda cinerea in exitu nigram latamque faſciam habens, deſinit in albas fimbrias.

XXV. Falco Manibvs Avreis, Rostro Nigricante. Gold-Fuß mit ſchwartzem Schnabel; *Brachypterus;* Mariæburgo ad me miſſus.

In dorſo terreo albis maculis raris; per totum corpus inferum ſimilibus coloribus denſe, ad inſtar Sperberi, ſquamatus; alæ inferne caudaque infera zonis albis latis, & terreis anguſtis variæ. Supera cauda zonis 4 nigris ſuper terreo colore. Manus aureæ, digiti longi & tuberculoſi; pedes alti; alis expanſis = 2′. 2″ par. cera flava; iride aurea.

XXVI. Falco Minimvs; Laniolvs. Bucher Bird, or Mattugeſs, *Will. Schwenk.* Neuntödter; Wald-Herr; Würg-Engel. Lanii ita dicti ſunt ſequentes

1. Lanivs Cinerevs Major, *Will. Albin* II. 13. *Aviar. Bareith.* Der Gröſſeſte; apud nos antecellit albo & nigro coloribus anglicanum; ſi *Albini* pictura improba non eſt; magnitudine eſt Turdi pilaris. Optima deſcriptio apud *Schwenkf.* Ampelis cæruleſcens, alis caudaque nigricantibus, *Linn.* Tab. II. n. 181.

2. Lanivs Minor Primo; Capite Et Collo Cinereis; Gvttvre Et Pectore Incarnatis; Alis Et Dorso Ex Aervgine Et Nigredine Variegatis, Rostro Et Pedibvs Nigris. Collurio mas *Aldrov.* Spinttorquus *Schwenkf. Albin* II. 14. Coſtrida *Olinæ* p. 41. Kleiner bunter Wankrengel. Dorntraher.

3. Lanivs Minor Rvtilvs; *Schwenkf. Albin* II. 15. Ampelis

Fam. IV. G. I. Tr. III. dorſo griſeo, macula ad angulos longitudinali. *Linn.* Kleiner roſtiger Neuntödter.

4. Lanius, Pectore, Gula Et Ventre Niveis; Ex Albo Et Fusco Variegatus, Superiore Corporis Parte Et Colli Aeruginosa. *Albin* II. 16. Rohtkopff.

5. Lanius Minor Cinerascens; *Raj. Will.* Kleiner grauer Neuntödter.

6. Lanius Ococolin dictus; Species Pici *Sebæ* II. p. 102. Tab. 96. n. 3. Vel primo intuitu ſe Lanio I. ſimilem prodit, roſtro gilvo & acutiſſimo; pectus vivide purpureum; venter & femora cæruleſcunt, pedesque unguesque nigricant. Cæterum ad inſtar Corvi niger mixto cæruleo; plumis pennisque in extremitatibus profunde nigris cæruleo deſinentibus; ex mexicanis tractibus in Braſiliam deſcendit.

7. Lanius, Ayoqvantotl dictus a loco; *Seba* ibid. no. 4. Golden Wrang-Engel. Roſtro nigro, pedibus rubicundis, aureo corporis colore; rectricibus nigris; cauda longa, omnibus laniis communi; in roſtro ad radicem crebris plumis nigris & ad guttur usque continuatis. Avis dicitur canora; dulce fiſtula canens avicida.

8. Lanius Bengalensis, Charah dictus; rufus & coronatus. The creſted red or ruſſit Butcher-Bird. *Edw.* II. p. 54.

9. Lanius Bengalensis, Fingah dictus; cæruleus; ventre albicante, cauda nonnihil furcata. The Fork-tail'd Indian Butcher-Bird, *Edw.* II. p. 56.

10. Lanium Arundinum paſſeris coloribus varium (qui paſſer arundinum a ruſticis dicebatur) ſingender Rohr-Wrangel vid. Parte III. §. XXX.

§. XXVI.

GENUS I. TRIBUS IV.

Tr. IV. VLVLA. NOCTVA. Eule. Figura ſatis cognita. Præ reliquis avibus Ululæ lepida capita habent. In auditorio hiatu externo cavitates, ſcapham conchamque auris humanæ non quidem exacte referentes, oppoſita ratione collocatæ ſunt; nam concavum ad meatum auditorium tendens in aure dextra infimo loco ponitur, foveam triangularem aliam ſibi oppoſitam habens; contrarium plane in ſiniſtra aure obtinet, ſic ut altera concipiendo ſono ab inferioribus locis, a ſuperioribus venienti altera aptata videatur (*). Opercula externarum aurium plumoſa non incongrue

congrue cum operculis branchioſtegis piſcium comparanda. Utrumque Fam.
roſtrum ſive mandibulæ ambæ mobiles ſunt, inſignesque ſuperiori muſculi III.
ab utraque parte dati, qui illud removeant adducantque ad inferius ro- G. I. Tr.
ſtrum; relictus adductorum alter in uno latere ab occipite veniens tendi- IV.
noſa expanſione in palato deſinit. Prædantur Noctuæ noctu ad primum usque mane varias aves majores & minores dormientes, imo cornices glires muresque aucupantes. Roſtro (mandibulis ambabus mobilibus) vehementer crepitant; faucibus apertis ſonos ſpirantes; nonnullæ plumis pennisque ad aures oculosve naſumque cornutæ videntur; aliæ vetularum faciem præ ſe ferunt, quaſi mitellis fœminarum nocturnis adornatam. Maximæ vel minimæ & ad venationem & in areis aucupum uſum præſtant.

(*) *Aldrov.* de *Strige*: Aurium foramina ampla, valva cutanea obtecta - Exterior pepli circulus etiam aures amplectitur, quo aures tranſit interiorum ejus pennularum pars maxima aurium operculis innaſcitur. Et de Strige cinerea *Idem*: Aurium foramina magna operculis tecta. De Alucone minore *Aldrov.* Aures operculo ſeu valva ab interiore parte juxta oculos exorta & retrorſum vergente teguntur. Singulae pennulae auriculares moveri poſſunt ſeparatim.

§. XXVII.

I. Vlvla; Chalcis *Goropii.* Bubo, *Schwenkf.* Schubut-Eule; Puhuy; Uhu; Berghu; Huhay. The great Horn-Owl, or Eagle-Owl, *Will. Raj.* Strix, capite aurito, corpore rufo. Uf. *Suec. Linn.*

Fortiſſima avis; ſæpius valde tumultuatur inter millenarii numeri cornices hyeme granariorum noſtrorum tecta occupantes noctu. Nobis cognitas auritas tres numeramus; Johnſtonus ſex compilavit. Ulula *Albini* II. no. 9. & *Edwardi* II. p. 60 variegata, the great horned owl a noſtrate multum abludunt; noſtra juxta aures cornuta; illa ad roſtrum.

II. Vlvla-Asio; Otus. Noctua aurita; the Horn Owl *Will.* Moyen Duc Hibou cornu, *Bellon*, *Raji* Otus; Aſio *Dale;* The black Wing'd Hornowl *Albin* III. 6. Strix, capite aurito, penniſſek, *Linn.* Kleiner Schubut. Hibou; Bubo ochrocinereus pectore maculoſo, *Feuillée* III. p. 397. Rohtgelber Schubut.

Dn. *Linnæus* aliam habet ſtrigem capite aurito, corpore albido, Bubonem Scandianum, Lapponum montium indigenam, magnitudine Gallo-pavonem æquantem. Similis Ulula II eſt primæ, ſed minor. *Albini* Otus II. 10. Scops potius dicendus. Notandum, quod Ululæ habeant pedes anomalos; extimum enim digitum, proprie non anticum, ſed potius lateralem utrinque retro ponunt, quietæ conſidentes, porriguntque

Fam. guntque antrorſum prædam capientes. *Rajus* quidem ſimpliciter ait,
IV. Noctuas binos digitos antrorſum totidemque retrorſum habere, ſed juxta
G. I. Tr. Bubonem & Otum ſeſe explicat, quod ſcilicet digitus anticorum extre-
IV. mus pone reponi poſſit, ut vices poſtici ſubire videatur; unde quoque eſt, quod apud *Willughb.* Cap. IV. Lib. II. p. 91 legamus, nonnullas ſaltim aves nocturnas binis anterioribus binisque poſterioribus digitis præditas eſſe, ubi de Picis: „Digitos in pedibus binos ante & totidem retro; quod ſolis ipſis, ſi quasdam nocturnas & Pſittacos excipias, eſt peculiare. Vide avis hujus hiſtoriam in *Childrey* Britan. bacon. p. 100 & Dale p. 397. Ex ſupra dictis patebit, inter Accipitres Ululas habere pedes potius anomalos, quales & *Iſpida* habet (§. XVIII) quam quod dici poſſint pedes digitis duobus anticis totidemque poſticis.

III. Vlvla Strix, *Aldr. Geſn. aliorum.* Strix cinerea, the common brown or Jwy-Owl; the gry Owl, *VVill.* Strix capite lævi, corpore ferrugineo, oculorum iridibus atris, remigibus prioribus ſerratis, *Linn.* **Braune, graue, gemeine Eule.**

Harum aliquot varietates; ſimpliciter audiunt **Eulen, Puſch-Eulen,** *Stryges:*

Eſt illis Strigibus nomen, ſed nominis hujus
Cauſa, quod horrenda ſtridere nocte ſolent, Ovid.

IV Vlvla Alvco, *Aldr.* Derivatio a germanico: **Locken;** Ulula flammeata *Geſn.* Otus *Turn.* Aluca minor, Lucheran *Albin* II. 11. The common Bern-Owl; white Owl; Church-Owl, *VVill.* **Schleuer-Eule, Kirch-Eule, Routz-Eule,** *Schwenkf.* Huc pertinet the large brown Owl, *Albin* III. 7. 8.

V. Vlvla Alba, Macvlis Terrei Coloris. An, Stryx capite lævi, corpore albido *Linn.* Noctua Scandiana maxima ex albo & cinereo variegato, *Rudbeck;* Hûrfang *Suec.* **Weißbunte ſchlichte Eule.** Ejusmodi avem anno 1747. 3 Jan. infarctam inter curioſa Societatis Gedan. repoſui; pondus æquabat 3½℔, poſtea marem & fœminam vivos obtinui; poſt menſes ſex fœmina mortua, marem libertate donavi. Eadem apud *Edvvardum* II. 61.

Ab unco roſtri ad exitum caudæ $1\frac{1}{16}$ Ulnæ Dant., alis expanſis $2\frac{3}{8}$. Roſtrum & ungues nigri; genæ, alæ inferne, uropygium pedesque piloſa, lactea; truncus ſuperne ſuper albo ex cinereo marmoratus. Islandicam vid. Part. III. §. IX. nota r.

VI. Noctva Parva, Avcvparia; Noctua minor; The litle Owl,

ad §. LVII.

Owl, ſeptem fere digitorum, *VVill.* Schaffielt *Viennæ.* Aluco *Albin* I. 9. Fam.
Alia *Albin* II. 12. Käutzlein ſimpliciter; klein Käutzlein; Stock-Eule; IV.
kleine Wald-Scheuer-Hauß-Eule, *Schvvenk.* G. I. Tr.

VII. Vlvla, Scops *Aldr.* Scops auritus; gehörntes Käutzlein: IV.

1. Magnitudine Columbæ ſylveſtris; colore Bubonis.

2. Noctua aurita minima; the little Owl, petit Hibou, *Catesby* p. 7. Ultima egregie picta; facie alba; badii coloris rubro mixti; in pectore plumæ ex albo fimbriatæ, maculisque quinque albis dorſum verſus.

VIII. Vlvla Brasiliensis; Cabare *Marggr.* quam deſcripſit, non addita figura.

IX. Vlvla Cvnicvlaria; Eſpece de Cheveche; Lapin; *Feuillée* II. p. 562. Erd-Eule.

Quam autor accurate deſcripſit. In deſerto, haud procul a civitate Coquimbo ad *fretum conceptionis* ante antrum ſuum avem ſclopo necavit. Antra cunicularia tales aves in terra tam alta ſibi comparant, ut variis adhibitis inſtrumentis eadem approfundare non potuerit autor; quapropter *Noctuam cunicularem*, Lapin, avem vocavit, ad Ululas omnino referendam. Plura Parte III.

X. Vlvla Vvltvrina. Geyer-Eule. Alis expanſis 40″; ſuper lateritio colore maculis parvis albentibus margine nigris, quaſi ſtellulis, tigrina; crura, pedes, uropygium nec non dimidiæ rectrices lateritium habent colorem; cæterum alis albis, nigris lituris variegatis; roſtro producto, badii coloris, prout Vulturum roſtra recta ſunt protenſa antequam incurvantur, unde Ulula vulturina. Cranium integrum conſervavi; pedes ſunt modice lanati ad digitos usque; Ululam, quæ Falco-Ulula, roſtro Falconis, *brachypteram*, the little Hawck Owl vid. apud *Edwardum* p. 62. Die Falcken-Eule.

Extra dubium ponimus, plures dari ſpecies & varietates; ſed experientia deficit juxta tales aves nocturnas, & deſcriptiones nonnullarum non ſufficiunt.

§. XXVIII.

GENVS II. G. II.

CORVVS Rabe. Cornix, Krähe. Pedes habet ſquamatos, plerumque nigros, vel nigricantes (*). Roſtrum cultratum, in exitu uncatum, multum valet; mandibula ſuperior longitudinaliter fornicata. Ingluvie

Fam. IV. G. II. gluvie Accipitrum ſimili, in qua haud parum condere poteſt. Radix roſtri pilis obſita; lingua bifida. *Macropterus.*

(*) *Dapperus* Corvorum roſtro pedibusque rubris mentionem facit in Inſula *Breſt* novae Galliae, qui ſub terra in cuniculis habitant. Beſchr. America p. 136.

I. Corvus Simpliciter. Κόραξ; The Raven; Rabe omnium autorum. Corvus alter dorſo cæruleſcente, *Linn. Albin* II. 70.

Nitide niger; & album vidi, rarum; Hujusmodi Norvagia & Islandia alere dicuntur; cum tamen Islandia Corvos nigerrimos foveat; de quibus Parte III. inter raro contingentia numerandæ aves inſoliti coloris. Prope Lubecam Cornicem niveam, in Silefia & Dresdæ Picas albas obſervavi. *Jo. Cajus* in Cumbria 1548 Corvos duos candidos ex eodem nido obſervavit ad aucupium factos ut Accipitres.

II. Corvus Torquatus, Pedibus Cinereis, Rostro Arcuato. *Feuillée* III. p. 14. Ringel-Rabe.

Roſtro $1\frac{3}{4}''$ longo, ad nares arcuato, nigro, in exitu cinereo; oculis nigris; torque cinerea; capite, dorſo, ventre & ſuperis alis nigris, ſub alis griſeus, hisque expanſis $5'$; pennæ plumæque ex ſordido albo fimbriatæ; crura pedesque ex nigro cinerea, ejus calami ad ducendas lineas miniatas excellunt ſubtilitate præ calamis noſtratum. Alium huic ſimilem habuit autor, ſed capite calvo corrugato roſei coloris. Forte fuit Vultur VIImus.

III. Corvus Cristatus. Avis Ococolin; ſeu Perdix montana mexicana, *Sebæ* I. p. 100. Tab. 64. n. 1. Straus-Rabe.

Autor avem *Perdicis* nomine ſalutavit. Corvum noſtratem magnitudine adæquat; differt ab illo, quod prolixam criſtam plumoſam in capite gerat. Roſtro paulo breviore; coloribus; viridi, cæruleo & aureo variegatus; alis lucide purpureis; brachia & extremitates remigum nigricant. Multum valet pedibus, digitis, unguibus; nullam ſpeciem Perdicis præ ſe ferens. Videſis Ococolin, hujus nominis avem aliam, Lanium mexicanum §. XXV.

IV. Corvus Alter Minor; Cornix (*) ſimpliciter; Krähe.

(*) Quaedam avis clamoſa, quod clamoſa eſt, ut *cornu*, & quod diu vivat, ut cornu durat; quam derivationem vide in *vocabulario* breviloquio *Guarini* veronenſis.

1. Cornix Nigra; κορώνη. The common Crow; Chough; *Will. Albin* II. 21. Schwartze Krähe; Raben-Krähe. In Pruſſia raro apparet.

2. Cor

2. Cornix Cinerea. The Royſton Crow, *Albin* II. 23. Cornix varia, *Geſn.* Cornix, capite gula alis caudaque nigris, trunco cineraſcente, *Linn.* Graue-bunte-Krähe. Hyeme innumeræ granariis noſtris noctu inſident, quas Bubones ſæpius diſturbant, Cornicibus claſſicum canentibus, magnos ſtrepitus excitantes. Fam. IV. G. II.

3. Cornix Nigra, Frvgilega. Frugivora *Aldr.* Corvus alter *Linn.* A roſtri ſcabrioris aſperitate: The Rook *VVill.* Karechel; Roocke; Rooche; Rouch, *Schvvenkf.* Spermologus ſeu Frugilega *Jo. Caji rarior.* p. 100. Tota nigra; ad radicem roſtri cornea quædam ſubſtantia albida, vel albo collo ad caput in ſummo roſtro donata.

4. Cornix Garrvla; Monedula; Graculus; Garrulus; Dohle, Thale, Thole; Aelcke; *Schvvenk.* Tul; Rayke. The Gack-Daw, *VVill. Albin* I. 14. Monedula torquata, the Helvetian-Daw with a Ring about his Neck, *Charl.* Corvus fronte nigra; occipite incano, corpore fuſco, alis caudaque nigris, *Linn.*

5. Cornix Nigra, Garrvla, *Raj.* Naribvs Amplis. A chattering Crow, *Sloane* II. p. 298. Continuo garrit; præter nares europeæ ſimilis. Dohle mit weiten Naſelöchern.

6. Cornix Parva Profvnde Nigra. Monedula tota nigra, *Sloane* II. p. 299 *Raji.* Adeo nigra, ut color nullibi in corpore remiſſior, nec ullo cæruleo mixtus.

7. Cornix Garrvla Major. Monedula tota nigra, major, garrula; mandibula ſuperiore arcuata, *Sloane* II. p. 298. Ani, *Marggr. VVill. Raj.* The great black Bird. Dohle mit gewölbtem Schnabel; Roſtrum $\frac{3}{4}''$ diſtinguit avem ab aliis ſui generis, quod verſus caput ſit adeo arcuatum, ut transverſim per nares diem cernere liceat. Pedes *Margg.* male pinxit, quod monet *Sloanius.*

8. Cornix Flava; avis Ocoſtinitzcan, Columbæ magnitudine, *Sebæ* I. p. 97. t. 61. n. 3. Gelbe Krähe. Interſparſis in capite colloque plumis nigris; remiges ſupra & infra, una cum ventre, vivide flavi; in medio flavicantis caudæ faſciam latam habens.

9. Cornix Flava, Alis Cavdaqve Cinereis. Hoixotoel ſive Saligna dicta, *Seba* I. p. 96 t. 61. n. 1. *Hernandez.* Columbam ruſticam non ſuperat; roſtrum habet nigrum corvinum; trunco flavo; alis & mediæ caudæ pennis cinereis; oculis magnis rubicundis. Gelb-graue Krähe.

10. Cornix Corvina; Corvi ſpecies, Yrzquauhtli; ſeu Aquila minor novæ hiſpaniæ, *Seba* I. p. 97. t. 61. n. 2. Roſtig-Aſchgraue Krähe,

Fam. IV. Krähe, propemodum Corvi magnitudine; alæ & cauda hepatici coloris.

G. II. 11. Cornix Rostro Pedibusque Rubris. Coracias; The Corniſh Chough, *VVill. Albin* II. 24. Oculis quoque rubris. Schwartze Geiſt mit feurigen Augen.

12. Cornicula Seu Monedula Indiae Orient. faſcia infulata lutea, ſingularis figuræ, ex cervice verſus oculos. Dohle mit gelbem Nacken-Schleiff; The Minor or Mino, greater and leſs, *Edw.* I. p. 17. Infula oculis legatur, quod diſtinctis verbis exprimi non poteſt. Color ſimilis colori Columbæ in Sole vario; extremæ alarum pennæ in medio faſciam habent albam; majoris pedes roſtrumque intenſe flava, minoris rubra in exitu flavicantia. *Edwardus* avem Indian Stair (*VVill.* t. 38) *Bontii*, Sturnum indicum eſſe judicat, quod ambæ aves ſint ex inſula Borneo; ſed nihil certi affirmare poſſumus; quod *Bontii* figura æque parum valet ac *Albini* Minor from Eaſt-India II. 38.

13. Monedula Purpurea; Cornix Purpurea; the Purple Jack-Dow; Choucas, couleur de pourpre, *Catesby* p. 12. Purpur-Dohle. Pependit 6 ℥; roſtrum habet nigrum, caudam præ aliis Monedulis longiorem, cujus penna media longiſſima; unde & ad Picas, ſi libet, referri poteſt; pedes nigri; e longinquo avis nigra videtur, cominus autem tota purpurea eſt; fœmina fuſci coloris.

§. XXIX.

GENUS III.

Gen. III. PICA; Heher; quaſi Picta, eliſo t; a colorum varietate; ita communiter. Proxime ad Corvinum genus accedit, qua roſtrum, pedes unguesque, nec male doctiſſimus *Linnæus* aſſociavit Corvis Picas; quibus hoc loco poſtponendas judicamus, ne cum Corniculis facile confundantur. Diſtinguunt ſeſe inprimis cauda longa, quod *Brachypteræ* ſunt Picæ, Corvi vero & Cornices, Monedula purpurea excepta, quam & Picam diximus, *Macropteri*.

I. Pica Rusticorum; Vulgaris. Pica varia, caudata; Agaſſe the Magpie or Piaret, *Albin* I. 15. *VVill.* The Pie, *Charl.* πιττα *græc* Corvus cauda cuneiformi, *Linn.* Gemeiner Heher; Al-Elſter; Alſter, *Schwenk.*

Ex nigro & albo varia; avis æque trium litterarum eſt, ac Corvus, & ingenioſus fur, peculatum in terra deponens; fabulator, prout omnes

Laver-

Laverniones. Harlemi vidi Picam, quæ parvulum cochlear, quo ad Caldam utimur, artificioſe ex menſula ſurata & ex hypocauſto exiens *ſeptimum præceptum* diſtincte & articulate pronuntiabat, pacem domeſticam turbare doctiſſima avis. *VVormius* p. 293. albam habuit, qua colorem pro innocentiſſima habendam, cui ſubſcripſit: Sed judex bonus eſt Pica nunc rarior alba. Prout Cornix eſcam quærit, & cadavera in ſocietate Monedulæ frequentat; Paſſeres trucidans aliasque aviculas pullis incubantes. Fam. IV. Gen. III.

II. Pica Glandaria, *Gesn. VVill.* Garrulus recentiorum. Ghiandina *Olinæ* p. 35. The Gay, *Albin* I. 16. Corvus variegatus, tectricibus alarum cæruleis, lineis transverſis albis nigrisque, *Linn.* Holtz-Heher; Heerholtz; Holtzſchreyer; Hatzler; Herren-Vogel; Marcolfus; Wald-Heher, *Schvvenk.*

Jay a Joy, gaudium; γαίω, glorior, exulto. Revera elegans, variegata & hilaris avis; non deſinit garrire; plumas capitis attollens vario corporis ſtatu utitur; tectrices alarum albis, cyaneis nigrisque taxillis ſuperbiunt; gulam & ingluviem ſuffarcinat glandibus, quas pro penu in cavis arboribus deponit. Tendiculis Turdorum haud raro capitur ſorbi baccas appetens. Non confundenda cum Pſittaco germanica; vide *Zornium epiſt. ad Bruckman.* de avib. German.

III. Pica Glandaria Cristata, Pvrpvreo Caervlea; The blew Gay; Gai bleu, *Catesby* p. 15. Blauer Holtzheher. Heerold.

Facie noſtrati per omnia ſimilis; in capite conſtanter elevatam criſtam gerit plumoſam; gutture cæruleo; dimidio collo, roſtro, pedibusque nigris, dorſo fuſco, ventre cinereo; remigibus terreis lituris variis; cetera cærulea.

IV. Pica Nvcifraga. Nucifragus. Nußbrecher, Nusbreiſcher, Nushäher, Nuskrähe. *Schvvenk.* Graculi alpini ſeu montani genus, *Turneri.* Graculus nucum Sturni fere inſtar maculoſus Caryocatactes, *Gesn. p. 216.* Altera ſpecies *p. 635.* Caryocatactes *VVillughb. p. 90.*

Duas novi potius varietates quam ſpecies; *alterius* totum corpus fuſcis & albentibus maculis varium ad inſtar Sturni; roſtro valido anguloſo, Cornicis lingua, prout omnium Picarum, nonnihil diviſa; longiori. *Alterius*, quæ minor, lingua breviſſima, quaſi in gula poſita, & ad angulos mandibularum terminatrice, magisque fiſſa, roſtro duas fere uncias longo, teretiusculo, mandibula ſuperiore longiore; Tannen-Krähe, Zannen-Häher; Caryocatactes (quod vocabulum Athendo inſtrumentum audit, quo nuces franguntur) quam optime deſcripſit *VVillughbe-*

Fam. IV. Gen. III. *jus:* conferantur *Geſn.* & *Schvvenkf.* Illa exquiſite frangit, hæc pertundit nuces avellanas; *ambæ* & baccis variis ſylveſtribus, imo inſectis veſcuntur; nidificant in cavis arboribus, autumno nuces glandesque, prout Pica glandaria in arboribus recondunt.

V. Pica, Mervla Mexicana, *Sebæ* I. p. 101. t. 64. n. 5. Mexicanſcher Nußheher, Nuskrähe.

Merulæ nomen non meretur. Ipſe *Seba:* Turdos noſtrates magnitudine multum ſuperant, roſtroque in omnem dimenſionem grandiore gaudent. Color cinereus, ex rubedine undulatus.

VI. Pica Mexicana Alia, *Seba* I. p. 101. t. 64. n. 6. Mexicanſche Aelſter.

Forti roſtro utitur quodammodo anguloſo; capite & ſuperiore corporis parte nigris; genis plumæ albæ interſperſæ ſunt, prout & thoraci ventrique, rubedine quidem obſcurioribus; ſic & tectricibus inhærent plumulæ albæ; remiges cum cauda nigri ex albo varii.

VII. Pica ſeu Garrvlvs Argentoratensis, *Aldr.* Cornix fera, picta, cærulea. Pſittacus germanica, *Schvvenk.* Corvus dorſo ſanguineo, remigibus nigris, rectricibus viridibus, *Linn.* Mandelkrähe. Racker. Galgen-Reckel; Galskregl; Teutſcher Papegey. Wilde Gold-Krähe, *VVorm.* p. 296. Blaue Raacke. The Rollet. *VVill.*

Superiore corporis parte hepatici coloris; meſſis tempore frumento congeſto inſidet, granis veſcens & inſectis in arvis deliteſcentibus. Pulli in nidum cacant, unde ipſi diffamantia nomina; maxime variegata pictaque inter omnes aves europæas, unde nomen Pſittaci. *Zorn.* II. p. 267 hanc avem bene deſcripſit ſub nomine Birckheher. Extra meſſem ſe prolemque ſuam baccis ſylveſtribus variisque inſectis nutriens. Huc pertinet Pica glandaria capenſis, *Albin* I. 17 quod proxime ad noſtratem accedit.

VIII. Pica Ternatana, avis paradiſiaca, Dea Ternatana, *Seba* I. p. 74 t. 46. Ternatan-Heher.

Deſcriptionem autor a roſtro incipit: Roſtrum longum, flavum, rectum, acuminatum, *quale Picæ* eſt &c. ſine dubio inter Picas numeranda avis; an, Pica caudata indica, *Charletoni?* Dn. *Seba* omnes aves exoticas, *cauda longa*, paradiſiacas aves vocat. Sic dictæ Manucodiatæ vel aves paradiſi, omnino quidem ad Picas referendæ, nec tamen omnes aves cauda longa, paradiſiacæ nedum Picæ ſunt.

IX. Pica Ex Albo Et Nigro Varia, Dvabvs Cavdae Pen-

NIS

nis Simplicibvs Praelongis; Avis paradiſiaca orientalis, ex albo & nigro varia, *Seba* I. p. 85 t. 52 Waygeboe-Heher. Fam. IV. Gen. III.

Capite colloque purpureis; roſtro albicante, ad nares crinato; remigibus nigris, trunco albo; pedibus rubicundis, unguibus albis.

X. Pica Ex Lvteo Et Nigro Varia. The yellow and black Pie, *Raj.* Tarnaiſcher Heher.

Roſtrum, gula, pars dorſi, caudaque nigra; alæ ex albo & nigro variæ, reliqua trunci aurantii coloris.

XI. Pica Paradisi.

1. Manvcodiata; Avis Paradisi; ParadiesVogel, communiter *autorum.* Manucodiata I. *Aldr. VVill.* capite aureo, mit goldgelbem Kopff; integra & pedata in Armario Societ. Gedan.

Aldrovandus eſt ex illis, qui fabulæ, quod *apos* ſit avis, pleniſſimam fidem dedit, adeo, ut *Antonium Pigafettam*, qui primus Manucodiatam in Europam intulit, convicio verberaverit, quod pedatam dixerit. Nugigeruli pro hiſtoria hanc fabulam venditant, addendo, fœminam, ob defectum pedum, mari ovula dorſo imponere, iisque in libero aëre incubare, cum ſolo aëre, prout fabula de Chamæleone ſonat, veſcuntur ejusmodi aves. Sane digiti, ungues pedesque integri tantum valent, ut etiam aviculas, more Lanionum, accipere queant; roſtraque talium avium ſatis conſolidata, ut, prout Picæ, non ſolum a fructibus ſed & ab aviculis victum quærant; conferantur inprimis *Jo. de Laet. Marcgr. Cluſ. Worm. Bont.* ſolet etiam inter Falcones collocari, quod roſtro & unguibus incurvis & peracutis prædita eſt, quibus inſtar reliquarum rapacium avium aviculas captat & devorat; Sed quam difficile eſt, præjudicia & falſiloquia vanitatum ſtudioſis & arroganter de ſe ſentientibus præcludere; & ſcurrilia impudenter narrantur; quibuscum iis quibus non de meliori luto finxit præcordia Titan miſere imponitur; ejusmodi nugis abundant aliquando Traſonum experimenta in ſummum detrimentum hiſtoriæ naturalis; quaſi pro lubitu in rebus phyſicis ludere & illudere liceat.

2. Manvcodiata II. *Aldr.* Bird of Paradiſe, *Will.* Albo capite auro infecto; roſtro & viridi luteo; duobus funiculis corneis longisque ex uropygio. Weiskôpffiger mit goldgelben Flecken und grün-gelbem Schnabel.

3. Manvcodiata III. *Aldrov.* Hippomanucodiata, *VVill.*

4. Manvcodiata IV. *Ejusd.* ſeu cirrata, *VVill.*

5. Manvcodiata V. ſeu vulgaris, *Aldrov. VVill. Geſn.* in icone.

6. Manvcodiata Rex, *Marggr. VVill.* Königs-Heher.

7. Rex

Fam. IV. Gen. III. 7. Rex Avivm Paradisiacarvm Majoris Modvli, a *VVill.* deſcriptus p. 61. Vide Manucodiatas *VVormii* cum quibus conferantur.

8. *Sebæ* Avis Regia Sev Paradisi, Minor Amboinensis I. 65. t. 37. n. 15.

- - - Avis Parad. Aroesica, maxima ſubrubra, mas & fœmina p. 99. t. 63, n. 1, 2.

- - - Avis Parad. Orientalis, vario colore elegantiſſimo p. 95. t. 6. n. 2. 3.

XII. Pica Nigra Jamaicenſis, plumis interſperſis purpureis e viridi reſplendentibus, roſtro novaculæformi. Monedula tota nigra *Sloane* II. t. 298. The Razor-billed Black-Bird of Jamaica; *Catesby app.* p. 3.

Gen. IV.

GENVS IV.

STVRNVS. Staar. Lingua bifida, Picis congener, nec multum pedibus differt, poſtico digito plerumque longiore; cauda & roſtro a Picis alienus; roſtro depreſſo.

I. Stvrnvs Pratorvm, Vvlgaris. Sturnus ſimpliciter, *autorum.* Nonnullis Sturnellus. *Italis:* Storno, Stornello; *Angl.* Stare, Starl. *Gall.* Etourneau. Rinder-Staar, Spreche *Schwenk.* Spree. Sturnus roſtro flaveſcente, corpore nigro, punctis albis, *Linn.*

II. Stvrnvs Niger, Alis Svperne Rvbentibvs. The red-wing'd Starling; Etourneau à l'aile rouge; an Alcolchichi *Will.* p. 391? *Catesby p. 13.*

Totus niger, præter maculas rubras pauco luteo admixto in alis. Caroliner Staar mit rohten Schultern.

III. Stvrnvs Crinibvs Cinereis Et Delibvtis Calamistro In Vallvm Ad Frontem Compositis. The Chineſe Starling or Black-bird *Edvv.* p. 19. mit weiſſem Touppè.

Corpore nigro; in medio 4 majorum remigum alba macula transverſali; roſtro pedibusque luteis; criſta in capite macula nigra.

IV. Stvrnvs, Cavda Divisa. Turdus niger mexicanus. *Seba* I. p. 107. t. 65. n. 4. Staar mit getheiltem Schwantz.

Nil minus quam Turdus; cauda ultra pollicem diviſa.

§. XXX.

§. XXX.

Fam. IV. Gen. V.

GENVS V.

TVRDVS. Die Droſſel. Hoc genus adeo peregrinum non eſt, quin & exoticæ aves illi conciliari queant. Turdus eſt elato pectore; roſtrum fert mediocriter firmum; cujus acies hebent; mandibula inferior recta, ſuperior in medio decreſcens levi unco inferiorem parumper ſuperat. Coloribus inter ſe differunt; rictus communiter aureus; veſcitur baccis vermibusque; magnitudine diverſa.

I. Tvrdvs Viscivorvs, Maximvs. Turdela (*) *Geſn. Aldrov. Iſidori.* Turdus viſcivorus major, *Will.* Schnarr-Droſſel. Miſtel-Droſſel. Schnarre, Schnerre; Miſtel-Ziemer. Miſtler; *Schwenk. Friſch.*

(*) Quaſi major Turdus cujus ſtercus viſcum generare dicitur; *Guarinus.*

Paulo infra Picam; major omnibus in genere; roſtrum pedesque ex fuſco flavent; ungues nigricant; collum & venter variis ſquamulis albicantibus, rarisque flavis; alæ dorſumque fuſci coloris; rictus cum cute roſtri intermedia pallide rubent. *Friſchius* negare videtur, avem *Viſci baccas* per anum reddere in arboribus ex cortice vegetantes. Sed nullam cauſam dubitandi habet, licet quoque roſtro illas deportare & deponere poſſit. Novimus viſcum eſſe plantam paraſiticam, baccasque non diu in ingluvie & inteſtinis hærere, ſed integras reddi tanquam ſemina valde glutinoſa, ut cito vegetare queant; non adeo acceptus hic Turdus in cibis, quod ejus caro difficilis eſt concoctionis.

II. Tvrdvs Simpliciter. Turdus medius pilaris, *Aldr.* Gros-Blau-Zimmer; Kramet-Vogel-Droſſel. Wacholder-Droſſel. *Schwenk. Will. Friſch.* Turdus pilaris, Tourdelle, *Albin* I. 36. Tordo, *Olinæ* p. 25. Turdus rectricibus nigris, extimis margine interiore apice albicantibus, capite cano, Kramsfogel, *Linn.*

Major Merula; roſtro ſubflavo, in extremitate nigricante; collum dorſumque inferum cæruleſcunt, nigris punctis adſperſa; dorſum reliquum rufum; pectus cum inferiori collo varium, ſimile præcedenti; interiores alæ venterque albent; pedes fuſci; pennæ alarum ex rufo nigricant; cauda nigra. Plurimæ advenæ ſunt. Permultæ permanent, & nidulantur in Pruſſia. Per integram hyemem juxta Gedanum ex ſylvis olivenſibus nobis ſunt ab epulis. Valent figuræ Turdorum apud *Albinum* præ figuris *Friſchii.* Meminit *Schwenk.* Turdi pilaris capite albo, qui λευκοκέφαλος.

Fam. IV. Gen. V. III. Tvrdvs Iliacvs. Illas aut Tylas; Ziep-Pfeiff-Droſſel; The Redwink, Swine pine or Wind Truſh, *Will.* Turdus minor, *Schvvenk.* Weiß-, perperam Sing-, Droſſel, *Friſch.* Turdus viſcivorus, maurus; the Misle-Bird *Albin.* I. 33. (omnes Turdi viſcum appetunt) Dn. *Linnæus* Turdum Iliacum & Turdum alis ſubtus ferrugineis linea ſupra oculos albicante unum eundemque dicit. Iliacus non canorus, non niſi vocem Zip, Zip edens.

Major eſt Turdo muſico; ſub alis ex pauco rubro flaveſcit, potius albicat; mandibula ſuperior fuſca, inferior flavicans; minus fuſcus per dorſum, pectusque varium dilutioris coloris, quam *Turdi muſici*, nec lineam ſuper oculos albicantem habet; Fere apud omnes autores confunditur cum muſico. Plura Parte III.

IV. Tvrdvs Minimvs, noſtras, *Friſch.* Turdus muſicus, *Schvvenk.* The Mavis or Sang-Truſh, *Albin* I. 34. Turdus iliacus rouge aile I. 35. hic mas illa fœmina. Turdus alis ſubtus ferrugineis, linea ſupra oculos albicante; Klera, Kladra, *Suec;* Habitat in ſylvis aceroſis, e quarum ſummo cacumine tempore veris egregie cantillat, *Linn.* Sang-Droſſel; Wein-rohte Droſſel. Turdus muſicus in altiſſimis, *nobis.* vid. Part. III. §. XXIV.

Cantilena Luſciniam imitatur; incognitam mihi, abſoluta cantilena, juvenis ſclopo necavi, expertus, Turdum alis ferrugineis eſſe Turdum muſicum; quam ſpeciem poſtea in caveis colui.

V. Tvrdvs Niger; Merula *ſimpliciter.* Merla, *Olinæ* p. 29. Schwartze Droſſel, *vulgo.* Schwartze Amſel; Meerle; *Schwenkf. Friſch.* Κιχλη ſ. κιχήλα; Turdus ater roſtro palpebriſque fulvis, *Linn.* Fœmina terrei coloris; ſuperior mandibula mobilis. (*) Rara Merula alba eſt, roſtro flavo, *Schwenk.* vid. N. IX.

(*) v. Miſſ. de piſc. V. §. XXX.

VI. Tvrdvs Torqvatvs; Merula torquata, *Schwenk. Friſch.* Merula fuſca *Eberi.* Merle au Collier, *Albin* I. 39. Merula nigricans, roſtro flaveſcente, torque alba, *Linn.* Ring-Droſſel; Ringel-Schnee-Meerros-Droſſel.

Roſtri pars ſuperior tota fuſca eſt, inferior ſubflava; Intra collum & pectus prona parte torquem habet albam duorum digitorum, dimidiatam.

VII. Tvrdvs Avrevs; Merula aurea. Oriolus; Gold-Droſſel. Witthewale, Bierhold. Bierolff. Beerhold. Gold-Meerle; Kirſch-Vogel;

Vogel; Pyrold, *Schwenk. Friſch.* Galbula, *Aldr.* Picus nidum ſuſpendens; Icterus *Plinii.* The yellow Bird from Bengal, *Albin* III. 20. eſt varietas proxime ad noſtratem accedens; vid. The blackheaded Indian Icterus, *Edw.* II. p. 77. Conf. infra No. XII. In *Catal. av. Petropol.* p. 375. Galbulas vide inter Sturno-congeneres. Fam. IV. Gen. V.

Schwenkfeld Pici genus Merulæ magnitudine eſſe dicit; ſed omnibus numeris Turdus eſt; roſtrum anterius flavum, poſterius rutilum; truncus aurei coloris; alæ ex cæruleo fuſcæ. Pedes cæruleſcunt, ungues ex fuſco rubent; lingua bifida hanc avem in Picum vertere nequit; Nidum in ramis arborum ſuſpendit; nec exinde Picus. Vocem quaſi ex fiſtula claram cantat, variatque. Ceraſa inprimis in deliciis habet.

VIII. Turdus Ruber Cyaneo Capite. Blaue Droſſel; Blauköpffige rohte Droſſel. *Friſch.*

Collum, dorſum alasque habet ex cæruleo rubentia, variegata; pectus, ventrem infimum caudamque aurantii coloris, roſtrum pedesque nigra. *Edwardi* I. p. 18. Solitaire Sparrow, Paſſer ſolitarius dici nequit; ſed Turdus muſicus cæruleus; autor putat Paſſeri ſolitario congenerem eſſe *Aldrov.* cæruleum *Bellon. Will.* p. 141. Avis dubia.

IX. Turdi Albi, weiſſe Droslen, *Friſch.* conf. N. XXIX.

Duos exhibet Tab. 33; alterum niveum, raris maculis; alterum dorſo fuſco; maculis copioſis; vel varietates, vel colores ſunt accidentales, vel mas & fœmina. In Africa occidentali Bambucæ & Galami Turdi, vel Merulæ albiſſimi, nec non variegati. *Vogel itin;* coloribus variis mixtis.

X. Turdus Pilaris Maculis Lunatis Variegatus. The Pied-Field-fare *Albin* II. 36.

Collum ultra pectus album cinereo mixto, plumbagine maculatum; infimus venter lunulis terreis in longum diſpoſitis varium; pedes caudaque nigricant; dorſum & alæ fuſci coloris, albo decorata. Roſtrum ſordide luteum, pectus rufo maculatum. An, ipſe Paſſer ſolitarius? *Will.* an cæruleus indicus, The indian Moekbird, *Will?* Paſſerem ſolitarium ipſe nunquam vidi.

XI. Turdus, Passer Solitarius dictus. *Will.* Paſſera ſolitaria, *Olinæ* p. 14. Spree-Droſſel; einſahme Droſſel.

Proprie pro Paſſere ſolitario habetur; magnitudine Turdi ni ; ex nigro & cinereo tygrinus, ad Sturni inſtar. *Olinæ* figura optima au.it, & ſecundum hanc *Albini* Turdus pilaris variegatus No. X. non eſt Paſſer ſolitarius.

Fam. IV. Gen. V. XII. Tvrdvs Totvs Rvber. Icterus Surinamenſis ruber. The red-bird from Surinam, *Edw.* p. 39. Rohte Witteval.

Autor hæſitat, utrum avis ad familiam Pari aureo capite, an vero ad Luſciniam virginianam, an ad garrulos Bohemicos referenda; nos ſine difficultate eandem ad Turdorum genus & quidem ad Icteros trahimus.

XIII. Tvrdvs Minor Varivs; Icterus minor, nidum ſuſpendens, *Raji.* an Ipajuba ſeu Japu, *Marggr. Will?* The Watchy Picket, or Spaniſh Nichtingale, *Sloane* II. 299. T. 257. The american Hang-Neſt, *Raj.*

Coloribus fuſco, nigro, albo & xerampelino (feuille mort) varius; videtur eadem cum Luſcinia virginiana, capite non criſtato D. *Clayton* phil. Tranſ. No. 206 p. 933; cum tamen hæc ad Coccothrauſtas pertineat. Illius varietas eſt: Icterus minor nidum ſuſpendens alter, *Sloane* Tab. 258, coloris crocei.

XIV. Tvrdvs Minor, Gvttvre Nigro. Icterus minor; the Baſtart Baltimore, *Catesby* p. 49. Schwartzbartiger Witteval.

Alæ caudaque bætici coloris, plumis in extremitate albis; reliqua corporis crocea; pedes cærulei. Fœminam, ſecundum deſcriptionem *Catesbeji* ſuſpectam habeo; nimis elegantibus ſuperbit coloribus præ mare, qua prærogativa, præter fœminas Accipitrum, nulla avis ſequioris ſexus gaudet; deſcriptiones itaque, me judice, ad ſexum invertendæ.

XV. Tvrdvs Ictervs Ex Avro Nigroqve Varivs. The Baltimore-Bird *Catesby* p. 48. Gelbbunte Droſſel, Witteval.

Optimo jure varietas Icteri europæi, No. VII, dicitur.

XVI. Tvrdvs Niger; Merulus variegatus; the Pied-black Bird. *Albin* III. 37. Schwartzgefleckte Amſel.

In primis a roſtro luteo ad dimidium usque dorſum pectusque ſuper albo notabilibus nigris maculis varius. The Condra from Bengal, *Albin* III. 24 varietas eſt. Vertex, gula, dorſum, alæ & cauda picei ſunt coloris; roſtrum luteum, inter verticem & guttur linea alba in vertice concurrens. Super alis habet 6 maculas albas; infimus venter albus.

XVII. Tvrdvs Mvsicvs Caroliniensis; Turdus pilaris migratorius; The field-fare of Carolina; Grive brune de paſſage. Caroliniſche Sang-Droſſel, *Catesby* p. 29.

Proxime ad noſtrum Turdum muſicum accedit, niſi, quod ſuper toto corpore colore noſtratis, quo ſub alis tinctus eſt, pictus ſit.

XVIII. Tvrdvs Aqvaticvs, Merula aquatica. The Water Ouzell, *VVill.*

VVill. Albin. II. 39. Waſſer-Droſſel. Motacilla pectore albo, corpore nigro; an Picus murarius, *Aldr?* vid. Part. III. §. XXIV. Fam. IV. Gen. V.

XIX. Tvrdvs Rvfvs. The fok coloured Truſh; grive rouſſe; *Catesby* p. 28. cauda longa neglecta. Roſtige Droſſel.

Roſtro nigro, pedibus fuſcis; a gula ad usque crura albicat, ex fuſcis rarisque maculis varius; caudam fert negligenter.

XX. Tvrdvs Ocvlis Caervleis. Blauäugige Droſſel. The Banan-Bird from Jamaica. *Albin* II. 40.

Mandibula inferior cærulea; ſuperior una cum capite & collo ad usque pectus nigricat; reliquum trunci luteum; alæ & cauda nigræ; ſuper alis quatuor albæ ſtriæ; pedes carnei; Roſtrum perperam paxilliforme pictum; nam *ſic autor:* „The mouth almoſt two Inches long, ſavy „only, that it is a little more arch'd or bending downward &c.„ prout ſunt Turdorum roſtra.

XXI. Tvrdvs Minor Cinereo Albvs, Immacvlatvs. *Sloane* II. p. 306. t. 256. f. 3. The mockbird, le mocqueur, *Catesby* p. 27. Graue lang-Schwänzge Droſſel.

Caudam longam verticaliter attollens; ſcurrula avis. Vid. N. XXIX.

XXII. Tvrdvs Viscivorvs, Plvmbevs. The red-leg'd Truſh; Grive aux jambes rouges; *Catesby* p. 30. iride aurea.

XXIII. Tvrdvs Minimvs; The little Truſh; petit grive *Catesby* p. 31. cum Turdo muſico comparandus; vid. No. XVII.

XXIV. Tvrdvs, ſive Mervla Indica, Pectore Cinnabarino, an *Marggr.* Jacapu? *VVill.* Cinnober-bruſtige Droſſel.

XXV. Tvrdvs Corona Rvbra; Muſcicapa, corona rubra; The Thyrant; *Catesby* p. 55. Rohtköpffige Droſſel.

Infimus venter cinereus; dorſum fuſcum; cauda nigricans; in vertice rubra ſtria. Turdus eſt, etſi pullos veſpis aliisque inſectis nutrire dicatur, quod & aliis Turdis competit. Sic Falco Buteo XII veſpilegus eſt. Ab eſca autem genera derivare omnino fallit.

XXVI. Tvrdvs Pectore Lvteo, Oenanthe Americana pectore luteo. The yellow breaſted Chat; Cul blanc à la poitrine jaune, *Catesby* p. 50; à roſtro ſuper integro trunco infero luteus, ſupero cinereus.

XXVII. Tvrdvs Fvscvs; Merula fuſca; *Raj. Sloane* II. p. 305 t. 256. The Truſh; Pomerantz-Schnäbeler; graue Amſel.

Roſtro aurantio notabilis; in cujus extremitate macula nigra; ſub mento albus; pedibus luteis.

XXVIII. Tvrdvs Cristatvs. Muſcicapa criſtata, ventre luteo.

 The

Fam. IV. Gen. V. The creſted Fly Catcher; le Preneur de Mouches huppé. *Catesby* p. 52. Schup-Droſſel. Capite, collo & pectore plumbeus; ventre luteo; dorſo irideſcente; cauda fuſca; ſub cauda rutilans.

XXIX. Tvrdvs Minor Caervleo-Albvs, Immacvlatvs, Alter, *Sloane* II. t. 256. *Raj.* p. 185. Turdus americanus minor, canorus, ex cinereo albus, non maculatus; The american Song-Truſh; Mockbird or Nichtingale, *Raji* p. 64. Concoktlatelli, *Hernandez; Niereмberg;* The Singing Bird.

XXX. Tvrdvs Bengalensis; The Baniahbow from Bengal, *Albin* III. 19. Braungelber Miſtler.

XXXI. Tvrdvs Cristatvs; Avis paradiſiaca braſilienſis, ſeu Cuirri Acamaku criſtata, *Sebæ* II. p. 93. t. 87. n. 2. Plümen-Schwänzel.

In deſertis; raroque capitur; dorſo & ſuper cauda lanata caſtaneus; tectricibus alarum aureis; pectore & ventre albicantibus; roſtro rubente; capite & criſta plumoſa coracini coloris.

XXXII. Tvrdvs ſ. Mervla Saxatilis. The greater Redſtard, *Albin* III. n. 55. *Will. Raj.* Berg-Amſel.

Cinereus; in pectore maculis albis; alis fuſcis, plumis in ambitu luteis; venter rubicundus; roſtro nigro, rictu aureo; pedibus caſtaneis. Turdus rectricibus rufis, duabus intermediis cinereis faſcia nigricante; proxima apice cinerea, *Linnæi.*

XXXIII. Tvrdvs Lvteo-Niger; Gvttvre Piloso; Capite, Gvla Rostroqve Dorso Cavdaqve Nigris; Cervice, Vropygio Et Toto Ventre Lvteis; Alis Nigris, Tectricibvs Albo Fimbriatis; Rostro Vnciali. Pica luteo-nigra varia; The yellow and black Pie; la pie jaune & noire, *Catesby app.* p. 5. Avis docilis.

XXXIV. Tvrdvs Cristatvs, Rostro Brevi Ad Ortvm Lato; Evropaevs. Seidenſchwantz. La zgrive bohemienne, *Friſch.* The Bohemian Gayor Chatterer. *Albin* II. 26. Garrulus bohemicus, *Gesn.* Ampelides *Aldr.* Bombicilla incendiaria; Zincirella, a voce, *Schwenk.* γναφαλος Microphœnix, *Fabri.* Ampelis remigibus quibusdam apice membranaceo terminatis, *Linn.* Notiſſima avis, cujus amplam deſcriptionem & hiſtoriam vide in *miſcell.* regni Bohemiæ *Balbini* Decad. I. lib. I. cap. 71. Cujus varietas:

XXXV. Tvrdvs Garrvlvs Caroliniensis. The Chatterer; le Jaſeur de la Caroline, *Catesby* p. 46. Grauer Seidenſchwantz; tantum non valet coloribus, quantum europæus.

XXXVI.

XXXVI. Tvrdvm Mvsicvm Palvstrem, Dvmetorvm, Arvndinvm. Bruch-Weiden-Rohr-Droſſel. vid. Parte III §. XXIV. Fam. IV. Gen. V.

XXXVII. Tvrdvs Rosevs, Capite Ex Nigro Caervleo, Et Cirro Retro Compto; Alis Et Cavda Nigris; Rostro Vltra Dimidivm Lvtescente; Hiſpanis Tordos. The Roze or carnation-colour'd Ouzel of *Aldrov.* XVI. c. 15 & *Willughb. Edward* p. 20. Huc pertinet Avis incognita *Bruckmanni* Epiſt. Itin. CLXI; Haarzopffige Droſſel.

§. XXXI.

GENVS VI. Gen. VI.

ALAVDA; Lerche. Roſtrum tenuius Turdorum roſtris; aciebus obtuſis; præcipua nota generica eſt digitus poſticus ungui prælongo in acutum producto, ab aucupibus Calcar, die Spore, dicto. Græcis κορυδαλον, a κορυς, galea, quæ tamen nota non omnibus communis; Latinis Alauda a laude Dei, quod in aëre cœlum verſus ſe attollens cantilena Creatorem laude perſequitur; Paſſerem magnitudine parum ſuperans.

I. Alavda Simpliciter. Alauda cœlipeta; non criſtata; quod plumulas raro in criſtam attollit, vertice plano, *Schwenk.* Alauda vulgaris; the common Lark, *VVill.* Himmel-Sang-Feld-Lerche. Alauda pratorum, *Friſch;* Alauda ſine criſta, *Gesn. Aldrov.* Calcanei avis plurium annorum longiſſimi; roſtrum nonnihil flaveſcit. Alauda rectricibus extimis duabus extrorſum longitudinaliter albis, intermediis interiori latere ferrugineis, *Linn.*

II. Alavda Sylvestris, Pratorvm; Alauda novalium, *Friſch.* Alauda arborea; Heide-Wieſe-Brach-Mittel-Wald-Stein-Lerche, *Schwenk.* Alauda ſylveſtris, *Albin* I. 42. Alauda rectricibus fuſcis, prima oblique dimidiato-alba, ſecunda macula cuneiformi, alba. *Linn.*

Hæc nomina unicam avem indigitant; Alauda vero pratorum *Friſchii* cœlipeta eſt, annum ætatis primum cum dimidio nondum ſuperata, calcaneo tunc adhuc brevi; Tattovilla, Lodola di prato, *Olinæ* p. 27. Idem dicendum de *Friſchii* Alauda fiſtulante, Pfeiff-Piep-Lerche & de Alauda minore, the Pippit or ſmall Lark, *Albin* I. 43. 44. Sic Alaudæ Lipſienſes cœlipetæ & noſtrates diverſæ ſpecies non ſunt, etſi illæ magnitudine, corpulentia, & una alterave penna diverſa noſtrates parum diſtinguant.

III. Alavda Capitata Cristata, Viarvm, *Schwenk. VVill.* Lodola

Fam. IV. Gen. VI. Lodola *Olinæ* p. 13. *Albin* III. 52. Kobel-Koht-Wege-Heubel-Lerche; Galerita, *Friſch.*

Media hyeme in pagis viisque, inter Paſſeres & Emberizas frequens.

IV. Alavda Alba. Weiſſe Lerche, *Friſch.*

Putat quidem Dn. *autor* ex Norvagia in Germaniam ejusmodi aves migrare, ubi plura animalia albo induta colore; cum autem plagæ boreali nos magis vicini, nec tamen vel ſemiſeculo tale phænomenon nobis obviam venit, veriſimilius eſt, aviculas albas caſu generari. In vicinia tota fere alba Luſcinia caveæ incluſa, quam non dixerim ex Norvagia advenam. Sæpe Paſſeres, Hirundines Picæque albæ apparent. In nido muris domeſtici aliquando offendi tres pullos griſeos vel cinereos, duos autem albos, quos per biennium in muſeo alui, reſectis eorum dentibus caninis.

V. Alavda Gvttvre Flavo, Virginiae Et Carolinae; *Catesby* p. 32; *Aviar. bareuth.* Gelbbartige Lerche.

Corpore ſuperne ſubfuſco; roſtro nigro; ex cujus radice linea nigra infra oculos in genas ducta; oculi plumis flavis ſtipati; gutture ad usque pectus flavo; pectus inverſo ſemilunio inſignitum; ventre ad dimidiam caudam albicante; calcaneis longis; pedibus griſeis. Ejusmodi avis anno 1667. d. 21 April. prope Gedanum (zur Saſpe) capta; ſine dubio per tempeſtatem in Norvagiam & illinc ad nos delata. Ecce, die ſecunda ♄ Decembris anni 1747 eadem avis ab aucupe Zoppottenſi viva & hilaris ad me defertur, quam caveæ commiſi. Unica fuit, & inter alias aves in area avicaria non longe a littore pagi Zoppot capta.

VI. Alavda Magna; the large Lark; grande Alouette; *Catesby* p. 33. Dubbel-Lerche.

Toto ventre flavo; pectore zona lata nigra & curva notato, figuram ſolæ ferreæ equinæ referente; caudam attollens; cantat harmonice. Calcanei ducta corporis proportione breviores, quam Vtæ. Pependit $3\frac{1}{4}$ ℥; ex America ſeptentrionali.

VII. Alavda, quæ Calandra *Bellon.* Secundum figuram apud *Olinam* p. 30, Alauda eſt; roſtro paulo craſſiore, vel ex errore aut negligentia pictoris.

Cæterum *VVillughbejus* & *Rajus* Locuſtellam *Johnſtonii*, Spipolettam, Alaudis majorem & Glareolam Alaudis adnumerarunt. vid. quoque Alaudas Tunguſicas auritas, *Catal. av. Petrop.* p. 376.

§. XXXII.

§. XXXII.

GENVS VII. Fam. IV. Gen. VII.

FICEDVLA. (*) Fliegenſtecher. Muſci-vermi-peta. Aviculæ parvæ, quarum quidem roſtra cum roſtris Alaudarum conveniunt, tenuiq; acie hebeti; ſed ungues digitorum quatuor breves & fere inter ſe æquales, ſine calcari. Diſtribuuntur in tres tribus: 1 Luſciniæ ſive Curruca 2 Trochlodytæ 3 Sylviæ.

(*) A ficu dicta, quia ficus magis edat, dicitur & Ficedalenſis; *Guarinus;* cum tamen vermipeta avis ſit.

§. XXXIII.

TRIBVS I. Tr. I.

LVSCINIA. Curruca. Nachtigall; Grasmücke. Sub utroque nomine nota.

I. Lvscinia *ſimpliciter.* Luſcinia major & minor, *Schwenk.* φιλομήλη; Acredula, *Cic.* Ἀηδὼν, quod in lucis canit. The Nightingale, *VVill. Albin* III. 53. Groſſe und kleine Nachtigall.

Alæ ſubaquilini coloris, ad caudam parum lateritii; *Schwenk.* Tota fere cinerea eſt, parum rubedinis obtinens. *Friſchius* duas appellat ſpecies; altera magis rubet, & audit avis rubicunda, Roht-Vogel, altera Spros-Vogel, Sproſſer, noctu inprimis canora; hæc noſtratibus Nacht-Schläger, aliquanto major eſt altera: Tagſchläger, Dörling, *Schvvenk.* Roſſignuolo, *Olinæ.* Nidulantur ſub herbis in tellure. Dn. *Linn.* genus conſtituit Motacillæ, cui Luſcinia eſt: Motacilla ruffo-cinerea, genuum annulis cinereis; (Wedelſchwantz) Retinuimus nomina antiqua.

II. Lvscinia Altera; Curruca vera canora; Curruca cantu Luſciniæ *Friſch.* Beccafico ordinario, *Olinæ* p. 11. An Ficedula 7ma *Aldrov.* an 4ta *VVill?* Baum-Nachtigall; Grasmücke *ſimpliciter.* Fahlgelbe Grasmücke; communiter enim Curruca & multæ aliæ Ficedulæ inter ſe confundi ſolent. Fig. I. Fig. I.

Ex cinereo flavicans; Luſciniam ſollicite imitatur cantilena.

III. Lvscinia Fvsca; Curruca fuſca autorum, v. *Friſch.* Beccafico cannapino, *Olinæ* p. 11. Braungefleckte Grasmücke.

Cantu ſtridula eſt; Dn. *Linnæus* Currucam appellat veram: Motacilla ſupra fuſca, ſubtus ex albida, macula pone oculos griſea; & Ficedu-

K lam

Fam. IV. Gen. VII. Tr. I. lam 7mam *Aldrovandi:* Motacilla vireſcente cinerea, artubus fuſcis, ſubtus flaveſcens, abdomine albido.

IV. Lvscinia Salicaria; *Geſn.* Sedge-bird, *Albin* III. 60. Weidenmücke; Weiden-Zeiſig. Kleine graugelbe Grasmücke.

V. Lvscinia Nigricans; Muſcipeta nigreſcens. The black Cap Fly-Catcher; Preneur de mouches noiratre, *Catesby* p. 53. Schwartze Grasmücke.

In capite picea; dorſum alæ caudaque fuliginoſæ; pectore & ventre flaventibus; undulatis.

VI. Lvscinia, Mvscicapa Ocvlis Rvbris. The red Ey'd Fly Catcher; Preneur de mouches aux yeux rouges, *Catesby* p. 54.

Oculi intra circulum rubrum poſiti; roſtrum dimidium plumbeum; ſupra oculos linea alba; capite cinereo; dorſo virideſcente; collum pectus & venter albeſcunt; pedes rutilant.

VII. Lvscinia, Mvscicapa Fvsca; the little brown Fly Catcher; petit Preneur de mouches brun; *Catesby* p. 54. Fahle mit braunen Flügeln.

Corpore ſuperne cinereo; alarum plumis pennisque bæticis, fimbria alba; ventre ex luteo ſordide albo; mandibula ſuperior nigra, inferior lutea.

VIII. Lvscinia Vropygio Lvteo; Gelb-Steis. Parus uropygio luteo, the yellow Rump; Meſange du corupion jaune; *Catesby* p. 58.

Prout Parus arboribus adhæret; nec tamen Parus eſt, prout nec Certhia reptatrix *Bellon.* Uropygium luteſcit, cæterum eſt fuſci coloris viridi imbuti.

IX. Lvscinia Pectore Flavo; Parus bahamenſis; The Baham Titmouſe, Meſonge de Bahama; *Catesby* p. 59; Gelb-Brüſtel.

Non eſt Parus; parvula avis, cujus roſtrum quadantenus curvatum; pectore colloque limonei coloris; capite dorſoque fuſcis; ſupra oculos linea alba; cauda producta, ex fuſco & albo varia.

X. Lvscinia ſeu Philomela e Fvsco Et Lvteo Varia, *Raji*, *Sloane* II. 307. t. 259. A black and yellow Bird. Schwartz und gelb-bunte Nachtigall.

Longitudine 4½ unc.; roſtrum nigrum ½''; capite ex nigro & fuſco vario; lineis anguſtis albis ſupra oculos; mento & maxima parte dorſi æthiopici coloris; uropygio flavo, cauda alisque pullis, ad extremitates albentibus; ventre pedibusque luteſcentibus.

XI.

XI. Lvscinia, quæ Mvscicapa Ex Fvsco Et Albo Varia, *Sloane* p. 309. t. 265. The ſmall black and white Bird, *Raj.* p. 186. Schwarz- und weißbunte Grasmücke. De Luſcinia *lituris nigris* varia, ſchwarz-ſtreiffige Nachtigall apud Damulos, tractus malabarici & Coromantel vid. III Contin. des Berichts der Däniſchen Miſſion p. 121. Fam. IV. Gen. VII. Tr. I.

Roſtrum ſuperne nigrum, inferne albidum; dorſo nigricante ex albo lineato; ventre albo, nigro imbuto; pedibus nigris, unguibus luteis.

XII. Lvscinia Alis Variegatis; Ficedula variegata albo-nigra; an Ficedula tertia *Aldrov.* an motacilla nigricans, ſuperciliis albis, macula alarum alba, gula flaveſcente, *Linn?* The Cold Finch, mas & fœmina, *Edvvardi* p. 30. Schwarze Grasmücke mit bunten Flügeln.

Mas in capite nigro ad radicem roſtri alba macula; a mandibula infera tota albus; alis & cauda ex nigro, fuſco & albo variis; fœminam vide apud autorem.

XIII. Lvscinia Pvllo-Lvtea. Muſcicapa ex fuſco & luteo varia. The ſmall yellow and brown Bird. *Sloane* t. 265. *Raj.* p. 86. Japacani, *Marggr. Will.* Gelb-braune Grasmücke.

Capite dorſoque ex helvo nigricantibus; alis & cauda ſub-aquilinis, extremitatibus albis; uropygio & lateribus ſuperi colli luteis; pectore ex luteo & fuſco maculato; ventre albo.

XIV. Lvscinia, Mvscicapa Pallide Fvsca, *Raj. Sloane* p. 310; longa 5'' murini coloris; Lichtbraune Grasmücke.

XV. Lvscinia Ex Caervleo Et Rvbro Varia; the red belly'd blue Bird; *Edvvard* p. 22. Blaurohte Grasmücke. Rectrices nigro infectæ; uropygium roſei coloris; pectore rubro; cætera cærulea.

XVI. Lvscinia Diversicolor; Muſcicapa e cæruleo, cinereo, fuſco & luteo varia. *Raj. Sloane* p. 310. Gelb-braun-und blaue Grasmücke. Arlequin.

XVII. Lvscinia Bengalensis; lateribus capitis, infera corporis parte & uropygio flavis, dorſo & cauda viridibus; alis nigris; duabus lineis maculatis albis transverſalibus, quatuor lineis longitudinalibus continuis, nigris, variegatis. The green indian Fly Catcher, *Edvvardi* II. p. 79.

Fam. IV. Gen. VII. Tr. II.

§. XXXIV.

TRIBVS II.

TROCHLODYTES. Regulus, Zaun-König. Minima avis europæa, a trocho Trochylus; quod brevi trochoformi corpore eſt.

I. Trochlodytes *ſimpliciter;* Paſſer Trochlodytes, *Aldrov. Bell. Turneri; VVill.* Regulus the common Wren, *Albin* I. 53. Winter-König; Schnee-König; Zaun-Schlipflein; Meiſe-König; Neſſel-König. *Schvvenk. Friſch.* Dornkönig. Schupkönig. Motacilla griſea, alis nigro cæruleoque undulatis, *Linn.*

Dicitur in caudam Aquilæ irrepere & cum ipſa extolli ad ſolem. Caſtanei coloris, Paſſeris nigredine marmorata; ad rectrices extremas & in cauda ex albido maculata.

II. Trochylvs Capite Laevi. Regulus non criſtatus, *Aldr. VVill.* Motacilla cinereo-vireſcens, ſubtus flaveſcens, ſuperciliis luteis, *Linn.* Sommerkönig. Tyranchen.

Proprie Regulus; Zaun-König; parumper magnitudine ſequentem ſuperans, quæ minima eſt; minor Paſſere Trochlodyta. Præter alas & caudam in ſupero corpore ex fuſco & cinereo murideſcit; inferne viridis; a roſtro flavicans linea oculos percurrit eosque ſuperat.

III. Trochylvs, *Ariſt.* & *Plin.* Regulus criſtatus, *Aldrov.* Fior Ramio i. e. Flos Calendulæ, a colore criſtæ, *VVill.* The creſted Wren, *Albin* I. 53. Motacilla remigibus ſecundariis exteriore margine flavis, medio nigris, *Linn.* Gekröntes Königchen. Sommer-Zaun-König, *Friſch.* Ochſen-Aeuglein; Gold-Hänlein; Streuslein. *Schvvenk.* Regulus criſtatus; le Roitelet hupé, *Catesby* app. p. 13.

Catesby: „En hyver, quand il fait Soleil, ils ont coutûme de s'aſſembler avec d'autres Grimperaux, & particulierement le *Certhia*, le *Sitta &c.* montant & deſcendant ſur l'ecorce de plus hauts chênes - desquels ils recueillent - des inſectes logez dans leurs *dormitoires d'hyver, & dans un état engourdi.*„ Alæ nigricant ex albo & viridi variegatæ. De hac ave eadem, quæ de Trochlodyta auditur fabula, acſi ab Aquila in altum vehatur. Trochylos II & III olim in littore Zoppottenſi mortuos inveni; forte per tempeſtatem in freto pucenſi ſuffocatos.

§. XXXV.

§. XXXV.

TRIBVS III.

Fam. IV. Gen. VII. Tr. III.

SYLVIA. **Bruſtwentzel.** Hæ aviculæ, pro ratione corporis, pectus habent productius & fornicatum, quaſi laneo thorace vel ſtrophio varii coloris indutum.

I. Sylvia Sylvatica. Rubecula, *Schvvenk. Friſch. Albin* I. 51. Petti roſſo, *Olinæ* p. 16. Motacilla griſea, gula pectoreque fulvis, *Linn.* **Rohtkehlein; Rohtbrüſtlein Waldrotelein; Rottkroplein.**

In hortis ſylvisque habitat; & ædes, ubi aditus patet, frequentans muſcas quærit.

II. Sylvia Rvticilla; Rubicellus; Rubecula domeſtica; Luſcinia murorum, *Schvvenk.* Rubecula, ſorte de Roſignol, Redſtart, *Albin* I. 50. Rubecula gula nigra, *Friſch.* Motacilla gula nigra, abdomine ruſo, capite dorſoque cano, *Linn.* Codi roſſe maggiore e minore, *Olinæ p. 47.* American Redſtart, *Edvvard II.* p. 80.

Sub gula nigra pectus, caudaque rutilans; alba macula in capite; nidulatur in foraminibus murorum, & ſub tignis. In Pruſſia **Saulocker** i. e. congregatrix porcellorum, propter popyſmata, quæ, tempore quo pullos plumantes habet, edit ad ſonitum quo ruſtici utuntur pro convocandis porcellis ad Labrum. Huc trahenda ruticilla americana, the Redſtart, le Roſignol de murailles de l'Amerique, *Catesby* p. 61. noſtrati valde ſimilis, & varietates. *Edvvardi.*

III. Sylvia Gvla Caervlea. **Blau Kehlein.**

1. Pectore Rvbro, **mit rohter Bruſt, Blau-Vogel.** Rubicilla major, ſaxatilis; Rubecula ſaxatilis; Merula ſolitaria cærulea, *Schvvenk.* Petrocoſſutus, *Bellon.* Cæruleus, *Plin.* Paſſer ſolitarius *Aldrov.*

Capite, gula, collo & cervice cyaneis. Dorſum nigricat; alæ ſuperne fuſcæ, inferne & in ventre caudaque aurantii coloris.

2. Thorace Ex Albo Variegata. Phœnicorus, *Friſch.* **mit weisgefleckt[e]m Bruſtlatz.** Capite, collo & alis pulla, a thorace verſus ventrem fimbria ſerrata.

3. Rvbecvla Americana Caervlea. The blue bird, *Catesby* p. 47; ventre rubro; **mit rohtem Unterleib, ſonſt blau.**

4. Gvla Plvmbea. The hodge Sparrow *Albin* III. 59. **Bleykeh-lein mit gelbgefleckten Augen.** Macula ſub oculis transverſali lutea; in thorace verſus ventrem color plumbeus evaneſcit lente; collum, dorſum caudaque fuſcæ; roſtrum nigrum; pedibus luteis.

Fam. IV. Gen. VII. Tr. III.

IV. Sylvia Gula Grisea, Thorace Longa, Cauda Tota Rubra. Graukehlein mit rohtem Schwantz und langem Bruſtlatz. *Friſch.*

V. Sylvia Gula Grisea Fimbriata; Graukehlein ſchwartz verbrehmt, mit halb roht-halb ſchwartzem Schwantz. *Friſch.*

VI. Sylvia, Pectore Nigro. Motacilla pectore nigro, *Linn.* Balterina ò ſia Crutettola, *Olinæ* p. 43. Motacilla alba, κελλυρὸρ; Cnipologus, *Ariſt.* Albicilla cauda tremula; Kloſter-Fräulein; Weis-und ſchwartze Bachſtelze; Oveckſterze, *Schvvenkf.* Water Wag Tail, *Albin* I. 49.

VII. Sylvia Flava; Motacilla minor, flava; Florus *Nonn.* Boarula *Ariſt.* Kuhſtelze, quod ad pecora in campis propius accedat, *Schvvenk.* Motacilla pectore abdomineque flavo, rectricibus duabus exterioribus dimidiato oblique albis, *Linn.* The Cock and Hen yellow Water Wag-Taile, *Albin* II. 58.

VIII. Sylvia Lutea Capite Nigro. Culicilega flava; Muſcipeta II. Gelber Sticherling; *Schvvenk.* Gelbes ſchwartz Kehlein mit ſchwartzem Kopff (halb weiſſem Halſe, gelbem Unterleib, und bunten Flügeln) Gelbbruſtige und weiskehlige Stein-Fletſche; Gelbbruſtiger Fliegen-Vogel mit oberhalb weiſſem Schwantz. *Friſch.* Rubetra, Stone Chatter, *Albin* II. 57. Motacilla nigricans, ſuperciliis albis, macula alarum alba, gula flaveſcente, *Linn.*

IX. Sylvia Buccis Nigris. Oenanthe ſeu Vitiflora, *Will.* Wheat Ear, coul-blanc, mas, *Albin* I. 55, fœmina *Albin* III. 54. Schwartzrückige Grasmücke. *Friſch;* Weis-Kehlein mit ſchwartzen Backen. Motacilla dorſo cano, fronte alba oculorum regionibus nigris, *Linn.* Qua picturam hirundinem variam vel etiam littoralem mentitur; & ad Sylviam gula alba pertinet, vid. infra No. XXVII.

X. Sylvia Thorace Argentata; Fleckkehlein mit ſilberſtückenen Bruſt-Latz. Rohtſchwäntzlein mit roht geſprengter Bruſt; *Friſch. Ejusd.* Rohtſchwäntzlein, mit einer ſchwartzen Mittel-Feder; varietas.

XI. Sylvia Petrarum. Petronella; πετροφιλορ; Saxicola; an Staparola *Aldr?* *Schvvenkf.* Curruca major altera *Friſch* t. 22. Steinfletſche, Stein-Patſcher, vid. No. XIX. Gula alba, buccis pullis, thorace rubente, fuſco capite dorſoque maculatis; alis variegatis; cauda brevi. Habitat inter ſaxa in deſertis locis.

XII.

XII. Sylvia Pestilentialis; Griſola *Aldrov.* an Oenanthe III *Willughb?* Muſcipeta IV. *Ruyſch* p. 87. & *Jonſton* p. 122. Todten-Peſtilenz-Vogel; Roſſel-Fincke, *Schvvenk.* Braunfahle Grasmücke mit weislich geſäumten Federn, *Friſch.* Creditur, quod frequentius in hortis vagetur, imminente peſte. Fam. IV. Gen. VII. Tr. III.

XIII. Sylvia Rectricibvs Alarvm Macvla Alba. Prunella *Johnſton.* tab. 36. Braunelchen; brauner Fliegen-Schnepper mit einem weiſſem Flügel-Flecken; Curruca fuſca, alba macula in alis, *Friſch.* An, Motacilla teſtacea, ſubtus cinerea, pileo obſcuro? an, Motacilla ſupra cinerea, infra alba, rectrice prima longitudinaliter dimidiata, alba, *Linnæi?* an vero harum alterutra ſit Sylvia XIV?

XIV. Sylvia Atricapilla; Μελανοκεφαλος, *Ariſt.* Atricapilla, Ficedula *Bellon. Schvvenk.* Ex Currucarum genere; ſupina pars tota cinerea, ſeu fuſca, canora. Mönch; Schwartzkopff; Gras-Spatz. Capinera *Olinæ* p. 9; vid. The Bengal Redſtart *Albin* III. 56. Mönch mit der ſchwartzen Platte; Curruca atricapilla, *Friſch.*

XV. Sylvia Vertice Svbrvbro; Mönch mit röhtlicher Platte *Friſch.* Cardinalchen.

Albinus II. 59 duos Regulos non criſtatos exhibet, qui Ficedulæ ſunt, non Reguli, horum corpora breviſſima trochiformia ſunt.

XVI. Sylvia Gvla Phoenicea; Scharlatkehlein; Rubecula viridis elegantiſſima; the green Sparrow, green Humming Bird, *Raj. Sloane* t. 263.

Longa 4 Unc., capite ſatis magno, ducta corporis proportione; roſtro recto, mandibula inferiore rubra, ſuperiore fuſco colore mixta; vertex dorſum alæque virides; gulæ macula phœnicea per diametrum circiter dimidiæ unciæ; venter ex luteo albet; thorax videſcit; pedes e rubro nigricant; plumis holoſericis, mollibus.

XVII. Sylvia Versicolor, Buntwentzel. Avicula americana variis coloribus picta, *Seba* II. p. 5. t. 3. n. 3.

Capite ruberrimo; ſub oculis plumæ albæ & cæruleæ; gutture, pectore, & ventre ſuper citrino colore croco infectis; ad cervicem cærulea; dorſum cyaneo terreoque undulatim pictum, albumque & luteum; pedibus brevibus, unguibus ſatis longis.

XVIII. Sylvia, Avicvla Americana Altera *Sebæ* II. t. 3. n. 4. Weis-Schnabel. Capite coracini coloris, roſtro albo, thorace & ventre cyaneo ſplendente; dorſo vivide pſittaceo, alæ herbaceæ.

XIX.

Fam. IV. Gen. VII. Tr. III.

XIX. Sylvia Versicolor, *Sebæ* II. p. 8. t. 7. n. 2. Kurtz-ſchwantz. Amboiniſcher Steinpatzſcher.

Canora; toto corpore ex rubro, viridi, luteo, purpureo aliisque coloribus mixtis pulcherrima avis.

XX. Sylvia Rvbra, Rostro Longiori; rohter Wentzel mit ſchwartzer Haube; Avicula de Tatac ex nova Hiſpania, Paſſeris magnitudine, roſtro longiore. *Sebæ* II. p. 74. t. 70. n. 8. Capite parvo, vertice nigro; cætera rubra.

XXI. Sylvia Thorace Rvbro, Svpero Corpore Et Cavda Caervleis. Wentzel mit rohtem Camiſol. The blue Red-Breaſt, *Edw.* I. p. 24. A roſtro trans medium caput per totum dorſum ad exitum usque caudæ cyanea; primariæ rectrices pullæ, ad medietatem.

XXII. Sylvia Viridis, Capite Nigro; the green black-Cap Fly Catcher, *Edward* p. 25. (for ſhape of Body is like a Robin Red-Breaſt) duabus rectricibus ad exitum nigricantibus.

XXIII. Sylvia Viridis, Capite Cyaneo; grüner Wentzel mit blauen Kopff. The blue-headed green Fly-Catcher *Edw.* p. 25. Tectrices cyaneæ ſunt, prior rectrix penna fuſca.

XXIV. Sylvia ſ. Rvticilla Gvttvre Albo, Zona Caervlea Fimbriato. The blue Throat Red-Start, *Edw.* I. p. 28.

XXV. Sylvia ſ. Rvticilla Corpore Griseo, Gvttvre Nigro. Schwartz-Kehlig grauer Roht-Schwantz; The grey Red-Start, *Edvv.* I. p. 29.

XXVI. Sylvia ſ. Nigricilla, Gvttvre Nigro, Nigrisqve Alis, Corpore Aervginoso. Schwartzkehliger Schwartz-Schwantz. The red-or ruſſet-colour'd Wheat Ear, *Edvv.* p. 31. Fœmina non niſi ovali macula nigra amplaque notata; in qua oculi.

XXVII. Sylvia Inferne Ex Albo Cinerea, Svperne Ex Terreo Colore Cinerascens, Genis Albis; Alis Fvsco Et Albo Variis, Rostro Pedibvsqve Nigricantibvs; The leſſer Mock-Bird, *Edvv.* II. p. 78.

Not. The Mock Bird *Catesbeji* Turdus eſt; *Edvvardi* non eſt Turdus, ſed tota facie Sylviæ, quæ nobis Bachſtelze, ſimilis.

§. XXXVI.

GENVS VIII.

Gen. VIII.

HIRVNDO. Schwalbe; ab *hærendo.* Roſtrum habet, pro quantitate

tate capitis breve, tenue, quaſi membranaceum, ad radicem latum, compreſſum, mox in apicem decreſcens; hinc rictum pro volumine corporis amplum, cis oculos fiſſum, ut inſecta vel in aëre vel in terra vel ſuper terra aut aqua vel ex parietibus ædificiorum facilius prehendere poſſit; merito mox poſt Ficedulas locanda; pedibus breviſſimis, unguibus tamen ad hærendum acutis, longisque alis. Hi ſunt Hirundinum characteres. Cauda diſtinguitur in Tribus duas. Alteri genti cauda æquabilis eſt, i. e. non diviſa; alterius gentis mediæ pennæ in cauda breviſſimæ ſunt, ut cauda diviſa appareat; unde quædam inſtrumenta opificum *caudæ Hirundinum*, Schwalben-Schwänze, vocantur. Fam. IV. Gen. VIII.

§. XXXVII.

TRIBVS I. Tr. I.

HIRVNDO CAVDA AEQVABILI. Schwalbe mit gleichlangen Schwanz-Federn. Caprimulgus; Hexe, communiter. Avis nocturna anomala Cuculi colore, rictu Hirundinis apodis. *Catal. av. Petrop. p. 363.* Pluries & mane & veſpere vagabundas necavi.

I. Hirvndo Caprimvlga. Caprimulgus *ſimpliciter*. Strix. Grosbartige Schwalbe; Hexe. Milch-Ziegenſauger; Kinder-Melcker; Tag-Schläffer; Nacht-Schade; Nacht-Vogel; Pfaffe; *Schvvenk.* p. 232. 353. Goat Sucking-Owl; or Night Jarr, *Charlet.* p. 8. Hirundo cauda integra, ore ſetis ciliato, *Linn.* Leleck *Ruſſis.*

Magnitudine Cuculi; Nomina Strigis, Caprimulgi, Noctambuli, ex fabulis originem trahunt; veſcitur inſectis majoribus & minoribus; in ſtomacho hujus avis inveni Muſcas varias, Scarabæos minores, & ſex majores Stercorarios nigros. A Dom. *Linnæo* Fauna Suec. optime deſcripta. Caprimulgus *Carolinienſis Catesbeji* noſtratem bene repræſentat; autor addit: Avant la pluye l'air en eſt rempli, c'eſt alors qu'ils gueent, & qu'ils pourſuivent les Mouches & les Eſcarbots &c. Differentia inter ambas hæc eſt, quod illa, Carolinienſis, ad collum alasque luteo colore maculata, quod ſuper rectricibus alarum brevioribus ampla macula alba, caudaque paulo longior europæa. *Edvvardus* II. p. 63 aliam repræſentat: The *Whip Poor-VVill*, or leſſer Gout-Sucker; quod nomen ſuum pronunciat a ſera veſpera ad primum mane, ita vocata. Conf. Caprimulgus minor americanus: The Whip-poor-Will *Catesbeji* app. p. 16.

II. Hirvndo Jamaicensis, Naribvs Conspicilia Mentientibvs. Brillen-Naſe; Caprimulgus ſeu Noctua ſylvatica jamaic. minor;

Fam. IV. Gen. VIII. Tr. I. The Small-Wood-Owl, *Raj.* Noctua minor ex pallido & fuſco varia; *Sloane* II. 298. t. 255.

Nihil cum Noctua huic avi commune eſt. Ejus character ſingularis, quod ipſius *nares* duos tubulos $\frac{1}{8}''$ angl. longos conſtituant, ſive conſpicilia ſive teleſcopia parva mentientes; a roſtro ad exitum caudæ 7''; etſi longior in figura appareat.

III. Hirvndo Caprimvlgi Species, Guiraquerea, *Marggr;* a Wood-Owl or Goutſucker; a ſono: Churn-Owl, *Raji.*

In ſylvis Jamaicenſibus, & in Anglia reperibilis; caput ejus magis depreſſum, quam capita Hirundinum vulgarium, & Caprimulgi noſtratis, qua reliqua cum noſtra convenit.

IV. Hirvndo Ambram Griseam Redolens. Amber-Schwalbe. Hirundo marina Batavorum. *Sebæ* I. p. 102. t. 66. n. 4.

Obortis tempeſtatibus *autor* plus una vice ejusmodi aves & ſuffocatas vivasque obtinuit, quæ in hypocauſtum illatæ, ad nauſeam usque ambram griſeam redolebant; cauda, ſecundum figuram, integra; cætera ad hiſtoriam deficiunt.

§. XXXVIII.

TRIBVS II.

Tr. II. HIRVNDO CAVDA DIVISA. Schwalbe mit getheilten Schwantz-Federn, Zir-Schwalbe. Secundum avicularum roſtris tenuibus præditarum genus. *Cat. av. Petropol.* p. 377. ibidemque vid. *Dauuricas.*

I. Hirvndo Domestica. Hirundo urbica: Hirundo II. *Schwenk. Albin* II. 56. Haus-Giebel-Leim-Fenſter-Schwalbe. Hauß-Schwalbe auſſen an den Gebäuden, *Friſch.* Rectricibus, excepto pari intimo, alba macula notatis, *Linn.*

Inferiore corpore ad roſtrum usque nivea; albis pedibus lanatis. Nidum ex cœno conſtruens, nullis admixtis paleis.

II. Hirvndo Rvstica; *Friſch.* Hirundo I. *Schwenk.* Argatylis, Martinet, *Bellon.* Spazzo camino. Rauch-Pauren-Küchen-Schwalbe. Hirundo dorſo nigro cæruleſcente, rectricibus immaculatis, *Linn.*

Gula rubra, rubrisque maculis ad nares; gutture nigro; ventre albo; ſtramine nidum conſolidans. Alba anno 1747 ad manus nobis. vide Fig. 2. Albam *Act. Lit. Suec.* 1731. p. 98. Fig. 2.

III.

III. Hirundo Riparia, *Schwenk. Aldrov.* torque alba, Erd-Schwalbe, *Friſch.* The Sand-Martin or Shore-Bird, *Will. Albin* II. 56. Ufer-Sand-Rhein-Waſſer-Schwalbe. Hirundo minor terrei coloris. Hirundo cinerea, gula abdomineque albis, *Linn.* Fam. IV. Gen. VIII. Tr. II.

Cavitates profundas transverſim in littoribus abruptis fodit; inque iis hybernat.

IV. Hirundo Muraria, ſaxatilis, ſive ſpeluncaris, *Schwenk.* Apes, Apus, *Friſch.* The Swift, *Albin* II. 55. Hirundo nigra tota, gula albicante *Linn.* Mauer-Stein-Schwalbe. Spirſchwalbe.

Dicuntur apodes a breviſſimis pedibus vel quod κακόποδης ſunt ut explicat *Ariſtot.*; alis longiſſimis; nunquam conſidet in terra, unde ſe in altum elevare nequit. Hujus varietates:

1. Hirundo Americana Tapera dicta, *Raji* p. 72. *Vene. de Oviedo. Marggr.* Herondelle de du *Tertre* II. p. 259. The Swallow: *Sloane* p. 312. *Will. Rajus* leviter ſe diſtinguere dicit Taperam à noſtra Hirundine muraria. Du *Tertre* appellat avem migratoriam in inſulis Caribinis. *Oviedo* eandem eſſe putat cum Hirundine hiſpanica; *plura* Parte III.

2. Hirundo Maxima Freti Herculei; Groſſe Gibraltar-Schwalbe. The greateſt Martin or Swift; *Edw.* I. p. 27. Superne milvini coloris fuſco mixti; gutture albo; collo a thorace maculis fuſcis ſeparato; thorace albo ſuper terreo; pedes roſtrumque nigricant; alæ 2'' longiores cauda, quam ſuperant decuſſatim. This Bird ſo nearly reſſembles the Leſſer-Martin call'd the Sand or Banck Martin, that the Deſcription of the one might allmoſt ſerve for the other, ſave that this is as *large as a blackbird* or very near it, and that very little bigger than a Wren - Revera eſt Hirundo muraria, non riparia, licet colore cum hac conveniat, terram tamen frequentare nequit. *Edwardus* a conſiliis eſt, ut probe obſervetur, quo tempore hæc avis in Africam migraverit, & quando redierit; quaſi vero res jam ſit expedita, migratoriam eſſe avem; cum quidem optimus autor in præfatione ſplendidiſſimi operis *omnes aves migratorias eſſe* contendat; plura Parte III ubi de hybernaculis avium.

V. Hirundo Cantu Alaudam Referens. *Feuillée* III. p. 267. Sang-Schwalbe. Dicitur magnitudinem habere Hirundinis ruſticæ, *Martinicæ* non niſi menſibus Majo, Junio & Julio apparens; unde ſequitur, non eſſe avem ex Europa migratoriam, quod non uno eodemque tempore ſimul in Americam & in Galliam proficiſcatur.

Fam. IV. Gen. VIII. Tr. II.

VI. Hirvndo Cavda Vel Sexies Divisa. Spazzo Camino americana, fuſca gula albicante. Hirundo cauda aculeata, americana. The american Swallow; L'hirondelle d'Amerique, *Catesby* append. p. 8.

Extremitatibus pennarum caudæ acutis, ad latera deplumatis. An, Andorinha braſiliana, *Marggr.?* quærit *Catesbejus;* plura P. III; ubi de Hirundinibus.

VII. Hirvndo Sinensis, Nido Edvli; *Bontii*, *Raji* p. 72. *Wormii* p. 311. *De Vries* p. 279. Sineſiſche Felſen-Schwalbe.

Hæ aviculæ dicolores, Hirundinum ſpecie, ex materia Ichthyocollæ ſimili, ad petras in mari juxta Coromandel nidulos conſtruunt, magnitudine ovi gallinacei. Deferuntur tales nidi in Europam, coquis pro juſculis uſitati. *De Vries* hæc refert: Men find int Konighryck Tanquin, des gelycks op de küſt van Coromandel ſeekere ſoort van ſwarte Vogelen, ſo groot als eene gemeene Swaluw. Deeſe geneeren ſigh van't Schuym der Zee, t' welk ſee met een taege vochtigheyd uyt hagren Snavel ſoodanigk weeten te tempereeren, dat'er gelyck als een lymigh hars van werd. Uyt deeſe Stof bouwen ſee ſeer aerdtigh haere Neſten, ſoo groot ontrent, als een half Ey, en weeten't ſeer bequaamlyck aen de Zee-Klippen te hangen - Alii aliquid venereum nidis tribuunt, alii non. Diluuntur & coquuntur in juſculis, & materies, cum ſit glutinoſa, furculis decerpitur, cumque voluptate quadam, ut ajunt, devoratur. Certo affirmare non poſſumus, an characteres *alterutrius Tribus Hirundinum* ſibi vindicent hæ aviculæ, nec ne.

§. XXXIX.

Gen. IX.

GENVS IX.

PARVS. Parula. Paria, *recent.* Meiſe. Maiſe. Meißlein; Mayß. Meeßken; Aviculæ roſtris brevibus, ſecantibus, quadantenus anguloſis; mandibulis æqualibus, acutis.

I. Parvs Major. Fringillago *Gazæ*, *Schwenk. Will.* Spernuzzola *Olinæ* p. 28. The Ox-Eye Titmouſe, *Albin* I. 46. Parus capite nigro, temporibus albis, nucha lutea, *Linn.* Kohl-Meiſe; Spiegel-Brand-groſe Meiſe, *Friſch.* Adde: Parum fringillarium; the Finch-Creeper; Meſange Pinſon *Catesby* p. 64.

Pedibus nigricantibus; capite corvini coloris; genis albis, cervice lutea;

lutea; dorſo virideſcente; pectore ventreque luteis, nigra linea longitudinali diviſis; partim cæruleis, partim ex nigro & albo variis. Fam. IV. Gen. IX.

II. Parvs Sylvaticvs; Parus minor, atris tractibus. Parus ater; Parus carbonarius minor, *Schwenkf. Gesn. Will.* Tannen-Meiſe. Wald-kleine Kohl-Meiſe, *Friſch.* Hunds-Maiſe.

In ventre caret atro colore. Parus capite nigro, vertice albo, dorſo cinereo, ventre albo; *Linn.*

III. Parvs Caervlevs, *Friſch.* Meſange nonette; the blew-Head Titmouſe *Albin* I. 47. *Catesby* p. 64. Käſemeischen; Parus cæruleus montanus, Blaumeislein; Meel-Pimpelmeiſe, *Schwenk.* Parus remigibus cæruleſcentibus, prima margine exteriore alba, vertice cæruleo. *Linn.*

Minima inter Paros. Omnes veſcuntur ſeminibus variisque cibis, ut mures domeſtici; hi dentibus rodunt, illi eſcam paſtinando dividunt roſtro, vel aciebus roſtri, rodunt & candelas in hypocauſto. Qui ſceleta avicularum deſiderat, Paris utatur; avicula prius carne, qua maximam partem & cerebro orbata.

IV. Parvs Fvscvs, Cinerevs, Palvstris, Atricapillvs. *Schwenk. Friſch.* Münch-Mönch-Meiſe; Meiſen-König. Schwartzköpffiger Dornreich. Grau-Aſch-Mur-Kott-Rind-Mäuslein. Parus capite nigro, temporibus albis, dorſo cinereo. *Linn.*

V. Parvs Cvcvllo Nigro. The Hooded Titmouſe; Meſange au Capuchon noir, *Catesby* p. 60. The black Cap. *Albin* III. 56. Schwartzgekapte Meiſe.

Ex cucullo facies angularis apparet; inferne corpus luteum; ſuperne una cum alis ſordide virideſcit; pedes cæruleſcunt.

VI. Parvs Cristatvs, *Schwenk.* Hauben-Meiſe; *Friſch.* Kobel-Schopff-Straus-Haubel-Heiden-Meiſe.

Criſta e nigro & albo varia; dorſum fuſcum; venter albet; gutture nigro; cum circumflexa linea ad oculos. *Conf.* Parus criſtatus, the creſted Titmouſe, *Albin* II. 57. A roſtro ſuper caput dorſumque adusque caudam purpureus; remiges terrei coloris; collum dimidium venterque albi, rubicundo colore infecti.

VII. Parvs Cavdatvs, *Schwenk. Will.* Parus vertice albo, cauda corpore longiore, *Linn.* fig. Tab. I. no. 243. Parus nidum ſuſpendens; roſtellum breviusculum, fuſcum, acutum, & rotundum. Langgeſchwäntzte Meiſe; Zahl-Meiſe. Pfannen-Stieglitz. *Friſch.*

Fam. IV. Gen. IX. Capite, pectore & ventre albis; dorſo caudaque ex fuſco nigris; ſub cauda pennæ albæ, alis ex nigro alboque variis.

VIII. PARVS BARBA NIGRA VTRINQVE AB OCVLIS DEPENDENTE. Paſſer barbatus indicus, moineau d'Inde; le Mouſtache, *Friſch.* The Beard-manica, or bearded Titmouſe, *Albin* I. no. 48. Spitzbartiger Langſchwantz.

Capite cinereo; roſtro luteo; dorſo caudaque ex fuſco rubentibus; tectrices alarum albo & atro colore fimbriatæ; ſub oculis dependent plumæ acuminatæ, ad inſtar barbæ in conum inverſum accommodatæ.

IX. PARVS CAVDATVS CAPITE VARIO; The long tail'd Titmouſe, *Albin* II. 57. Buntköpffige Schwantz-Meiſe.

Avicula, cucullo quaſi nocturno, fimbria argentea decorato. Dorſum rubeſcit, maculis duabus nigris; tres remiges extremæ nigricant, anguſtis albis lineis transverſalibus variæ; pectore albo-cinereo, macula unica ovali nigra. Cauda ſuperne nigra, inferne alba.

X. PARVS LITHVANICVS, NIDVM SVSPENDENS. Remiz' *polon. Rzaczynski* I. 294. Wollhyniſche Beutel-Meiſe.

Ex cinereo leviter fuſcus; nidos variæ figuræ ex pappis florum conſtructos ſuſpendit; habitant Volhyniæ, Sendomiriæ variisque in locis Lithuaniæ; Roſtrum eſt conicum cæruleſcens. In armario *Societ. Gedan.*

XI. PARVS LVTEVS CAROLINIENSIS; The yellow Titmouſe; Meſange jeaune. Gelbe Meiſe. Capite, pectore & ventre citrinis; dorſo virideſcente, cauda ex fuſco & luteo varia.

XII. PARVS CRISTATVS, PECTORE RVBRO. The creſted Titmouſe; meſange huppée, *Catesby* p. 57. (vid. No. VI.) rohtbrüſtige Kobel-Meiſe.

Roſtro nigro ad radicem crinis ciliato; corpus ſuperum cinereum, inferne album, rutilans, ſub alis intenſe rubens; pedibus plumbeis; criſtam attollit in formam trochi.

XIII. PARVS AVRO-CAPILLVS; corpore nigro; dorſo purpura infecto, cauda brevi; the golden headed black Titmouſe, *Edvvard* I. p. 21. Rohtköpffiger Dornreich.

Non ſatis comprehendo, unde autor hanc aviculam in Iſpidam (Kingfiſher) vertere ſatagat; Suſtinet habere digitos Iſpidæ digitis ſimillimos (the Toes as in King-Fiſhers, with ſmall Claws) cum tamen nullibi digitos Iſpidæ vel deſcripſerit, vel recte pinxerit; In hac avicula pedes digitosque non aliter quam Parorum pedes conſtructos cernere licet. Capite integro ultra cervicem aureo; cætera nigra; in dorſo purpuraſcit; plumæ

plumæ in cruribus rubent; roſtro albo, brevi, parumper in mandibula ſuperiori falcato; pedibus fuſcis; vid. duos Paros parvulos, *Albin* III. 57. Fam. IV. Gen. IX.

XIV. Parus Americanus, Gutture Luteo; the yellow throaded Creeper; à la gorge jaune; *Catesby* p. 62. Gelbkehlige Meiſe.

Roſtro nigro, ad radicem flavo, unde linea ſecalis nigerrima in pectus ducitur; corpore cinereo & punctato; alæ tribus lineis transverſalibus albis.

XV. Parus Facie Pici; Sitta capite nigro, & altera capite fuſco. The Nuthatch, and the ſmall Nuthatch; *Catesby* p. 22. Picus ſubcæruleus, Sitta *Aldrov.* Sitta ſeu Picus cinereus, *Albin* II. 28. Spechtartige Meiſe; blau Specht; *Schvvenk. Friſch.* omnes ſunt varietates.

Quod hæ aviculæ in arbores ſcandunt, adnumerantur *Picis;* cum & Certhia male ad Picos trahatur. Omnes Pici digitos habent duos antrorſum, totidem retrorſum. Sitta & Certhia tribus digitis anticis & uno poſtico inſtructi neutiquam Pici ſunt, quod arboribus ramisque inhærent. Sitta, Blau-Specht, maximus Parus eſt; cum nec linguam Picis communem habet. Dn. *Zorn* hanc optime deſcripſit II. p. 274: Die Füſſe ſind nicht lang = haben forn 3, nach hinten aber nur eine Zee, und alſo keine Specht Füſſe, doch ſind ſie mit krummen und ſpitzen Klauen wohl verſehen. Seine Zunge iſt auch keine Specht Zunge = ſondern geſtaltet, wie der Meiſen, und anderer kleinen Vögel Zungen; und vorher p. ead. Der Schwantz ſelbſt iſt gar kurtz, und nicht zugeſpitzet, wie der gröſſeren Spechte.

§. XL.

GENUS X. G. X.

PASSER. Sperling. Paſſeres ſunt aviculæ Familiæ IV, roſtris trochiformibus, aciebus exquiſite ſecantibus & fortiter acutis. Cito ex ampla radice decreſcunt in acutum; vertex elatus præ reliquis aviculis. vid. aves minores craſſis, & validis roſtris; *Catal. av. petropol.* p. 388 ſqq. Genus gentem ſuam diſtinguit Tribubus Quinque.

§. XLI.

TRIBUS I. Tr. I.

PASSER VULGARIS. Gemeiner-Hauß-Speicher-Korn-Sperling.

I. Pas-

Fam. IV. Gen. X. Tr. I. I. Passer Domesticvs, *Aldr. Schwenk. Will. Friſch.* The Houſe Sparrow *Albin* I. 62. Paſſera noſtrale, *Olina* p. 42. Speicher-Dieb; Korn-Werffer; Spatz. Fringilla remigibus rectricibusque fuſcis, gula nigra; temporibus ferrugineis. *Linn.*

Schwenkfeldius Paſſerem a patiendo derivat, quod caducum morbum patiatur; avis fur notiſſimus; nonnunquam vel ſpeciem innocentiæ præ ſe ferens, albos gignit pullos; altitudo roſtri $3\frac{1}{2}'''$ longitudo $4\frac{1}{4}'''$.

II. Passer Arborevs, montanus ferus; Paſſer ſylveſtris, *Schvvenk. Friſch.* Paſſera mattugia, *Olinæ* p. 46. Baum-Sperling; Gerſten-Feld-Dieb, Wald-Weiden-Sperling.

Albini III. 24. Hamburg Tree-Creeper, eſt varietas Paſſeris arborei noſtratis, magis variegati; proximius ad illum accedit *ejusdem* Red-Head Sparrow III. 65. Apud *Olinam* reperitur: Paſſera montanina o montanara, *p. 48*, magnitudine Paſſeris domeſtici, quem diſtinguit a Paſſere vulgari & arboreo, di Paſſera domeſtica, e campagnuola ò ſi ſilvatica. Arboreus non audet ſe immiſcere domeſticorum gregi; minor eſt; nidulatur in arboribus cavis; altitudo ejus roſtri $2\frac{1}{4}'''$, longitudo $3\frac{3}{4}'''$.

III. Passer Canarivs; avis Canaria; Luteola canaria; avicula Sacharina, *Schvvenk. Will.* Il Canario o Paſſera di Canaria, *Olinæ.* Serin de Canarie, *Friſch.* Canary Bird. *Albin* I. 65.

In Europam ex inſulis Canarienſibus iutroductæ aviculæ; in caveis nidulantur. Coloribus variant; quædam coronatæ, plumis in capite ita diſpoſitis; qualem ipſe habeo. Et Cardueles cum Canaria coëunt, pullosque edunt; hi nunquam genus adulteratum multiplicant, prout nec Muli, neque Burdones, nec Hinni vel Ginni pariunt. Obſervatum, ait *Geſnerus*, e duobus diverſis generibus tertii generis fieri - coeunt animalia etiam, quorum genus diverſum quidem, ſed natura non multum diſtat, ſi modo par magnitudo ſit & tempora æquent gravitatis &c. tit. de *Mulo* p. 703. Sic *Carduelis* & *Canarius* ſummo quidem genere inter ſe conveniunt, non eadem gente aut tribu; unde eſt, quod tertium procreent; nec ſimpliciter cum *Friſchio* aſſeveramus: animalia inter ſe diverſa, quod coeunt fœtumque deponunt, ejusdem eſſe generis.

IV. Passer Bengalensis; The Bengale Sparrow, *Albin* II. 52. Gelbkopff; Bengalliſcher Sperling.

Capite flavo; roſtro fuſco; pectore ex nigro & albo annulo ſquamato picto; ventre albo; alis ex albo & nigro variis; dorſo nigro.

V. Passer Sinensis Rostro Caervleo, *Albin* II. 53. Blau-Schnabel.

Capite,

Capite, collo, pectore ventreque nigris; roſtro & ciliis circum oculos cæruleſcentibus; magnitudine adæquans Paſſerem arboreum. Fam. IV. Gen. X. Tr. I.

VI. Passer Sinensis Ferrvginevs. The Chineſe Sparrow, *Albin.* ib. Brauner Sperling.

Ventre cinereo leviter maculato; a pectore juxta alas tribus lineis atro-niveis deſcendentibus. Parvula avis.

VII. Passer Niger, Ocvlis Rvbris, Iride Nigra; the Towhe Bird; Moineau noir aux yeux rouges; *Catesby* p. 14. Schwartzer Sperling.

Ventre integro lateritii coloris, cætera nigra; ad remiges ſextuplo lineata ex albo; ad exitum caudæ duabus lineis; Fœmina tota terrea. An, Paſſer niger, punctis croceis ornatus, *Raji* p. 187. The black Sparrow, *Sloane* p. 311? Sub mento & cauda aurantii coloris.

VIII. Passer Nivalis, Cervice Alba; the Snowbird. Moineau de neige; *Catesby* p. 36. Weis-Nacken.

IX. Passercvlvs Bicolor, Bahamensis. The Bahama Sparrow, Moineau de Bahama, *Catesby* p. 37. Grün Sperling. Roſtro, capite, collo & pectore nigris; cætera ex viridi nigra.

X. Passercvlvs Simpliciter; the little Sparrow, petit Moineau. *Catesby* p. 35. Brauner Zwerg.

XI. Passer Pratorvm; *Alauda* pratorum minor, roſtro breviore, *Sloane* p. 306. t. 259. Erd-Wieſen-Sperling.

Roſtrum habet breve, craſſum, acuminatum, *Raj.* p. 188. Ergo non eſt Alauda.

XII. Passer Caervleo-Fvscvs, *Raji* p. 157. *Sloane* p. 311. t. 257. The Banano Bird. Blaubunter Sperling.

Circiter 5'' longus; roſtro 4'''; dorſo cæruleo; pectore cyaneo; plumæ ventris in extremitate flaventes; alæ caudaque ex nigro-cæruleo in viridem abeunt colorem.

XIII. Passer Serino Affinis, e cinereo, luteo & fuſco varius, *Raj.* A ſmall black and orange coloured Bird, *Sloane* p. 312. Canarie Baſtard.

Longus 4''; roſtrum 3'''; capite colloque nigris; dorſo flaveſcente; alis caudaque ex nigro fuſcis; pectore & tectricibus alarum flaventibus; ventre albo; pedibus nigris; formicas ſectatur; cujus varietas Serino affinis e cinereo, luteo & fuſco varia, *Raji*. *Sloane* 311; conf. the Indian Green-Finch, *Edwardi* II. 84.

Fam. IV. Gen. X. Tr. I.

XIV. Passer Cristatus, roſtro rubro. Avis Picititli *braſil.* minima, criſtata, *Sebæ* I. p. 95. t. 59. n. 4. **Gehaupter Roht-Schnabel.** Criſta lutea; roſtro pedibusque rubris; cætera purpurea.

XV. Passer Africanus Eximius; Inſulæ Sti Euſtachii, *Seba* II. p. 67. t. 65. n. 6. **Großer Africaner.**

Capite luteo, roſtro rubro; ſub oculis macula cærulea; collo dorſoque luteis; pectore aurantio; alis, cauda cruribusque rubro colore infectis.

XVI. Passer In Occipite Cristatus, Crista Plumacea Dependente. Coquantototl, Avicula criſtata forma Paſſeris; *Seba* II. p. 74. t. 70. n. 7. **Straus-Sperling.**

Roſtro paſſerino, brevi, luteo; ſupra oculos habet maculam albam, pectore, ventre & tectricibus alarum flavicantibus; ſuper remigibus maculæ rubræ parvæ.

XVII. Passer Toto Corpore Niger; Vitta alba; Avicula de Cacatototl; *Seba* II. p. 102. t. 96. n. 5. **Weiskopff.**

XVIII. Passere Vario Maculato; the Gowry Bird, *Edwardi* I. p. 40. **Roſtiger Sperling mit getiegertem Unterleib.** Inferiore ventre ſuper nigro cæruleis albisque maculis rotundis vario. Forte fœmina eſt *Albini* II. 53. Paſſer Sinenſis ſecundus, vid. ſupra No. VI.

XIX. Passer Fuscus, Capite Nigro; mas & fœmina. The Chineſe Sparrow. *Edwardi* p. 43. vide ſupra No. V. **Brauner Sperling mit ſchwartzem Kopff.**

XX. Passer Montanus, Minimus. The mountain Sparrow; *Albin* III. 66. **Berg-Sperling.** Roſtro cinereo; capite, gutture & dorſo fuſcis; in cervice & ſub oculis alba linea; alæ rutilant; tectrices alarum nigro fimbriatæ ſquamatim; cauda plumbea, albis maculis varia.

XXI. Passer Capensis. Cape Sparrow, *Albin* III. 67. **Cap-Sperling.**

Roſtro luteo; capite, collo & pectore nigris; linea anguſta ab initio dorſi decurrit per inferiorem corporis partem ad genua usque amplificata; alæ dorſumque rutilant.

XXII. Passer Cauda Longissima Et Mutabili, *Edwardi* II. p. 86. The red-breaſted long-Tailled Finch; vide autorem. Mirum, quod quotannis non ſolum colores; ſed & caudam longam cum brevi permutet; forſan caudæ pennis plumatis, vel poſt defluvium pennarum caudæ, novisque pubentibus, cauda longa cum brevi permutata dicitur.

§. XLII.

Fam. IV. Gen. X. Tr. II.

§. XLII.

TRIBUS II.

EMBERIZA. Ammer. Am-Em-merling. Roſtro trochiformi, mandibula ſuperiore ad acies inæquali & compreſſa; ſuperior in aciei medio elevata; plerumque notabili ad palatum tubere avis. Bene ſaginatæ ob pinguedinem vel momento mortem ſubeunt. Aves tuberculo ſeu eminentia dura in ſuperiore roſtri mandibula donatæ; *Catal. av. Petropol.* p. 397.

I. Emberiza Alba, *Geſn.* Alaudæ congener, *Aldr.* Miliaria cana, *Friſch.* Strillozzo, *Olinæ* p. 44. *Alb.* II. 50. Grauer, groſſer Ammer. Knuſt. Knipper.

Tubere magno ad palatum; poſticus unguis fortior anticis; coloribus Alaudæ. Ortulanus. Hortulanus maximus; roſtro nigro $5'''$ longo, vid. the Hortulan *Albini* III. 50, quæ varietas.

II. Emberiza, Miliaria Pingvescens. *Friſch.* Ortolano, avis miliaria Cenchrumus, *Olinæ* p. 22. The Bunting, *Albin* II. 50. Fett-Ammer. Ortolan.

Olina: nel becco, gambe, & zampe roſſeggia alquanto, tirando a color di carne dilavato, il capo, collo e petto tendano al giallo e nero. In Lombardia frequentiſſima, & in epulis magnatum laudatiſſima avis.

III. Emberiza ſ. Cirolus, *Aldrov.* Luteolæ primum genus *ejusd.* Zivola *Olinæ* p. 56. *Will.* p. 196. Zirlammer, à voce *Zi Zi*, quam & aliæ hujus generis pronunciant. Fettammer *Friſchii.*

IV. Emberiza Varia; Paſſer hybernus; Avis peregrina *Geſn. Schvvenkf.* The leſſer Pied mountain Finch, *Albin* III. 7. Miliaria nivis, *Friſch;* Schnee-Ammer, Winterling; Neu-Vogel; Geſcheckter Emmerling; Schnee-Vogel; *Friſch.* egregias figuras hujus avis exhibet t. 6. Roſtrum altum $3'''$, longum $4\frac{1}{2}'''$;

De Vries in notis ad *Martenſii* itin. p. 230 de hac ave, quam Loviciæ vidit, hæc habet: Auf Spitzbergen giebts dergleichen eine andere Gattung, vielleicht dieſelbe, ſo gros, wie eine Maus; der Schnabel des Vogels iſt kurtz und ſpitz; Kopff und Halß gleich dick; die Beine kurtz und graulich; der Unterleib vom Kopff an ſchneeweis; der Rücken ſamt den Flügeln grau; plura Parte III. Dn. *Linnæo* act. lit. Suec. 1736. p. 107 audit: Paſſer lapponicus ſive nivalis; & *Fauna Suec.* n. 194. (Fig. Tab. I) Alauda remigibus albis; primoribus extrorſum nigris, lateralibus tribus

 albis.

Fam. IV. Gen. X. Tr. II. albis, Miliaria ex albo & cano varia; weißfleckige Ammer *Friſch.* eadem avis, mutans colores.

V. Emberiza Flava, *Gesn.* Chloreus ſeu Lutea, *Ariſt.* Hortulanus, *Bellon.* Luteæ alterum genus, *Aldrov.* The yellow Hammer, *VVill.* Anthus ſeu Florus, Lagopus crocea, Gold=Ammer; Gaal=Ammer; Gelbling; Geel=Gerſt, Embritz, *Schvvenkf.* Aemmerling, Grünſing. *Friſch;* altitudo roſtri $2\frac{1}{2}'''$, longitudo $4'''$.

VI. Emberiza Caroliniensis; the Rice-Bird; Ortola de la Caroline, ou Oiſeau de Riz, *Catesby* p. 14. Reisammer; Caroliniſcher Fettammer.

Ejus pedes altiores ſunt præ reliquis ſuæ gentis; cervice aurea; tectrices, uropygium & dimidia cauda albicant; cætera terrei coloris.

VII. Emberiza Amboinensis, Calatti dicta; avis formoſa, *Sebæ* I. p. 63. t. 38. n. 6. Amboiniſcher Fettammer.

Alaudam magnitudine nonnihil ſuperat; canora eſt; vertice nigro & ex cæruleo vario; tectrices cæruleæ; rectrices ex viridi in columbinum colorem vergentes, ad latera vero in purpureum; ventre niveo; uropygio ex cæruleo viridi; cauda nigra in exitu cinerea.

VIII. Emberiza Mexicana, Magnitvdine Passeris, *Sebæ* I. p. 94. t. 59. n. 3. Mexicaniſcher Purpur=Ammer.

Præter alas latericias ex nigro varias, reliquum corpus purpureum; juxta oculos & in gutture circa roſtrum nigras crinulas habens; ſub alis & ſupra caudam flaveſcens. Docilis avis vocem humanam imitans.

IX. Emberiza Flava Mexicana. The yellow Headed Linnet. Lutea mexicana, *Edvvard* p. 44. Mexicaniſcher Gold=Ammer.

Roſtrum carnei coloris, capite gulaque luteis; ſupera corporis parte fuſca.

X. Emberiza Capite Nigro, Lvteis Macvlis Vario. The greater Bramling, *Albin* III. n. 63. Schwartzköpffiger Gelb=Gold=Ammer.

Cucullus niger in cervicem extenditur; roſtro, pectore, dorſoque luteis; dorſo nuſſatellino colore vario; prout & alæ caudaque. Minor, Bramling, ſimpliciter, *Albin* III. 64; pectus habet luteum, a roſtro ſuper caput, medium collum ad uropygium usque nigris plumis luteo colore fimbriatis ſquamatim.

§. XLIII.

§. XLIII.

TRIBVS III.

LINARIA. Hänffling. Roſtro coniformi breviſſimo; cujus acies valde ſecantes, & ſubtiliſſime acutæ; pedibus breviſſimis. Fam. IV. Gen. X. Tr. III.

I. Linaria, *ſimpliciter;* rubra major; mitior, *Schvvenk. Friſch.* The greated Red headed Linner, *VVill. Albin* III. 72; an, Fringilla remigibus rectricibusque fuſcis, margine obſolete pallido, litura alarum albida, *Linnæi?* an Fringilla remigibus nigris, primoribus margine utroque albis, rectricibus nigris utroque margine albis, *Linn?* Blutthänfling; Bluthrothe Bruſtling; Flacks-Finck; Kraut-Henffling; notiſſima avis. *Albini* Red-Linner Cock III. 72 aliter picta, aliter deſcripta.

II. Linaria Fera, ſaxatilis, *Schvvenkf.* Linaria montana; the mountin-Linner *Will.* an, Fanello dell' Acquila, *Olinæ* p. 8? Steinhenffling; der Henffling; *Friſch.* Grauer Henffling.

Nullo rubori obnoxia; facie tota cæterum præcedenti ſimilis; ambæ egregie cantant; ambæ dociles ad fiſtulam; etiamſi Dn. *Zorn* in epiſt. ad D. *Bruckmannum* de avibus Germaniæ p. 13 evincere velit, non niſi unicam Linariæ ſpeciem dari. Linaria I. ſyncipite eſt & pectore rubris, potius coccineis; Linaria II. hoc colore caret; primam vero, me judice, cantilena antecellit.

III. Linaria Rvbra Minor; The leſſer Red-headed Linner, *Will.* an Fringilla remigibus rectricibusque fuſcis, margine obſolete pallido &c. *Linn?* das Schwartzbärtchen; rohtplattiger Henffling. Zitzcherlein; *Friſch.* Tſchetzke, *Pruſſis.*

Ad gulam barbula nigra; ſuper pectore & ventre rubicunda; in capite dilutiore colore rubro, quam Ima, macula ampliore; magnitudine multum inferior præcedentibus; roſtrum flavicat; non canora avis; vide the Red-Poles, *Albin* III. 75. *Nota:* primo vere 1746 talis Linaria minor & Carduelis igne electrico plus una vice illæſæ, in cavea alebantur eadem; menſe Octobri ejusd. anni ambæ una nocte ſimul mortem obierunt, ſed magis notabile, quod Linaria colorem rubrum barbamque nigram, Carduelis autem rubrum & citrinum colorem omnino perdiderint.

IV. Linaria Pectore Svblvteo; Gelber-Qvitten Henffling; roſtro flavicante.

V. Linaria ſ. Lvteola Nigra, *Schvvenk.* Schwartzer Henffling, non niſi in vertice flavicans.

Fam. IV. Gen. X. Tr. III.

VI. Linaria Viridis, *Friſch.* Luteola germanica citrina; Ziſela. Zeißgen, *Schvvenk.* Vercellino, *Olinæ* p. 15; an *ejusdem* Lucarino? p. 17. Citrinella, *VVill.* The Aberduvine or Sisslin, *Albin* III. 76. Grü-ner ſchwartzplattiger Henffling; Zeißlein; Acanthis; Spinus; ligurinus *Gazæ.* Zinßle, Zieſel, Ziſchen notiſſima avis; myriades in Pruſſia capiuntur in areis.

VII. Linariae Mexicanae; duæ aviculæ de Chichiltototl, *Sebæ* I. p. 96. t. 60. n. 7. 8. Gelber und rohter Dickkopff; kurtzgeſchwäntz-te Henfflinge.

Roſtra ſunt Linariæ viridis; altera capite aureo, altera vertice rubro; an mas & femina?

VIII. Linaria Cavda Longa. Fringilla braſilienſis, *Sebæ* I. p. 103. t. 66. n. 5. Langgeſchwäntzter Henffling.

Ex cinereo fuſca; ad radicem roſtri plumis rubris; alis carneis flavo mixtis; ex uropygio duabus pennis corpore triplum longioribus.

§. XLIV.

Tr. IV.

TRIBVS IV.

COCCOTHRAVSTES. Dickſchnäbler. Hæc gens craſſiſſimis roſtris trochiformibus utitur.

I. Coccothravstes, *ſimpliciter.* Ligurius major; Cinclus, Enucleator, *Schvvenk. Friſch.* Coccothrauſtes vulgaris, *Geſn. Aldrov.* Froſone. *Olinæ* p. 37. Loxia linea alarum duplici alba, *Linn.* The Grosbeck or Hawfinch, *VVill. Albin.* I. 56. Brauner Steinbeiſſer. Dickſchnabel; Kirſchleske; Kirſchſchneller; Klepper; Kernbeiſſer; Kirſchfinck.

Roſtrum altitudine ad radicem $8\frac{1}{2}'''$ par. longit. $9\frac{1}{4}'''$; roſtrum prægrande, durum, a lata baſi in acutum mucronem deſinens coni-aut infundibuliforme, cavitate intus ampla; cauda $2''$ longa; pedibus $9'''$ altis.

II. Coccothravstes Citrea Tota; Capite Nigro; the Gamboa Groſsbeck, *Albin* III. 62. Gelber Schwartzkopff.

Roſtro pedibusque cæruleis; capite colloque corvini coloris; in pectore ſemilunata, cujus ſemilunii altera pars in dorſo terminatur; cæterum citrini coloris.

III. Coccothravstes Indica Cristata, *Aldrov.* Enucleator indicus; Luſcinia virginiana; Coccothrauſtes criſtatus, *Friſch.* The Red great-Back of Virginia, *Albin* I. 57. Coccothrauſtes ruber; The Red-Bird;

Bird; le Cardinal; *Catesby* p. 38. Rohte Steinbeiſſer; Indianſcher Hauben-Finck. The Virginian Nigthingale, *VVill.* Fam. IV. Gen. X. Tr. IV.

Seba I. p. 96. t. 60. n. 4. hanc avem appellat Pſittacum criſtatum rubrum, minorem ex inſula Bœtinenſi. Feminam vide apud *Albin* III. 61; hæc etiam canora dicitur; quod mirarer.

IV. Coccothraustes Viridis; Chloris; Linaria, Fringilla viridis, *Aldrov. VVill. Albin* I. 58. Verdone *Olinæ* p. 26. Fringilla remigibus primoribus antice luteis, tectricibus tribus lateralibus in baſi luteis, *Linn.* Grüner-gelber-Dickſchnäbler; Grünling; Grün-Finck. *Friſch.* Hirſch-Finck, Grün-Vogel, *Schvvenk.* Rapffinck. Hirßvogel. Kutvogel. Roſtrum altum $5'''$, longum $6'''$; viride-luteum.

V. Coccothraustes Sangvinea; Rubicilla. Fringilla ſanguinea, *Schvvenk. Friſch.* Pyrrhola *Aldrov.* Ciufolotto, *Olinæ* p. 40. A Bulfinch, Alp or Nope, *VVill.* Albicilla, *Albin* I. 59, fœmina I. 60. Thum-Daun-Pfaffe; Bluttfinck; Gympel; Lohfinck; Rottvogel; Thum-Herr.

Roſtri altitudo 6. $3'''$, longit. $5'''$.

VI. Coccothraustes Nigra. Rubicilla minor nigra; the little black Bulfinch; petit rouge gutue-noir; mariposa nigra, hiſpanis; *Catesby* p. 68. Schorſteinfeger.

Magnitudine Paſſeris Canarienſis; parum ad alas albicat.

VII. Coccothraustes Caerulea; The blew Groſs Back; gros bec bleu, *Catesby* p. 39. Blaue Dickſchnäbler.

Ad radicem roſtri anguſta linea nigra; capite & trunco cæruleo, alis & cauda fuſcis in viridem colorem vergentibus; in tectricibus rubicunda linea transverſali; pedibus nigris.

VIII. Coccothraustes, Alis Nigris. Avis mexicana rubra, Paſſeris ſpecies, *Sebæ* I. p. 101. t. 65. n. 1. Schwartz Flügler.

Potius Coccothrauſtæ ſpecies. Capite, pectore dorſoque ſanguineis; remigibus & cauda nigris, rubro imbutis.

IX. Coccothraustes Purpurea. The purple Groſsbeack; Gros bec violet, *Catesby* p. 40. Purpur-Klepper.

Supra oculos, ſub gula & cauda maculis rubris; cætera purpurea.

X. Coccothraustes, Phoenicori Species; Avis americana, Rubicilla, *Sebæ* p. 160. t. 102. n. 3. Americanſcher Thum-Herr.

Roſtro albo, capite nigro; ad pectus in collo maculis nigris; pectore & ventre cyaneis; alis, cauda dorſoque purpureis.

XI.

Fam. IV. Gen. X. Tr. IV.

XI. Coccothravstes, Atricilla; the black Bullfinch. *Albin.* III. 69. Thum-Dechant. Tota nigra; acumine remigum albo; in pectore translucentibus micis aureis.

XII. Coccothravstes Caerulescens, Oryzevora; Padda or Rice Bird, mas & femina, *Edward* p. 41. 42. Reis-Mäher.

Mas dorſum habet cæruleſcens, ſquamatim variegatum, rectrices caudamque nigras; truncum inferne carneum, caput nigrum, genas albas; roſtrum rubrum, validum; Ex inſula Java.

XIII. Coccothravstes Cvrvirostra; λοξίας *Fabri, Geſn. Aldr. Will. Schwenk.* Avis crucifera, cruciata, Grünitz, Loxia, *Friſch; Albin* The Croſs Bill; the Croſs Beack or Shell-Apple, *Charlet* p. 77. ibi optima figura; Kreutz-Schnabel; Kreutzvogel; Krinitz.

Quaſi roſtri trochus in acumine cruciatim diviſus; ad radicem $5\frac{2}{3}'''$ altus; & ad usque curvatas extremitates $6\frac{1}{3}'''$ longus. Plerumque coloris aurantii, flavi & citrini; ſed mutat colores vel ter in anno.

§. XLV.

TRIBVS V.

Tr. V.

FRINGILLA. Finck. Roſtro magis conico, quam trochiformi, ſive roſtro trocho-conico; a radice citius decreſcit in ſummum acumen ſeu conum acutum; avis vehementer cum reliquis ſui generis ſecat; mandibulis in linea recta æqualibus & acutis.

I. Fringilla *ſimpliciter.* Vinelia avis, *Alberti.* Fringilla artubus nigris, remigibus utrinque albis, tribus primis immaculatis, rectricibus duabus oblique albis. *Linn.* No. 199. Tab. II. Fringello, *Olinæ* p. 31. The Chaffinch, *Will.* Pincon *Albin* I. 63. Buch-Finck.

Schwenkfeldius albæ Fringillæ meminit.

II. Fringilla Hyberna; montana; Montifringilla, *Schwenk.* Fringilla alarum baſi ſubtus flaviſſima, *Linn.* n. 198 t. II. The Bramlay or Bramling, *Will.* Fringuello montano, *Olinæ* p. 32. Winter-Berg-Schnee-Wald-Tannen-Finck. Quacker. Gogler. *Friſch.*

Roſtro luteo; acies ejus & acumen nigricant; in capite & dorſo Sturni coloribus varia; alæ ſubfuſcæ, ex albo & luteo variegatæ; pectore rufo ſuper obſolete luteo colore.

III. Fringilla Svbcana, Macvla Lvtea In Pectore, *Friſch.* Grau-

Grau-Finck. Capite cucullo nigro tecto; inferiore mandibula luteſcente, ſuperiore cæruleſcente. Fam. IV. Gen. X. Tr. V.

IV. Fringilla Jovis; Cardvelis, Zena, *Schwenk. Friſch.* Luteola, *Albin* I. 64. Cardello, *Olinæ* p. 10. The Goldfinch, *Will.* Diſtel-Finck. Stieglitz, Rohtvogel. Chardonneret, The Canary Goldfinch, *Albini* III. 70, varietas eſt Carduelis noſtratis. vide *ibid.* The ſwallow Goldfinch; anterior ejus pars corporis nigra. *Albin.* narrat, hanc avem ab *Hirundine mare* & a *Cardueli femina* progenitam; ſed fabulam refert.

V. Fringilla, Cardvelis Americana; Gelber Diſtel-Finck; The american Goldfinch, Chardonneret de l'Amerique, *Catesby* p. 43.

In fronte & circumcirca oculos nigra, alis terrei coloris. Extremitates plumarum ſtramineo colore fimbriatæ; cauda ex nigro flaveſcit; cætera flava.

VI. Fringilla Bahamensis; The Bahama Finch; Pincon de Bahama. *Catesby* p. 42.

Linea alba, in capite nigro, ſub oculis; gutture nigro alba macula notato; pectore aurantio; ventre albo; dorſo nigro; alis caudaque fuſcis.

VII. Fringilla Tricolor; The pointed Finch; Pinco de trois couleurs; Blauköpffiger Diſtel-Finck.

Roſtro griſeo, capite & collo cyaneis; pectore & ventre igneis; dorſo & alis ſuperne ex flavo viridibus; remiges & cauda ex rubro purpuraſcunt.

VIII. Fringilla Caervlea, Linaria cærulea; The blue Linner; Linette bleuë, *Catesby* p. 45. Azul lexos, *mexicanis.* Blauer Diſtel-Finck.

Fringilla non Linaria eſt. Præter rectrices fuſcas, tota avis ultramarini coloris.

IX. Fringilla Rvbra. Muſcicapa rubra; The Summer Red-Bird; Preneur de mouches rouge; *Catesby* p. 56. Rohter Finck.

Magnitudine Paſſeris, tota rubra; oculis magnis nigris; roſtro forti, ſecante, luteo, conico, quale eſt Fringillæ non Muſcicapæ, ſive Sylviæ; non obſtante, quod & Muſcis veſci dicatur. Communiter genera deperdimus, quoties ea ab eſca derivamus; nec tamen licet Canem mutare in Felem vel vice verſa, quod ambo & carne veſcuntur & aliquando ariſtis aſſatorum vel coctorum piſcium.

Fam. X. Fringilla, Capite Albo. Pied Chaffinch, *Albin* II. 54.
IV. Weiskopff.
Gen. X. Dimidium roſtrum cæruleum & carneum; integro capite & collo ni-
Tr. veis; dorſo ventreque violaceis; in dorſo tribus, in pectore ſex, plumis
V. cyaneis; alis & cauda ex albo flavis.

XI. Fringilla Cristata; Xomotl dicta; *Seba* II. p. 66. t. 65. n. 5. Straus-Finck.

Capite & plumagine rubris; roſtro luteo inferne macula nigra, quaſi & juxta oculos; pectore dorſoque miniaceis; tectrices luteæ; plumæ inferiores rubicundæ; ad latera ventris quatuor plumis purpureis condecorata. Cauda tricolor, rubri purpurei & in exitu lutei coloris.

XII. Fringilla Pectore Caervleo; the red headed green-Finch, *Edward* I p. 23. Blaubrüſtiger Finck.

Capite rubro; pectore cæruleo; torque lutea; cætera virido-lutea.

XIII. Fringilla Pvrpvrea. Carduelis ſinenſis capite purpureo. The China-Bull-Finch, *Albin* III. 68. Cardinälchen.

Ventre toto, a roſtro ad genua usque & caudam, rubra; dorſo & alis viridibus; capite & cauda ſupera purpureis.

XIV. Fringilla Nigra. Fringilla mexicana nigra. The Dial Bird or Bengal Magpie, *Albin* III. 18. Schwartzer Bengaliſcher Finck.

Capite, dorſo & rectricibus coracini coloris; roſtro parum cæruleo, pectore pedibusque ex nigro fuſcis; tectricibus ventre & cauda albis.

XV. Fringilla Rvbra, Minima. The Amaduoads Cock and Hen, *Albin* III. 77. Rohte, kleinſte Stieglitz, Diſtel-Finck.

Parvula avis; maris roſtrum totumque corpus rubra; $\frac{1}{2}''$ ab exitu caudæ nigra; pedibus luteis; Fœminæ thorax luteus; capite, dorſo & alis fuſcis; roſtro & cauda, prout maris; pedibus luteis.

XVI. Fringilla Fvsca, Americana. The greater Bulfinch *Edward* II. p. 85. The little brown Bulfinch *ibid.* p. 83

Gula, infero collo ad femora usque, una cum humeris alarum, ruberrimis; cætera fuſca; roſtro albicante; pedibus fuſcis.

XVII. Fringilla Ex Fvsco Et Nigro Varia, Americana; Cavda Svperbiens. The Schomburger, *Edward* II. p. 85. Dubitat autor, utrum ſit Turdus, an vero Hortulanus? Neuter eſt, ſed *Fringilla*.

§. XLVI.

§. XLVI.

GENVS XI. Fam. IV. Gen. XI.

SCOLOPAX. Schnepfe. Roſtro recto, cylindrico, producto; baſi oſſea ex cranio procedente, ex qua oriuntur mandibulæ corneæ ſubſtantiæ, acie obtuſa, flexiles, Valſellam efformantes. Pedum digitos habet prælongos tenues, ad radendum paludes. Aves naſutæ communiter vocantur, Lang-Naſen; unde quoque eſt, quod a roſtris Scolopaces vocentur; σκόλοπαξ, Lang-Schnabel, quod roſtra palo (σκολοπος) ſimilia viſa ſunt; quo ſenſu & ab Hebræis Scolopax *Kore* vocatur. Vermivoræ & limoſugæ ſunt; occultæ jacent omnes, & canibus ſunt inveſtigandæ; Linguam habent tenuiſſimam vermiformem.

I. Scolopax, *ſimplic. Ariſt. Aldrov.* Perdix ruſtica major, *Schwenk.* Gallina ruſtica, Gallinago *Gazæ.* The Wood Cock, *Dale*, *Will. Albin.* I. 70. An Gallinago major cinerea mas & femina, *Marſilli* V. t. 13. 14? an IIda? Scolopax, Gallinago maxima *Raji.* Numenius roſtri apice lævi, capite linea utrinque nigra; rectricibus nigris, apice albis, *Linn.* Wald-Schnepffe; Puſch-Holtz-Berg-Schnepffe; Schnep-Hun.

Maxima, Perdice minor, veſpere & mane juxta oras ſylvarum volitat, ſie ziehet längſt den Wäldern, Püſchen ꝛc. confidens in ſylvis. Roſtrum 3¼'' ſuperat; ad radicem carnei ſive cornei coloris, pedetentim abiens in nigrum. Capite ex rufo cinereo; pectore ventreque griſeis, nigricantibus lineis transverſalibus pictis; ſub roſtro parum flavedinis; ſub mento ex flavo albicat; oculi elati dimittunt lineam nigram verſus roſtrum. Vertex alæque griſeo nigricantes. *Dale* p. 399: It is a Bird of paſſage, coming into England in Autumn, and departing again in the Spring;

If the Patridge had the Wood Cocks Thigh,
T would be the be beſt Bird that ever di fly.

In deliciis habetur avis.

II. Scolopax Media; Gallinago, Ruſticola media; Gallinago paludana major; Gallinago minor, *Aldrov.* Scolopax minor, The Snipe or Snite, *Will. Dale*, *Albin* I. 71. Duppel-Schnepffe. An Gallinago vulgaris, minor, *Marſilli* t. 15? an IIItia?

Præcedente minor; maxima Scolopacum paluſtrium. Roſtro 1⅙'' gal. longo; ad radicem rufo, ad exitum fuſco; caput antice & pone oculos ſuper albo punctis nigris, tribusque lineis longis; pectore & ventre cinereis;

Fam. IV. Gen. XI. reis; trunco ex nigredine & flavedine ſquamatim variegato; cauda ſuperne rutilat lineis transverſalibus nigris. In Angliam cum præcedente migratoria avis, *Dale* p. 400. This Bird of paſſage being here in *Winter only*. Numenius capite lineis quatuor fuſcis, longitudinalibus, roſtri apice tuberculoſo, femoribus ſeminudis, *Linn.*

III. Scolopax, quæ Capella Coelestis, *autorum*, a voce Capram imitante: Mec, mec, mec; Dominorum ea nobilium Gallinago. Schnepffe *ſimpliciter*. Beccaſſe *venatoribus;* Himmels-Ziege; Himmels-Geis; Heer-Schnepffe.

Notiſſima & delicatiſſima. Celerrime volat, & tam alte, ut audiri quidem, non oculis attingi poſſit; deſcendens ruit ex aëre, ad inſtar exploſæ ſagittæ, in loca paludoſa.

IV. Scolopax Minima; Kleinſte Schnepffe; Haar-Schnepffe; An, the Jach Snipe or Judeock, *Albin* III. 86?

Quod plumæ longe anguſtiores ſunt plumis IIItiæ, quaſi pro crinibus habendæ, vocitatur communiter Haar-Pudel-Schnepffe.

V. Scolopax; Rvsticola *Aldrov.* Scolopace major, *Marſilli* t. 16. Barge ſeu Ægocephalus, *Bellon.* Fedon *Geſn.* The Yarwhelp or Yarwip *Dale* p. 400. Mihi non ſatis nota.

VI. Scolopax Alba; The white Wood Cock, *Albin* III. 85. Weiſſe Wald-Schnepfe.

In Anglia ſclopo necata; male picta. Guarauna *Marggr.* ſive Ruſticula aquatica braſilienſis, præter Fedoam *Geſn.* apud *VVill.* & Fedoa ſecunda ſ. Vetola *Venet;* nec non Fedoa 3tia *Will.* an Scolopaces an vero Gallinulæ aquaticæ vel etiam arquatæ ſint, determinare non poſſumus.

§. XLVII.

GENVS XII.

Gen. XII. GLAREOLA (a glarea, grober Sand) Sand-Strand-Lauffer. Quod ad littora fluviorum, ſtagnorum, & uliginoſorum locorum conſpiciuntur. Vulgo cum Scolopacibus ſ. Gallinaginibus confunduntur, & a culinaribus Schnepffen vocantur; a quibus non ſolum bonitate carnis, cum multæ ſaporem piſcium ferinum reddunt, ſed & roſtro tenui quidem & corneo, aſt multum breviore & conico, vel pyramidali, anguſto, in exitu obtuſo, ſuperiori mandibula anguloſa, diſtinguuntur; pedes præterea habent elevatos cruraque longa; digitos fortiores anticos, quam Gallinagines; poſticus brevis eſt, altius a planta poſitus, ut mucrone unguis

guis ſaltim humum attingat, ave erecta; corpus lævigatum, collum ſatis longum teresque, caput reſpectu trunci parvum. In conſpectu noſtro egregii curſores; vel per paria vel turmatim volantes, & ſive ad littora ſive in campis minus herbaceis conſidentes; nunquam otioſi, non ſe occultantes ut Gallinagines; unde & Gallinulæ appellantur: Waſſer-Hünlein, Sandregere, Reygerlein-Sand-Mott-Hünlein. Pediſſequæ Gallinaginum ſunt; omnes prout illæ caudam habent curtam. Multæ harum ſunt ſpecies; nominabo nonnullas, quas olim in manibus habui & depingi curavi. Faun. IV. Gen. XII.

I. Glareola I. *Schwenk.* Redshanca *Turn.* Erythropus major, *Gesn. Marſilli* t. 23. Totanus, ut nobis videtur, *Aldrov.* An Callydris *Bellon?* The Redſhank or Bol Snipe, *Will. Dale.* The Totana or Chevalier aux pieds rouges, *Albin* II. 68. Rohtbeinlein; Roht-Füßel; Waſſer-Hunlein mit rohten Beinlein. Ex cinereo variegata. Alia huic ſimilis pedibus ex luteo rubentibus; Gambetta, *Aldrov. Will.* quam pro Totana *Albini* habemus; vid. Pluvialem majorem *Aldr.* Glottidem *Baltneri;* Totano *Marſilli* t. 22. & the Pool Snipe *Albin* III. 87.

II. Glareola III. *Schwenk.* Gallinula aquatica IV vel Ochropus magnus *Gesn.* Geel-Gelb-Beinlein; Schmirring; Geel-Füßel.

III. Glareola VII. *Schwenk.* Gallinago cinerea. Aſch-Hunlein. Aeſch-Hunlein; ex minimis Gallinularum.

IV. Glareola IV. *Schwenk.* Tringa *Aldrov.* p. 481. Cinclus *Bell. VVill.* Gallinula aquatica VIII & Ochropus medius *Gesn.* Grünbeinlein, Grün-Füſſel. Mattknillis.

V. Glareola Castanea. A vertice ad exitum caudæ 7''; alæ pauco flavo marmoratæ; ſub alis expanſis linea maculata transverſalis alba; venter caudaque inferne ex cinere albicant; pedibus e cinereo cæruleſcentibus; roſtro 1'' longo nigro, d. 16. Aug. 1746. ſclopo necata.

VI. Glareola V. *Schvvenk.* Gallinula paluſtris XII. *Gesn.* Ochropus minor, *ejusd.* Ardea arenalis. Sandregerlein. Riegerlein, quaſi *Motricula.*

VII. Glareola VIII. *Schvvenk.* Gallinula paluſtris, λευκόπογος ſive πύγαργος, *Gesn.* Bunt Mott-Hünlein; geſcheckt Mot-Hünlein.

VIII. Glareola IX. *Schvvenk.* Cenchramus; Gallinula novalis minor, Matkneltzell *Bellon.* Gallinula Erythra *Gesn. VVill.* Mattkern. Klein Brach-Vogel.

IX. Glareola, Gallinvla Melampvs, *Gesn. Aldr. VVill.* Rohtknuſſel, *Baltn.*

Fam. IV. Gen. XII. X. Glareola Pvgnax; Avis pugnax, *Aldr. VVill. Geſn. Marſilli* t. 24. The Ruff, mas & femina. Hauß-Teuffel, *Pomeran*, Brauß-Hahn *Scanis* & *Suec.* Kampf-Hänlein *nobis.*

Mares mirum in modum inter ſe differunt & coloribus & collari, hoc variat uti hiſtrionum collaria. Alter alterum elegantia, proceritate corporis, variisque modis ſuperat, ita ut, omni licet opera ſumta, inter centum & plures harum avium mares, in vice Gubernatoris Scaniæ Generos. Domini de Skytte aula Rabelof haud procul a Civitate Chriſtiana, neutrum cum altero conferre integrum mihi fuerit, *anno 1713.* Jucundum videtur, qua ratione omnes aream parvam gramineam in vivario dimicantes occupare & retinere contendant. Noctu quiete conſident, interdiu turmatim volitant, illico dimicantes ubi ſe in terram demittunt; inter fœminas nulla differentia eſt.

XI. Glareola. Aegocephalvs. The Godwit, or Yarwelp, *Albin* II. 70. Gelb-Naſe; Roht-Halß. Corporis color Gallinæ eſt Urogalli minoris, roſtro luteo, pedibusque nigris; tres anteriores remiges ex nigro & albo varii.

XII. Glareola, Barker, *Albini* II. 71. Roſtrum nigrum. Collo & ventre griſeæ ſunt; Dorſo alisque fuſcis albo ſquamatis; remigum pennæ tres nigræ; pedes ultra genua ex cinereo flavent.

An ad Glareolas referendæ? Pluvialis flavo vireſcens mas & fœmina, *Marſilli* t. 27. 28. Pluvialis fuſca cinerea, *Ejusd.* t. 29, 30? Pluvialis minor t. 31? Deſcriptiones valde ſunt jejunæ; & figuræ autoris ſæpius fallunt, quod a deſcriptionibus abludunt.

§. XLVIII.

GENVS XIII.

Gen. XIII. RALLVS. Rall. Roſtro ad latera quaſi compreſſo, forti, vel unciam longo; poſtico digito cum medio antico in linea recta ad plantam poſito, producto, omnibus longis; unguibus brevibus; cruribus longis.

I. Rallvs Terrestris; Ortygometra *Aldr. Schwenkf.* Crex, *Ariſt.* a voce; vulgo Rex Coturnicum. The Daker Hen or Rail *Will.* Land Raill *Albin* I. 32. Gras-Wieſen-Läuffer; Alte Knecht; vulgo: Wachtel-König; Schecke, Schryck. Ορτυγομήτρα, ab ὄρτυξ & μητρα i. e. Coturnicum mater ſeu matrix, *Ariſt.* Rallus vel Grallus, forte a gradu grallatorio; an a Royale? quia eſt epulum regale, *Willughb.*

Com-

Communiter, ſed perperam, cum Coturnicibus confunditur, earumque rex dicitur, nihil cum Coturnice commune quid habens. Sic *Aldrovandus:* „Roſtrum quam aquaticæ minus, longe tamen quam Coturni„ces majus obtinet, & caudam perquam exiguam, ac pene nullam; cru„ra pedesque pro corporis portione longos, colore inter croceum & viri„de medio &c.„ *Bellonio* eſt Ortygometra in geniſtis degens; tota corporis ſpecie aves aquaticas, Gallinulas præcipue, refert. Crura oblonga, corpus gracile, venter albicans, cauda brevis, roſtrum longiusculum avium aquaticarum notæ ſunt, quæ omnes Ortygometræ competunt; ac proinde rectius meo judicio, aquaticis annumeratur; hæc *Bellon.* Ejus eſt varietas prima, quam noſtrates vocant ſchwartze Caſpar; Gras-Meyer; ſecunda Ortygometra major, corpore compreſſo, mandibula inferiori ab angulo rubra, ſuperiore fuſca, plumis in dorſo, & alarum tectricibus ſuperis ex rubro fuſcis, maculis terreis variegatis; in ventre plumbea, ſub alis & juxta crura ex fuſco, terreo & albo varia, pedibus fuſcis, digitis longis. Fam. IV. Gen. XIII.

II. Rallus Aquaticus, *Aldr.* Gallinula Chloropus altera, *ejusd.* forte etiam Serica *ejusd.* The Water Raill *Will.* Ortygometra aquatica, *Bellon.* aquam radens. Schwartzer Waſſer-Treter, Waſſerlauffer. Gallinula Chloropus, the More-Hen, *Albin* II. 72.

Coturnice major; corpore tenui, compreſſo quaſi, prout Rallus terreſtris; a ſummo roſtro ad extremos ungues 16 pollices longus, ad exitum caudæ 12″. Caput parvum; roſtrum, quale avibus pugnacibus; *Albini* II. 72. avis roſtrum habet rubrum, verſus exitum flavicans. Mihi Chloropus major & altera *Aldrovandi*, nec non Grinetta *Willughbeji* & Rallus aquaticus, the Water-Rail, *Albini* I. 77. non niſi varietates ſunt, quarum deſcriptiones vide apud autores. Inprimis ad ſtagna, in quibus nymphæ creſcunt, habitant; ſuper quarum folia prout glires currunt, imo ob celerem curſum claram aquam per intervalla tranſeunt.

III. Rallus Cinereus, Facie Lari; the Cloven fœted Hull, *Albin* II. 82. Graue Rall; Aſter-Mewe.

Roſtro nigro & obſolete luteo; inferiore mandibula cæruleſcente; oculis nigris; pedibus thalaſſinis, collo inferno, pectore & ventre albis, viridi tranſparente; ſuperum collum parvis maculis varium; alarum tectrices in ambitu albæ, quaſi ſquamatæ.

IV. Rallus Terrestris Americanus. The Sorée; Le Reule de l'Amerique. *Catesby* p. 70. Braune Ralle; adeo pingueſcunt hæ aves, ut

Fam. IV. ut Indorum e manibus effugere non valeant; æquiparantur bonitate carnis *Hortulanis*.

Gen. XIII. V. Rallvs Aqvaticvs Bengalensis. The Bengall Water Raill, *Albin* III. 90. Bengalſche Rall.

Oculis albis; capite colloque nigris; alis viridibus; rectrices duæ anteriores purpureæ luteis maculis cubicis, ſive quadratis. Roſtro pedibusque luteis.

VI. Rallvs Aqvaticvs, Rostro, Fronte, Pedibvsqve Rvbris; Reliqvo Corpore Cyaneo, Svb Cavda Plvmis Albis. The purple Water-Hen, *Edward* II. p. 87.

VII. Rallvs Digitis Trivncialibvs, Calcanio Bivnciali, Acvleiformi, Anomalo. Follata excelſa. The Spur-Winged Water-Hen, *Edward* I. p. 48. Carthagenenſer.

Supero capite, ad Gallinaginum inſtar vario; ſupra oculos curva linea alba, nigra oculos ſecante & per cervicem ad dorſum usque producta; collum totusque truncus inferus ad caudam usque inferam albeſcunt; dorſo coccineo; cauda ſuperne rubra; alæ e flavo fuſcæ, terreo, coccineo & cyaneo coloribus variæ; in extremitate humerorum brevi, triangulari, oſſeo & flavo aculeo donatus; roſtro mediocri hebetique, flavo; cera rubra & figura cordis flammea; ad latera ventris maculæ coccineæ. Pedes plumbei; digiti acutis unguibus præditi; medio tres pollices longo; antici loco ex planta procedit aculeus rectus, acutiſſimus duarum unciarum.

Cum hoc genere XIII conferantur *Willughbeji* & *Marſilli* Lari fiſſipedes ſive digitis ſolutis.

§. XLIX.

GENVS XIV.

Gen. XIV MELLISVGA, Honigſauger - Guainumbi, Tominegi, the Humming-Bird, Colibri, Colibritchen. Anas-Ananas-Vögel, quas *Damuli*, gens malabarica, divino cultu proſequuntur; ſie behten ſie an; Bericht der Däniſchen Miſſion. *Contin.* III. p. 121. Nomina indiſtincte diverſis omnino aviculis imponuntur. Si nobis conſtamus, „Melliſugas „dicimus aviculas in toto terrarum orbe minutiſſimas non ſolum, ſed „*notanter*, quæ pro volumine corpusculorum ſatis longa quidem, aſt „recta non incurva roſtriola, mandibulis æqualibus ferunt, quibus papi„lionum more rorantia mella florum in aëre pendentes ſorbere dicuntur, „raro

„raro ipſis floribus, prout apes, inſidentes.„ Aviculas mellivoras roſtro recto, Ovruſſiæ dictas; *Cat. av. Petrop.* p. 385. Linguas ea propter habent tubuloſas. Poſt tempus florilegii dicuntur lentore corripi, profundam contrahentes lethargiam in locis opacis, hinc in Antillis inſulis Renati vocantur. Verum enim vero, *Surinamæ* & in inſula *Jamaicenſi* per integrum annum non deſinunt *Florilegia*, ibique locorum harum avicularum excellens multitudo eſt. Plura Parte III. Utrum canoræ ſint, autores inter ſe non conveniunt. *Thevetus* affirmat, *Marggravius* autem & *Catesbejus* nos certiores eſſe volunt, aviculas illas non eſſe vocales, niſi (prout Paſſeres) unico vocabulo: *Screp*, *Screp*, *Screp*. *VVillughbejus* novem nobis ſpecies propinat: primam & ſecundam a radice roſtri ad exitum caudæ 2'' longam; tertiam minimam inter reliquas; nihilominus tamen quartam tertia minorem, & quæ *reliqua*. Sic omnes ejusmodi aviculas, promiſcue hactenus Guainumbi vocatas, incurvata tamen, non recta roſtra habentes *Generis XV. Tribui I* quæ Falcinellorum eſt, reſervamus, cum & majores & revera Certhiæ ſunt, Baumkletten. Fam. IV. Gen. XIV.

I. Mellisvga. Colvbris; mellivora avis Carolinienſis. The Humming-Bird, le Colibri. *Catesby* p. 65.

Roſtro ¾'' longo, recto; Itſtongue, *dicit autor*, being a Tube, thro' which it Sucks the Honey. Roſtrum, oculi pedesque humillimi, nigra; Capitulum & trunculus vivide viridia; guttur burrhi coloris aureis ſquamulis; ventre pallide albo; cauda æruginoſa, penna media alba; colludentes inter ſe colores verbis exprimi nequeunt.

II. Mellisvga; Thavmantias Americana, Omnivm Minima; *Sebæ* I. p. 6. t. 39. Curaſſauer.

Minima dicitur, ſed effigie major eſt Melliſuga Ima; ergo per textum effigies corrigenda, ibi: „Capitulum & pennas ſi demſeris, reliquum vix minimum digiti articulum excedit.„ An, Mellivora avis minima, *Sloane* p. 307. t. 264. Guainumbi 7 Species *Marggr. Will.* p. 232? The leſt Humming-Bird, *Raj.* p. 187. Secundum deſcriptionem Dn. *Sloani* ejus avicula minor eſt *Sebæ* ave. Optimam figuram *minimæ* largitur *Edwardus* in tabula itineraria, una cum ovulo; aviculæ exſiccatæ pondus 5 granorum addidit autor; cumque *Sloanii* avicula æquavit 20 gran., *Edwardi* avis omnium minima eſt.

Quomodo Indi ex plumulis Melliſugarum egregia opera componant vid. *Acoſtam* & *de Laet* Lib. V. c. 24. p. 268; Satis accuratæ deſcriptiones ejusmodi avicularum apud *Rochefortium* & du *Tertre*.

Fam. IV. Gen. XIV. III. Mellisvga, Ronckje dicta; avicula americana Colubritis. *Seba* I. p. 59. n. 5.

Roſtrum longum acuminatum (in figura nonnihil incurvum) nigrum & lingua prolixa bifida; cum tamen *Catesby* expreſſe aſſeveret: linguam Mellivorarum tubuloſam eſſe. Forte avicula *Sebæ* arefacta caſu linguam bifidam nacta eſt. Rurſus *minima* dicitur avis. *Friſchius* t. 24. fœminam viridis coloris, ~~alis~~ terreis, nec non caput coccineum maris exhibet, hancque Regulum indicum & *Paſſerem* muſcatum appellat. Vid. apud *Sebam* t. 68. duas alias aviculas, & *Merianam* t. 18. cum nidis & ovulis.

IV. Mellisvga Cristata. The creſted Humming-Bird; *Edw.* I. p. 37. Blau-Haubiger Honigſauger.

V. Mellisvga Pectore Rvbro. The red-throaſted-Humming-Bird. *Edward* p. 38. Rohtbruſtiger.

VI. Mellisvga Alis Fvscis. The green and blue Humming-Bird, *Edvvard* I. p. 32.

§. L.

Gen. XV.

GENVS XV.

FALCATOR. Sichler. Sichel-Schnäbler. Roſtro falciformi. Vlteriori explicatione non indiget; duas Tribus conſtituens. Primæ gentis eſt Falcinellus, qui *Certhias*, ſecundæ Arquatus, qui *Numenios*, *Meropes* & *Upupas* ducit.

§. LI.

Tr. I.

TRIBVS I.

FALCINELLVS. Baumklette; Baum-Grylle; roſtro tenui, producto, falciformi. Omnes aviculæ, quæ cum *Melliſugis* confundi ſolent.

I. Falcinellvs Arboreus Nostras; Certhia, the Creeper *VVill.* Certhius, *Turn.* κερθιος, Rarycheus, *Alberti.* Scandulaca *Gesn.* Certhius major, der Grau-Specht, Grimpeau griſatre, & Certhius minor, der kleinere Grau-Specht, oder kleinſte Baum-Häcker, *Friſch.* t. 39. The ſmall Tree Creeper, *Albin* III. 25. Hieren-Gryll; Baum-Klette, Baum-Heeckel; Baum-Hecker; Baum-Kletterlein.

Ambo e griſeo & albo varii; figuræ *Friſchii* placent, non appellationes. Dicuntur ova ponere viginti, quot & parum *Remicz* excludere com-

pertum

pertum habemus, avicula immemor ſui; majorem aliquando coram me truncum arboris adſcendentem, manu prehendi. Quæ ſequuntur in Indiis habitant. Fam. IV. Gen. XV. Tr. I.

II. FALCINELLVS COLORE PASSERIS HISPANICI; avis Nochtototl, *Seba* I. p. 69. t. 42. n. 5. **Purpur-Köpfchen.**

Tota facie cum noſtrate convenit. Canora dicitur, voces Luſciniæ pronuncians; cum Colubri non ſint canori; colores apud autorem.

III. FALCINELLVS *mexicanus*:

1. AVICVLA HOITZILLIN, *Sebæ* ibid. no. 6. Canora.

2. AVICVLA CYANEO COLORE VENVSTISSIMA *Seba* I. p. 102. t. 65. n. 3. **Blaue Baumklette,** cauda brevi & acuminata.

3. AVIS AVRICOMA, nec vel apellea manu imitabilis, *Seba* I. p. 156. t. 99. n. 4. **Unbeſchreibliche Baumklette.**

4. AVIS, ANI, MEXICANA, CAVDA LONGISSIMA; *Seba* I. p. 72. Tab. 45. n. 3. Cauda triplo cum dimidio longior, quam truncus a thorace ad caudam usque.

IV. FALCINELLVS NOVAE HISPANIAE, CAVDA BIPENNI LONGA; Yayauhquitototl dicta; *Seba* I. p. 84. t. 51. n. 7. **Blauliche Baumklette mit zwo langen Schwanz-Federn;** juxta oculos, collum caudamque cyaneus; roſtro luteo.

V. FALCINELLVS CRISTATVS. Mellivora avis criſtata cum duabus pennis longis in cauda, ex nova Hiſpania; *Seba* I. p. 97. t. 61. n. 4. **Gehaupte Baumklette.**

Tota rubra avis, alis cæruleis; criſta longa, ſecundum Dn. *Sloane* t. 264 collari rubro; the largeſt Humming Bird *ib.* f. 3. Mellivora avis maxima, fœmina. An, Mellivora avis maxima, mas; the long tail'd Humming-Bird, Guainumbi 3 Species, *Marggr. Raj.* pennis duabus prælongis Manucodiatas ſeu aves paradiſi imitatur.

VI. FALCINELLVS PAPILIO, avis Hoitzillin vocata i. e. Papilio, colore cæruleo & nigro venuſtiſſimus *Seba* I. p. 97. t. 61. n. 5. *Hernandez* p. 26. **Schmetterling.**

VII. FALCINELLVS REX FLORVM, Kakopit Tſiœi, avis indica orientalis. *Seba* I. p. 100. t. 63. n. 3. & II. p. 62. Tab. 62. n. 3. **Blumen-König.**

VIII. FALCINELLVS OMNICOLOR, ZEYLANICVS. *Seba* I. t. 69. p. 110. n. 5. Virore ſuffuſa elegantiſſimum omnifarii coloris tonum evibrans, auri miſtura dives. **Ceylanſche Baumklette.**

Fam. IV. Gen. XV. Tr. I. IX. Falcinellvs Phoenicevs; avis virginiana, phœnicea, de Atototl dicta. *Seba* I. p. 116. t. 73. n. 7.

X. Falcinellvs, Rvbetra; avis americana criſtata. *Seba* I. p. 160. t. 105. n. 3. Gelb-Schups. Sub roſtro luteo terreus, circum circa collum & in corpore ex ferrugineo luteus; tectrices luteſcunt; rectrices caudaque turcoiſinæ.

XI. Falcinellvs De Gvigvit, ex inſula Cuba; *Seba* p. 96. t. 60. Kurtz-Schwantz; Lang-Halß. Collo, alis & cauda coracinis; capite, pectore, dorſo ventreque ultramarinis; fronte e cæruleo argentata; pedibus luteis; magnitudine Luſciniam non ſuperat; collo fortiore.

XII. Falcinellvs Cyanevs; Colubri orientalis. *Seba* II. p. 20. t. 19. n. 2. Weiskehlchen. Gula alba, cætera cærulea; magnitudine Certhiæ noſtratis.

XIII. Falcinellvs, Gvla Alisqve Nigris. Schwartz-Kehlchen. Cauda quoque nigra; reliqua cærulea; The blue Kreeper, *Edvvard* I. p. 21. Blaue Klette.

XIV. Falcinellvs Fvscvs; Ventre Albicante; valde ſimilis noſtrati. The little brown and white Creeper; Honey Thief, *Edvvard* I. p. 26. Indiæ orientalis. Braune Baumklette mit weiſſem Unterleib.

XV. Falcinellvs, Gvttvre Viridi; the long-taill'd red-humming Bird. *Edvvard* I. p. 32. Grünkehlige Klette.

Nigredo capitis faſcia ad pectus dependente diſtinguit guttur viride; thorace ſanguineo, ventre burrho; dorſo ſandaracino; tectrices gramineæ; uropygio ſubviridi; rectriees & ambæ caudæ pennæ longiores purpureæ.

XVI. Falcinellvs Vertice Cavdaqve Cyaneis. The long taill'd green Humming Bird; *Edvv.* I. p. 33. Blaukappige grüne Klette. Remigibus fuſcis; cauda forcipata; pennæ longiſſimæ 5 pollic.

XVII. Falcinellvs Cavda 7 Vnciarvm; the long taill'd black Cap Humming Bird. *Edvv.* I. p. 34. Schwartzplattige grüne Klette; trunco vix 2 unciarum.

XVIII. Falcinellvs Ventre Nigricante, Cavda Brevi Aeqvabili. The black belly'd green Humming bird, *Edvv.* I. p. 36. mas & fœmina; alis fuſcis, corpore paſſim livido & hyacynthino; *conf.* the long taill'd Humming Bird, and the Mango Bird. *Albin* III. n. 49.

XIX. Falcinellvs Bengalensis, dorſo, cauda aliſque nigris, tribus rubris maculis latis a cervice ad caudam usque; gutture, thorace & ventre

ventre albis; roſtro pedibusque fuſcis; the little black, white and red Indian Creeper, *Edvvard.* II. p 81. Fam. IV. Gen. XV. Tr. II.

§. LII.

TRIBVS II.

ARQVATA. Braacher. Ex hac tribu deſcendunt FALCATORES TERRESTRES.

A. NVMENIVS *ſimpliciter*, Braacher; Sichler.

I. NVMENIVS, ARQVATA *Geſn. Aldr.!* Numenius ſeu Arcuata, colore atro cinereo, *Marſilli* t. 17. The Curlew, *VVill.* Teutſcher Braacher; Brach-Vogel; Regen-Vogel; Wind-Wetter-Vogel. Corlieu. *Albin* I. 79. Numenius roſtro arcuato, alis nigris, maculis niveis, pedibus cæruleſcentibus; *Linn.*

Ab extremo roſtro ad medium digitum abſolvit 7 palmas. Tempeſtatum præſagus.

II. NVMENIVS MINOR. Phæopus altera, ſeu Arquata minor, *Geſn. Aldrov.* Lib. XX. cap. 21. Arquata minor noſtras; a Whimbrel *Angl.* Taraniolo *Ital.* Arcuata minor, puniceo colore, pectore vireſcente, *Marſilli* t. 18. Numenius roſtro arcuato, dorſo maculis fuſcis rhomboidalibus, *Linn.*

A Curlevv, be ſhe vvhite, be ſhe black

She carries tvvelvve pence on her back. *Dale* p. 399.

III. NVMENIVS ALBVS; The white Curlew. Corlieu blanc, *Cateſby* p. 82. Weiſſer Braacker.

Roſtro rubro, ſex pollices longo; extremæ remiges quatuor virideſcunt; pedes carnei; caro crocea.

IV. NVMENIVS FVSCVS. The brown Curlew; Corlieu brun, *Cateſby* p. 83. an Falconellus, *Geſn. Aldr.?* colore furvo, *Marſilli* t. 19. Brauner Braacher.

V. NVMENIVS RVBER. The red Curlew; Corlieu rouge, *Cateſby* p. 84. Guara *Marggr.* Numenius indicus *Cluſii*, *VVill.* Rohter Braacher; Totus ruber; præter extremitates remigum nigras.

VI. NVMENIVS NIGER; Curiaca, *Marggr.* Maſarino, *Luſit. VVill. Cluſ.* Roſtro 6 digitos longo, incurvo plane ut enſis hungaricus, coloris ex igneo fuſci.

Fam. IV. Gen. XV. Tr. II.

VII. Nvmenivs ſ. Falconellvs Pvniceo Viridis; Ardeæ Specie, *Marſilli* t. 20. Grüner Braacher.

VIII. Nvmenivs Svbaqvilvs. Falconellus *Geſn. Aldr. Marſilli* t. 19. colore furvo. Braunrohter Braacher.

IX. Nvmenivs Holosericvs; Gallinago ſylveſtris aquatica *Beſleri:* „Rara hæc avis in locis paludoſis victum quæritans, colore atro & ruffo per totum corpus inſtar holoſerici ſplendeſcente; roſtrum oblongum, quodammodo incurvatum, crura alta & fuſca, digitos longos habet.

B. MEROPS. Imben-Wolff. Bienen-Fraß-Heu-Vogel; Heu-Meher. Arquata in deſertis.

X. Merops *ſimpliciter.* Μεροψ; Apiaſter, *Geſneri.* The Bee Eater *VVill. Albin* II. 44. *Bellon.* p. 225. *Charletonus* optimam figuram communicavit; vide *Aviar. Bareith.* vivis coloribus; luteo, furvo, ferrugineo, ultramarino albo & ſubrubro; cauda producta. *Albin.* hanc avem fœminam eſſe putat Apiaſtri bengalenſis III. 30; ſed fallitur; quod fœmina II. 44. non in Pomerania vel in Pruſſia, mas vero III. 30. non in Bengala habitare velint.

XI. Merops Cinerevs. Avicula de Quauhcilui dicta; cauda longa; *Seba* I. p. 50. t. 31. n. 10. Grauer Bienen-Fraß. Ruberrimis flaviſque maculis; ex uropygio duæ rubræ longæque pennæ procedunt; pectus venterque ſulphurea rubro ſunt infecta; capite cinereo, roſtro viridi.

XII. Merops Alter; Seeſchwalm, *Geſn.* Meropi congener, *Aldr. VVill.*

XIII. Merops Brasiliensis. Pica braſilienſis, *Sebæ* I. p. 102. t. 66. n. 1. Roſtrum longum, ſubincurvum, acuminatum, pedesque cum digitis flavi ſunt. Rubinglantz.

C. VPVPA. Arquata ſtercoraria. Wiedhoff. Kohthahn.

XIV. Vpvpa *ſimpliciter.* Εποψ; Gallus lutoſus; Gallinaceus ſtercorarius, *Schwenk. Aldr. Geſn.* The Hoop, or Hoope, *VVill.* The Cock Hoope *Albin* II. 42. The Hoop or Hoope Hen, Dupe *Id.* 43. Ubique nota avis, criſta veſteque variegatis.

XV. Vpvpa Manvcodiata. Avis paradiſiaca Manucodiata, criſtata, orientalis, rariſſima, *Seba* I. 48. t. 30. n. 5. Plerumque aves cauda longa apud autores, in primis apud Sebam, prout ſupra diximus, Manucodiatæ & Paradiſiacæ vocantur. Schwartz-Kamm.

Ex uropygio procedunt ſuper caudam duæ furvæ pennæ; cauda mediocri, quadruplo longiores trunco avis, unde Paradiſiaca audit. In capite

pite criſta ampla cum collo coracini coloris; dorſo furvo; ventre cinereo; roſtro pedibusque plumbeis. Fam. IV. Gen. XV. Tr. II.

XVI. Upupa Montana. Eremita montanus helveticus. The wood Crow from Switzerland, *Albin* III. 16. Wald-Rapp. Stein-Rapp. Solitaria avis, Cicadis, Piſciculis, Ranulis, & Inſectis variis, prout reliquæ, veſcitur. Profunde viridis eſt; capite luteo, paſſim maculis ſanguineis. Criſta, prout juba equina, plumis lucentibus; roſtro rubro; pedibus fuſcis.

§. LIII.

GENUS XVI. Gen. XVI

GALLINACEUS. Gallus. Der Hahn; das Huhn. Roſtrum pro corporis ratione breve, validum, in utraque mandibula nonnihil incurvum; aciebus quidem obtuſis, paſticando & vellicando tamen duella gerunt, calcaribus, ſui generis, ſe lacerantes. Alæ breves, convexo concavæ, breves ſaltim volatus facientes; vel calcaribus cuſpidatis vel illorum loco brevibus humilibusque tuberculis ſive oſſeis ſive ex cute duris donati. Domeſtici polygami; omnes grani- & phytivori. Domeſticorum ordines tres, varietates plures; Sylveſtrium ſive ferorum quinque.

A. I. Alector; Ἀλέκτωρ, quia nos a lecto reſuſcitat; Gallina Ἀλεκτόρις. Nachtwächter; Haußhahn mit ſeinen Hennen. Gallinaceus *ſimpliciter;* Gallus gallinaceus, domeſticus; Gallus villaticus, & Gallina, the Dunghil-Cock and Hen,

Cucurrire ſolet Gallus; Gallina gracillat.

Ex ſua familia utriusque ſexus facto hominum *caſtrati*, Capones, Galli ſemimares, Gallinæ ſemifœminæ, Kaphahn, Capoun, vocantur. Occurrunt apud *Aldrov.* cap. X. XI. XII. XIV & apud *Jonſtonum* Gallinacei fabuloſi, quos mittimus.

II. Alector Guineensis; Gallina Guinea, africana. The Guiney Hen, *Albin* II. 35. Gallus mauritanus, *Geſn. Will.* Meleagris *veterum* & *Raji* Poules pintades, *Rochef.* Pintada *Raj. mem. pour l'hiſt. des anim.* p. 77. Perlhuhn. Meleagris *Jo. Caji* rarior. p. 93.

III. Alector Curassaus. Mituporanga, *Marggr.* Tepetototl ſeu avis montana, *Nieremb.* A Quirizao or Curaſſo, *Sloane* II. p. 302. t. 260. Gallus indicus, *ejusd.* Gallus indicus alius *Aldr.* ejus criſtam deſcribens: „In ſummitate capitis criſtatas & cochleatim totas habet pennas, usque ad initium colli; has erigere in criſtam criſpam poteſt. Reliquum totius

avis

Fam. IV. Gen. XVI. avis nigrum - circa anum albas obtinet pennas - Adulatio & ſocietas canum non vincit officia Tepetatotl - quæ valde domeſtica eſt. Extat apud *Marggr.* Alector *Mitu* vel *Mutu*, quem Hiſpani inter Phaſianos numerant, habens in capite pennas nigras complicatas in planiſſimam quaſi mitellam, ut vix poſſit agnoſci, quas iraſcens in criſtam erigit. Hujus eſt varietas Pauxi *Nierembergii*, Callum in fronte gerens, figura ficus, colore fere cæruleo; Gallina indica *Aldrov.* L. IV. c. 12. Hæ tres aves non niſi varietates ſunt; ſic & *Willughb.* Hæ aves non alia fere in re differunt, quam tuberculo, a Mitu *Marggr.* ita etiam ſentiunt *Sloane* all. loco & *Raj.* p. 52 & 63.

IV. Alector Brasilianus Quan ſ. Guan *Indis*, *Edw.* p. 13. Criſtam quidem nigram habens plumoſam, verum in gutture loco palearum Alectoris noſtratis cutem ſtrumoſam quadantenus rubram, in margine pilis nigris obſitam; cæterum ex ſubfuſco - nigro - aurantio cæruleſcente, albo griſeoque colore variegatus, pedibus ex aurantio rubris; roſtro anguſto nigro. *Albini* Gallinam III. 40 pro varietate Curaſſai Alectoris habemus.

B. PAVO. Gallinaceus, Junonis. Pavus. ταὼρ, τοὼρ; a caudæ extenſione; hodie παγῶνυ. Avis medica, perſica; Junonia avis; the Pea Cock. Pfau. Paw.

Pupillat Pavo; trinſat Hirundo vaga.

Olim non niſi regibus, nunc & ruſticis nummatis familiaris. Varius eſt, albusque.

Angelus eſt pennis, pede Latro, voce gehennus.

Conf. Gallo pavonem *Jonſtoni* japonenſem.

C. MELEAGRIS; Pavo Gallus; Gallo - Pavo. Avis Numenia, Numidica; Gallus indicus; Gallina africana. The Turkey. Calecuter; Calecutiſch Hahn, Huhn; Indianiſch-Welſch-Hun; Kalkun; Kurre, a voce. Optimæ deſcriptiones apud *Gillium* & *Aldrov.*, *VVill. Franc. Velez* p. 70: „Sophocles entre los antiguos dixo, que el Succino era lagrimas congeladas de unas aues llamadas μελεαγριδης de los Griegos, las quales ſon un genero de Gallinas de las Indias, o moriſcas.

I. Meleagris Vulgaris; varii coloris, *autorum. Albin* III. 35. Gallo Pavo ſylveſtris novæ Angliæ; a new England Wild Turckey. *Raj.*

Falſo narratur, quod Meleagrides ex Turcia primum ad nos venerint; quin potius in Turciam fuerint delatæ ex Indiis. *Dale:* The wild Turkees are now kept by a great many by our Engliſh Gentlemen, and ſeem

ſeem to do very well, where there (in Nova Anglia) are Small Woods and Copſes in Parks or other encloſed Places for them. *De Laet* Ind. Occ. de novo Belgio p. 74: Hyeme quoque hic capiuntur Gallo-Pavi præpingues & optimis carnibus, & pag. 83: In Virginia ſylveſtres Gallo-Pavi cicuribus noſtris pares; pag. 91: Gallo-Pavi ibidem notiſſimi ſunt. *Hieron. Benzon. nova novi orbis hiſtor.* lib. II. c. 16. Dieſes Land Nicaragua bringt 2 Stücke, die man ſonſt in keinem Land Indiá, ausgenommen zu Guattimala der Fondurenſiſchen Provintz und am Ende Mexici, und dem gantzen Strich des neuen Hiſpanien ſiehet oder findet; eins iſt eine Gattung der Pfauen, welche, nachdem man ſie in Europam bracht, **Indianiſche Hüner heiſſet.** *Thomas Candiſh* Itinerarius: quod in inſula Stæ Helenæ verſus *Guineam* offenderit: veel Turckſche of Calkœnſche Hœnderen, ſwarte en witte met roode Hoofden, van groote gelyck de onſe; & *Chardin* Tom. III. c. 9. p. 38: Il y a des gens, qui croyent, que cet oiſeau vient des Indes orientales, à cauſe de ſon nom de *Coq d'Inde;* mais au contraire, *il n' y en a point du tout.* Il faut, qu'il ſoit venu des *Indes occidentales;* à moins qu'on l'ait appellé Coq d'Inde, à cauſe qu'étant plus grand, que les Coqs ordinaires, il reſſemble en cecy aux Coqs des Indes, qui ſont plus grands que les Coqs ordinaires de tous les autres pays. Sic quoque *du Tertre* II. p. 266. Les Poules d'Inde ſont dans toutes les Isles (Antilles) comme dans *leur lieu naturel.* Fam. IV. Gen. XVI.

II. Meleagris, Gallo-Pavo Cristatus; The creſted Turkey Cock; *Albin* II. 30. **Kurre mit Straus-Federn.** *Muſeo Coſpiano* I. c. 10. p. 43. Gallo d'India; - ragguardevoli ſopra i noſtrali per una gran Creſta di penne grigie ſcure, che gli orna il capo - *ibi & figura:* di certa razza di Galli d'India che oltre la commune creſta di carne tutti ne hanno un' altera di penne gialle - Pro varietate potius, quam pro ſingulari ſpecie hæc avis habenda. Hujus mentio facta in **wochentlichen Dantzger Erfahrungen** anno 1746, quales & *Amſtelodami* & *Londini* vidi. Magnitudine noſtrates adæquat, aut parum ſuperat. Sylveſtris eſt novæ Angliæ, *Dale* ſupra & *Albin* II. 30 & citiſſime domeſtica fit avis. Carnoſæ partes capitis gutturisque ex purpura rubicundæ & cæruleſcentes, prout in noſtratibus. Mares etiam a fœminis ſe diſtinguunt calcarium primordiis, & cirro ſetacco ad ingluviem. Dorſum & alarum tectrices ex fuſco profunde flaveſcunt; pectus venterque albicant; cauda albida ex flavo circinata, extremitatibus pennarum nigris; pedibus carneis; unguibus fuſcis. A noſtratibus criſta ex plumis holoſericis lucentibus

 volu-

Fam. IV. Gen. XVI. volubilibusque compoſita diſtinguitur. Colores cicuratarum variant, ex commixtione cum Meleagride vulgari.

§. LVI.

D. PHASIANVS. Gallinaceus ſylveſtris minor, pedibus nudis; a *Phaſide* Colchidis fluvio dictus. The Phaſant; *Bellon. Aldrov. Gesn. Jonſt. Dale; Raj.* Faſahn.

I. Phasianvs *ſimpliciter*, variegatus & albus; brevibus calcaribus; notiſſima avis; modo & in Pruſſia colitur. In Bohemia magna eorum copia.

II. Phasianvs Fvscvs Brasiliensis. Jacupema *Marggr. Will. Raj.* Coxolitli *Hernand;* illius varietas potius, quod non niſi colore fuſco albo tincto differt; & in Inſula St. Helenæ Phaſiani coloribus Perdices noſtras imitantur, ſunt tamen majores; *Thom. Candiſh* p. 48.

III. Phasianvs Sangvinevs. The red Pſeaſant Cock from China, *Albin* III. 36. The plaiſant Pheaſant from China, *Edward* II. p. 68, criſtatus; ex aurantio, citreo, coccineo, ſmaragdino, cyaneo, fuſco, flavo & intermediis coloribus inſigniter pictus; ab *Albino* erronee pictus & deſcriptus; feminam vide apud *Edwardum* fig. 2. p. 69.

IV. Phasianvs Sinensis, Albvs, Capite Nigris Pennis Dependentibvs. The white China Pſeaſant, *Albin* III. 37; ejus figura rurſus parum valet, optime pictus & deſcriptus ab *Edwardo* II. 66. The black and white Chineeſe Cock Phaiſant with its Hen. Oculi in aureo circulo poſiti; collo inferiore, per ventrem & ſub cauda ex cæruleo niger; in collo & ſupera corporis parte caudaque tota albis ſquamis pictus; roſtro e fuſco flaveſcente; pedibus rubris; calcaribus acutis.

V. Phasianvs Pavonevs; oculatis maculis cæruleis in tectricibus alarum, viridibus in cauda; binis calcaribus ad tibias. The Pea Cock Pſeaſant from China; *Edward* II. p. 67. Superiore mandibula rubra.

VI. Phasianvs Fvscvs; pennis oculatis cyaneis & obſcure cæruleis in alis caudaque; varietas Vti; niſi ſit fœmina ejus; *Edward* II. p. 69.

E. PERDIX, Gallinaceus campeſtris major. Rephuhn. Feldhuhn.

I. Perdix Cinerea, Vvlgaris, Nostras, *Aldr. Gesn. Raj.* & *aliorum.* The common Partridge, *Albin* I. 27. Gemeines Feldhuhn.

II. Perdix Damascena, *Aldrov.* minor eſt Ima. Damaſcener.

III.

III. Perdix Novae Angliae. The New England Partridge; New-Engelländer; *Albin* I. 28. An Perdix Braſiliana, Jambu *Piſonis? Raji.* Fam. IV. Gen. XVI.

IV. Perdix Rvfa *Aldrov.* Perdix græca. Perdrix rouge, *Gallis.* Coturnice *Italis.* Græcæ magnitudine ſuperant gallicas; Hiſpanicæ & portugalenſes melius pictæ. Gedani in vivariis. The red legg'd Partridge, *Albin* I. 29. Perdix barbara, Red legg'd Partridge from Barbary, *Edward* II. p. 70.

V. Perdix, Alchata ſeu Filacotoa *Aldrov;* quæ monſpeſſulanis nomine Angeli venit, a plumarum pulchritudine; a ſmall wild Pidgeon in the colour of his Feathers reſembling a Partridge, frequent about Montpellier in France. *Alchata* nomen eſt arabicum, ubi hæc avis frequens; *Charlet.* p. 85; ibi *figura.*

Nec roſtro, nec pedibus, neque cauda *Columba* vocanda. Omnibus numeris Perdix eſt.

VI. Perdix Virginiana. The American Partridge; La Perdrix americaine, *Catesby app.* p. 12. In capite tribus faſciis nigris ad latera, duabus ſordide albis; a roſtro per verticem in cervicem rubra linea lata notata. Americaner.

F. Coturnix. Gallinaceus campeſtris duplo minor Perdice; Wachtel.

I. Coturnix Vulgaris, *noſtras.* Quiſcula; Quisquila; Qualea; Quaquila; Qvackel; *Schwenk. Will. Raj.* Quaglia, *Olinæ* p. 58. Quail, *Albin* I. 30.

II. Coturnix Capensis; The Quail from the Cape of good Hope, *Albin* I. 31. Caap-Wachtel.

A roſtro ad latera capitis ultra oculos linea lata, flava; ſub oculis & in ſummitate capitis cærulea; dorſo ſuper viridi ex fuſco ſquamata; uropygio cæruleo; ſupera cauda alæque in nigredinem exeunt; cauda infera ex rubro maculata; an Coturnix indica *Bontii?* quam tamen coloribus cum vulgari convenire dicit autor.

Notand. Quod Ortygometra ſit Rallus terreſtris (ſupra §. XLVIII.)

§. LVII.

G. LAGOPVS; Gallinaceus pedibus villoſis vel lanatis, ſuperciliis rubris; Wald-Holtz-Schnee-Hun. Rauch-Haſen-Fuß.

I. Lagopus Maximus; Urogallus major. Auer-Hahn; Auer-Ochſe; Oh-Hahn; Berg-Faſan, *Schwenk.* Cauda diviſa. Tetraon

Fam. IV. Gen. XVI. *Plin. Geſn.* Gallus alpinus; Gallus urus; Uragen; Tetrao major, *Aldrov.* Gallo di montagna, *Venet.* Cock of the mountain or of the Wood, *Will.* The mountain Cock from Moſcovia, *Albin* II. 29 mas; n. 30 fœmina. Tetrao rectricibus exterioribus ſubbrevioribus; alarum baſi alba macula *Linn.* Apud nos & ubique in plagis Septentrionis copioſa. In *Catal. av. Petropol.* p. 372 occurrunt *Tetrao* e *Guinea*, criſtatus, capite, collo & pectore toto alarumque anterioribus remigibus viridibus, reliquo corpore nigro ſplendente - & *Tetrao* alius, vertice rufo, alarum remigibus viridibus, ſequentibus rubro colore inſignitus, reliquo corpore nigro, cæruleſcente, ſplendente.

II. Lagopus, Vrogallus Minor. Birckhahn=Hun. Spielhahn. Laubhahn. Tetraon minor; Attagen alpinus; Phaſianus montanus; Grygallus, Gallus Betularum, *Schwenk.* The Heath-Hen or Black-game or Gronſe called by Turner; the more Hen, *Will. Albin* I. n. 22. mas; II. 34 fœmina. Tetrao remigibus ſecundariis a medio baſin verſus albis, cauda bifurca, *Linn.*

III. Lagopus Corylorum; Gallus, Gallina corylorum, *Geſn. Aldr.* Perdix alpina; The Hazelhen, *Charlet.* Attagen; Haſel=Haſſel=Hun; Rotthun, *Schwenk.* Αρταγαρ *Ariſtoph.* Tetrao rectricibus cinereis, punctis nigris, faſcia lata nigra, exceptis intermediis duabus; *Linn.*

IV. Lagopus *ſimpliciter;* Rabalino, *Rhætis.* Perdix alba, *Sabaudiæ.* Lagopus altera ſive varia, *Geſn.* Weiſſes Haſſelhun, in Pruſſia ad *Tilſam*, urbem, in Curlandia - Attagen nivalis, pedum plantis quoque, prout leporum plantis, villoſis, vel nivea, vel fuſcis plumis varia. Tetrao rectricibus albis; intermediis nigris, apice albis, *Linn;* differunt diverſimode noſtrates a Lapponenſibus, de quibus Parte III. The white Partridge freti Hudſonis vid. apud *Edwardum* II. p. 72 rubra membrana carnea ſuper oculis altiori præ reliquis hujus generis. Lagopi (Tetraonis rectricibus albis *Linn.*) cor *Robergius* obſervavit paulo exilius corde Lagopi ſylveſtris, ſive Attaginis; lienem vero longe exiliorem; In ventriculo erant ſummitates, neſcio quæ tomentoſæ, roſeo colore, quaſi juli mihi ignoti, ex his ſuccus purpureus exprimebatur; aderant & lapilli attriti, albi, lactei, pellucidi fere, erant & nigri coloris; inteſtinum cæcum duplex. In inteſtino tenui mira apparet e transverſo in tunicis vel vaſculorum vel velamenti bombycini configuratio; in piſce quid ſimile recordor me vidiſſe, neſcio jam quo. Rugæ per microſcopium aſpectæ non vaſa ſed plicæ membranaceæ, retinentes retardantes ea quæ in chymum ſoluta ex adſumptis ſunt. *MSCt.*

ANA-

ANATOME ROBERGII. Fam. IV. Gen. XVI.

Fig. I. a. Inteſtinum rectum. b. inteſtinum tenue. cc, duplicis inteſtini cæci origines abruptæ.

Fig. II. dd. Vlterior progreſſus & mira longitudo, convolutio, ſtriæ, ſeu lineæ octo farciales ejusdem in Lagopo cæci reliqua univerſum inteſtina æquans vel ſuperans; e e. extremitates in cuſpidem abeuntes.

F. III. Portio inteſtini tenuis inflati e Lagopo a. b. pars inteſtini qua adhæret vaſis membranisque meſenterii c c. In hoc inteſtino mira apparet e transverſo in tunicis vel vaſculorum vel velamenti bombycini configuratio. Rugæ ſunt

F. IV per microſcopium aſpectæ, non vaſa ſed plicæ membranaceæ, retinentes retardantes ea quæ in chymum ſoluta ex aſſumptis ſunt.

F. V. Magnitudo cordis a. Magnitudo lienis b.

In ventriculo erant ſummitates neſcio quæ tomentoſæ; roſeo colore quaſi juli mihi ignoti F. VI 1. 2. 3 ex his ſuccus purpureus exprimebatur. Aderant & lapilli attriti a. albi, lactei, pellucidi fere; erant & nigri b; & verſicolores c.

(In Tetrone, ſive Urogallo majori 3 Febr. 1748 copiam ejusmodi lapillorum inter feſtucas virgultarum betulæ decorticatarum pondere - - ſuperantium.)

V. Lagopus Altera, *Plin.* The Gor-Cock or Moor Cock, or Radgame, *Will.* The Cock-Radgame, *Albin.* I. 23. 24. Rohtes Holz-Haſel-Hun; mas rubet, criſtam in capite gerens.

VI. Lagopus e Fusco Et Albo In Inferiore Corporis Parte; e Fusco Et Nigro In Superiore; Ad Oculos Duabus Lineis Albis Varia, freti *Hudſonis; Edward* II. 71.

VII. Lagopus ſ. Vrogallus Minor, Americanus; fuſcus, in cervice plumis alas imitantibus; *Catesby* in append. p. 1. Caret circulo rubro ad oculos; pedibus luteis; ab omnibus diſtinguitur in cervice bis quinque plumis compoſitis, quarum longiſſima trium unciarum, ut alata videatur; ces petites ailes ſont attachées au cou d'une maniere, qui donne à l'oiſeau le pouvoir, de les reſerrer, ou de les étendre comme les autres - Fœmina ejusmodi plumis caret. Incerti loci ex America.

Fam. IV. Gen. XVII.

§. LVIII.

GENUS XVII.

COLVMBVS, Tåuber; COLVMBA, Taube, Tåubin; Περιςερὰ οἰκιδύα, Columba domeſtica; zahme, heimiſche, Schlag-Taube; νομαδικὸς, Columba fera, Wilde, Loch, Holtz, Stein-Taube. Pedes habent rubros, breves, alasque longas; vocem gemibundam. Etiamſi roſtra inter ſe differant, tenuiora, craſſiora, breviora, longiora, comparata tamen ſunt in utraque mandibula prout roſtra Gallinacei, quibus citiſſime grana quæcunque legunt. Et glandibus feræ veſcuntur. Alte volantes diutiſſime in aëre vagantur. Monogamæ ſunt; Domeſticæ, Schlag-Tauben, coloribus, prout Gallinacei noſtrates, variæ. *Geſn.* & *Aldrov.* multas ſpecies congregarunt; Notiſſimas colligere animus nobis. Feræ ſunt vel Palumbi, vel Turtures, majores ſcil. vel minores.

I. Colvmba Rvsticorvm, vulgaris, arvorum; Pauer-Feld-Paſteten-Taube. The common Pidgeon or Dove, Dove Houſepigeon, *Dale*, *Tayler*, *Albin* III. 42. Περιςερὰ *ſimplic.* The common wild Dove or Pigeon, *Sloane* p. 302. They are frequent (to Jamaica) every where, and multipley in Dove Houſes, as in England. *Oviedo* ſimiles eſſe ait hiſpanicis Lib. XIV. c. 3.

II. Colvmba Gvttvrosa. Kroppers Dowe. Kropffer. Cropper. Krepper. Ingluviem valde dilatare poteſt, ut erecta quandoque ſe pedibus ſuſtinere nequeat; Hanc & reliquas domeſticas ex *Columba* VII vel ex *Vinagine* ortas eſſe, ut opinatur Dn. *Linnæus*, valde dubito.

III. Colvmba Laticavda, Tremvla, Pavonia; Bread tail'd Shaker; Pfau-Taube; quod cauda plus minus *fornicata* ad Pavonum inſtar ſuperbit, collo tremulo.

IV. Colvmba Tabellaria; Cera magna in roſtro, Pavedette; Curriers; the Horsman Pidgeon. *Albin* II. 45. Fortiter volat. Ipſe ejusmodi Columbis literas concredidi ex prædio in civitatem deportandas; ſed neceſſe eſt, ut columbarii civitatenſis inquilina ſit.

V. Colvmba Cvcvllata; Belgis: Capper; Anglis: Jacobine. Columba cyprica; quarum variæ ſubſpecies, alteræ pedibus nudis, alteræ pedibus plumoſis. Huc pertinent *Tympaniſtæ*, Trummeltauben, vid. *Albin* III. 43.

VI. Colvmba Tvrcica. Turbita, a roſtro brevi turbinato; Kreiſel-Schnåbler; & quæ plures ſunt domeſticæ, ut Percuſſores,

Klatſchers, Gyratrices, Taumler, ſive Vertagæ; Columbæ nothi, Baſtards ꝛc. Fam. IV. Gen. XVII.

VII. Colvmba Torqvata. Palumbus major torquatus, ferax avis, *Aldr.* Ringel-Taube, Ploch-Taube, *Schwenk.* The Ring Dove or Queeſt, *Dale.* Columba collo utrinque albo, pone macula fuſca, *Linn.*

Roſtro parumper flavet, purpurea cute ſuperinducto, ubi nares; colore corporis ex nigro in cæruleum multifarie pro diverſitate luminis vario; major ſequenti.

VIII. Colvmba Lignorvm, proprie; Palumbus ſimpliciter; Holtz-Taube. Columba cæruleſcens, collo nitido, macula duplici alarum nigricante. *Linn.*

IX. Colvmba Rvpicola; the Rock-Pigeon, *Will.* forte Columba ſaxatilis, *Aldrov.* Felſen-Taube.

X. Colvmba Livia, *Geſn.* The Stock Dove or Wood pigeon, *Dale; Will. Albin* II. 46 & III. 44.

XI. Colvmba Ex Insvla S. Thomae Sylvestris, *Will. Marggr.* Pennis tegitur per totum corpus viridibus, ut Pſittacus; remiges fuſceſcunt, ut & extremitas caudæ; Crura & pedes eleganter crocea (forte aurea vel aurantia) ungues fuſci.

XII. Colvmba Tvrtvr, *ſimplic.* A Turtle Dove. Τρυγών, *Will. Albin* II. 47. Palomas tortoras quelas Eſpanola, *Oviedo* XIV. c. 2. An turtur auritus, Eardowe, *Sloane* p. 304. t. 262. An turtur vulgaris noſtras, *Raji?* Turtur auritus dicitur, quia in alterutro colli latere maculam habet nigricantem, auris figuræ quodammodo æmulam. Turtul-Taube.

XIII. Colvmba Tvrtvr Indica, *Aldrov.* L. 15. c. 9. The Turttle Dowe from India *Albin* III. 45. Lach-Taube.

XIV. Colvmba Portvgallensis; ex Turturum tribu, *Albin* II. 48.

XV. Colvmba Capite Nigro; Turtur Jamaicenſis. A turtle Dowe from Jamaica, *Albin* II. 49.

XVI. Colvmbvs, Palvmbvs Caroliniensis. The Pigeon of paſſage. Pigeon de paſſage, *Catesby* p. 23. Langgeſchwänzte Holtz-Taube; Cujus elegans varietas apud *Edwardum* I. p. 15. ex America, ſub tit. The long Tail'd Dowe; vid. Deſcript. apud *Catesbejum;* plura Parte III.

XVII. Colvmba Tvrtvr, Caroliniensis. The Turtle of Carolina. Turturelle de la Caroline, *Catesby* p. 24. Langgeſchwänzte Turtel.

XVIII.

Fam. IV. Gen. XVII. XVIII. COLVMBA CAPITE ALBO; *Sloane* II. t. 261. The white Crown'd pigeon; Pigeon à la couronne blanche, *Catesby* p. 25. Columba minor capite albo; the Bald Pate, *Sloane* p. 303. Columba minor leucocoryphos, *Raj.* Goritas de *Oviedo* L. 4. c. 2. **Weiskopff.**

XIX. COLVMBA CAVDA TORQVATA, ſeu faſcia notata; *Sloane* p. 302. Columba cauda faſcia fuſca notata, velut annulo cincta, *Raji.* **Ringel-Schwantz.**

XX. COLVMBA TVRTVRE NOSTRATE MINOR; PRINCIPIBVS COLORIBVS SVPERBIENS, INDIAE ORIENTALIS; The green wing'd Dove, *Edward* I. p. 14. Ithinck, it the moſt beautiful of all the Dove kinds. **Scharlat-Taube.**

XXI. COLVMBA TVRTVR IND. ORIENT., alis dorſoque ex cinereo ſeriatim quaſi ſquamatis. The transverſal ſtriped, or Bared Dove; **Grau-geſchupte Turtel.**

XXII. COLVMBA SINENSIS, elegans; *Albin* III. 46.

XXIII. COLVMBA NINCOMBAR, INDICA, Cock and Hen; *Albin* III. 47. 48.

XXIV. COLVMBVS MINIMVS; Turtur minimus guttatus; The ground Dove; petite Turturelle, *Catesby* p. 26. *Sloane* p. 305. t. 264. Turtur minimus, alis maculoſis, *Raji.* An, Orletan de la Martinique *Labati* & du *Tertre?* an, Picui pinima, *Marggr?* an, Turtur minimus barbadenſis, *Will. Raji?* pependit 1ß ʒ.

XXV. COLVMBA GVINEENSIS; roſtro nigro; oculis intra maculam ruberrimam membranaceam; capite & collo cinereis ex rubro fuſcis, alis vero fuſcis, albis maculis triangularibus variis; *Edvvard* II. p. 75.

XXVI. COLVMBA INDICA FVSCA, uti præcedens membrana quidem, ſed cyanea, oculos ambiente; *Edvvard* II. p. 76.

§. LIX.

Excelſas aves *Cicero* vocat *proceras* & alte volantes; quæ vel æque alta habent colla ac pedes alti ſunt, vel pedibus colla ſuperant ſatis producta; ſic proceritate corporis excelſæ, ut erectæ ſtantes fruticum truncos ſeu palos e longinquo repræſentent. Ex illarum cenſu obviam nobis veniunt GRVS & HAMMOTA cum ANOMALOROSTRO; illa frugivora, hæ in aquis inſatiabiles.

§. LX.

§. LX.

GENVS XVIII.

Fam. IV. Gen. XVIII

GRVS. Kranich. Kran; γέρανος, quod in ſemina terræ commiſſa inquirit, potius quod ſeminivora eſt. Grus juvenis Vipio dicitur. Avis ſuperba, philauta; Graditur gravitate oſtentabilis; nec tamen ſevera eſt, ſed voluptate correpta ſatis jucunda, Statiodromus, Saltator, calculos aſſulasque in aërem vibrans, rurſusque ore excipere fingens. De cujus vigilantia multa narrantur; cum tamen omnes aves gregariæ inſultibus ſuperinvigilent. Nidulatur in locis paludoſis, quo acceſſus difficilis eſt. In memoriam beati Dn. *Laur. Robergi* ex MSCt. a Doctiſſimo Dn. *Wallerio* Upſalienſi mecum communicato, Grvs ab Ardea differt 1) magnitudine, qua hanc ſuperat; 2) ungue medii digiti (*imo digito ipſo*) minime ſerrato; 3) roſtro breviore; 4) ventriculo muſculoſo; 5) aſperæ denique arteriæ revolutione mira.

I. Grvs Nostras. Avis Palamedis; The Crane, *Will. Albin* II. 65; *Marſilli* t. I. *Schwenk.* Arteria aſpera ſingularis eſt; *Will.* t. XXVIII. Cauda ex pennis fluctuantibus compoſita. Grauer Kranich.

II. Grvs Indica, *VVill.* Cauda brevi; Kurtzgeſchwäntzter Kranich. Præter caudam curtam, quam alæ tegunt, & roſtrum paulo longius, convenit cum Ima.

III. Grvs Balearia, *Aldr. VVill. Sloane* p. 314. *Raj.* p. 95. Pavo marinus *Cluſ.* V. II. Struthio ex China, *Viſcher.* Grus Balearia *Charlet;* apud quem figura, ſub tit. *Gruis Japonenſis*, erronee inſcripta. Roſtro breviore; coronam gerit ſetaceam; vid. *VVill.* & aliam deſcript. apud *Aldrov.*

IV. Grvs Japponensis, *Charlet.* Grus americana alba; The hooping Crane; Grue blanche de l'Amerique, *Catesby* p. 75. Weiſſer Krahn. Tota fere candicat, roſtro, collo inferiore, pedibus & alis internis exceptis; vertex capitis inſigniter rubet, & nigris maculis reſpergitur.

V. Grvs Indica, Major; The greater Indian Crane, *Edvvard* I. p. 45. Graue Indianer. Collum abludit in album; capite & primo articulo colli rubris; vertice albo; pone oculos macula rotunda alba; Roſtrum vireſcit; pedes roſei ſunt coloris.

VI. Grvs Nvmidiae. The Numidian Crane; *Albin* III. 83. Demoiſelle; Fräulein aus Numidien; Roſtro luteo, ad exitum rubro; juxta oculos recurva penna longa ad inſtar cornu Arietis verſus cervicem

Fam. IV. Gen. XVIII retrograda in thoracem; præter alias fibroſas plumas, circiter 9'' longas, in pectus dependentes.

Cæterum confer. Jabiru *Marggr.* belgis: Negro-Jabiruguacu *Ejusd.* & Cariama; aves gruiformes.

§. LXI.

Gen. XIX. *GENVS XIX.*

HAMIOTA. Angler. Ex aquis victum quærens; piſcibus inprimis fatalis; quorum amplam ſtragem, feriendo & perforando, faciunt ejusmodi aves, quos præ mole ſua vincere nequeunt ad devorandum. Ejus Tribus III. Ardea, Ciconia & Anomaloroſter i. e. roſtro ſingulari.

§. LXII.

Tr. I. *TRIBVS I.*

ARDEA, Reyger. Herodias. Ardua, quod alte volet, vel quod gracilis quidem ſed procera ſit avis. Ἀρδιόλη, Ardeola; Tantalus; Reiher. Reger; Reigel; Herrgans. Digitos habet prælongos; unguis poſtici digiti cæteris eſt major. Extimus digitus anticorum membranula ad primum articulum, quod in aquis verſatur, conjunctus; medius in lateribus quaſi ſerratus, quod & arbores frequentat, & in altiſſimis nidulatur; poſticus digitus non, prout in aliis avibus tetradactylis, ad plantam e diametro antici medii, ſed ad latus plantæ cum extimi digiti articulatione prima conjunctus. Ardeæ noſtrates roſtra habent recta ſubulæformia acutiſſima; exoticarum quarundam roſtra parumper declinant; nonnullæ plumulas longas habent in capite & dependentes, magnatibus, inprimis aſiaticis, caras. Ex MSCt. *Robergiano:* Ardea id habet ab omnibus avibus ſingulare, quod nimirum inteſtinum cœcum unicum & ſimplex obtineant ſingulæ, cum aliæ aves geminum nactæ ſint.

I. Ardea Pella, pulla, cinerea, *Schvvenkf.* πελλος, *Ariſt.* Ardea cinerea major; The common Heron, *VVill.* The creſted Heron, *Albin* I. 67. The common Heron, *Albin* III. 78. *Marſilli* t. 2. Grauer, blauer, aſchfarbener Reyger. Ardea criſta dependente, *Linn.* Reihel. Heergans.

Anno 1660 d. 2 Julii juxta Gedanum: Ardea cærulea variegata, qualis *Albini* I. 67, ſclopo necata.

II. Ardea Alba Major, *VVill.* Ardea candida, λευκερῴδιος, *Ariſt.* Albardeola, weiſſer Reigel, Reyger, *Schvvenk.* Garzetta in vallibus Malar-

Malarbergi, *Aldrov.*, minor eſt tertia *ejuſd. Marſilli* t. 4 & 5. Ardea alba tota, capite lævi, *Linn.* vid. Num. X. Fam. IV.

Minor eſt prima; nivea; roſtro luteſcente; pedibus unguibusque nigricantibus; Anno 1662, 4 Aug. circa Gedanum necata; *VVill.* nullas ipſi dat plumas in capite; quales tamen minorem Ardeam albam *p. 205* habere ſcribit; ultima pependit libram unam; hæc quoque 1658 menſe Sept. apud nos capta. *Marſilli* Ardea alba minor t. 5. tribus dependentibus plumis condecorata; econtra Ardea alba maxima, the largeſt white Gaulding, *Sloane* II. p. 314. t. 266; *Raj.* Syn. p. 189. Guiratringa, *Marggr.* plumis capillaribus caret. Gen. XIX. Tr. I.

III. Ardea Nigra; μελανοκύανος; Ardea pulla. Schwartzer Reyger; magnitudine primæ par; alis ſuperne cæruleſcentibus, *Schvvenk.* ex pago Gusmansdorff prope Hirſchbergam. The black Gaulding or blue Gaulding; Ardea cæruleo - nigra, *Sloane* p. 315. t. 263. *Raj.* Crabier de *Labat.* Hanc non vidi.

IV. Ardea Stellaris; Ἀστέριας; ἐρῳδιος, *Ariſt.* Oknos; Ardea paluſtris vel arundinum, piger; Botaurus; Aſinus; *Schvvenk.* the Bittern, *Albin* I. 68. *Marſilli* t. 6. & tertium genus t. 7. Mosreigel; Rohrreigel; Moos-Ochs, Kuhe; Rohrtrum; Rohrdrummel. Erdbull. Meerrind. Ardea vertice nigro, pectore pallido, maculis longitudinalibus nigricantibus, *Linn.*

Nomen habet a voce bovina, quam edit roſtro aquæ immiſſo. Collum contrahit & evibrat; fide non digna avis pedibus noſtris.

V. Ardea Varia, *Schvvenk.* Νυκτικόραξ *Geſn.* Corvus nocturnus, *Agric.* Ardea cinerea minor Nicticorax *VVill. Marſilli* t. 3. Nacht-Reyger; Nacht-Rabe; Bunter Reyger; Schildreyger; Focker; Nachtram.

Ex cenſu minorum, Gallinacei magnitudinem non ſuperans; gula, collo & pectore albis; ventre flaveſcente; alæ ſuperæ caudaque ex cæruleo cinereæ; dorſo & cervice viridi nigreſcentibus; Roſtro ſanguineo, prout pedes; tribus plumis longis in capite; Fock-Federn; nihilum præter has valet avis, unde proverbium: Du biſt ein loſer Focke, von dem nichts mehr, als drey gutte Federlein kommen.

VI. Ardea Stellaris Minima; The ſmall Bittern; petit Butor, *Catesby* p. 80. Ardea ſtellaris minor, *Raj. Sloane* p. 315. t. 263. Grüne Nachtrabe.

Roſtro nigro; collo & pectore lateritiis; capite & dorſo viridibus, plumis longis; alis ſubviridibus; pedibus fuſcis.

Fin IV. Gen. XIX. Tr.I. VII. Ardea Cyanea. Ardea cærulea; The blew Heron; Heron-bleu; *Catesby* p. 76. *Albin* III. 79. Hochblauer Carolinſcher Reyger. Pependit 15 ℥; pedibus ſaltim vireſcentibus.

VIII. Ardea Fvsca. Ardea ſtellaris americana; the brown Bittern, Butor Brun, *Catesby* p. 78. An Ardea fuſca, nova ſpecies, *Marſilli* p. 24. t. 10? Brauner Reyger.

Minor Nycticorace noſtrate; roſtro quatuor uncias longo, ſuperne nigro, inferne viridi; oculis magnis, iride aurea; Corpus inferne fuſcum, intermicantibus plumulis albis; dorſo magis fuſco; collo in albedinem abeunte; ſuper alis triangulares habet maculas albas; caudam brevem plumbeam; pedes ex luteo virideſcunt.

IX. Ardea Stellaris Cristata Americana; the creſted Bittern. Butor huppé, *Catesby* p. 79. Blauer Reyger mit gelber Mütze.

Pondere 1½ ℔; roſtro nigro, valente; oculis magnis, iride rubra; circum oculos cute viridi; mitella ſtraminea; pone quam 4 pennæ longæ albæ, quarum longiſſima 4 unciarum; genæ longa alba macula tinctæ; cæterum cærulea; pedibus luteis; In inſulis Bahamenſibus hæ aves cancrivoræ vocantur.

X. Ardea Alba Minor Caroliniensis; the little witte Heron. Petit Heron blanc. *Catesby* p. 77. Weiſſer kleiner Caroliner mit rohtem Schnabel.

Magnitudine forte VIImam adæquat; roſtrum habet rubrum; aliquantisper incurvum; iride lutea, pedibus viridibus; cætera alba.

XI. Ardea Porphyrio; Amboinenſis; ſeu Ardea rubra Corallina; Ibidis ſpecies; *Seba* I. p. 98. t. 62. Rohter Reyger

Quæ Ibis ſit? Der Egypter. vid. *Will.* p. 212. & *Bellon.* p. 199. De eadem *Herodotus* apud eundem; Roſtro nonnihil arcuato; digiti, collum & integer truncus Ardeæ ſunt; vid. *Edwardi* tab. Itinerariam, ubi *roſtrum in naturali forma & magnitudine* exhibetur; *plura Parte* III, ubi de hyematione Ciconiarum, de Ibide & nigra & varia.

XII. Ardea Cinerea Flavescens, nova ſpecies, *Marſilli* p. 20. t. 8. Graugelblicher Reyger.

Dicitur Ardeæ cinereæ ſimilis, colore ab ipſa diverſa; criſta caret; longius roſtrum caputque habens; collo cinereo, lineolis nigris & fuſcis usque in pectus varia; ventre cinereo; cauda ſuperne & in dorſo rubris; remiges nigricant; tectrices profunde flavæ.

XIII. Ardea Viride-Flavescens, nova ſpecies *Marſilli* p. 22. t. 9. Grün-gelber.

Roſtro

Roſtro 3 uncias longo; ſuperne nigricante, inferne flavo; iride alba; colli particula ad mentum usque alba; reliquo collo, vertice, pectore & ventre lineis fuſcis, variegatis; dorſo nigro; alis in flavedinem vergentibus, interſperſis nigris maculis; cauda brevi, plumis criniformibus albis; femora cinerea; pedes nigricant, unguibus in exitu flavis. Fam. IV. Gen. XIX. Tr. I.

XIV. Ardea Cristata Maxima Americana. The largeſt creſted Heron. Le grand Heron hupé, *Catesby* app. p. 10; Virginiana. **Höchſter Americanſcher Reyger.**

Erecta quatuor pedes anglic. cum dimidio alta; roſtro octo unc. ab angulo rictus; ad oculos coloris ex luteo fuſci; in collo dilutioris; plumagine fuſca; vel quinque pollices longa; cætera fuſca; alarum pennæ majores nigræ.

Reliquas a *VVillugb.* ex *Aldrov.* & *Marggr.* collectas Ardeas ſuis relinquimus autoribus. Cæterum videatur *Feuilleus* Journ. III de Ardea varia majori Chilienſi p. 57; Ardea varia p. 268 & Ardea cinerea roſtro craſſiore (forte Ardea XII) p. 411.

§. LXIII.

TRIBVS II. Tr. II.

CICONIA; **Storch**; quaſi Cicania. Glottorat immenſo de turre Ciconia nido. Κικονεορ *Var.* **Storck, Oyevaer** *Bat.* ab amore parentum erga liberos. In Italia & Anglia rariſſima avis. Ex MSCto *Robergii:* Ciconia collum brevius habet & craſſius, quam in Ardeis; ungues ſunt lati humanis ſimiles; roſtro crepitat crebro, mandibularum ad ſe mutuo appulſu, unde *Crotaliſtria* dicitur.

I. Ciconia Alba; The white Storck, *VVill. Albin* II. 64. *Marſilli* t. 2. Satis nota avis; **Bunte, weiſſe, gemeine Storch.**

II. Ciconia Nigra, *VVill.* Ciconia fuſca, *Schwenk.* **Schwartze Storch.**

In Polonia, Lithuania & Pruſſia, ibique in ſeceſſibus locisque uliginoſis habitat, nidulaturque in abditis ſylvis. Minor eſt alba; Roſtro pedibusque ſanguineis, quos *VVill.* prout roſtrum virides eſſe, erronee ſcribit. Aliquoties in horto noſtro per annos nutrita. *Albini* figura avem non repræſentat vivis coloribus.

III. Ciconia Americana; Maguari *Marggr. VVill.* Sine figura; videtur tamen præter roſtrum, qua medietatem flavum & cinereum, noſtrati reliquis coloribus, ſecundum deſcriptionem, ſatis ſimilem eſſe, & glottorare dicitur, prout Ciconia alba.

Fam. IV. Gen. XIX. Tr. III.

§. LXIV.

TRIBVS III.

ANOMALOROSTER. Roſtro vel cochleari, vel ſinuoſo; vel conico, in exitu incurvato.

A. PLATEA ſ. PELECANVS; πελεκάνος *Ariſt. Aldr.* Leucorodius; Albardeola. *Belgis:* Lepelaer. Anſer cochlearius; Cochlearia; Anſer platyrynchus; Löffelgans, Pelican; *Schvvenk. VVill.* Anomaloroſter.

I. Platea, Levcorodivs, *VVill.* Alba Ardeola *Marſilli* t. 12. The Spoonbil; Albardeola, *Albin* I. 66. Beccaroveglia, *Ital.* Calpetre, *Ruſſis. Albinus* avem male pinxit, quia *VVillughbejus* non recte deſcripſit: roſtro luteo; cum tamen & roſtrum & pedes nigra; quod de adultis ipſe innuit *Will.* vivam habui avem, totam niveam; præter roſtrum & pedes.

II. Platea Brasiliensis; Ajaja dicta; Colherado *Luſit. Marggr. Will.* Roſenfarbener Löffler; Alba, dorſo & alis roſei coloris; roſtro nigro; ex inſula Surinamenſi a Dn. *Fredero:* cum Braſilienſis roſtrum eburneum dicatur. An Platea incarnata, *Sloane* p. 316?

III. Platea Sangvinea Tota; Thlanquechul; ſ. Platea mexicana, *Hernand. Nieremb.* The american Scarlet Pellcan, or Spoonbill, *Raj.* Roſtro cinereo, univerſi corporis colore coccineo.

B. PHOENICOPTERVS, *Plin. Aldrov. Seba* I. 103. t. 67. *Catesby* p. 73. *Albin* II. 77. *Will.* p. 240. *Grew* Muſ. Reg. p. 67. *Douglaſs* Ph. tranſ. n. 350. Flambant ou Flamant *du Tertre. Frezier* p. 74; *Labati.* Paſſer Flaminga, *Smiths* Obſ. p. 54. *Sloane* p. 321. Flamenco *de Laet* I. c. 11. p. 13. The Flamingo, *angl.* φοινικοπτερος, *Ariſtoph*, qui primus huic avi hoc impoſuit nomen a rubentibus pennis; φοινίκεος puniceus & πτερον ala; ορνις φοινίκεος *Phyloſtr.* Lib. 8. p. 387. Avis rubra *Geſneri.* Fiamingo, *Aldrov.* Phœnicopter, *Charleton.* Tota rubra, præter 6 remiges nigras; erecta, ut Ardea ſolet, 5 pedes anglic. ſuperans. *Roſtri* radix profundum *ſinum* format ad oculos usque; mandibulæ ambæ hyperbolicæ ſunt figuræ; ſuperior verſus caput elata, antrorſum compreſſa & cuſpidata, in extremitate parumper adunca; inferior mandibula ſuperiori ſeſe accommodat. Habet igitur roſtrum plane anomalum, ſinuoſum; *Nares* longas; *rictus* longitudine tota ab intimo angulo ad extremi-

tremitatem roſtri in linea recta abſolvit $3''. 7'''$ par, ad oculos usque $9'''$; Fam. IV.
gibbus roſtro major $1''. 6'''$; Stolida avis. *Digiti* ad tertium medii arti- Gen.
culum usque membrana conjuncti, quæ membrana triangulum deſcri- XIX.
bit, ut fundum uliginoſum & paludes ſuperare poſſit. Confer. *natur. hiſt.* Tr.
and *deſcript.* of the Phœnicopterus *phil. Tranſ.* num. 350. p. 523 ſeqq. III.
Saml. aller Reiſebeſchreib. P. II. p. 168.

C. TANTALVS; LOCVLATOR; Pelicanus americanus arboreus; the Wood Pelican; *Catesby* p. 81. Nimmerſatt; Hochbeiniger Mauchler; Baum-Pelican; Avis gutturoſa; pedibus excelſis; corpore ad magnitudinem Anſeris accedente; roſtro $9\frac{1}{2}''$ longo, conico, in exitu incurvato; ad baſin in circumferentia $9^{1}{}''$; cauda & pedibus nigris; digitorum primis articulis membrana conjunctis; in gutture marſupium gerit, unde *nobis* Mauchler (vid. *Miſſ. V. de piſc.* §. III.) prout Phœnicopterus, ſtolida avis. A *Perſis* vocatur Tacab & Miſe; de hac ave *Chardin.* III. c. 9. p. 40: quand il ouvre le bec, un agneau y paſſeroit; arbores frequentat & in iis nidulatur; uti Ardeæ.

§. LXV.

GENVS XX. Gen. XX.

JACVLATOR. Harpunierer; elongato roſtro paxilliformi pro *telo*, quo piſces cetaceos feriunt homines, habendo (Harpun.) Hæ aves curtos habent pedes, pone digitum unum, ante tres; capite pro corporis volumine amplo; roſtra fortia paxilliformia in fine acuta; quibus piſces feriunt.

I. Jacvlator; Ardeae Mexicanae Species Singvlaris; *Seba* I. p. 101. t. 65. n. 2. Schwartzer Harpunier.

Pectore alisque ex cinereo marmoratis; cætera nigra; crura craſſa; digitos habet longos ſquamatos; ungues productos; *ex aëre piſces feriens.*

II. Jacvlator Cinerevs; Pica mexicana; *Seba* I. p. 101. t. 64. n. 6. Dunckelgrauer Harpunier. Tranſparente obſolete rubro colore; magnitudine Picæ.

III. Jacvlator Mitella Rvbra; *Seba* I. p. 100. t. 64. n. 3. Rohtgekapter Harpunier. Capite & genis rubris; collo & ingluvie viridi-

Fam. IV. Gen. XX. viridibus flavo mixtis; dorſo herbaceo, prout & cauda; remiges caſtaneæ albis maculis tigrinæ.

Nulla ratione I & III in Ardeas, nec IIdam in Picam vertere poſſum; non obſtante, quod omnes *piſces* feriant.

§. LXVI.

Fam. V.

FAMILIA QVINTA.

PLOTTVS i. e. PALMATVS. TETRADACTYLVS; digito poſtico ſimplici.

Cruribus brevibus; digitis tribus anticis integris forti membrana conjunctis, unde *plotus* vel *palmatus*; vid. *Tab. Synopt.*

A roſtrorum qualitate Gen. I. Platiroſter; Gen. II. Coniroſter.

§. LXVII.

G. I.

GENVS I.

PLATIROSTER, vel LATIROSTER; Hoc genus in duas gentes excrevit; quarum I. Anſer II. Anas.

§. LXVIII.

Gens I.

GENS I.

ANSER; die Gans. Hæc gens a ſecunda (*Anate*) ſe diſtinguit; corporis magnitudine, dorſo elato; collo longo, roſtro forti, pedibus inprimis, qui altiores & medio ventris proximiores, cum *Anatum* pedes uropygio proximi ſunt, ut anterior pars corporis præpondium habere videatur, quod pectore vacillantes & podice criſſantes incedunt; *Anſerum* pectus elatum; vocesque Anſerum & Anatum inter ſe differentes vel e longinquo auribus noſtris dignoſci poſſunt. vid. Aves palmipedes latiroſtras majores ſeu anſerinum genus, *Catal. av. Petropol.* p. 405.

I. Anser Cygnvs. Schwan=Gans. Κύκνος; The tame Swan; The Cygnes, *Will. Marſilli* p. 98. t. 47. *Albin* III. 91. & *aliorum.*

Anſer maximus, & plus minus ab extremo roſtri ad exitum caudæ latæ 55'', ad ungues usque 57''; alis expanſis 7'. 8''. *VVill.* differentiam ponit inter Cygnum ferum & domeſticum; A wild Swan called alſo an Elk, and in ſome places the Hooper, *Dale* p. 271. 272. Sed hæc diſtinctio parum valet. De cantilena Cygnorum vide *VVorm.* p. 299. It is in Winter

Winter ofter ſhot upon the Englands Coaſt, *Dale* p. 403. In recenti Habo Pruſſiæ greges numeroſæ conſident. Plura de Cygnis Parte III. Anas roſtro ſemicylindrico; cera flava (nigra) corpore albo, *Linn.* Fam. V. Gen. I.

II. Anser Domesticvs, Rvsticvs. The Gooſe, *autorum*. Maximus poſt cygnum, inprimis Inſulanorum noſtratium. Pauer=Haus=zahme Gans. Gens I.

III. Anser Fervs, *ſimplic.* Wilde Gans. The common wild Gooſe, *Will. Marſilli* p. 100. t. 48. *Albin* I. 90. Anas roſtro ſemicylindrico, corpore ſupra cinereo, ſubtus albido; rectricibus margine albis, *Linn.*

Minor eſt domeſtica; roſtro vel toto nigro, vel a radice ultra nares nigro, ſubſequente aurantio colore, in apice rurſus nigro; corpore ex fuſco & cinereo picto; ventre albeſcente, pedibus vel aurantiis vel flavicantibus, unguibus nigris; ſub oculis linea alba; Dantur aliæ varietates; v. *Albin;* in Anglia ad littora hyeme frequens.

IV. Anser Hispanicvs, an potius Guineenſis; The Swaan-Gooſe, *VVill. Albin* I. 91. Anſer hiſpanicus ſeu Cygnoides, *Marſilli* p. 104. t. 50. Spanſche Gans.

Magnitudine ſuperat domeſticum; roſtro nigro; in fronte corneum tuber; ſub oculis alba zona; collum ſuperne ſubrubrum, ut & pectus, infera parte colli alba; truncus in dorſo ex albo ſquameus; in ventre albo; pedibus rubris; alia deſcriptio apud *Marſill.*

V. Anser Rvssicvs. The moſcovian Gander and Gooſe. *Albin* II. 91. 92.

Paulo minor IVto, roſtro rubro-luteo, cum tubere majore, ſimilis coloris, ceræ loco, nigredine fimbriato; inſuper linea alba; mitella capitis nigra; gutture loculatorio vel marſupiali; corpore albicante mixto cinereo; in dorſo & alis e ſubflavido ſquameus; pedes rutilant. Fœmina aliter picta; Vidi varietatem in Anſere Syberiæ, magis gutturoſo; roſtro pedibusque nigris, tubere nigro depreſſo; Rußiſche, Siberiſche Gans.

VI. Anser Canadensis. The Canader Gooſe, *VVill. Catesby* p. 92. *Raj.* Canadenſer. *Albini* Canade Gooſe I. 92 ab hoc diverſus; ad *Coniroſtros* referendus, mandibula ſuperiore longiore.

VII. Anser Chilensis, *Charlet.* an, the Gambo, *VVill.?* Gambenſer.

Ad primum articulum alarum valido aculeo donatus; corpore albo, dorſo purpuraſcente, lucido; pedibus & roſtro rubris.

Fam. V Gen. I. Gens I. VIII. Anser Brenta; The Brent Gooſe, *VVill.* Brent-Gans; Baum-Gans; vid. *Martenſ.* L. 4. c. 3. *Dale* p. 403. The Rat or Road Gooſe, *Id* p. 404. Brenthus *Raj.* Brenta ſeu Bernicla minor, *VVill.* Bernicla, the Bernacle or Clakis, *Sibb.*

His nominibus appellatæ ſunt varietates. *Aldrov.* quatuor figuras dedit, quarum duæ priores *Berniclam* repræſentant; poſteriores *Clacidem.* In Anglia ſeptentrionali hyeme apparent; conf. litteras *Johnſoni* phil. lettr. p. 121. & *Caji rar.* de Anſere Brendino p. 87.

IX. Vvlpansér; Fuchs-Gans. Tadorna *Bell.* Bergander, *VVill.* The Shell Drake or Burrough-Duck, *Dale* p. 405. *Albin* I. 94. *Marſilli* p. 106. t. 51.

Vulpanſer, quia in foveis, prout Vulpes, nidulatur (*) belle picta avis; vid. *Albinum Aviar. Bareith.* Lingus, Jugus, *Suecis;* Ex Gothlandia aves cum ovis ad manus meas venerunt. In Pruſſia quoque occurrit, *Bellon.* de av. in 4to. C'eſt Oiſeau cy eſt appellé Tadorne, qui rarement ſe voit en notre France: plus qu'un Griſard eſt gros en corpulence, ſes couleurs ſont: blanc, rouſſe, pale & morne. Ova ponit 12.

*) Quanquam Vulpis non in fovea, ſed tempore aeſtivo in arvis frumentariis catulos excludat, quos circa meſſem in ſylvas ad loca paludoſa ſecum ducit.

X. Anser, Plvmis Mollissimis, *VVill.* Eider-Gans, Eider *Sibbaldi.* Magis ad Anſeris quam ad Anatis figuram accedit; *VVorm.* p. 302. ex inſulis Feroënſibus. The great black and white Duck *Edw.* II. p. 98. De *Grœnlandenſi* Parte III. Ejus plumæ Eyder-Duhnen vocantur; ex quibus nidum ſibi parat inter ſcopulos.

XI. Anser Grandinis, Nivis, Hybernvs, *Schwenk.* Anſerinum genus aliud, *Marſilli* p. 102. t. 49. Schnee-Gans; Hagel-Gans.

Totus albus, præter alarum extremas quatuor vel quinque remiges pennas, quæ nigræ ſunt; Hyeme ſaltim conſpicitur; vide deſcriptionem *Marſilli.*

XII. Anser, Embergoose dictus *Sibb.* Embergans.

Dicitur nidum ſub aqua ſtruere, ovisque incubare. Huic hiſtoriæ non habeo fidem; aves non ſunt piſces; majorem habet veriſimilitudinem, quod *Th. Preſton* phil. tranſ. No. 473. p. 61. narrat: quod hic Anſer, Zetlandiæ notus ova ſua ſub alis excludat; „this is certain-, that-they have a Cavity or hollow Place unther one of their wings only, capable of containing a larged Egg.

XIII.

XIII. Anser, Duntergoose, *Sibb.* Duntergans; in inſulis orcadicis, inprimis in inſulis Ketha & in Zetlandia; *Preſton* ibid. Fam. V. Gen. I. Gens II.

§. LXIX.

GENS II.

ANAS, Endte. Differentias inter Anſeres & Anates, vid. §. *præced. Ariſtot.* de ſitu pedum Anatum rationem adfert: ut in natatione valentius inſtantes aquas propellere poſſint pedum palmulis; vid. aves palmipedes, latiroſtras minores ſeu anatinum genus; *Cat. av. Petropol.* p. 406.

I. Anas Domestica, Vulgaris; the common tame Duck, *Will.* Anas fuſca, *Marſilli* p. 122. t. 59. Anas cicur, *Schwenk.* Hauß-zahme Endte. End-Trach. mas; Rätſche, Hatſche, a voce rauca.

Differunt inter ſe coloribus; mares habent criſpatas 2 vel 3 plumas ſuper cauda ad uropygium.

II. Anas Indica, *Gesn.* Anas turcica; an Anas procerior hiſpanæ inſulæ Columbi, *Schwenkf.* Anas moſchata; an Caltrina *Aldrov?* The Muſcovy Duck, *Will.* Anas Libica, Cairina; *Aldrov. Will. Marſilli* mas & femina t. 56. 57. *Sloane* p. 324. *Raj.* 190. 191. *Bell.* Turckſche Endte; Frembde Ente; Indianſche Endrach. Conferantur Anas indica & Anas turcica ſive indica altera *Caji rarior.* p. 89. & p. 91.

Diu apud nos jure civico donata; major præcedenti; capite & gula ſanguineis, carnea cute; Meleagridis ad inſtar varia; vid. *Schwenkf.*

III. Anas Sylvestris Vera, *Alberti.* major *Peuc.* Anas fera Ima ſeu torquata minor, *Schwenk.* Gemeine wilde Endte, Zorn. Mertz-Endte; Blau-Endte; Gros-Blas-Endte; Spiegel-Endte. Boſchas major; the common wild Duck, *Will.* The Wallad, *Albin* II. 100 varietas eſt; vide *Dale* p. 404.

Satis nota; *Schwenkf.* migratoriam eſſe avem dicit, calida quærens loca. Tota hyeme apud nos vagatur. Anno 1746 d. 18 Jan. earum mares duos ſclopo necatos Gedanum mecum ſumpſi. Anas fera 2da ſeu torquata major, *Schwenkf.* Stor-Endte, Stertz-Endte, vel eſt varietas, vel ipſa fera Ima, Mertz-Endte, quod menſe Martio jam per paria circumvolat. Huc quoque referenda Cerra, the wild Duck, *Albini* I. 99.

IV. Anas Mediocris; Βοσκας, *Ariſt.* Anas fera 5ta ſeu media, *Schwenkf.* Mittel-Endte, *Gesn.*

Fam. V. Gen. I. Gens II.

V. Anas Fera Fusca, vel Media *Gesn.* Anas fera 8va ſeu Erythrocephalus I *Schwenk.* Penelope, *Aldr.* an, Anas fiſtularis? The common Wigeon or Whewer, *VVill.* Braun-Endte. Huc pertinet Anas fera 9 ſeu Erythrocephalus 2, an Penelops *Ariſtot.?* Braunköpffige, Rohte-Mittel-Endte; Wilde Grau-Endte. *Schvvenk.* Anas fera fuſca *Gesn. Aldr;* cui & Penelops veterum. Brand-Endte, Rotthals, Rottkopff. Cane à la tête rouge; *Bellon.* The Pochard or great red-headed Wigeon, *VVill.* porro *Albini* Anas II. 98, & Anas fera, capite ſubruſo major & minor, *VVill.* p. 272.

VI. Anas Fera 10. ſeu ſtrepera, *Schvvenk.* Schnarr-Endte, *Gesn.* Schnatter-Endte, Mittel-Endte; The Cadwall or Gray. An, Anas mediæ magnitudinis, *Gesn.?* Anas ſtrepera, *VVill.*

VII. Anas Fistularis, *Fabric.* Anas fera 11. ſeu canora, *Schvvenk.* à ſono acutiore, quam fiſtulæ modo emittit. Pfeiff-Endte. *Albin* II. 99. Anas fiſtularis arboribus inſidens, *Raj.* p. 192. *Sloane* p. 324. t. 272. The whiſtling Duck. Turmatim conſident.

VIII. Anas Fera 13 *Schvvenkf.* ſeu minor; *Φάσκας, Eber.* Boſcas minor; Anas ſylveſtris minor; Querquedula ſylveſtris minor, *Gesn.* Cujus varietates: Anas fera 14 ſeu minor 2 *Schvvenk.* Anas Circia *Fabric.* Querquedula fuſca *Gesn.* & Anas ſylveſtris minor; Anas fera 15 ſeu minor 3 *Schvvenk.* Querquedula varia *Gesn.* prima *Aldrov.* Garganey Mediolan: *VVill.* Gemeine Krück-Kriech, Krieg-Endte. Grau-Endelein; Bieckilchen; Scheckig Endtlein; Sprenglich Endlein; Kernel. Vid. Circiam *Gesn.* The Summer Taill, *Albin* II. 103 the Hen 104. Hæ omnes ſunt Anates minimæ, vulgo Querquedulæ, quas in ſubſpecies diſtribuere ſupervacaneum foret; ſunt enim varietates; conf. etiam Vulpanatem, Anatem feram 16 *Schvvenk.* quæ ut Vulpanſer in foveis ſub terra nidulatur.

IX. Anas Muscaria, *Gesn. Aldr. VVill.* Anas limoſa; Anas fera 17 ſeu minor 5, *Schvvenk.* Mor-Endte; Mack-Fliegen-Mur-Endtel. Mugg-Ent.

Parva Anas & variegata, ſuper aqua volitando, prout Hirundo, muſcas capit; pedibus luteis; membrana nigra; roſtro luteo & ſerrato.

X. Anas Latirostra, *Schvvenk.* Clangula *Gesn.* Anas platyryncha, Schellaria, Clangula, *Fabric.* Anas clypeata mas, *German.* The Cock Shoveler mas *Albin* I. 97. femina 98. Anas platyrynchos *Aldr.* altera Taſchenmaul. Anas latiroſtra major, *Gesn.* Löffel-Endte; Breitſchnabel; Schall-Endte. Schild-Endte, Lepel-Gans, *VVorm.* p. 305.

Roſtro

Roſtro, cochlearis forma, nigricante, amplo; mandibularum acie- Fam.
bus undique aculeis ſetarum inſtar denſe ſtipatis. Capite & medio collo V.
e rubicundo nigricante; alis iſatidis colore tinctis; magnitudine Ana- Gen. I.
tis III; fig. in *Aviar. Bareith;* ubi plures Anates egregie pictæ. Gens II.

XI. Anas Fvligvla Prima, *Geſn. Aldrov.* Mergus cirratus minor; *Geſn.* Querquedula criſtata ſive Colimbis, *Bellon. Aldrov.* Capo negro *Venet.* The tuffted Duck, *VVill.* Anas fuligula; La Canarde creſpe noir, the black creſted Duck, *Albin* I. 95. (perperam Mergus & Colymbis) Schups-ſchwartze Endte, mit weiſſem Unterleib; Moor-Endte *noſtrat.* vid. No. XXVI.

XII. Anas Nigra, *Aldr.* cujus deſcriptio Dn. *Johnſon* debetur, apud quem ipſam avem vidit *VVillughb.* Schwartze Endte, mit ſchwartzem, rohten und gelben Schnabel; plumis holoſericis.

XIII. Anas Clangvla, Sargon; the golden Eye, *Albin* I. 96. Golden Auglein.

Caput ultra gulam e cæruleo & nigro in purpuram abit; ad roſtrum macula alba; roſtro colore nigricante circumſcripto; dorſo & alis nigris albo & cinereo ſquamatim variegatis; pedibus luteis.

XIV. Anas Qverqvedvla Francia; Cercelle; The French Taill. *Albin* I. 100 mas, 102 femina.

Linea anguſta a mandibula ſuperiore ſupra oculos per cervicem ad pectus usque lutea percurrente; oculis in lata linea nigra; capite colloque ferrugineis.

XV. Anas Fera 12, ſeu Cavdacvta, *Schvvenk. Aldrov.* Coda lancea, *Romæ.* Sea Phaſant; The Cracker, *VVill. Albin* II. 94, mas, 95 fœmina. *Dale* p. 404; ibi & plures Anates. Spies-Endte; Spitz-Schwantz. *Aviar. Bareith.*

Sæpius nobis obvia; Capite ruffo; pone meatus auditorios purpurea; fœmina caret cauda acuta.

XVI. Anas Islandica; Cavda Protensa; Havelda dicta, *VVorm. VVill.* Jslandſche Spies-Endte. Anas fera Seevogel *Jonſton.* t. 49. Gadeldnſch. quotannis nobis occurrit; quatuor acutis pennis nigris in cauda, quarum longiores 9″.

XVII. Anas Advnco Rostro; the Hook-bill Duck, *VVill. Albin* II. 96 fem. 97 mas.

Anati domeſticæ externa facie ſimillima; roſtro præcipue differt, quod latum eſt, longius paulo, quam vulgaris & modice inflexum deorſim, ſeu aduncum; roſtro vireſcente. Krummer Breitſchnabel.

Fam. V. Gen. I. Gens II.

XVIII. Anas Bahamensis, roſtro plumbeo, macula aurantii coloris; The Ilatera Duck; Canard de Bahama, *Catesby* p. 93. Bahamer.

Minor domeſtica; ad ſuperiorem mandibulam in capite plumbeo triangularis figura aurantii coloris; Gula & tota colli inferior pars alba, cervice, thorace & ventre e cinereo flaventibus; alæ fuſcæ; in medio remigum virides, flavo circumſcriptæ, extremitatibus nigris.

XIX. Anas Minor, Capite Pvrpvreo. The Buffels-Head Duck. Petit Canard à la tête purpurine, *Catesby* p. 95. Purpur-Köpchen mit weiſſen Backen; Büffels-Kopf.

Toto capite plumoſo vid. N. XXVII.

XX. Anas Latirostra Americana; The blue-wing Shoveler. Canard d'Amerique au grand bec; *Catesby* p. 96. Aufgeworffner Breitſchnabel.

Roſtro ut ſcutum oblongum formato; antrorſum aliquanto recurvo; aciebus dentatis; nigricante; pedibus rubris; tectricibus cæruleis; quas alba linea transverſa ſequitur; cætera fuſca.

XXI. Anas Cristata, Americana; The Summer Duck, Canard d'Eté, *Catesby* p. 97. *Edward* II. p. 101. Plüm-Endte, mas; an fœmina ſit the Ducky and Spotted Duck *Edw.* II. p. 99? Ambæ ſunt americanæ.

Autor putat hanc avem nondum deſcriptam, ſed, ni fallor, erit fœmina criſtatæ. Roſtro rubro, in cujus medio & in extremitate nigra macula; cera lutea; iride lutea in circulo purpureo. In capite duæ pennæ longæ, utrinque quaſi crinitæ, cæruleæ virides & purpureæ, dependentes, & anguſta linea alba diſtinctæ; plumæ capitis violacei coloris; gutture albo ad latera duos ramos formante; thorace abſolute rubro, albo maculato; ad tectrices zona lata nigra, transverſa; dorſo alisque ſuperioribus diverſorum colorum; ex uropygio exeunt duæ anguſtæ, ex luteo fimbriatæ, pennæ; cauda cærulea & purpurea; pedibus fuſcis; externe rubentibus.

XXII. Anas Minor Ex Albo Et Fvsco Varia. The little brown Duck. Petit Canard brun; *Catesby* p. 98. Graukopff mit weiſſen Backen.

XXIII. Anas Qvacvla; Querquedula americana fuſca. The blue-wing Tail Sarcelle brune de l'Amerique. Grau Krieck mit blauen Schultern.

XXIV. Anas, Qverqvedvla Americana Variegata. The white

white Taile Teal. Sarcelle d'Amerique, *Catesby* p. 100. Blau Kopff weis gezeichnet. Fam. V. Gen. I. Gens II.

Toto corpore velut ſquamata, tectrices alarum cæruleæ, remiges fuſcæ; ad uropygium pennis longis, ſuperat magnitudine Querquedulam vulgarem.

XXV. Anas Fera, Griseo Colore, Mento Cinnabarino, Vndvlante Pectore, *Marſilli* p. 108. t. 52. Rohtbart.

Mento colloque cinnabarinis, interſperſis albis maculis, roſtro ſanguineo; pedes purpurei.

XXVI. Anas Cristata Flavescens; *Marſilli* p. 110. t. 55. Gelb-Schups. Aut eſt Querquedula criſtata ſeu Colymbis, *Bellonii*, aut ob ſui novitatem, *Marſilliana Anas* dicenda.

Pedem longa; roſtrum ruberrimum $2\frac{1}{2}''$; oculi e nigro tendunt in colorem rubrum; frons elevatur plumis luteis mollibus magnifice; quæ pedetentim ad gulam rurſus deſcendunt; collo & pectore e nigro cinereis; Dorſo ex albo griſeo; tectrices albo circumſcriptæ; remiges e fuſco cinereæ cæruleſcunt, quo colore & cauda gaudet, extremitate quadratulis; crura alba, pedes amœne purpurei. Videtur itaque alia ſpecies, quam XI eſt.

XXVII. Anas Platyrinchos, Mas. Clangula *Geſn.* Quatre occhi, *Ital. Marſilli* t. 55. Vier Aeuglein.

Facie eſt Anatis: The Buffels Head-Duck *Catesbeji* (N. XIX.) Hæc albam maculam transverſalem habet in genis, quam illa ad radicem roſtri. Ambæ ab Anate XIII diverſæ, quod ultima eſt capite lævi, & oculos habeat aureos parvamque maculam albam ad roſtrum. *Marſilli* deſcriptionem a *Willughbejo* mutuavit.

XXVIII. Anas Virescens, ſeu capite vireſcente; *Marſilli* t. 58. Blum-Endte mit grünem Kopff.

Corpore multum vario, quaſi ex opere teſſellato, vel ex floribus variis pratorum; dorſum purpureum; brachia cærulea, tectrices virides, remiges nigro & plumbeo tinctæ; pedes rutilant; cauda cinereſcit.

XXIX. Anas Stellata. The Wezel Coot, *Albin* I. n. 88. Stern-Endte.

Superum caput trans oculos fuſcum; roſtro ad radicem nigro; in dorſo radiat ſtella alba magna; cætera cinerea ex griſeo ſquamata, medium remigum nigreſcit.

XXX. Anas Albella; Albellus *Albini* I. 89. The Smew. Albellus alter *Aldr.* Mergus major cirratus, *Geſn. VVill.* an, Mergus Rheni,

Fam. V. Gen. I. Gens II. ni, *Geſn. VVill.* Weiszopff. cirro ſubtus nigro; oculi intra maculam ovatam nigram.

XXXI. Anas, Qverqvedvla 2 *Aldrov.* The Teal *Sloane* p. 324. Rohthälßlein, *VVill.* An, Anas Circia *Geſn. VVill. Raj.* p. 147 & 292?

XXXII. Anas Fera Ventre Candido; the white bellied-Duck *Raj.* p. 192. *Sloane* p. 324.

Roſtro nigro, capite fuſco; in collo, dorſo & ventre parum fuſca, lineis albis varia.

XXXIII. Anas Parva Ex Nigro Et Albo Variegata; roſtro nigro, pedibus croceis; the little black and white Duck; *Edward* II. p. 100.

XXXIV. Anas Sinensis; the Chineſe Tail, *Edw.* II. p. 102. Criſta cirrata viridi, interpoſitis purpureis plumis confarctis; genis albis; mire variegata avis; ſingularibus pennis ad uropygium, altero latere plumis eminentibus ſex, cervicem verſus incurvatis; vide ulteriorem deſcriptionem apud autorem.

§. LXX.

G. II.

GENVS II.

CONIROSTER. Kegel-Schnäbler. Harum avium roſtra e radice vel in acutum vel in obtuſum conum producta, levi curvatura in exitu. Excreverunt in Gentes I. Larorum, II Serratorum, III Anomalopedum, IV Anomaloroſtrorum.

Gens I.

GENS I.

LARVS; Mewe; λαρος; a Laris piſciculis, quibus delectantur, *Schwenk.* Macropteræ, alis longis; pedibus brevibus, Plotis ſ. Palmatis. Plurimæ in inferiori mandibula quaſi articulum vel eminentiam, linea recta interrupta, habent, quædam mandibulas utrasque rectas; aliæ æquabilem, rurſus, aliæ forcipatam caudam; non ſunt Lari, niſi Palmipedes tetradactyli, digito poſtico ſimplici; de Laris fiſſipedibus nonnullis apud autores jam ſupra egimus.

I. Larvs Maximvs ex albo & nigro vel ſubcæruleo varius; an Skua, *Hoieri.* The great black and white Gull. *VVill. Albin* III. 94. Gröſte bunte Mewe.

Pependit 4 ℔ 12 ℥. Roſtro luteo. Capite, collo, pectore & ventre albis; dimidium dorſum, remigesque nigra, apicibus albis; crura pedes-

que

que e luteo albent. Avis *Albini* cæruleum in dorſo contraxit colorem. Fam. V. Gen. II. Gens I.
Larum marinum maximum ex albo, nigro & fuſco varium, Grœnlandicum *Anderſonii*, vide Parte III §. XI. num. XI ſub nomine Mallemucke.

II. Larvs Cinerevs Maximvs. The Herring Gull, *Raj. VVill.* Größte graue Mewe; Marinarius piſcator, *Marſ.* t. 40. Mauce du *Tertre & Labati.* Gavinas, *de Oviedo.* Guacaguaca, *Marggr.* The common Gull, *Sloane* p. 322.

Magnitudine Anatis; roſtro luteo; ad eminentiam mandibulæ inferioris linea rubra utrinque; pedibus luteis; dorſo & alis griſeis; extremitates remigum partim nigræ, partim cinereæ & albæ.

III. Larvs Cinerevs Piscator, Gavia, *Schvvenk.* Larus cinereus *Bellon. VVill.* Hirundo marina, Vultur piſcarius; Gyrfalco marinus aliquibus dictus; *Marſil.* t. 41. Weiſſe Mewe, Seeſchwalb; Fiſchahr=Mewe.

Pondere 7 ℥; Anterior corporis pars nivea; non niſi ad meatus auditorios & in inferiori collo maculis nigris, dorſo & tectricibus cinereis; cauda nivea, in exitu nigra.

IV. Larvs Cinerevs Minor; The common Sea Mall, *VVill.* Gemeine graue Mewe.

Roſtro ſordide albo, in fine flavo; capite & collo maculis nigris; dorſo ad caudam usque cinereo, tectricibus albicantibus, remigibus nigro & albo variis; reliquum corpus niveum; pedibus virentibus.

V. Larvs Rostro Nigro. The with Web footed Gull. *Albin* II. 84.

Oculis nigris; iride alba; Caput, collum, pectus & venter ex albo flavent; dorſo & rectricibus griſeis, ſquamatis; remigibus in exitu nigro albis; vel varietas præcedentis, vel alteruter mas & femina.

VI. Larvs Grisevs Maximvs; the great Gray-Gull. *Albin* I. 83. Wagel *Cornub.* Martinazzo *Venet.* The Bourguemaſter of Grœnland; an Larus albo cinereus torque cinerea *Aldrov. Will?* an Cataracta *Aldrov?* Grau=braune groſſe Mewe.

Pondere 22 ℥; colorem dorſi & alarum Angli vocant *Gray* e. gr. colorem Numenii; Roſtrum habet nigrum. *Nota:* quod Præconſul, ſive Bourguemeeſter *Martenſii* eſſe nequeat; Hic tridactylus eſt.

VII. Larvs Fvscvs; the brown Gull, *Albin* II. 85. Cataractes noſter, Ganner, ut puto, Cornubiens. *Will.* Braun= und geſchupte Mewe.

Ex ferrugineo fuſcus; roſtro, extremis remigibus caudaque nigris.

S VIII.

Fam. V. Gen. II. Gens. I.

VIII. Larvs Albvs Erythrocephalvs; Larus major, capite rubro; Braunkopff; rohtköpffiger Seeſchwalm, *Schwenk.* The brown head Gull, *Albin* II. 86.

IX. Larvs Hybernvs. The Coddy Maddy, *Albin* II. 87. Ringel-Mewe.

Dimidium caput & venter alba; ſuperum corpus ad exitum usque caudæ cinereum; roſtro nigro, oculisque intra album circulum; ad meatum auditorium macula nigra reniformi; a cervice ultra dimidium collum torque nigro; alis variis fuſcis, fimbriis albis.

X. Larvs Albicans; *Marſil.* p. 88. t. 42. Cauda forcipata. Schwartzkopff. Hirundo marina major; The greater See-Swallow, *Albin* II. 88 varietas eſt; Sterna *Turn.* Speuter *Baltn.* The See Swallow *Will.*

XI. Larvs Minor Cinerevs; Gavia minor *Schvvenkf. Marſil.* t. 43. Rohrſchwalm. Fiſcherlein.

Roſtro rubro; in extremitate nigro; pedibus rubris; vertice nigricante; dorſo & alis cinereis; ventre & cauda forcipata albis.

XII. Larvs Minor Niger; Meva nigra, *Schvvenk.* Larus niger *Gesn.* Hirundo marina minor; The leſſer Sea Cock Swallow, *Albin* II. 89. *Will.* Schwartze Mewe; kleine ſchwartze See-Schwalbe; Mey-Vogel; Brandtvogel *Baltn.* Sea-Crow. Hirundo ou Hirondella minima peruviana, cauda bicorni, *Feuillée* III. p. 33 huc pertinet. Non major eſt Turture.

XIII. Larvs Piscator, *Aldr. Gesn. Baltn. Will.* Fiſcherlein; kleinſte Mewe. The leſſer Sea Swallow. *Albin* II. 98.

Gesnerus. Jonſton & *Baltnerus* hanc avem aliter atque aliter deſcripſerunt; vid. *VVillughbejum. Albinus* hanc feminam & præcedentem dicit eſſe marem. Anno 1746 d. 16 Aug. illarum duas necavi; inter ambas nullam offendi differentiam; utique minimus eſt Larus. Caput pedesque in collectione noſtra conſervavi; a vertice ad exitum caudæ æquabat 8''; cauda æquabilis eſt, non diviſa; Capitis ad cervicem usque & pone meatus auditorios nigricans vel terreus color; fronte obſolete alba; collo & toto corpore infero niveis; dorſo & alis e fuſco cinereis. Cauda 1'' longa, nigra; pedes valde humiles & admodum parvi e luteo obſoleto cineraſcunt.

XIV. Larvs Macvlatvs; *Marſil.* p. 94. t. 45. Gefleckte Mewe.

Roſtro non niſi ½'' longo. In vertice mitella ex anguſtis & nigricantibus plumis compoſita, reliquum capitis mentumque alba; guttur & pectus

pectus viridibus maculis; cæterum albæ & nigricantes alternant maculæ; Fam.
remiges nigro fuſcæ, apicibus albis; oculi nigri, iride alba; pedibus ob- V.
ſolete luteis. Gen. II.

XV. Larvs, Hirvndo Marina Minor Capite Albo. *Sloane* Gen. I.
I. p. 31. t. 6. f. 2. The Noddy. Hirondelle marine à la tête blanche, *Catesby* p. 58. Weiskopff.

Fronte alba, color pedetentim decreſcens evaneſcit in cervice; roſtro nigro; reliquum corporis & pedes ſubnigra.

XVI. Larvs Minor, Capite Nigro, Rostro Rvbro. The Laughing Gull. La Mouette rieuſe, *Catesby* p. 89. Roht-Schnabel mit ſchwartzem Kopff.

Pondere 8 ℥; capite fuſco; albo circulo oculos ambiente; Remigum dimidia pars ſubnigro fuſca; pedes nigri; cætera alba; cauda æquabili 2″.

XVII. Larvs Chlamyde Levcophaea, Alis Brevioribvs; Goilant. *Feuillée* III. p. 12.

Roſtro ad radicem luteo, porro nigro; cervix genæque cinereæ albo mixtæ; Anterior colli pars cinerea cum ventre; remiges primores ferrugineæ, profunde luteo colore fimbriatæ, una cum pennis caudæ; pedes flavicantes. Ejus eſt vel varietas, vel mas ſive fœmina: Larus torquatus chlamyde nigra & pedibus cinereis, *Feuillée* III. p. 14.

Conferantur cum præcedentibus, Lari apud *Feuilleum:*

Larus albo niger, Hirundinis cauda p. 268.
Larus minor menalocephalos. p. 410. &c.

XVIII. Larvs Piger, Cvnicvlaris. Puffinus, Puphinus ſive Pupinus Anglorum the Puffin of the Isle of Man, *VVill. Caji.* Pupin; à voce.

Pedibus palmatis & rubeſcentibus; roſtro ſesquidigitum aut duos digitos longo, anguſto nigro & quoad figuram Vanelli roſtro nonnihil ſimili; poſtico digito parvo acuto; latitat in cavernis cuniculorum; mirum in modum ſaginat pullos. Sua habet *latitandi tempora* ut Cuculus & Hirundo, *Cajus.* Alis & cauda ſatis longis; quam citiſſime volans, non lanugine quadam, ut vult *Aldrovandus*, veſtita avis.

Fam. V. Gen. II. Gens II.

§. LXXI.

GENS II.

PLOTVS SERRATOR. Säger. Stück-Säger. Säge-Schnäbler. Mandibulis productis & ſerratis; a ſerra ſimplici, vel in medio aſſeris applicanda: Stück-Säge. In fine mandibulæ ſuperioris, quaſi unguiculo incurvato donatus; unguibus acutis.

I. Serrator; *ſimplic.* Knyper; Kneiſſer, *Scheff.* c. 30. Secundum autorem rariſſima avis.

Capite, collo & dorſo nigris; dimidiæ alæ in ſupera parte albæ, altera parte e nigro & albo variæ; pectore ventreque griſeis; roſtro rubro, mandibulis ſerratis; pedibus humilibus rubris. Plus ſimplici vice ad manus noſtras venit, una cum ſequenti, a quo tamen diverſus.

II. Serrator Cirratvs. Merganſer *Aldr. VVill. Marſil.* p. 18. t. 37. Harle *Bellon.* The Cock Gooſander, *Albin* II. 101. Mergus longiroſter; *VVill.* tab. 64. ubi ſaltim caput exhibetur. Bergander, *Dale* p. 403. The Red Breaſted Gooſander, *Edwardi* II. p. 95. Mergus criſta dependente capite nigro cæruleſcente; collari albo, *Linn.* Gezopfter Kneiſſer.

Pondere 4 ℔; ab extremo roſtro ad exitum caudæ 28''; toto capite cum gutture nigro, cirrato; torquem habet album unciam latum; pectus caſtanei coloris & ſquamatum; dorſo nigro, ventre albo; alis nigris ter ex albo lineatis transverſaliter; pedes roſtrumque rubent.

III. Serrator Cvcvllatvs. Anas criſtatus, Mergus; The round creſted Duck. Canard huppé, *Catesby* p. 94. Mohren-Müꜩ.

Roſtro in ambabus mandibulis acute ſerrato. Capite & collo nigris; cucullo ſuperne albo; facie dixeris æthiopum Regem avium. Pectore & ventre albis; dorſo nigro; parum albido in alis brevibus; dimidiæ remiges caudaque fuſcæ.

IV. Serrator Minimvs; capite niveo, cervice geniſque nigris, parum viridi tranſlucente. Kleiner weiskôpffiger Säger.

Hunc necatum die 18 Mart. 1747 nactus. Ab extremitate roſtri ad exitum caudæ 17'' gall. Toto corpore infero, a roſtro nigro, argenteo; dorſo nigro; remigibus ſubnigris; breviores pennæ & tectrices alarum belle ex albo & nigro variegatæ; ſub alis caudaque cineraſcens; pedibus plumbeis; ſub digito poſtico cuticula; unguibus acutis.

§. LXXII

§. LXXII.

Fam. V. Gen. II. Gens III.

GENS III.

PLOTVS ANOMALOPES. MERGVS; Halb-Endte.

Mergi *nobis* audiunt Tetradactylæ aves; tribus digitis anticis palmatis ſ. membrana conjunctis, poſtico ſimplici; pedibus extra hypomochlion corporis ano proximis, ut incedere nequeant, cum tamen Anates vacillando gradiantur; Longiroſtri, ſive Coniroſtri. Tamdiu ſub aqua non morantur; quam Colymbi, de quibus infra. Sic Mergi Semi-Anates ſunt. Taucher, non urinatores, ſub aquis natantes, Schwimmer; Capite, collo, roſtro & poſitione pedum ab Anate plane diverſi.

I. Mergvs Maximvs, Colymbus maximus, caudatus, *Albin* I. 82. Mergus maximus Farrenſis ſ. Arcticus, *Cluſ.* The greater Diver or Loom *VVill.* An Colymbus maximus ſtellatus, the greateſt ſpeckle Diver or Loom, *VVill.* t. LXII, Coly? quaſi ſtellulis albis in dorſo & alis.

Loom ſive *Lumme* ſignificat incedendo claudicare, ad incedendum inhabilis. *Schefferus* capite 30: quod talium avium tanta multitudo & diverſarum ſpecierum, ut earum paucis verbis mentio fieri nequeat; In ſpecie ibidem de Lumma *VVormii* loquitur, & ſub hoc nomine *omnes Mergos* (Halb-Endten) ſive Semianates intelligit, imo & omnes podicipedes comprehendere videtur, quando dicit: Es iſt dieſer Vogel nicht aus dem Geſchlecht der Endten, ſo aus dem Schnabel erhellet, der nicht breit ſondern ſpitzig iſt. Dieſes hat er beſonders an ſich, daß er nicht auf das Land kommet, ſondern entweder im Waſſer ſchimmet, oder flieget. Denn ob er zwar Füſſe hat, ſind ſolche doch ſehr kurtz gegen den Leib, und hinterwerts gebogen, alſo daß er zwar ſchwimmen, aber auf dem Lande nicht ſtehen noch fortlauffen kan. Et nihilominus tamen pleroſque podicipedes *autores* nobis repræſentant ſtantes & quidem erectos prout homines; quæ effigies intellectum minus exercitatorum obtenebrant. De *Lummis* vide hiſtoriam naturalem apud Dn. *Anderſon* Nachrichten ꝛc. p. 175 ſqq.

II. Mergvs Arcticvs *ſimplic.* Colymbus arcticus Lumme dictus, *VVorm. VVill.* Singularis Hirundinis aquaticæ exoticæ ſpecies, *Beſleri* t. 16. *Lochn.* t. 8. The great Sea-Loon from New found-Hand, *Albin* III. 93. Colymbus pedibus palmatis indiviſis, *Linn.*

In Norvagia, Islandia & Lapponia frequens. Sæpiſſime nos in Pruſſia ſalutat. Lappones a cute detracta mitellas conſtruunt, quibus æſtate utuntur; alios uſus pellis vid. apud D. *Linnæum* Fauna Suec. no. 121.

Fam. V. Gen. II. Gens III. III. Mergvs Rostro Nigro, Capite Et Lateribvs Colli Plvmbeis, Cervice Et Lateribvs Thoracis Nigris Lineolis Variegatis; Gvla Cvm Inferiori Collo Rvbris; Internis Digitis Lobvs Angvstvs Additvs; Grœnlandicus. The Red-Throaded Ducker or Loon. *Edvvard* II. p. 97.

§. LXXIII.

Gens IV.

GENS IV.

PLOTVS ANOMALOROSTER, pedibus tetradactylis, palmatis, elatis, poſtico ſimplici.

I. Plotvs Recvrviroster; Recurviroſtra; Avoſetta, *Geſn. Aldrov. Will. Dale; Marſil.* p. 72. t. 34. *Albin* I. 101. Spinzago d'acqua; Bevoſtocta *Jonſton.* **Schabbel Schnabel.**

Pondere 9 ℥. 12. ʒ. Capite circulari; roſtro reverſæ falci vel acinaci, **kurtzem Säbel**, ſimili, nigro; ventre albo, prout & cauda, $3\frac{1}{2}''$ longa; cætera alba & nigra; pedibus e cæruleo nigreſcentibus; digitis tribus anticis conjunctis, poſtico brevi ſimplici; vocem edit Ortygometræ: Crek, Crek.

II. Plotvs Rostro Conico Inaeqvali. **Verkehrter Schnäbler.** Larus major, roſtro inæquali; the Cut-Water, le Coupeur d'eau. *Catesby* p. 90.

Ex medio capite per collum, dorſum, alas, in caudam usque niger. Pedibus & dimidio roſtro rubris, ante in roſtro niger. Roſtrum plane ſingulare & anomalon; nam inverſo ordine ſolito naturæ aliarum avium, quibus plerumque ſuperior mandibula inferiori longior, in hac ave ſuperior mandibula inferiori ad duas uncias gallic. brevior eſt; Acies roſtri validi, ſunt cultellatæ; mandibulis canaliculatis; unde *Catesbejus* ſic: The Bill, which is the characteriſtick note of this Bird, is a wunderlyck Work of nature &c.

§. LXXIV.

Fam. VI.

FAMILIA SEXTA.

PLANCVS; TETRADACTYLVS; Omnibus digitis conjunctis palmipes.

I. Plancvs Gvlo; Ονοκροταλος, Onocrotalus. Truo. *Schwenk.* Pelecanus *Bellon. Aldr. Will.* ab ὄνος, Aſinus & κροταλον, crepitaculum, quod

quod collum in aquam immittens & ſpirans roſtri crepitu aſini ruditum imitatur. Avis gutturoſa ſtrumoſa. Alhautel i. e. ingluvies, *Arab.* Truo *Romæ; Bochart* II. L. II. c. 20. Onocrotalus ſ. Pelicanus *Marſil.* t. 35. Onocrotalus ſ. Pelicanus fuſcus, *Raj.* Alcatrates grandes de la Isla Eſpanola, de *Oviedo* XIV. c. 6. Grand Goſier, *Rochef.* du *Tertre*, *Labat*, *Sloane* p. 322. This ſeem'd to be the ſame, with the *vvhite* Pelican, only of a dark colour. Onocrotalus pedibus cæruleis & brevioribus, roſtro cochleato, *Feuillée* III. p. 257. Krop=Gans; Schnee=Gans, Viel=Fraß; Ohn=Vogel, *Schvvenck.* Albus, the Pelican Capitis bonæ ſpei, *Edvv.* II. p. 92. The Pelican of America; *Idem* p. 93. Fam. VI.

Varietates itaque ſunt Onocrotalus albus & fuſcus. Albus ab extremo roſtro ad ungues longitudinis eſt 60″, roſtrum 14″. Mandibula ſuperior lata & depreſſa, ut certo reſpectu a *Feuilleo* cochleata ſit dicta, ab inferiori, verſus caput furcata, mandibula dependet craſſa cutis luteſcens, ſaccumque ad gulam formans extenſa. Superior mandibula in exitu hamata. Collum nonnihil flavicat; dorſum nigricat; alæ caudaque cinereæ ſunt; cætera alba. *Marſilli* Tom. VI. Tabb. VI. VII. VIII caput ad naturalem magnitudinem ſaccumque, porro arteriam aſperam, œſophagum, ſtomachum & inteſtina 300″ longa cum duplicato inteſtino cœco, & oſſibus crurum fortiſſimis exhibuit. *Gesneri* Onocrotalus pependit 24 ℔ 12 ℥; *Aldrovandi* alter 18 ℔, alter 25 ℔. Miratus eſt *Faber*, cum ampliſſime diducto roſtro in vaſtam illam prolobi ſive ingluviei voraginem a viro magnæ ſtaturæ caput integrum condi videret - . Cum lingua careat, ſolius laringis organo abſonam illam rudenti Aſino ſimilem vocem edit, a quo ipſi nomen. *Varietates* ſunt Onocrotali *Edvvardi* africanus & americanus ſupra indigitati. Vivere dicuntur hæ aves 40 & 50 annos. In relationibus Berolinenſibus (Warheit und Freyheit) de anno 1741 No. CLII legi: *Liſſabon 19 Nov.* Die neulich aus der Bay aller Heiligen zurückgekommene Flotte brachte dem König unter anderen Seltenheiten auch einen Pelican mit, welcher wehrender Reiſe 235 Hüner verzehret hat. Davus ſum non Oedipus, ut ænigma de Pelicano Gallinaceos manducante ſolverem. Forte fuit Cuntur; forte Pelicanus, qui va en fumée. Anatomen Gulonis ſive Onocratali videſis *Mem. de l'Acad. des Scienc.* Tom. III. part. 3. p. 186.

II. Plancvs, Anser Bassanvs; The Soland Gooſe, *Will. Sibb. Albin* I. 86. Baſſaner; Schottſche Gans. Sula *Hoieri*, *Cluſ.* Anſer Baſſanus *Caji rar.* p. 89.

In

Fam. VI. In inſula Baſſe vel potius in medio Edimburgi æſtuario, hæ aves mira multitudine nidulantur. Alis expanſis 72″; a terra propter prælongas alas, pedesque breves ſeſe extollere in aërem non potentes; roſtrum habent rectum longumque. Vere adveniunt, nec ante autumnum diſcedunt; non ſolum autem in inſula *Baſſa* ſed & in *Aliſa* & alis ex *Aedubibus* nidulantur; *Sibb.*

III. Plancus Congener Anseri Bassano; Avis fluviatilis; The great *Boby.* Le grand Fou, *Catesby* p. 86. Anſeri baſſano congener fuſca avis, *Sloane* p. 322. t. 271. an Fauve de *Rochef?* Fou *du Tertre.* Rabi horeodas, qui ſienen la color de un negro, que tira a pardo ruizo, y el pecho & la caveza blanca en y el papo abutardo de Leonado; *Oviedo* XIV. cap. 1. This very near the ſame with the Bird call'd a Boby, is taken very often with them, and is darker coloured *Sloane.* Groſſer Dölpel.

Statura corporis ut Anſer. Capite & collo craſſis; roſtro valido fuſco, anguloſo; 6″ longo; alis expanſis 6′. Oculis magnis nuſſatellinis; fuſco corpore, interſperſo albo colore; ventre albo; pedibus nigris. *Mandibula ſuperior* duabus unciis a radice articulationem habet, ut duas uncias ſupra inferiorem, a parte ante, extolli poſſit; quod ſingulare quid eſt. *Catesbejus* non integram avem, ſed ſolum caput cum collo pingi curavit; *ſequentem* tamen totam exhibet; capite inſuper ad naturalem magnitudinem adjecit; inquiens: This Bird ſo nearly reſſembles the Booby, that i thougt, the name of *great Booby* agreed beſt with it.

IV. Plancus Morus, *ſimplic.* The Boby; Dölpel. Le Fou *Catesby* p. 87. *Sloane* t. 6. f. 1.

Roſtrum luteum & acute conicum; ſimili articulatione, prout præcedentis roſtrum, donatum; minor Anſere; Sic ambas dixeris varietates; quippe & colores, ſecundum *Catesbejum*, in ambobus variant, magnitudo vero non ſemper conſtituit ſpeciem. Pluribus vide autorem, & qua ratione avis piſcivora, *Pirate* dicta, huic *Moro* piſces captos extrudere ſolita ſit.

V. Plancus Corvus, lacuſtris, aquaticus, *Gesn.* Mergus magnus niger, *Nom.* Gulo, *Schvvenk.* The Cormant, Cormorant (Corvus vorans) *VVill.* Corvus aquaticus *Marſilli* t. 36. Phalacrocorax, a φαλακρὸς calvus, & κορὰξ Corvus; The Shagg, *Cornab.* Corvus aquaticus, *Charlet.; Albin* III. 81. *Sibb;* in rupibus æſtuarii *Forthæ* frequens. See-Waſſer-Rabe. Feucht-Ars. Schlucker. vid. aves palmipedes tetradacty-

dactylas, digitis omnibus membranis connexis. *Catal. av. Petropol.* p. 403. Fam. VI.

Truncus ſuperior ſubniger, vel terrei coloris, pauco flavo mixti; pectore & ventre albicantibus; apices remigum cinerei coloris; roſtro longo, verſus exitum incurvo, unco acutiſſimo. Oculi ad angulum rictus proximi. Pedes unguesque nigri. E cranio occipitis naſcitur oſſiculum trium digitorum longitudine, quod tenue, latiusculum, ab ortu ſenſim in acutum mucronem graceleſcit, & muſculis colli implantatur, quale in nulla ave hactenus videre contigit; hæc *Schvvenkfeldius*. Docilis eſt ad piſcationem.

VI. Plancvs Corvvs Minor, aquaticus; Graculus palmipes: The Cocot; the Sea-Crow; the Shag; The Crane, *Will. Charl. Sibb.* Seekrähe, Seeheher.

Anatem vulgarem magnitudine parum ſuperat; roſtro recto, tereti; in exitu uncato; ſuperior pars nigra, inferior ſtraminei coloris; truncus ſuperne purpureus, inferne griſeus; ſub mento albus; nidulatur prout Plancus V in arboribus; in Pruſſia quoque.

VII. Plancvs Tropicvs. Avis tropicorum. The Tropick Bird. *Will. Raj.* Tropic-Vogel.

Altitudine Anatis, roſtro rubro, 2'' longo, acuto & uncato; duabus lineis nigris a rictu ad cervicem usque; dorſo lineis transverſalibus nigris ſuper albo; ventre niveo; alis longis; pedibus nigris, cruribus albis. An, Larus leucomelanos cauda longiſſima, bipenni, *Feuillei* III. p. 116? L'oiſeau des tropiques; roſtro pedibusque rubris, *Catesbeji* app. p. 14? I find that Sort of Birds, with all the four VIII. Toes webbed tagether, Such as are the Cormorant and Soland-Gooſe; *Rajus ad Liſt.* philoſ. lett. p. 129.

VIII. Plancvs Brasiliensis, Anhinga vocatus; Tupin ambu, *Marggr.*

Magnitudine 7mo par; roſtro acuto, recto, valido 3'' longo; ad medietatem usque ſerrato; capite parvo anguino; oculis nigris in circulo aureo; collo gracili, longo; trunco ſeptem unciarum; cruribus brevibus; digitis omnibus conjunctis; cauda lata; roſtro cinereo; corpore plumis mollibus albis inferne; dorſo nigro maculis ſtramineis; poſtica parte trunci niger.

Fam. VII.

§. LXXV.

FAMILIA SEPTIMA.

PLAVTVS; TRIDACTYLVS; Palmipes; digito nullo poſtico.

Prout Familia III pedes habet tridactylos, digitis ſimplicibus vel diviſis, nullo poſtico; ſic inter palmatos hæc familia habet pedes tridactylos forti membrana conjunctos, nullo poſtico. Aves hujus familiæ corpore ſunt quaſi ovato.

I. Plavtvs Colvmbarivs. Columbus grœnlandicus. **Die Taube.** The Cock Grœnlands Dove. *Albin* II. 80. Columba grœnlandica, Turturelle de mer; the Grœnland Dove or Sea-Turttle, *Sibb.* in inſula Baſſa, *Albin* I. 85; *VVill.* p. 245. Duyf *Martenſii;* the ſpotted Grœnlands Dove *Edward* I. p. 50.

Mas niger; roſtro e nigro cæruleſcente; oculis nigris in flavo annulo; rectricibus albis e cinereo ſquamatis; Fœminæ venter a thorace albus & cinereus; tectrices nigræ prout dorſum integrum, collum caputque per puncta alba quaſi per ſquamas varia; remigibus dimidiis fuſcis, nigro fimbriatis; Maris pedes rubri, fœminæ griſei. Dicuntur hyeme colores mutare. Duobus ſaltim ovis, prout Columbæ incubant; occurrunt & in littoribus Scotiæ & Walliæ; vid. *Edvvardi* ſmall black and white Divers II. p. 91.

II. Plavtvs Rostro Larino. Lomvia *Cluſ.;* **Mewen-Schnabel.** The Guille mot, or Sea-Hen; *Albin* I. 84. A Skout, a Kiddow, *VVill.*

Corpore, ut fere omnium, ovato; Capite, collo, dorſo pedibusque ex atro fuſcis; Truncus inferne albus; cauda vix 2″ longa; Roſtro Lari ſimili, nigro, ad radicem mandibulæ ſuperioris linea flava; cujus color variare ſolet. *Guillem* ſignificat avem, cui facile imponi poteſt; omnes autem aves hujus familiæ valde ſtolidæ ſunt.

III. Plavtvs Arcticvs. Anas arctica *Cluſ.* Pica marina vel Fratercula *Geſn. Aldr.* Lunda *VVorm.* Preſtholm, Guldenhead; Bottle noſe, Helegua, Coulterneb, *Albin* II. 78. 79. Paſſagey-Duycker, *Mart.* **Weisback. Buttelnaſe.**

Albinus perperam huic avi tribuit digitum poſticum. Magnitudine eſt Anatis; roſtrum habet breve, triangulare, ad radicem cute dura, ut Pſittaci griſea vel ſubflava; ad exitum rubrum, ter canaliculatum; oculis flavis.

flavis. Nonnullarum pedes vel flavicant, vel rutilant; male erectæ apparent, cum podicipedes ſint. Caret poſtico digito, ut *Cluſ. Worm. Will.* recte monent; Genæ vel latera capitis tota alba, ovata; trunci ſuperior pars nigra; thorax & venter albi; alæ parvæ; cauda 2'' longa, nigra. Ex Anglia migratoria avis. Fam. VII

IV. Plavtvs Pingvis, quarto digito ſpurio; Pinguin, Ponguin. Anſer magellanicus, *Cluſ. Worm. Zorgdrag.* p. 459. Pingui, *Pyrard* I. 11. Fettgans, *VVorm.* fig. p. 301 optima.

Pinguin quod valde pingueſcit; vid. tamen infra *de Laet* cit. Rictum habet ingentem, roſtrum longum, ante incurvum, in inferiori mandibula eminentiam; ante oculos maculam albam; in collo torquem album; Capite & dorſo plumis holoſericis nigris; ventre albo; breves ferens alas coriaceas, quaſi duo brachia, dependentes, anguſtis & ſetaceis pennulis obſitas. Cuniculos ad littora facit, in quibus habitat. Haud procul ab inſula *Anubone*, in alia inſula deſerta Dn. *Pyrardus* harum avium multitudinem offendit, ut pedem promovere non potuerit, quin nidos earum ſupplantaret. Ejusmodi aves etiam in nova Francia invenit *de Laet;* & Dn. *Candiſh* anno 1586 in inſula Deſire: Sy hebben holen in de Aerde, daar ſy broegen, gelyk de Conynen hebben, want ſy konnen niet vliegen; ſy en hebben geen pluymen als d'onſe op haer vleugels, ende ſy geneeten haer by de Viſh in de Zee, ende broegen aen lande, wy *noemden* de Voghels *Penguins*, dat is *VVithoofden.* Sic de *Laet* primus nomen ipſis impoſuit. In inſula ſinus Quritero americana quoque inveniuntur; vid. *Hendr. Brocok* p. 73. *Frezier* I. p. 141. dans l'Isle Quriquine plus gros qu' une Oye &c. - aliæ ſpecies apud *Edward* I. 48 roſtro pedibusque rubris, *quarto digito ſpurio ad latus intimi* & II. p. 94. The black footed Penguins, pedibus nigris, ſimili digito ſpurio, roſtro differente; roſtra vid. *ibid.* p. 94 ad naturalem magnitudinem picta.

V. Plavtvs Tonsor; Alka *Cluſ. VVorm.* The Razor Bill; The Ruck; the Murre, *Angl.* Scheermeſſer Schnäbler; *VVill.* an Mergus *Bellon.*, *Aldrov.* p. 240? The Auck Scout, *Sibb.* in inſula Baſſa; vid. *Albin* III. 95.

Dimidio minor *Pinguino;* truncus ſuperne niger; corpus inferne ad dimidium usque colli album; ad gulam purpuraſcit; apices remigum albæ; roſtrum nigrum 2'' longum, utrinque compreſſum; ſupera mandibula ad exitum inflexa. Convenit cum Mergo cretenſi *Bellonii;* qui

Fam. VII. in eo erravit, quod hæc avis unica ſit inter palmipedes, quæ poſtico digito careat.

VI. PLAVTVS SENATOR, *Martenſ.* Raedshaer. Rahts-Herr. Prima autoris inter tridactylos palmipedes; plura de omnibus Parte III.

VII. PLAVTVS PRAECONSVL; Burgermeeſter *Mart.* in ordine V. Nomina ab autore avibus impoſita conſervavimus, ne LECTOREM ancipitem redderemus.

VIII. LOMBEN, in ordine III *Martenſ.*

IX. LARVS KVVTGE-GEF, a voce ſic dicta, in ordine IV *Martenſ.*

X. PLAVTVS STERCORARIVS. Stront jager; Schyt Valck; VII in ordine.

XI. ROTTGE, of Rottettetje, in ordine VI avis.

XII. PLAVTVS MINIMVS, PROCELLARIVS. Storm Waeders Vogel, *Linn;* fig. Tab. II. no. 249. Kleiner ſchwartzer Sturm-Vogel; Stormfinck, the Petrell, *Albin* III. 92. Sturm-Mewe. Larus minimus, naribus tubulatis. Le Piſon de mer ou de tempête; *Feuillei.*

Alæ $1\frac{1}{2}''$ caudam excedunt; in medio roſtri tuberculus, in quo nares; loco digiti poſtici, non niſi exiguum unguem habet; totus niger, uropygio albo.

XIII. PLAVTVS ALBATRVS; The Albatroſs, *Edw.* II. p. 88 cujus roſtrum communicavit *Albin* III. 76, confundens hanc avem cum alia: *Men of War* dicta. Illa Capitis bonæ ſpei eſt. *Albini* Frigate Bird videtur *Edwardi* the Man of War.

XIV. PLAVTVS ALBATROSS SPVRIVS MAJOR; niger totus; roſtro flavo, calcaneo ſpurio, *Edw.* II. p. 89, The great black Peterill; - minor e nigro & albo varius; - minimus, *Idem* II. p. 90, the white and black ſpotted Peterill, and the little Peteril.

§. LXXVI.

Fam. VIII.

FAMILIA OCTAVA.

DACTYLOBVS; TETRADACTYLVS, digitis lobatis ſive DICROATVS; digitis utrinque fimbriatis, plerumque & poſtico.

Omnium roſtra recta. Quarum ungues lati proprie COLYMBI vel Urina-

Urinatores ſunt *podicipedes;* nam κολυμβᾶν latinis eſt urinari, urinare Fam.
aut inurinare, i. e. aquæ ſe inmergere, ſub aqua natare, & poſt tempo- VIII.
ris notabile ſpatium rurſus emergere. Sic *Plinius* XI. 37: Eadem eſt cauſa, quin ſub aqua diu Ranæ & Phocæ urinentur. Eſt itaque Urinator, qui diu ſub aqua natat, & diſtinguitur a *Mergo*, qui ad prædam præviſam in aquis capiendam ſe ſubmergit, mox cum præda emergens. Alias græci urinatorem ἀρευτῆρα vocant, ſi de avibus ſermo non eſt. Reliquæ ſemicirculis lobatæ in digitis utrinque, ſcilicet Fvlica & ſub aqua natant & radere poſſunt aquam.

§. LXXVII.

Dactyloborum ſive Dicroatorum.

A. COLYMBVS.

I. Colymbvs Albvs, Major, Cristatvs, *Aldrov.* Colymbus criſtatus, Creſte plongeon; an, the creſted Loon or Diver. *Albin* I. 81? Admiranda avis, Cucullatæ aquaticæ ſpecies; *Besl.* t. 17. *Lochn.* t. 8. **Bekapter und gehornter Taucher.** The Eared Dobchick, *Edw.* II. p. 96. *Aldrovandi* deſcriptio cum *Besleri*, quæ ſequitur, ſatis convenit: „Animal hocce caput monſtroſum in aquis natare ex decubitu naturali conjicere licet. Coma, quam in fronte cernis, (*quam ut duo cornua erigere poteſt*) ferruginei coloris; ex parte maxillarum plumæ flaveſcentes repullulant, quæ in extremitate nigriores factæ, circulum egregie repræſentant; collum cum ventre albicat; dorſum cum alis cineritii eſt coloris; extremitas tandem in albas deſinit plumas; pedes cum *adnatis membranulis* ſemicirculis diſtinctis albicant, ubi in quolibet pede unum tantum unguem animadvertere licet.„ Scilicet in medio digito, ſi recte animadvertit, unguem latum; vide *Edwardi* deſcriptionem.

II. Colymbvs Major Cristatvs, *Marſilli* t. 38. Mergus major, Urinatrix major; **Ein Teucher; groſſer Kobel-Zeucher; Straus-Zaucher; Merch;** *Schwenk.*

Marſilli ex *Aldrovando* majoris criſtati deſcriptionem avi ſuæ impoſuit, quem *VVillughb.* Leporem aquaticum ſeu Columbam criſtatum mexicanum *Nierembergii* eſſe contendit; Cucullam quidem in marſilliana figura obſervo, quam tamen in criſtam vertere nequeo; ſi figura accurata, eſt avis diverſa a Colymbo I. *Schwenk.* hæc habet: „Criſtatæ plumæ circa verticem & collum ſupremum eminent - crura juxta alvum fere retrorſum porriguntur - natationi potius, quam ingreſſui apta, femoribus

 in

Fam. VIII. in ventre conditis.,, Quod autem podicipedes ſtantes exhibeantur & erectæ, prout homo incedant, ſæpius jam queſti ſumus, cum ſecundum *Aldrovandi* querelam: avium aquaticarum ſcientia denſiſſimis ſatis tenebris obruta ſit. Melius pinxit *VVormiüs* avem Lumme dictam; inſuper a veritate alienum eſt, Colymbum II amplos longosque habere ungues, ut videre licet in figura *marſilliana.*

III. Colymbus Major *Aldrov.* Fiſonelle *Ital.* De greater Loon or Arsfoot, Diver, *VVill.* Schlichtköpffiger groſſer Taucher; capite ſimplici.

Roſtro nigro, utrinque plano; pedes divaricati & ultra caudam extenſi; digiti lati; *membranis utrinque* appenſis *aucti*, *non tamen connexi.*

IV. Colymbus Minor; Mergulus, Mergus minor niger; Mergulus niger major; Colymbus minor, *Schwenk.* Colymbus ſive podicipes minor; A Didapſer or Dipper, or Dob-Chick or Doocker: alſo a ſmall Looner; Arsfoot, *VVill.* Colymbus minor, the Dob Chieg, *Albin* II. 76. Colymbus ſive Podicipes minor, *Marſilli* t. 39. Colymbus minor, *Bell.* vel ſaltim ſimillima avis, *Aldrov.* The Didapper, *Sloane* p. 322. Schwartz Teucherlein; Dach-Endtlein; Käfer-Endte. An the black and white Dobchick *Edward* II. p. 96? roſtro acuto?

Capite, collo, dorſo nigris; ventre albo; ad latera capitis, colli & in pedibus ferruginei coloris; roſtro nigro; digitus poſticus utrinque lobatus, membrana ſimplici. Apud *Aldrov.* Colymbi minoris aliud genus, cujus roſtrum nonnihil incurvum, cujusque plumæ ſeriaceæ & coloris caſtanei; nobis etiam notus.

V. Colymbus Fuscus; Braun Teucherlein. Podicipes minor, roſtro vario. The Pied-Bill, Dop Chick. La Foulgue à bec varié. *Catesby* p. 91. Pondere $\frac{1}{2}$ ℔; oculis magnis intra circulum album; ad gulam macula nigra, nigraque zona in medio roſtro, ubi ſunt nares; ad radicem inferioris mandibulæ pariter macula nigra. Trunco & reliquo corpore fuſco.

VI. Colymbus Maximus. The great Sea-Loon or Diver, *VVill.* Bunt-Flügel. Roſtro rubro, in exitu albo; a capite ſuper collum caſtaneus; in alis fuſcis duæ lineæ albæ; genæ & inferior pars corporis argenteæ; pondere 3 ℔ 4 ℥.

B. FULICA; Blashan; vulgo Waſſerhun, & aliter.

I. Fulica Recentiorum; Gallina aquatica; Gallina arundinum. Follega, Follata; Mergus niger, *Schwenk.* Mergi genus, *Idem.* Fulida, the

the Coot, *VVill.* The Bald Coot; *Albin* I. 83. Fulica, a fuligineo colore; Pullus aquaticus, *Charl.* Mergus niger, *Albert.* Fulica *Marſil.* t. 33. Rohr-Han. Rohr-Henne. Waſſer-Hun. Pfaffe. φαλαροκόραξ Schwartz Blashun (φάλον, ſplendidum, κόραξ Rabe). Fam. VIII.

Pondere 24 ℥. Membranæ digitorum in figura *marſilliana* nimis anguſtæ, cum latiſſimæ ſint; roſtro valido, acuto, albo. Digitus poſticus fimbriatus ſimplici membrana. In roſtro calvities. *Robergius* in coſtis hujus avis ſingularitatem obſervavit; nam duplices ſunt oſſeæque propagines cruciatim tranſeunt.

II. Fvlica Major *Bellonii*, *Aldr.* Macroule *Gall.* vel. Diable de mer; *VVill.* Meer-Waſſer-Teuffel; vid. Anas minor, niger *Raj.* The Scoter or Macrele, *Dale.* Major Ima; calvitie ampliori; coracini coloris lucidi. Ambæ potius ſunt varietates.

III. Fvlica Fvsca, Rostro Tenvi. The Cood-Footed Tringa; *Edward* p. 46. Braunes dünſchnäblich Waſſer-Hun. Superior mandibula in exitu parum incurva; Collo quadantenus carnei coloris; ſuperne caput cinereum; inferne corpus album, ſuperne fuſcum; in alis macula alba; pedibus cæruleſcentibus; ex freto Hudſoni.

Ad Colymbos adhuc referantur: *Charletoni* Anas quædam Anate paulo major, mergendo victum quærens; agri Ceſtrenſis, ubi frequens eſt, ab incolis Gargoas dicta. Eſt ex Mergorum genere - ſemper in lacubus - natando & urinando verſatur; ubi etiam quieſcit, rariſſime ripas accedens, volans nunquam (forte raro vel noctu). Ralli non ſunt hujus loci, de quibus ſupra; ad aves enim pertinent aquam radentes, non in & ſub aquis natantes. Porro, ad Colymbos: Mergus americanus pullus, *Seba* II. p. 15. t. 12. n. 6. Geſtreifftes Zeucherlein.

§. LXXVIII.

Sic abſolvimus Familias omnes avium, quas monſtrante natura excitare & in lucem provocare integrum nobis fuit, ut ordinatim ante appareant, quam ad ſpecialem ſingularum hiſtoriam naturalem conſcribendam nos accingamus. Plura genera nondum ſatis cognita habemus, quod multa, proh dolor, apud *autores* fallunt, quædam deſiderantur, poſteris relinquenda. Antiqui & recentiores ad id attenti ordines varios quidem, ſed plurimum inordinatos elegerunt, quibus ſuperſtruxerunt volucrum hiſtoriam. Alii hanc cauſam nimis arduam judicantes, aliqualem ex Abecedario ordinem ſumpſerunt. Optimi: *VVillughbejus* & *Rajus* ſtrenue deſudarunt in concinnandis & ordine & hiſtoria avium naturali;

turali; ſed dubii fuiſſe videntur, quam potiſſimum capeſſerent viam. A *roſtro* & *unguibus* docere modum & ordinem rerum cupientes mox in devia & diverticula e via diſceſſerunt, avesque a *loco*, a *victu*, a corporis *magnitudine*, imo a *virtutibus* vel *vitiis*, in terreſtres, aquaticas, in carni - frugi - inſecti - voras, in maximas, medias, minores, minimas, in generoſas, ignavas, & quæ porro, diſtinguentes; quæ quidem ſingula ad abſolutam vel phyſicam vel moralem avium hiſtoriam utique pertinent, ordinem vero naturalem i. e. quod tota natura ſimplicitate delectatur, ſimpliciſſimum, certiſſimum, & amabiliſſimum nunquam perficient. Caneſcit rerum omnium natura, nec dum mutata, nec mutetur in ævum. Finge Muſeum tuum momento transformatum in Vivarium vel Aviarium, aligeris adimpletum, quæ animalia in certas ſtationes ſeparare animus tibi; quem ordinem, quæſo, eligendum præſumas? lacerares aves? de plumares? in poros, in cutes, in viſcera, in glottides, in crania, in ovaria, in plura interanea inquireres? minime! Si projeceris levi exercitui omnia genera *obſoniorum* junctim collecta; me hercle, quanta confuſio! *Milvi* ſe immiſcerent *Ardeis*, *Colymbis;* Paſſeres Falconibus, Perdices Ululis, Scolopaces Corvis &c. - Nihil tibi ſupererit, niſi facies externa. Hæc omnino ſufficit, ut facili manu omnes ab invicem ſeparares, & in certos ordines ire juberes; *reſtituto* tuo Muſeo ad ſingularum hiſtoriam concinnandam paratus. In melius ſane laborant *Catesbejus*, *Edwardus*, plures recentiorum, qui aves ſibi obvias non ſolum bene pingunt multas, ſed & bene deſcribunt ſingulas, de ordine non adeo ſolliciti, usque dum plurimæ ſucceſſu temporis fuerint congregatæ; qui enim non arroganter de ſe nec valde humiliter judicant, ingenue fatebuntur, abſolvendam avium hiſtoriam non eſſe trium dierum nec tot annorum, nedum unius viri docti. In præſentia rerum ſufficere poteſt, glaciem ſcindere per ſecula induratam, viamque munire, ne pedibus lubricantibus perlabamur. Non deerunt rerum gnari, qui, probata rei veritate, rem ipſam conficiant. Multum ſolatii nobis fuiſſet, ſi ante ad manus noſtras veniſſent avium deſcriptiones in *Fauna Suecica* doctiſſimi *Linnæi*, quam anno 1745 ordinem hunc abſolverimus, interim mihi commendatiſſimas habeo illas, & commendatas cupio, ubi juxta nonnullas alitum deſcriptiones hallucinatus ſum; etſi, circa quarundam characteres, perpauca, me indicente, ad frugem perducenda obveniant.

§. LXXIX.

§. LXXIX.

Ut autem ordinem, quem elegi, mihi & commilitonibus familiarem redderem, ex ampla comportatione avium undique locorum crania pedesque ſingularum conſervavi balſamo inuncta; quæ ſecundum familias & genera in aſſulis tiliaceis, 2′ longis 4″latis, confixi aciculis, ut & oculis & mente legi poſſit ordo illarum naturalis.

Multas, prout alibi monui, ſicco pede præterivi, ob varias rationes; e. gr. apud *Feuilleum* III. p. 20: Pſittacum flammeum, viridem & cinereum roſtro ſerrato; - p. 98. Fol vel Fibrum marinum roſtro acutiſſimo; adunco ſerrato; p. 116. Fregatte vel Vulturem marinum leucocephalum (conf. *Albin* III. 42. The Fregatte Bird, qui huic avi, neſcio unde, Pici vel Pſittaci pedes adſcripſit, & *Labat* de l'amer. VI) p. 125. Corniculam americanam nigram aut fuſcam - p. 240. Muſicien ou Erithacum e cinereo nigrum - p. 285. Gallinulam ſylveſtrem cauda longiori - p. 287. Heron vel Calydrim leucophæam - p. 288. Gallinulam paluſtrem - p. 289. Hæmantopum marinum - p. 386. Paſſerem maculoſum - p. 391. Mergum majorem leucophæum - p. 392. Fulicam variam calyptratam - p. 393. Anatem variam criſtatam - p. 408. Picam artillanam - p. 410. Pluvialem, miniatis cruribus - p. 408. Perdicem, vel Turturem rubeum, cruribus & oculis corallinis - p. 413. Eritachum ſ. Chloridem Eritachoidem. Quæ nomina & cognomina impropria, & indigeſta; quarum quoque deſcriptiones multum mancæ. Similiter apud alios autores varias inprimis aquaticas, & mirabiles, præternavigavimus aves; quas examinandas *poſteri* capiant.

§. LXXX.

Modo ad Partem III nos accingamus, ubi de Avibus vel errantibus vel migratoriis & de hybernaculis plurimarum. Quantum in nobis eſt, operam dabimus, ut pari attentione & ſolertia nonnullarum naturam cominus adumbremus; pleniorem cognitionem denuo poſteris commendantes.

Jerem. VIII. 7.

Milvus cœlo cognovit tempus ſuum; Turtur & Hirundo & Ciconia cuſtodierunt tempus adventus ſui.

III.

QVAENAM AVES ERRATICAE, QVAE MIGRATORIAE?

DENIQVE

VBINAM NONNVLLAE, IN SPECIE HIRVNDINES ET CICONIAE HYBERNENT?

§. I.

Ejusmodi rogatiunculæ leviſſimi momenti eſſe videntur. Satis ponderoſæ deprehenduntur quæſtiones, ſi quis probabilem reſolutionem; valde arduæ, ſi exploratam rei veritatem poſtularet. Multi nimiam ſibi fidem habent, hoc vel repente affirmantes, vel illud abſolute negantes. Juxta præſentes disquiſitiones neque Cardeliones ſimus, nec negligentes, nedum nimis creduli aut ſuperſtitioſi. Præjudicia & autoritates maneant ſuis autoribus, ſive antiquis ſive modernis, quos omni, quo nos decet cultu & modeſtia proſequendos nobis imperamus; contradicentibus veniam poſtulamus; nec vehementer apprehendamus nonnullas obſervationes intra anguſtos quosdam terminos, ad quadruplas mundi plagas vix ac ne vix quidem applicandas. Relationes demum hiſtoricas majoris momenti perpendere & decenter dijudicare liceat, e. gr. Quod aves *in navigiis* confidentes *migratoriæ* ſint in longinquas & transmarinas mundi plagas a); quod *Alaudæ* e calidis regionibus ad domicilia ſua plus minus temperata verno tempore redeuntes ſaginam contraxerint b); quod corpora viva, hyeme ſevera, conſtipentur in glaciem ſub aqua, fundo fluidi ſatis alto c); quod ab æſtuariis Hirundines ad ſeptentrionem revertentes, ingruente gelu, ſalutem in arundinetis quærant; & quæ plura.

a) *Sloane* I. p. 51. T' is very ordinary for Land-Birds thus to be driven off to Sea, and to light on Ships, being lean and waaried on the Wing. Ipſe Dn. *autor* 40 mill. procul a terra in nave habuit *Alaudam* (*ibid.*) & 100 mill. a Madera (p. 22.) *Sperberum* triſtis figurae; cum e contra *Lari* (p. 27.) gregatim ab inſula Barbadenſi mare ultra 200 mill. frequentant interdiu, nec tamen migratoriae aves ſunt, quod circa veſperam rurſus littora petunt. Illae, quae Bobies & Noddies vocantur,

tur, congeneres Anſeri Baſſano (*Ordo* §. 74.) ſtupidaeque aves haud raro, mari inprimis inflato, in naves adſcendunt, *p. 31.* Sic & *Martenſius* c. 2. Varias aves, imo *Paſſeres* & *Cornicem* nigram in nave coluit advenas. Ejusmodi aves profligatae tandem intereunt volatu fameque oppreſſae, quod reditum ignorant. Conferatur *du Tertre* II. p. 55: Si tôt, que l'on approche des terres de l'Europe, l'on commence de voir des Oiſeaux de proye, des Aluettes, des Chardonnerets &c. qui, étans emportées par les vents, perdent la vûe des terres, & ſont contraints, de ſe venir percher ſur les mats & ſur les Cordages des Navires. Unde colligere licet, *Bellonium* S. O. Lib. I. c. 9. p. 21. de avibus ad inſulas Zante & Morea, in nave conſeſſis, nec non, p. 202, de Falcone ſacro & de alia ave, magnitudine Gallinaceum aequante, tanquam de avibus migratoriis (oyſeaux paſſagers) ſiniſtrum tuliſſe judicium. De Coturnicibus, quas idem *autor* in navigio ſuo cepit, *infra* dicemus, non obſtantibus aliorum ſententiis, inter quos della *Valle* I. 91 cum *Bellonio* facit; hic inſuper Lib. II c. 17 pro certo affirmat, *omnes* propemodum *aves* maria transvolare, exceptis paucis, quarum naturae convenit, in ſolo nativo, ſive ſit calidum, ſive frigidum, hibernare. Neque Morinellum *Catesbeji* p. 72 migratoriam avem dixerim, quod in itinere capta; idem de Ulula, in Praefat. *Catesbeji* p. VII, de Sperbero & nonnullis Hirundinibus, ſub gradu 26 boreali inter Africam & Americam 600 circiter mill. a ſe invicem diſſitas, in nave captis dicendum. Dn. Comes *Marſillius* referente D. *Quincy memoir. ſur ſa vie* II Part. p. 146. ſqq. autores ſequitur, qui aves migrare volunt. „Nous eumes pendant notre trajet de la mediterra„née le divertiſſement du paſſage des Oiſeaux des Païs Septentrionaux de l'Europe aux „meridionaux de l'Afrique, nous les voyions ſouvent venir reprendre haleine ſur „nos arbres, nos antennes, nos mats, nos cordages &c. & ſe familiariſer avec nos gens.„ - Inter alias aves in nave conſederunt *Sturnus*, *Alauda* & *Hirundines*; addit illuſtris autor, breviſſimam viam ſequi ejusmodi aves migratorias, per iſthmos ſcilicet, per promontoria, peninſulas inſulasque, - *s' il y en a, & enfin de ſe venir percher ſur les Equipages* - & *porro*: - „Nous apprenons des Naturaliſtes, „que pluſieurs d'entre eux *portent au bec un feſtu de paille* ou *un brin de bois* „*leger*, qu' ils le poſent doucement ſur la *ſuperficie de l'eau*, & que n'appuiant „deſſus que l'un des deux piés, l'autre étant en l'air avec une de leurs ailes deployée „au vent, ils ſe ſoutiennent pendant un tems ſuffiſant pour reprendre halaine, „jusqu' à une autre ſtation - Sed ingenue profiteor, me in praeſens aberrare a ſententia Dn. Autoris, magni nominis magnaeque famae; vid. *infra* §. IV. not. f.

b) Cum *Willughbejo* p. 149 potius ſentimus; Alaudam hyeme minus rigida mirifice pinguefcere; quod infra patebit.

c) Quod ranis, teſtaceis, aliisque animalibus aquaticis, hyeme in fundo tranquillis, toties quoties jacturam vitae minaretur.

§. II.

Nec ex volatu ſemper augurare licet, quid verum ſit circa avium naturam; & aliorum peritiam & noſtros uſus vel grano ſalis experiamur, ut veritatem exinde derivemus; caſus quoque in hiſtoria naturali rite obſervari debent, ne inconſiderate pro legibus naturæ habeamus, & in præjudicia illabamur, in omnibus ſcientiis pernicioſa; ſi e. gr. nobis perſuadere velimus, dari in aquis Pruſſiæ Truttas d), toto corpore, extre-

mo ventre excepto, crebris ac diverſis characteribus & lituris cinnabarinis fuſcisque vario &c. - quod ejusmodi piſcis anno 1661 d. 14 Jan. ſub glacie in *Motlavia* non procul ab horto noſtro apprehenſus eſt, qui præcipue in Helvetia frequens, & forte fortuito in Rhenum deſcenſus, inque mare occidentale, prout Salmones faciunt, ſeſe præcipitatus juxta littora iter fecit, tandemque per fretum Codanum in mare balticum, in Viſtulam & tandem in Motlaviam penetravit. Vel ſi ſomniaremus, Viſtulam inter Acipenſeres & Sterletum alere, ſicubi ejusmodi piſcis caſu ex Wolga flumine ad nos fuerit delatus; temere crederemus littorique loqueremur, quod Gari ſpecie condita ova optima hujus piſcis (Caviar) guſtare liceat nobis; Sic & incaſſum verba faceremus de *Scombris* e), aliquando littora noſtra ſalutantibus per multitudines quidem, de *Balænis*, *Xiphiis*, *Serrisque* naufragis, acſi ſocietates in mari baltico iniverint. Nec aves deſunt, quas caſus varii ad nos pellunt. Anno 1661 d. 21 Aprilis in fundo olivenſi (zur Saſpe) & bonis avibus altera menſe Decembri 1747 ex ſimili fundo (von Zoppott) Alauda *Catesbeji* (ord. av. §. 31) capta, ſine dubio vi tempeſtatum ex America plus ultra Norvegiam & in noſtram tandem regionem deportatæ; quarum ultima, dum hæc ſcribuntur, menſe Martio 1748 bene adhuc in cavea valet.

d) Miſſu V. Faſc. IX. §. XI. n. 2. t. 5. f. 2.

e) - Faſc. VIII. §. VI. t. 5. f. 1.

§. III.

Cum autem mentionem fecimus avium erraticarum, quaſi tellurem linientium, Streich-Vögel, quæ regionibus noſtris ſe avertentes per circulum ſtationes ſuas rurſus occupant, nec non avium migratoriarum, ſcire intererit, quid valeant hæc nomina, quoties in ſubſequentibus occurrant; Erraticas dicimus aves, quæ quidem quotannis verno & æſtivo tempore nobis ſunt familiares, multiplicantes genera ſua, appropinquante autem hyeme gregatim concurrunt, loca nativa ob defectum victus derelinquunt, prata, dumeta, campos viasque publicas turmatim peragrantes, quaſi loco ad alium mendicantes, & in itinere cum aliis ſui generis ſeſe conjungentes; ſic aliquando regionibus noſtris plane ſe ſubtrahunt, ſive in conſpectu noſtro, ſive clanculario modo; pari ratione abſoluto circulo revertentes domicilia ſua rurſus occupant. Tales aves & aucupes *erraticas* vocant, Streich-Vögel, e. g. *Fringillas*, *Acanthides*, *Alaudas* &c. quæ tellurem linire dicuntur ubique locorum, vel in viis publi-

publicis vel in campis vel ad oras ſylvarum vel juxta fimeta quaſi in errore verſantur, die ſo zu ſagen ſich am Erdboden ſtreichen, & ubique in peregrinatione turmatim in areis capiuntur. Nonnullæ extra limites patriæ non graſſantur, tellurem, dumeta ſylvasque linientes. Qua plurimas experientia communis deficit; hanc ſi nonnulli comparatam ſibi habent, nec temere rejiciamus, nec nimis liberaliter, aut cœco impetu, tanquam indubitatam ubique locorum veritatem, adoptemus. Migratorias e contra aves vocamus, quæ vel aliunde, ad inſtar examinum apium aut numeroſi exercitus, ad nos veniunt, ſive primo ſive ſerotino autumni tempore ultra regionem noſtram migrantes; vel quæ apud nos æſtivant, multiplicantes genera ſua, & verſus autumnum aut hyemem gregatim vel avolant, vel elementum mutant, appropinquante autem vere e locis, ubi hybernarunt, ad nos & in conſpectum noſtrum redeunt; quarum nonnullas in aëre audire quidem, non cernere, licet. Harum non ſolum campeſtres, ſed & ſylvaticæ & aquaticæ ſunt. Aquaticæ nobis audiunt partim aves palmipedes & natatiles, partim digitis diſtinctis, ad littora vel in locis paludoſis pratisque uliginoſis piſciculos, teſtacea, ranas & quæcunque inſecta vel reptilia vel volitantia in victum capientes. Sic ultro tertius ordo avium, quæ nec aberrant, nec transmigrant, verum per quatuor anni tempora in ſylvis, campis, fluviis & juxta domicilia noſtra nobis familiares. Raræ aves caſu noſtras regiones ſalutant, plerumque tempeſtate, vel ex inſtinctu naturæ, a nobis non determinando, ad nos delatæ.

§. IV.

Adhuc præmonendum eſſe duximus, quod prout Quadrupedia orbis quadripartiti terminos terrarum, in quibus prognata, non transgrediuntur f) ſic magna probabilitate nitatur, aves alterius mundi partis indigenas extra limites non divagari; nec obſtat, quod forte quædam, e. gr. ex Aſia in Europa fuerint obſervatæ, vel vice verſa. Tales enim vel ſimultaneum habent domicilium & ubique natale ſolum, vel ſunt vagæ aves aquaticæ aut erraticæ; Aves vero mere terreſtres neceſſitas non urget, oceanum aut archipelagum, præter iſthmos, inſulas ſinusque transvolare g); imo plurimæ avium natatilium europæarum h) vel intra fines morantur, vel non niſi juxta limites, ſive aſiaticos ſive americanos conſident conterminæ, utpote naturæ ſuæ magis convenientes.

 f) Sic

f) Sic Leones, Tygrides & aliae ferae beſtiae aſiaticae terras europaeas non frequentant, etiamſi praedam ſuam ex Europa aeque ac ex Aſia capere poſſint; e contra Urſi vel Lupi europaei nihil commune habent cum beſtiis aſiaticis; Illae, prout de CYRO, Perſarum ultimo monarcha, hiſtoria fert, per integrum annum alternis menſibus in perpetuo verno calore inque terris vaſtiſſimi imperii temperatis inter flores fructusque & juxta promptuaria habitant, nec opus habent ultra fines aſiaticos caloris gratia in Africam tendere. Audiamus doctiſſimum peregrinatorem, celebrem Dominum *J. G. Gmelin* in praefatione Florae Sibericae (*quam ſumma cum voluptate legi*) p. XLIII ſeq. „Non ego Aſiam ingredi mihi viſus ſum, an„tequam *Janiſcam* fluvium attingerem; Animalia in eam usque regionem vix alia „vidi, quae non etiam aleret Europa - vix alia vegetabilia, & terrarum lapidum„que genus vix aliud. Facies tota terrae in eam usque regionem mihi europaea „viſa eſt. Sed ab Jeniſca fluvio *tam orientem quam meridiem & ſeptentriones ver„ſus* alia plane terrae facies, & neſcio, quis novus vigor conſtitit - *Animalia* nus„quam adhuc viſa in conſpectum veniebant &c.„ conf. D. *Quiney cit. l. p. 145:* que dès qu'on a paſſé la ligne, on ne rencontre plus des monſtres marins de cette eſpece, & quelles animaux, que nourrit le grand ocean ne ſont pas moins differents de ceux qui vivent dans nos mers, que le ſont les animaux de terre de ces regions éloignées de ceux qui ſe multiplient parmi nous - de la même façon, que l'on experimente ſur les continents des differentes regions du globe dans les differentes eſpeces de vegetaux & d'animaux, qui s'y produiſent. Miratur *Willaghbejus*, quod non in Italiam peregrinentur Ciconiae; „Mirandum, inquit, prorſus, cum certum ſit, Ciconias ante hyemis adventum ex Germania ad loca tepidiora & calidiora migrare, Italia autem Germaniae ſit contigua & calidior, quod huc non provolent;„ Nec *Aldrovandus* vel Senex fatetur ſe nondum vidiſſe Ciconiam; *Joan. Faber* intra 28 annos ſemel vidit albam in culmine turris comitum, ignarus, quo vento in id delatam; confer. *Schottus* Ph. cur. XIX. c. 26. p. 1160. *Merret* in Pinace p. 181. quod raro in Anglia, nec niſi vento vel alio caſu eo delata. Nos vero mores Ciconiarum non miramur, verum ſi eſſet, quod ad loca tepidiora migrarent. Certo ſumus perſuaſi, quod parum curent calidiores regiones, minus temperato climati in ſeptentrione aſſuefactae, ſed victum potius quaeſiturae. Apud nos inter Gallinaceos hyemem ſuperant, piſces egelidatos pro victu capientes. Conſiderandum autem eſt, utrum brumali tempore in Italia Ciconiis praeſto ſit victus, quod ibidem plurimis in locis clementior eſt tempeſtas? Ranae ſimiliaque, Angues, Lacerti & reptilia aeque ac volatilia inſecta, intervallo anni temporum ubique locorum quieſcunt, poſtquam aliis anni temporibus debita ſua naturae perſolverint; quidni etiam in Italia? quieſcunt utique vel in aqua, vel in terra, in arboribus, in aedibus, in cellis &c. & quare non cum *Scolopacibus* in Angliam transvolant *Ciconiae?* Cum piſcatoribus exploratum tenemus, & plures piſces per ſpecies ſuas certis menſibus in latebris congregatos permanere, usque dum natura imperante ad multiplicationem generum prodeant; unde eſt, quod hyeme menſtruae capturae generum, juxta catalogos, ſuſcipiantur; docentibus id & veterum romanorum commentariis; ut in ſpecie *Harengos* ſilentio praetereamus, de quibus celebris Praeconſul Hamburgenſis Dn. *Anderſonius* in relationibus ex Islandia &c. Cauſam ſuam itaque male agerent Ciconiae, ſicubi vim frigorum in Germania, vel in Pruſſia, ſuſtinere nolentes, in Italia fame perire mallent. Quodſi autem expedita res ſit, migrare Ciconias ad calida loca, neceſſario ſequitur, loca talia ita eſſe comparata, ut ibidem verſus brumam animalcula ad victum neceſſaria, vitam rurſus agant, cum apud nos tum temporis ſtatum morti proximum contraxerunt. Quod vero Ciconiae nec aeſtivo tempore in Italia inveniantur, indubitata

tata cauſa eſt, ipſis calidiora loca ad genus ſuum multiplicandum non conducere, etſi ipſis uberrima ſeges ibidem locorum pro victu praeſto ſit.

g) Prout id circa aves acuti montis & lapponicas infra obſervabimus; unde quoque eſt, quod quaedam aves americanae aquaticae plerumque inſulas Scotiae frequentent.

h) Etiamſi *Bellonius* S. O. p. 223 velit: aves aquaticas europaeas hyeme in Ægypto nidulari: Les Oiſeaux de riviere, qui communement ſe retirent des païs Septentrionaux en temps d'hyver, ſe vont rendre en Egypte, *& là couvent leurs petits* & s'en retournent l'Eté;„ & p. 226: Avem, Gallis *Bieurre*, latinis *Vulpanſer*, (ordo av. §. 68) menſe Septembri pullos ſuos in Nilum ducentem vidiſſe teſtatur, quae relatio contra autorem militat, ſcilicet, hanc avem non ſeptentrionalem ſed africanum Vulpanſerem fuiſſe, qui aeſtate nidulatus primo autumno pullos ſuos excluſit. Caeterum res eſt expedita, ſolum hominem dominum beſtiarum quoad opera aphrodiſiaca nullis anni temporibus adſcriptum eſſe; aliter res ſe habet cum beſtiis. Hae (uti ſcribit *Rajus* ad *Liſterum*) nec ſi velint, in exceſſu facile peccare poſſunt; hinc raro ferae & ſylveſtres animantes ultra modum pingueſcunt, nec admodum libidine turgent, ſed ſtatis duntaxat temporibus, ſemel ut plurimum in anno, ad venerem incitantur. Sic & Ciconiae Nilum non peterent, ad edendos pullos.

§. V.

Porro præcognita habeamus, quod aves noſtrates diverſa utantur natura, diverſis gaudeant coloribus aliisque affectibus, præ ſimilibus generibus in utraque India i). In extremis partibus Europæ, Americæ proximioribus & in ipſa America Turdi deprehenduntur, Alaudæ, Paſſeres, Coccothrauſtæ, Fringillæ, Liviæ, Ficedulæ, Luſciniæ, Gaviæ, Ardeæ, Arquatæ, Anſeres, Anates, Gallinacei & quæ plures; ſed perluſtrantibus Ordinem Avium mox in mentem & oculos cadet, quod, qua maximam partem Indiæ aves omnes & facie & coloribus, tam ex climate quam ex victu derivandis k), multum a noſtratibus differant. Habemus Palumbos, Turtures &c. ſed quis crederet, Palumbos Turturesque in India ſeptentrionali eſſe aves europæas in Americam migratorias, quod hyeme non nobis omnibus, prout Paſſeres, in conſpectum veniunt l); Sic ſe res quoque habet cum aliis vel terreſtribus aut campeſtribus vel *ſylvaticis*; quin potius nonnullæ aves ex ulteriori ſeptentrione ad nos transvolarent, quam in Americam irrumperent, & felicem peruvianam regionem (anno 1747 noviter & ſatis gravide caſtigatam) occupare præſumerent. Septentrionalibus avibus Europæ amplitudo ſufficere poteſt; magis amant orcadicas inſulas, paludesque & ingentia flumina ſylvasque Poloniarum. Quicunque *paludes poleſicas*, quæ juxta civitates Sluczko, Pinsk &c. originem trahunt, & navigabilibus fluminibus obſeſſæ tractus ſuos in Pontum Euxinum usque extendunt, non vidit, nec de iis audivit, nedum incredi-

credibilem multitudinem Cygnorum, Anſerum, Anatum, Tardarum, Gruum, Platearum &c. iis in locis, vel in ſylvis vaſtiſſimis agmina Columbarum, ferarum aliarumque avium ſylveſtrium per integros annorum decurſus expertus eſt, conſulat *Hiſtoriam Caroli XII*, **Leben König Carl** XII. I **Theil** IX. **Cap.** p. 663; item *Rczaczynski* I. p. 159 & 164. Limites Poloniæ, Lithuaniæ, Livoniæ, Curlandiæ, Pruſſiæ & Caſſubiæ tam ampli, tellusque ita comparata, ut multitudo avium quadrans vel quinquemeſtre anni tempus conſumere queat, perviando mutabiles & clementia aëris variantes regiones, variis animalibus & volatilibus pro ſubſiſtentia & victu adæquatas; vicinos habent Alpes carpaticos, Crimam & Ukraniam Podoliamque. Sic noſtris in regionibus, ſi volupe eſſet, majori fiducia obſervationes inſtituendæ, mari ſimul baltico nobis vicino, quam in uno vel altero diſtrictu Germaniæ. Immenſa fere nemora nobis contigua ſunt, ſtagnaque vaſtiſſima, ad quorum volumina omnes Germaniæ lacus junctim ſumti nunquam accederent, nec deſunt nobis flumina fluviique piſculenti, quibus Poloniarum regnum irroratur, eorumque haud pauci non congelaſcunt. Habet Polonia & Lithuania Onocrotalos, & præter ſupra dictas aves inter reliquas & *Ardeas albas*, *Ciconias*, & ſtupendam multitudinem avium ſylveſtrium m), *Aquilas* & *albos* multosque alios *Accipitres*, inprimis generoſum *Jaſtrzab* n) ut hoſpites aves, nos quotannis viſitantes vel ex *Lapponia* vel ex *Siberia*, aliasque ex *Norvagia* aquaticas taceamus.

i) Recte referunt nautae & peregrinatores, quod in utraque India revera e. gr. Palumbi torquati adſint; ſed noſtra culpa eſt, quando in diem & littoribus dicimus, ergo noſtros e. gr. Palumbos torquatos aves eſſe migratorias in utramque Indiam, conſequenter pruſſicos vel germanicos Palumbos aves eſſe reduces ex Indiis, prout nonnulli nobis perſuadere cupiunt, imo diem horamque indicare audent, quibus ex India juxta nos rurſus conſideant.

k) La beauté des couleurs, dont leur plumage eſt orné, & le rapport, qu'ils ont le plus ſouvent avec les plantes, dont ils ſe nourriſſent, ou qu'ils frequentent &c. *Catesby Pref.* p. IX. & *remarques ſur les Oiſeaux d'Amerique* p. XXXV. generalement parlant les oiſeaux d'Amerique ſurpaſſent ceux d'Europe pour la beauté de leurs plumes; mais ils leur ſont tres inferieurs pour la douceur du ramage. Auf Ceylon findet man Feder-Vieh in der Menge; als: Gänſe, wilde und zahme Endten, unterſchiedlicher Sorten, Hüner, Feld-Hüner, Welſche und Calekutiſche Hüner, Feld-Häher, Birckhüner, Pfauen, Tauben, worunter auch eine Sorte von groſſen und kleinen, wie ſie hier zu Lande gefunden werden, Schnepfen, allerhand Waſſer-Vögel, Stoß-Vögel, Eulen, Sperber, und mehr andere kleine Raub-Vögel, Nachtigallen, doch anders als unſere hier zu Lande, etliche Sorten Papageyen, und andere ſchöne gefärbte Vögel, Raben, Krähen, Schwalben, Sperlinge und dergleichen kleine Vögel in ziemlicher Anzahl, welche in Wäldern und Püſchen

ſchen allerhand Stimmen und Geſang von ſich hören laſſen = Joh. Wolfg. Heydt p. 189. conferantur Merulae Zeylanicae *Catal. av. Petropol.* p. 374.

l) Non verentur famem, cui migratoriae obnoxiae ſunt. Si terminum a quo in ſylva olivenſi ſuſcipiunt, ſylvasque per arva hinc inde concatenatas Cracoviam usque lento pede pererrant, ſatis ſibi habent glandibus, variisque arborum fructibus. Tempeſtatum patientiſſima eſt avis Columba fera; Eadem hyeme quae aeſtate habet diverſoria in arboribus cavis; quod autem Palumbi & glandibus caeterisque arborum ſeminibus, ſuae naturae congruis, veſcantur, id extra dubium eſt, teſtante etiam *Catesbejo.*

m) Ad montem Skrzeczno in terra Oſuicimenſi omnium generum convolant alites, *Dlug.* H. P. Lib. I. Perdices & Coturnices, Grues, Anſeres, leviſſimo pretio diſtrahuntur in Polonia; *Craſſinus,* Polon. L. I. In Curlandia myriades Gallinaginum, Perdicum, Attagenum, Urogallorum - ſunt viliſſimi pretii, ſic ut aſſeverare queam, eorum me nauſea, frequentiſſime captum fuiſſe, quod menſis quotidie inferrentur, *Lentilius* in Curland. memorab. Montanae & ſubmontanae regiones Poloniae & Lithuaniae habent alites non viſas in provinciis aliis regni noſtri, *Rzazczynski.*

n) Ut itaque Poloni opus non habeant Accipitres islandicos appetere, cum praeterea Falcones poloni nobiliores & magis generoſi ad venationem habeantur. *Geſn.* & *Aldrov.*

§. VI.

Antequam autem graſſationes & migrationes avium indigenarum propius obſervaremus, ipſimet prius excurſionem faciamus in Americam ſeptentrionalem ad usque provinciam Carolinam; per Virginiam revertentes ſuperabimus fretum Davidis, navem appellentes ad Grœnlandiam, exinde ad Islandiam & montes acutos; quodque nullibi diu morari licet, breviſſima via per Lapponiam ſinumque Bothnicum utemur, ut ſtato tempore cis maris baltici littora in Pruſſiam noſtram revertamus. In itinere varia nobis promittimus experiunda, quæ facem hiſtoriæ avium præferrent, & a multis ambagibus, quas ſollicitius evitare ſtudemus, nos liberarent.

§. VII.

Quapropter in anteceſſum congregabimus omnes aves Carolinienſes, quas cognitas habemus, ſive ſint indigenæ & omnibus horis præſentes, ſive erraticæ aut migratoriæ: Non levia commoda comparabimus tali dijudicatione, ut de noſtratibus forte rectius judicium ferre integrum nobis fuerit. Sic experti ſumus

I. Quod omnes Accipitres (*ordo* §. 19) ſint nationales, non exteri, & in locis natalibus per integrum annum permaneant.

II. Caprimvlgvs (*ordo* §. 37) in Carolinia & Virginia hyeme non verſatur, quod Scarabæi, Grylli aliaque inſecta, quibus veſcitur, ſeſe occultarunt, & quieſcunt; quapropter, niſi avem in arbore ſepelire velis, ſucceſſive loca mutaſſe videbitur, ut vitam eſca, ex America meridionali capienda conſervaret, ſeque in itinere vel Formicis vel Muſcis, ubi Scarabæi deficiunt, ſuſtentaret, & per circulum rurſus in Caroliniam juſto tempore accederet.

III. Cvcvli (*ordo* §. 17) pedes habent tetradactylos digitis ita poſitis, prout noſtrates: vel, quod Cuculus mirifice pingueſcit, hyeme in latebris lethargiam morti proximam contrahit, vel caprimulgum in itinere aut antecedit aut ſubſequitur, cum non niſi Erucis glabris Araneisque veſcitur, etſi Rever. *Zornius* de tali victu dubitet; interim, quæ vulgo circumfertur hiſtoria, mutari Cuculum autumni tempore in Falconem aviculas accipientem, inſignem fabulam ſapit. Forte, ut Melis, in deſertis alicubi moratur, contracta inactione, & pinguedo lentiſſime abit in nutrimentum ſui, ut vitam ad usque ver conſervet; fameque tandem preſſus reſurgat. *Cyprianus* ad *Franzium* p. 1304 ſcribit: latere Cuculum per autumnum & hyemem, teſtes aſſeverant oculati; vid. pluribus *autorem.*

IV. Psittacvs (*ordo* §. 15) unicus eſt in Carolina; avis occupatiſſima, pullosque ibidem faciens; maxima pars familiæ ſuæ, victu deficiente, ſecedit ad plagam meridionalem. *Catesby:* Ils ſe nourriſſent de graines des cypres (Cupreſſen) & des pepins des pommes; il vient en automne des volées innombrables de ces oyſeaux dans les vergers, où ils font un grand degat, car ils ne mangent, que les pepins; ce ſont auſſi les pepins, qui les attirent dans la Virginie, qui eſt l'endroit du Nord le plus eloigné - . Ergo Pſittacus non eſt avis migratoria ſed commeatrix loco in alium, ad incitas redacta deficiente victu, pabula indigenis avibus præripiens; conſumpta meſſe redit ad meridiem, ubi circumforaneus commeator recentes epulas offendit, ex America non exiens; unde quoque eſt, quod vel in Carolina, vel in locis meridionalibus genus ſuum nidulando multiplicet. Conf. *Hieron. Benzon. nova novi orbis hiſt.* lib. II, c. 16. Man findet allda (in provincia auſtrali Nicaragua) eine unſegliche und unglaubliche Menge Papageyen; thun dem Saamen großen Schaden, und wenn die Indianer vom Rohr nicht Schein-oder Blogſals drein ſtelleten, und mit Schleudern, Steine ſtets unter ſie würffen, und alſo hinweg gewehnten, könnte niemand etwas für denen Vögeln behalten.

V.

V. Hortvlanvs (*ordo* §. 42) ſive Emberyza caroliníenſis, Reis-Vögel, menſe Septembri oryza in Cuba & adjacentibus inſulis conſumpta Carolinam petit, immania incolis damna ubique locorum per circulum faciens. Notandum, quod ex Cuba diſcedentes mares a fœminis ſeſe ſeparent, fœminis ſaltim in Carolina advenis; ſed conjunguntur, more Zingarorum, rurſus alibi, quod omnes verſus ver per Carolinam regreſſum habent; non tamen excedunt limites Americæ, non enim quærunt nec guſtare volunt alium cibum præter grana oryzæ.

VI. Palvmbvs (*ordo* §. 58) avis migratoria eſt, ſed non niſi intra fines Americæ. Magna copia ex America boreali in Virginiam & Carolinam advenæ, ut ramos arborum, quibus turmatim inſident, frangant, meridiem petunt; „où ils (ut verba *Catesbeji* retineamus) trouvent une plus „grande abondance & plus de ſorte de grandée de Bayes, dont ils ſont „abſolument privés dans le Nord, à cauſe des gelées & de neiges - A „Nieuport & à Philadelphia, tandis qu' ils paſſent, on les tire de deſſus „les balcons, & des toigts des maiſons, & à la nouvelle Angleterre on „les fait tomber avec des longues perches dans les endroits, où ils ſe „couchent pendant la nuit. Je n'ai rien pû ſavoir des lieux, d'ou ils „viennent, & où ils font leurs petits, que par un *Indien de Canada* qui „me dit, qu'il les avoit vû faire leurs nids ſur le bord de riviere de *St.* „*Laurent*, là où il en avoit tué à coup de fuſil. Il eſt ſurprenant, *qu'on* „*n'en voit jamais revenir, aucune*, du moins de ce côté là. On ignore „abſolument, quel chemin ils prennent„ - Sic nobis in ſuſpicionem venit, quod alia via redeant ad St. *Laurentii* inſulam, unde venerunt, indeque quotannis iter reaſſumant per Virginiam & Carolinam; E contra

VII. Tvrtvr Caroliniensis (*ordo* §. 58) in Virginia & Carolina hybernat, nunquam diſcedens; prout nec

VIII. Palvmbvs Capite Albo, qui in vicinia Bahamæ per integrum annum commoratur.

IX. Tvrdi, cinereo - albus & rufus (*ordo* §. 30) nunquam diſparent; aſt

X. Tvrdvs Pilaris, ſive Grive brune (alius plane Turdus muſicus quam noſtras) hyeme turmatim advolat; *Marylandiæ* vero permanent omnibus anni temporibus.

XI. Tvrdvs Viscivorvs Plvmbevs in inſulis Andros & Ilathera domicilium habet; diverſa avis ab europæa.

XII. Tvrdvs Minimvs Caroliniensis perdurat.

XIII. Alavda (*ordo* §. *31*) Gvttvre Flavo; de qua ſupra §. II., avis hyemalis in Carolina ex Septentrione advena, & primo vere retrograda; vide infra, ubi de Alaudis pruſſicis.

XIV. Alavda Magna, ſ. duplex, Dubbel-Lerche, permanet, non transvolans limites Americæ ſeptentrionalis.

XV. Passeres Vvlgares (*ordo* §. *41*) manent in loco natali glebæ adſcripti.

XVI. Passer Nivalis Niger hyeme quidem in Carolina conſpicitur, ſed dicitur ineunte æſtate abire; manent autem Paſſerculi arborei.

XVII. Coccothravstes *ruber* (*ordo* §. *44*) indigena eſt novæ Angliæ ad usque confinia Floridæ. *Cæruleum* Catesbejus non niſi in Carolina & quidem æſtivo tempore obſervavit.

XVIII. Fringilla (*ordo* §. *45*) Bahamensis, & Linaria Virginiana & novæ Yorkæ non mutant ſedes.

XIX. Fringilla Tricolor, Nostratis Aemvla, in arboribus aurantiarum in Carolina nidulatur; & avis erratica eſt. „Ils ne demeurent pas dans ce païs pendant l'hyver, & *n'entrent pas fort avant dans les terres;* je n'en ai jamais vû à 50 milles, angloiſes, de la mer, *Catesby.*„

XX. Linaria (*ordo* §. *43*) Caervlea, avis montana, permanet, 150 mill. a mari.

XXI. Garrvlvs, qui apud nos Bohemicvs dicitur, (*ordo* §. *30*) avis indigena eſt; noſtras elegantioribus utitur coloribus præ illa; ſunt ergo aves diverſæ inter ſe.

XXII. Rvbecvla ſ. Sylvia cærulea (*ordo* §. *35*) valde humana & manſueſcens nunquam abit.

XXIII. Ictervs, qui Baltimore (*ordo* §. *30*) nidum ſuum ſuſpendit in Virginia & Marilandiæ.

XXIV. Hirvndo, quæ vocatur, Pvrpvrea, appropinquante hyeme diſparet; Hirundo non eſt, etſi cauda ſit diviſa; nec nidulatur uti Hirundines, ſed prout Ruticillæ ſive Sylviæ in foraminibus ædium; plura §. *ſeq.* de Hirundine cauda aculeata americana, & infra §. XL.

XXV. Mvscicapae, Fliegenſtecher, ſive Ficedulæ (*ordo* §. *32*) ſex ſpecies, hyeme non conſpiciuntur; quod ad meridiem abeunt, revertentes menſe Aprili.

XXVI. Pari (*ordo* §. *39*) omnes in Carolina hybernant, prout noſtrates apud nos.

XXVII.

XXVII. Mellivora, Melliſvga (*ordo* §. *49*) ingruente hyeme cum pullis ſecedit ex Carolina; quas *Catesbejus* alibi (St. Dominici) & hyeme obſervavit. J'ai vû ces oiſeaux pendant toute l'année, parce qu'ils y trouvent une *ſucceſſion* continuelle *de fleurs*, desquelles ils ſe nourriſſent; eo ipſo *Hernandezium* refutans. vid. *Phil. Tranſ.* No. 74. No. 200. No. 202, de his aviculis.

XXVIII. Rvticilla, ſ. Sylvia (*ordo* §. *35*) tempore æſtivo conſpicitur.

XXIX. Glareola (*ordo* §. *47*) forte per integrum annum in Carolina; quod *Catesb.* ſcribit; „c'eſt le ſeul endroit, où j'en ai vû;„ quod etiam

XXX. Plvvialis Vociferus, ſive Gavia (*ordo* §. *14*) perdurat; „Ils demeurent toute l'année à la Caroline & à la Virginie„ *Catesby.*

XXXI. Phoenicopterus (*ordo* §. *64*) manet in Cuba & Bahamenſibus inſulis.

XXXII. Ardea Caervlea (*ordo* §. *62*) vere tantum conſpicitur.

XXXIII. - Alba Minor nidificat in Carolina; diſcedens in autumno.

XXXIV. - Stellaris omni tempore inſulas bahamenſes frequentat.

XXXV. - Minima Stellaris meridiem petit.

XXXVI. Platea (*ordo* §. *64*) exeunte æſtate tempore pluvioſo advena, rurſus abiens ultimo Octobris.

XXXVII. Nvmenivs, Falcator, Albvs Et Fvscvs (*ordo* §. *52*) Plateæ mores ſequuntur.

XXXVIII. - Rvber; „ces Oiſeaux frequentent les côtes des Isles de Bahama, & d'autres endroits - on les voit rarement au Nord & au Sud de Tropiques.„

XXXIX. Haematopvs (*ordo* §. *14*) continuo victum ad littora Carolinæ & in inſulis bahamenſibus quærit.

XL. Anseri Bassano Congeneres, in magna copia ambobus in locis.

XLI. Lari (*ordo* §. *70*) permanent.

XLII. Podicipes Minor in aquis dulcibus perdurat.

XLIII. Anser Canadensis ex America ſeptentrionali ad Carolinam accedit, & ultra proficiſcitur.

XLIV. Anates littora, aquas dulces, & convalles ſalutant & in iis habitant.

XLV. Cygnos *de Laet* p. 83 hyeme in Virginia magna in copia obſervavit, nec non Grues cinereos & albos alis nigris, pluresque alias aves, ſed addit: quorum *nomina* & *forma Europæis ignota;* & porro pauciſſimæ harum æſtate conſpiciuntur. (*)

(*) In Provincia Suerenſium, *Hieronim. Benzon* Nova novi orbis hiſt. Lib. II. capite XIV. Man ſiehet auch allda, Pfauen, Phaſanen, Rephüner und andere dergleichen Vögel mehr, von den unſrigen aber weit unterſchieden.

§. VIII.

Ad præmiſſum Catalogum avium americanarum earumque mores attentus ſine difficultate animadvertet, quænam aves erraticæ ſint, quæ migratoriæ. Omnes potius *erraticas* quam *migratorias* dixerim; Migrare enim & ab antiquis & a recentioribus dicuntur aves, quæ appropinquante hyeme ex natali ſolo in altum ſe tollunt & in regionem prorſus aliam orbis quadripartiti proficiſcuntur, verno tempore ad loca quæ autumnali dereliquerunt redeuntes; Hinc eſt, quod fere omnes aves ſeptentrionales, imo & Coturnices noſtræ, in Africam pervolare jubeantur; cum tamen hactenus nullam offenderim avem terreſtrem, quæ limites Europæ tranſilierit. Imo *Catesbejus* nec Hirundinem cauda aculeata Spazzo camino americanam ex Carolina & Virginia oceanum transvolare vult, *append. p. 8*, ibi: „Je croi, que l'endroit, où elles ſe retirent de „Caroline eſt probablement le Breſil, dont une partie eſt dans la même „latitude meridionale, que la Caroline l'eſt dans la ſeptentrionale.„ Omnes quæ peregrinantur loco in alium, non frigora fugiunt nec ſolis intemperiem verentur, ſed victum ubique locorum quærentes commeatum omnibus in terris offendunt; omnes circulos ſuos ſcite abſolvunt, ut juſto tempore natale ſolum repetant, in quo de eſca noviter ipſis proſpectum eſt. Reliquæ ſaginam præ ſe habentes, vel non adeo guloſæ, parſimoniæ in patria ſtudent, pauco penu contentæ. Ubi in Carolina varii generis inſecta ſe condunt, abeunt inſectivoræ, quærentes in vicinia vermes nondum ſepultos, ulterius adhuc occupatos, & porro vivaciſſimos. Hortulani carolinienſes & Palumbi rebus in una regione confectis in aliam ſe convertunt, ſive dextrorſum ſive ſiniſtrorſum irrumpentes, quaſi fruges conſumere nati, libellarum more; aliquando, quod non habent ſalvum conductum exhibendum, ſevere caſtigantur, imo morte tanquam ſicarii puniuntur. Et quod magis eſt, in America ſeptentrionali nullæ nobis aves europeæ, præter *Cygnos* inter ipſos indigenas extraneos, ullibi obviam venerunt; cum tamen novus mundus a noſtro, qui tertius, adeo

adeo longe diſſitus non eſt, ne vel ex Scotia aut Norvagia transvolare poſſent; multo minus noſtrates in Indias orientales deportare juſtum; verendum enim, ne ardenti ante corriperentur febre, quam fines tranſilierint. Sic terreſtres americanæ, ſive ſint erraticæ ſive migratoriæ ejusdemque generis, partim per integrum annum in Carolina permanent, partim peregrinantur, ſine dubio, quod omnes ſibi de victu proſpicere nequeunt. Ejusmodi caſus & noſtrates experiuntur, minimum nobis experiri liceret, ſi omnes caſus obſervare allaboraremus omnibus præjudiciis & præcipitantia vacui. Sed comperendinemus hanc cauſam paulisper, quod pedes ſunt ultra movendi, & quidem per Islandiam montesque acutos in Lapponiam, ut juſto tempore circulum abſolvamus, Pruſſiamque noſtram recuperemus.

§. IX.

Secundum relationes, quas Præconſul Hamburgenſis Dn. *Anderſonius*, immortalis memoriæ, collegit, in Islandia inſula magna copia eſt *Corvorum* aterrimorum, valde fatalium Agnellis, quorum pelliculas (Schmaascken) magnifacimus o). Porro *Lagopi* (Ryppen, Snœripers) ſ. Attagenes nivales albi; de quibus pluribus infra; *Aquilæ* varii generis; *Vultures*, ex quibus ſpecie minorem Dn. *autor* in effigie communicavit p); *Falcones* illi famati, quorum certus numerus quotannis in Daniam comportatur q); *Ululæ* majores & minores; multitudines *littoralium & pelagiarum* avium r); inter *Anſeres* Margees, Helſinger & *Anſer plumis molliſſimis (ordo §. 68)*; inter Mergos, Lumme *Worm. (ordo §. 72)* Merganſer *Aldrov.* & plures, quarum multitudines etiam Grœnlandia & in freto Davidis aluntur; v. Dn. *Anderſ.* p. 113 ſqq.

o) Nachrichten von Island, Grönland und der Straſſe Davis, p. 36. In inſulis adjacentibus ſingulis minoribus unicum par Corvorum imperium habere perhibetur, qui pullos ſuos majorennes imperii participes habere nolunt, ſed eos abigunt, ſoli clavum tenentes.

p) nter Falcones numerandus, ſi effigies eſt omnibus numeris abſoluta, magnitudine Columbam non ſuperans; notatu dignum, quod Dn. *autor* hunc Accipitrem Columbis domeſticis ſocium in columbario aluerit.

q) Qua ratione capiantur & transvehantur *p. 42.* Seren. Rex Daniae & Norvagiae pro Falcone griſeo pendit 15 Imperiales, pro albo ex cinereo vario 10 Imper. & pro niveo 15 Imper. Conf. *Ol. M.* Lib. 19. c. 23.

r) *Ibid.* p. 44 quales etiam ad montes acutos, p. 174. Ejusmodi aves aquaticas hyeme in Americam ſeptentrionalem petere rectiſſime judicat Dn. *autor*. Caeterum & Ululae niveae

niveae mentionem facit, quae juxta *Islandiam* in navi conſedit, & viva Hamburgum deportata apudque *autorem* nutrita.

§. X.

Ad montes acutos (Spitzbergen) cum *Fr. Martenſio* pauciſſimas aves offendimus digitis ſimplicibus vel diviſis, plures autem palmipedes; illarum non niſi tres: *Glareolam* magnitudine Alaudæ, forte *Charadræ* ſpeciem. *Avem nivalem*, quæ Emberiza varia, Paſſer hybernus (*ordo* §. *42*) magnitudine Muris domeſtici; roſtro brevi, acuto; pedibus brevibus nigricantibus; infero corpore niveo; dorſo & alis griſeis; multæ conſederunt in nave macilentæ, aliquandiu pulmento nutritæ. *Martenſius* opinatur, quod per tempeſtatem ex Islandia (forte ex Grœnlandia) eo delatæ fuerint. *De Vries* notam addidit de Paſſeribus nivalibus, quos in Polonia *Lowicæ* (Lowicz) obſervavit; migratorias eſſe aves, quæ nos quotannis ſalutant trans mare balticum advenæ, & in Poloniam abeuntes; delicatulæ, more Hortulanorum pinguedinem contrahunt; Paſſeres nivales laponicæ, vid. *Acta lit. Upſal* 1736. p. II. n. 16, Aloipg, *Lapp* Alauda remigibus albis, *Linn.* Fauna Sv. porro Alcyonem, quæ vocatur, colore aureo, Turture major.

§. XI.

Nomina avium *palmipedum* ad inſulam *Spitzbergen* a Batavis ipſis impoſita retineamus:

I. Consvl; tridactylus, nullo poſtico (*ordo* §. *75*) minor Præconſule; Raeds-Heer; roſtro nigro, gracili, tenui, acuto; integro corpore niveo; oculis pedibusque nigris; piſcibus veſcitur; ſed ægre in mare deſcendit, ſtercori tamen Balænarum inſidens, ipſique piſci vivo.

II. Colvmbvs Groenlandicvs, the Cock Greenland Dove (*Albin* II. 80) Duyf, Taube, Anatis magnitudine; roſtro oblongo, acuto, inferne rubro, ſuperiori mandibula nonnihil arcuata; pedes breviusculi rubent, tridactyli. Quædam totæ nigræ, nonnullæ in medio alarum albæ interſperſo nigro; rurſus aliæ albæ; pipant prout Pipiones, merguntque, unde Duyf-Duyckers Duck-Tauben vocantur.

III. Lomben, roſtro præcedenti ſimili; fortiori tamen, longiori & magis incurvato; pedibus nigris, tridactylis; corpus ſuperne nigrum, inferne album, ad Anatem mediæ magnitudinis accedit; voce cornicans; non eſt Lumme, Lomme *Worm.* ab his avibus portus juxta novam Zemblam nomen obtinuit Lomt-Bay.

IV.

IV. Kavtke - Gef; Larus *Kautke-gef*, pronuncians (*ordo* §. 70) inferiori mandibula more plurimorum Larorum inæquali; oculis nigris in circulo rubro; pedibus nigris, tridactylis; cauda ventilabriformi; dorſo & alis cinereis, ad latera nigris; capiuntur hamis; *Martenſius* ejusmodi aves & in mari hiſpanico obſervavit, ſed addit: Evenwel is onderſchyd tuſſchen d'een en d'ander, gelyck ook tuſſchen de Menſchen en beeſten in dit en dat Land.

V. Bvrgermeester; Præconſul; maxima ejus loci avis; roſtro Lari, longo; tridactylis altisque pedibus. Alis plumbeis, apicibus, prout integro corpore albis; in aëre, ut Ciconia, hæret, caudam exponens; cornicans clara voce. Addit autor: 'k heb hem oock by de Walruſſen geſien, welcker Dreck hy at, onaengeſien ſynen Burgermeeſter - Stand. Nobis ſubolet, maximum eſſe Larum, quem noſtrates *maris Anſerem* vocant.

VI. Rotge of Rottetetjen; incurvum roſtrum pedesque tridactyli nigri cum corpore, præter ventrem album; Quædam ad alas variegatæ; plumæ crines imitantur; Sturni eſt magnitudine, facie Hirundinis; mergendo victum quærit; rottettet tet, tet, tet pronuncians continuo; cantantibus ſimul reliquarum avium multitudinibus, nemo hominum alterum verbis audire & intelligere valet.

VIII. Strontjager, Schyt-Valck. Roſtro craſſo, obtuſo, incurvo, nigro; pedibus tridactylis, cruribus brevibus; cauda lata, ex qua unica penna prodit, reliquas antecedens; maculam nigram in vertice habet; torquem ſubflavum; dorſo & alis fuſcis; cætera alba; paulo major IV, quæ *Kautkegef;* hanc tamdiu in aëre perſequitur, usque dum excrementa ſua ediderit, quæ illa devorat. Parce inibi apparent hæ aves. Exclamant I Ja. *Mart.* eandem, tanquam ſtercorarium venatorem, juxta Scotiam obſervaſſe dicit.

VIII. Papegey Dvycker; Anas arctica; the Puffin or Culterneb (*Albin* II. 78. 79.) Inter omnes palmipedes tridactylos ſingulare habet roſtrum, nonnihil Pſittaci roſtri æmulum; verticaliter compreſſum, tenue, ſtriatum, e rubro & albo varium, in ſuperiore mandibula ubi latiſſima, nigrum, uncatum; inferiore breviori; longitudo roſtri circiter 3 unciarum; altitudo pariter; pedibus rubris; oculi in circulo rubro; ſuperne corniculo breui erecto; capite nigro; genis albis; torque nigro; dorſum & alæ nigricant; venter albet.

IX. Berg-Ente; non Edder Fowls, Eider-Endten, quarum in Grœnlandia incredibilis multitudo, *Egede nat.* hiſt. of Grœnl. p. 93. *Tetrada-*

tradactyla avis, digito poſtico; magnitudine mediocrem Anſerem æquat; roſtro potius anſerino, quam Anatis; plumæ albæ maculatæ; ſe ſubmergens, ut Anas; Mas ex albo & nigro varius; femina ad inſtar Perdicis picta; digitus poſticus latiusculus, ungue brevi; cauda brevi; gregatim volitant; Nidos quidem e pennis, non tamen e plumis molliſſimis conſtruunt, muſco mixto; ita etiam ſentit *Martenſ.* doch dit ſyn niet de vederen, welke men Edder-Dun nœmd. Ova ponunt in humilibus collibus aqua circumdatis, ut a Vulpibus liberæ incubare poſſint. Præbent ſatis ſapidum obſonium.

X. Kirr-Mevw; tenue habet roſtrum, acutum & ſanguineum; magnitudo eſt Lari vulgaris; deplumatus vix major Paſſere. Alæ caudaque longæ; hæc furcata; pedes rubri, unguibus nigris; genæ albæ; corpore ex cinereo argenteo; extremæ partes remigum nigreſcunt; prodit ova ſua, prout Gavia, vociferando; *Martenſ.* juxta Hamburgum ejusmodi aves vidiſſe teſtatur, ſed rurſus addit: magnam diverſitatem inter utrasque eſſe.

XI. Malle-Mvcke; roſtro ſupra & infra anguloſo; in exitu incurvato & acuto; pedibus cinereis; tetradactyla avis, poſtico digito parvo; quædam totæ cinereæ, aliæ ſolummodo in dorſo; illæ ætatis provectioris eſſe creduntur. In *Hitlandia* etiam vel *Zetlandia* Anglorum viſuntur. In Balænis necatis confident ſtupidiſſimæ aves, mortis ſibi inferendæ patientiſſimæ, unde Malle Muggen, quod adeo male ſibi proſpiciunt; primæ ſunt aves, quæ navigantibus in Grœnlandiam in conſpectum veniunt. Vivam habuit Dn. *Anderſon*, quam ſecundum omnes corporis partes ſollicite deſcripſit, *p. 177 ſeqq.*

XII. Rottgans. Bernicla eſt inſularum Scotiæ.

XIII. Jan Van Gent; magnitudinem Ciconiæ habere dicitur; ſed conjunctos digitos; hanc avem cum certitudine nominare non audeo.

§. XII.

Hactenus memoratæ aves omnes in Grœnlandia, Islandia & in montibus acutis nidulantur s); omnes non mutant ſtationes ſuas, quamdiu ab inclementi tempeſtate non propelluntur; nec Spitzbergis abeunt, ſole ſibi propitio, qui in freto anglico longum diem facit, 24 horarum multiplicat. per 127, ſive 12 Septiman. cum die una. Appropinquante longa nocte omnes ſecedunt, congregatis per genera ſua ſpeciebus, præeunte ſingulis Duce. Harum nullæ nec in Virginia neque in Carolina apparent,

rent, & veriſimiliter plurimæ ſeſe in novam Grœnlandiam, vel ſupra circulum arcticum in confinia novæ Angliæ & in regiones freti David diſtribuunt; aliæ inſulas arcadicas cæterasque Scotiæ petunt, vel etiam lapponica aut norvagica littora occupant; quamvis, quod ad Lapponiam attinet, *S. Rheen* & *Scheſſerus* in genere ſcribant, aves advenas a meridie in Lapponiam advolare, ibidemque genera ſua multiplicare. Modo perquiramus, quænam aves in plaga ſeptentrionali Lapponum fuerint obſervatæ?

s) Sic nimis fidenter *Bellon* (ſupra lit. h.) de avibus aquaticis narrat, quod ex ſeptentrione Nilum petant, ut ibidem nidulentur, ovaque ſua excludant: & *pag. 226.* Le Côte inondé eſt rendu fertile, où les Oiſeaux de riviere ſe retirent l'hyver, desquels on en voit les Champs & prairies blanchir, & principalement de *Cicognes*, que les Egyptiens à bon droit aiment; Licet *Mailetus* vel *Maſerier* nullarum avium europaearum mentionem fecerit, cum multas indigenas nominavit, nihilominus tamen Bellonio afferta ſua de copia avium ad Nilum nidulantium in tantum ſalva volumus, quod quas pro europaeis habuit, aves vel aſiaticae vel africanae fuerint; Nilus enim tantum diſtat ab Aſia quantum ab Africa; & quod *Ibices* pro Ciconiis ſeptentrionalibus habuerit, quas Ægyptii multis honoribus in hunc usque diem proſequuntur. Idem dicendum de avibus terreſtribus vel potius ſylvaticis, quas in altera regione Nili montana & arenoſa obſervaſſe dicit: „De l'autre côté ſabloneux elevé, on y voit les Vautours, Sacres *Ægyptiens*, Milans, & autres ſortes d'oiſeaux de charogne. Nec mirationem nobis injiciunt aves aquaticae ex mari rubro vel reliquae ex Aſia & Africa juxta Nilum ſtatis temporibus convolantes, quod inibi aquaticae piſcibus & inſectis, aquatilibus praeſertim, inhiant; e locis vero montanis Sarcophagae aquaticas obſervant, cum quibus bella & duella gerant. Inſuper cauſa manet indubitata, quod tempore diſceſſus aquaticarum avium ex inſula Islandia & ab montibus acutis, Nilus in fluvium ſatis anguſtum ſit reductus, ut infra patebit, quod potius & pro victu & pro obtinendo clementiori ſolo, in Americam, in Germaniam & Poloniam, loca valde proximiora aliquando abirent, Nilo ſuis avibus relicto; ne dicam, quod non opus habeant, pariendi gratia Ægyptum petere.

§. XIII.

Lappones ſecundum O. P. *Niurenium* nullas colunt aves domeſticas. Sic *Sam. Rheen*, miniſter verbi divini in Pitha-Lapponia, aves dividit in aquaticas & terreſtres, quem communem ordinem *Scheſſerus* ſecutus eſt. Aves aquaticas adventantes ſolum ſole privare autor eſt *Niurenius*, & ubi pabulantur vel ipſis pernoctandum eſt, ultra dimidium milliaris audiri t).

t) Plagam non accurate indigitans, ex qua exercitus irrumpunt; interim veriſimile videtur, ubi in finibus Lapponiae pedem fixerint, tanta agmina avium ſe in regiones diverſas diſtribuentia, interdiu ſaltim itinera ſua proſequi. In ſpecie *Scheſſerus* avem raro extra Lapponiam conſpicuam deſcribit, quam tamen multoties in manibus meis habui, ſcilicet:

I. Knyper; Serratorem (*ordo* §. 71); Secundum autorem non inter advenas numeranda avis; quam aliquando ex Gothlandia cum aliis aquaticis earumque ovis nactus ſum.

II. Looms; ad quas referenda *Wormii* Lumme (*ordo* §. 72); ſub quo nomine *Scheff.* non ſolum Mergos, quos **Halb-Endten** nominavimus, ſed & reliquos podicipedes comprehendere videtur: „es wäre derſelben eine ſolche Anzahl und unterſchiedliche Arten, daß man ſie mit „wenigen Worten nicht wohl fürſtellen möge, welcher Füſſe alſo bewand, „daß ſie zwar fliegen und gutt ſchwimmen, aber auf dem Lande nicht ſtehen noch fortlauffen können„ u), quod toties quoties jam monuimus.

u) Dominus Paſtor *Zorn* Petinotheol. I. p. 147. nos certiores reddere cupit, ejusmodi aves, quod pro ſtructura & qualitate alarum ſuarum aequilibrium ſervare nequeunt, *perpendiculariter*, & quidem *noctu*, quaſi gradientes in aëre, volare. Luminoſam noctem fuiſſe judicamus, qua ejusmodi aves in tali ſitu corporis obſervatae fuerint. Autor ſum, falſam ad rever. *Dn. autorem* hiſtoriam relatam eſſe. Aliquando juxta lacum ampliſſimum, ſinum ſylvae ſatis vaſtum formantem circa veſperam *Lutræ* adventum obſervare attentus, *Mergulus niger major*, Dach-Kefer-Endlein, ultro ex arundineto in aërem ſe extollens, alas ita celeriter movebat, ut vix ac ne vix quidem diſtinxerim a corpore; volabat autem, prout oculatus bene vidi, ventre horizontaliter, non trunco perpendiculariter, ut omnes aves ſolent, ita tamen, acſi traheretur per aërem, machina mediante ut mihi videbatur, verſus ſtationem, ubi latitabam; rurſus ſe aquae committens & denuo tollens, me cominus appropinquabat, ut inſidias contra Lutram deſeruerim (die Lauer unterbrach) aviculamque volantem necaverim, quam per canem aquaticum illico nactus cognoſcebam eſſe Mergulum, aliunde mihi ſatis notum, mecumque ſumpſi domum; ingluviem tunc bene farctam obſervans, integram avem aquae commiſi, cujus corporis pars anterior ſeſe quadantenus immergebat aquae, ut poſterior ſatis notabilem angulum extra aquam deſcriberet; ratiocinatus ea propter, quod forte ejusmodi aves, habito reſpectu ad curtas quidem ſed volubiliſſimas alas, ante in aërem non adſcendant pro volatu, quam ingluvie piſciculis bene ſaginata, ne hypomochlio careant velociſſime volantes. Quicquid autem ſit, majores & minores podicipedes perplures & in aquis & in aëre ſclopo interemi, nec quemquam alium volatum habuiſſe vidi, niſi quo aves omnes utuntur. Sane, etſi meticuloſus non ſim, tamen mirabundus ſtupefactus fuiſſem, ſicubi, praeſente crepuſculo, nigricans corpuſculum *in aëre ambulare, non vero volare* vidiſſem.

III. Cygnorvm *S. Rheen* in ſpecie mentionem facit, per multitudines ex mari germanico in Lapponiam advolantium. Divinamus itaque Cygnos in Carolinæ aquis obſervatos non fuiſſe aves europæas, minimum non cygnos germanicos, neque polonicos, pruſſicosve.

IV. Anservm Anatvmqve non minor copia in Lapponia; quos tamen *Scheff.* ſpecifice non nominat; notandum vero quod addit: „Ex „omnibus avibus lapponicis nonnullas & *alibi* communes eſſe, quasdam „vero nullibi, niſi in illa plaga ſeptentrionali reperiri.„ Optandum, quod obſer-

obſervationes ſuas perfectas nosque certiores reddidiſſet, quænam aves nominetenus a natura glebæ & terræ Lapponum ſint adſcriptæ. Interim extra dubium poſitum eſt, varias jam recitatas terreſtres vel ſylvaticas aves nec non ſubſequentes Lapponiæ non ſolum, ſed & Sueciæ, Finlandiæ, Scaniæ, Ingermanniæ, Livoniæ, Lithuaniæ, Curlandiæ, Poloniæ & Pruſſiæ indigenatu donatas eſſe.

V. Vrogallvs Major (*ordo* §. *47*) quem *Gesnerus* in mare & fœmina non recte deſcripſit.

VI. Vrogallvs Minor; Phaſianus ſylveſtris *Ol. M.* cui loco ſemicirculi cutanei rubri ſupra oculos criſtam rubram capitis largitur. Minores in Lapponia tam frequentes non ſunt, quam Urogalli majores; apud nos frequentiores majoribus; Wo es viel Wald hat, findet man allerhand Wild-Geflügel, als Auer-Hahnen (*Kiædros*) aber wenig Birckhüner; w) (men ganska favorrar) *S. Rheen;* addit *Schefferus:* daß aber auch von der erſten Art nicht jederzeit gleiche Menge; & O. P. *Niurenius:* Wunderlich iſt es, daß ſie bisweilen etliche Jahre nach einander ausbleiben x); wenn ſie aber wieder kommen, geſchiehet es in ſolcher Anzahl, daß die Lappen mehr fangen als verzehren können.

w) In Curlandia etiam albi Tetraones minores;

x) Ergo ex Suecia, ubi, ut & in Scania, magna eorum copia, migratoriae in Lapponiam aves ſunt, ſed non niſi deficiente victu in nemoribus Sueciae, aut nimium multiplicato genere.

VII. Attagen, Jarpe, Lapponibus primaria epularum avis eſt & incredibilis multitudinis.

VIII. Lagopvs, Fiæl ripor, Snieripor; Tetraorectricibus albis, intermediis nigris, apice albis, *Linn.* F. Suec.; Schneehun, Haſelhun mit Haſen-Füſſen; paulo majores ſunt Attagenibus noſtris, plantis pedum quoque villoſis, prout pedes leporum. Ejusmodi & in Curlandia, nec non in Pruſſia haud procul a civitate *Tilſit*, imo in Alpibus helveticis aliisque. Nonnullas 20 Jan. 1747 ex Pruſſia acceptas habui, quarum alteram totam albam, præter roſtrum, inferam caudam & ſex ſcaphos remigum, delineari curabam; ungues habent latos, concavos. Im Winter ſind ſie gantz weis, wie der Schnee, haben auch keine ſchwartze Feder an ſich, ausgenommen die Weiblein, denen eine eintzige ſchwartze Feder an den Flügeln ſitzet; ſo bald aber der Frühling herannahet, werden ſie grau, wie die Birckhennen, welche Farbe ſie bis an den Winter behalten, da ſie wieder weis werden; *& porro:* die Auer-Birck-und Haſel-Hüner finden

ſich an waldigten Oertern, an den Flüſſen und Seen, weil aber auf den Gebürgen nach Norden keine Wälder, ſondern nur kleine Seen, können daſelbſt auch keine Vögel hecken, ausgenommen die **Schneehüner**, die man bisweilen in großer Menge allenthalben antrifft; *S. Rheen;* utrum in Pruſſia verno & autumali temporibus ſimiliter colores mutent *Lagopi* proprie dicti, pro certo affirmare non auſim.

§. XIV.

Perdicum in Lapponia nulla mentio facta, quod ibidem nullæ ſunt. Delectatur agricultura hæc avis, cujus Lappones ignari plane. Illarum vices ſubeunt Lagopi nivales. Retulit quidem *Munckius* ex portu nominis ſui, in quo hyberna ſua poſuerat, inter alias aves, quas quidem non nominat, *Perdices* multas necaſſe, viele Rephüner getödtet zu haben (**Bericht von Grönl.** p. 65. (& p. 66. *ibid.* Umb den May ſahen ſie wilde **Gänſe, Schwanen, Endten,** und unzehlig viel Gevögel mit Tupffen oder Hauben, **Schwalben** y) Rephüner und **Schnepffen, Raben, Falcken,** und **Adler** z). Similiter *de Vries* in notis, **A. & N. Grönland** p. 86; *Hotzonum* in freto ſuo, nunc fretum Chriſtianum dicto, præter reliquas aves Perdices **Patryſen** ſupra millenarium numerum nactum eſſe, quarum appropinquante vere ne unicam quidem amplius viderit; ſed ex ipſis relationibus quilibet intelliget, non fuiſſe aves, quas proprie *Perdices* nominamus, verum Lagopos, qui hyeme in Lapponia & Grœnlandia nidulantur; *Egede* deſcript. of Greenl. p. 64.

y) Non Hirundines, ſed Laros caudis furcatis, mit Schwalben-Schwänzen, quos nautae ſimpliciter Hirundines vocant.

z) Vide *Egede* all. l. There are very large Eagles, their wings ſpreat out being a fathom wide - you find here Falcons or Hawks, ſome grey, ſome of a whitiſch plumage, and ſome ſpekled; as alſo great ſpeckled Owls (ejusmodi Ululas niveas maculis fuſcis duas *modo* habemus vivas). There are different ſorts little Sparrows, Snow-Birds, and Icebirds, and a little Bird not onlike a Linnet, which hat a very melodius Tune.

§. XV.

Sufficiant pro hac vice aves, quas in America & in locis mere ſeptentrionalibus obſervavimus; harum multæ in *Sibbaldi* Scotia illuſtrata apparent, quem librum curioſus Lector in ſupplementum evolvat. Jam vero per Finlandiam & Livoniam in Pruſſiam domum reverſis aves noſtrates vel erraticas vel migratorias venari animus eſt.

§. XVI.

§. XVI.

Ordinem naturalem *Partis* II. ſecuturi, non ſolum indigenas ſed & hoſpites obſervabimus, inſimul hyemationes plurimarum, & ultimis quidem locis *Hirundinum Ciconiarumque* hybernacula ſcrutabimur.

§. XVII.

Primae Familiae, Didactylorum, *unicum* & Secundae, Tridactylorum, *primum* & *ſecundum* Genus, Struthio nimirum ejusque nothus cum Caſuario in Pruſſia non apparent, niſi captivæ aliunde introductæ. E contra *Tarda* (*ordo* §. 14.) jure inquilino utitur vel potius abutitur, hyeme olera quæ ſuperſunt in hortis & nobilium & ruſticorum conſumens, nec diſcedens, ſtationes ſolummodo mutat. *Tardam minorem* Triell, Griell, non marem ſed fœminam ſemel tantum vidi & guſtavi, cujus effigies in *aviario Bareithano*; neſcius an advena an vero indigena ſit avis, ſolummodo atteſtor, feminam ovis maturis prægnantem fuiſſe.

§. XVIII.

Ex Secundae Familiæ Genere IV ſaltim *Gavia vulgaris viridisque* nec non *littoralis* nobis familiares ſunt. Compertum habemus, Gavias in vaſtiſſimis paludibus Lithuanicis, *poleſcianæ* dictis (§. V.) imo in ſubhorridis ſylvis Pruſſiæ conterminis, ibidemque in locis paludoſis, per multa agmina hybernare; nulli dubitamus, *Pardalos* Gaviis affines harum ſortem ſecuturos. Gavia littoralis, ſive *Hiaticula* vera, See-Mornel per paria littora maris frequentat æſtivis menſibus, ſed difficile dictu, quando appareat & quando diſpareat. Forte, quod avis maris baltici & germanici littora lambens, cum Scolopacibus verſus autumnum in Angliam vel ad Boriſthenem petit; vel forte ſtationes littorales juxta maria gallicum & hiſpanicum ad fretum usque herculeum mutat, rurſusque exinde ad nos redux, minime in Africam tendens, quæ indigenas colit Hiaticulas.

§. XIX.

Nec Hæmatopus, neque Himantopus ſ. Loripes (*ordo* §. 14), quod ſciam, ad nos pertinent. Vocabula eandem nomenclaturam habere videntur non attentis ad vim vocum; aves autem inter ſe valde differunt.

§. XX.

§. XX.

Tertiae Familiae Genus I *Pſittacus* (*ordo* §. *15*) avis indica eſt. Caroliniensis (§. VII) intra Americam peregrinatur; forte & alii Pſittaci aliis in locis utriusque Indiæ.

§. XXI.

Pici (*ordo* §. *16*) niger, viridis & varii, cum *Torquilla* permanent, nec ex Pruſſia diſcedunt. Cæruleus, ſive *Sitta*, Picus non eſt, ſed Parus maximus. Quod ad *Cuculum* attinet (*ordo* §. *17*) de eo ſupra §. VII. Alcyonem *veterum* non eſſe Iſpidam, ſufficienter comprobaſſe confidimus; *Iſpida* vero noſtras (*ordo* §. *18*) ſine ulla conteſtatione nobis per integrum annum adeſt, noctu in foraminibus ad alta littora fluviorum degens, interdiu ad venandos piſciculos exiens, pullosque æſtate in iisdemque cuniculis excludens. Plura infra.

§. XXII.

Qvarta Familia numeroſiſſima eſt. *Aquilæ* (*ordo* §. *20. 21.*) non diſcedunt, quaſi migratoriæ. Sic Accipitres islandici perperam creduntur in Norvagiam transmigrare (unde eſt, quod communiter Falcones islandici vocantur norvagici) nedum in Germaniam vel in Italiam, & multo minus ad Nilum usque, cum potius quotannis multis ſumptibus in Daniam transportentur; rurſus Falcones tunetani ultro Archipelagum non transvolant. In Silesia Aquilam *nigram* hyeme inprimis obſervari, autor eſt *Schwenkfeldius;* ipſe etiam Aquilam *næviam* menſe Decembri cepiſſe teſtatur; *Milvum* autem *regalem* præter omnem neceſſitatem vel in arbore per hyemem condit, vel migrare jubet, forte, quod hæc avis ipſi hyeme in conſpectum non venit. Quando arborum folia in Pruſſia decidunt, Accipitres ſtationes ſuas mutant, in proximas ſylvas denſiſſimas ſe promoventes, ubi ſecuri feris quadrupedibus & pennariis imperant, peregrinantibus hominibus haud raro apparentes; ineunte vere derelinquunt nemora umbroſa, ſeque per genera ſua in ſylvis lucifluis diſtribuunt, ex quibus per arva venationi magis commode incumbunt, quam in denſiſſimis ſylvis noviter virentibus. Sic hyeme in obſcuris pererrantes, nec ſe condere coacti, quod ubique victum lucrantur. Anno 1747. VI Febr. Mariæburgo ad me miſſa Aquila *anataria*, Schell-Adler & XIII Febr. ej. an. Aquila *fulva ſeu aurea*, Gold-Stein-Adler, ex prædio nobili, *Grunau* dicto, Pruſſiæ noſtræ; ponderis hæc fuit (licet jam ante

quatuor

quatuor vel quinque dies ſclopo fuerit necata) 11 librarum; alis expanſis æquabat 7' par., a vertice ad plantam pedum 2'. 3''; a capite ad extremum caudæ 2'. 8'' par.

Idem obtinet circa *Vultures* (*ordo* §. 22. 23), qui plerumque juxta oras ſylvarum prædam obſervant, & cadavera in campis recentia appetentes; nonnulli, qui & piſcibus delectantur, juxta ſtagna fluviosque interdiu conſident, ad piſcatorum ſpolia derelicta attenti; quidam haud procul a villis ruricolarum, quæ ſylvis proximæ ſunt, morantur. Ipſe vidi Milvum media hyeme Cornicem juxta viam publicam deplumantem.

Falconum (*ordo* §. 24. 25) unum aliquando in ſylva, duos Regiomonti Columbas infeſtantes hyeme necavi. An. 1747. 6 Febr. Falconem manibus aureis roſtro nigricante &c. Mariæburgo accepi, & diverſis diebus *tres* ex albo & cinereo variegatas *Ululas* ſecundæ magnitudinis, quarum duæ adhuc dum in vivis; Sic Accipitres hyemem non perhorreſcunt, ut in tepida loca migrare cogerentur. Et *Ululæ* primæ magnitudinis (*ordo* §. 26. 27) ſcil. *Bubones* noctu per hyemem in civitate gedanenſi tumultuantur, multasque turbas excitant inter Cornices granariis inſidentes. Ejusmodi avem hyeme 1712 Elbinga, una cum Cornice per fumarium deciduam vivam mecum ſumpſi, & in Thermopolio famato mumberiano Gedani depoſui. *Lanii*, **Neuntödter**, (*ordo* §. 25) in hortis & juxta vias publicas fruticibus obſeſſas perdurant.

§. XXIII.

Quod *Corvi*, *Cornices*, *Monedulæ* (*ordo* §. 28) ubique locorum hybernent, nemo dubitabit; cadavera & quæcunque alia, pernicioſa aliquando generi humano, dirimentes, grana in ſtratis arborumque fructus legentes. *Pica* vulgaris (*ordo* §. 29) manet in conſpectu, pediculans ruſticorum porcos, quod officium lupo ad invidiam usque denegatur; Paſſeres quoque e latebris tollere egregie novit. *Picas glandarias* vero & *nucifragas* in ſylvis offendes, ubi ſuas habent penuarias cellulas, autumni tempore conſtructas. *Sturnos* (*ordo* §. 29) Gavias ſequi judico, quod has in campis pratisque per æſtatem ſibi habeant familiares, idcirco & cum ipſis ſimul diſcedant, vel quod ſeparatim & gregatim in majorem Poloniam abeant, inde juxta montes carpaticos ſemicirculum Crima tenus deſcribant, ſeque in Ukrainam ad pecora in campis hybernantia conferant, ſive eadem via, ſive per Lithuaniam, quaſi mendicantes loco in alium ad nos tandem redeuntes. In Anglia per totam hyemem perma-

nent (*Will. p. 145*) indubitato argumento, quod ubique locorum perdurent, ubi tellus non multo frigore rigida victum ſibi comparare non prohibet; ex Suecia, teſtante Domino Linnæo, verſus autumnum in Scaniam deſcendunt; hujus indolis & *Cornices frugilegæ* forent, quamvis & hyeme clementiori has aves in campis noſtris offenderim. Ubi *Pſittacus germanicu*, ſive Garrulus argentoratenſis, Blaue Racke (*ordo* §. *29*) avis per paria ſolitaria, maneat, pro certo dicere nequeo; nec tamen ſonticas habeo cauſas, quæ obſtarent, quo minus vel in Ukraina Ruſſorum vel in Tartaria crimenſi ſubſiſtere, victumque ex ariſtis ſegetum ſub dio in acervos congeſtis, quærere poſſit, ſucceſſive per campos Poloniarum eo tendens.

§. XXIV.

Turdi omnes, viſcivorus; medius vel pilaris; iliacus Zipp-Droſſel; minimus ſive muſicus; niger ſ. Merula (*ordo* §. *30*) per multitudines in ſylvis noſtris nidulantur; in ſylvis olivenſibus hyeme pilaris præcipue capitur; reliqui ad denſiora nemora refugiunt, ſat cibi a ſorbis aliisque baccis ſibi comparantes. Quodſi autem nidulentur apud nos, ſequitur æſtatis calorem prout hyemis rigorem perferre poſſe Turdos; hinc porro ſequitur, nimis duriter judicare Dn. ZORNIVM *Petinotheol. I. p. 425* iracunde pronuntians ineptam ſententiam, ungeräumt, acſi *Turdus pilaris*, caloris impatiens, appropinquante vere in ſylvis ſe abſcondat. Non ſe abſcondit, ſed in conſpectu venatorum in ſylvis nidulatur; ſic Turdi qui hyeme apud nos perdurant, æſtatem non verentur, ut a nobis diſcedant, etſi forte in comitatu *pappenheimenſi* inviſibiles fiant. Quodſi autem millenarii Turdorum & pilarium & reliquorum, cum unius ſint generis, in ſylvis noſtris nidulentur, non abeuntes ſive ob ingruens gelu, ſive propter intenſum aliquando calorem, quare non etiam bimilliones (*Petinoth. I. p. 421*)? Inde tamen non ſequitur, quod nemo harum avium plus ultra in alias regiones pergat. Non obſtante generatione ampliſſima in Pruſſia, ſingulis autumnis, prævia trucidatione noſtratium, incredibiles multitudines exterorum Turdorum ad nos pelluntur; primo Turdi muſici, quos ſequuntur iliaci, ultimo loco pilares, intermixtis viſcivoris, ultimi non tanta multitudine ac reliqui. In ſola Pruſſia *iliacorum* & *muſicorum* myriades ſuffocantur, *pilares* vero in areis aucupariis trucidantur. Ultimo autumno 1746 Gedani $\frac{30}{m}$ paria turdorum in regeſtris acciſarum numerata; &, bone Deus, qui furtive in civitatem importantur, & extra

tra ſtationes accifarum in diverſoriis hortisque civium olivenſibus conſumuntur, triplo majorem numerum ſine dubio abſolvent. Cum vero quotannis obſervaverimus, exercitus alitum ex Livonia per Curlandiam juxta littora maris baltici & per tractus continentis in Pruſſiam irrumpere, aliter vix fieri potuit, quam quod ex Lapponia & vicina Siberia migratoriæ aves cum indigenis Lithuanicis & Livonicis conjunctæ ultra proficiſcantur. Illarum expeditio circiter 14 dies poſt feſtum S. Michaelis n. ſt. durat; non interemptæ in ſylvis & dumetis noſtris indicibili copia ultra abeunt in Alpes usque, exinde Turdi minores vineta Italorum permeant, ſpicilegia racemantes. Quotquot ſupermanſerint, forte in circulo per Scaniam & Sueciam, Lapponiam Siberiamve repetent. Putat quidem Dn. Zorn, Turdos pilares ex patria ſub ducibus vel illicibus ſuis (auf die Locke) ad usque diſtrictum Germaniæ pappenheimenſem advolare, ut nec unica remaneat; verum ipſe judicet, quodſi omnes abirent, nemo autem hujus exercitus ſupereſſet, qui rurſus in patriam rediret, de ipſarum expeditionibus annuis mox actum foret. Me judice, etſi omnes in expeditione interirent, tamen ſufficiens in patria manſurus numerus, quo multiplicato denuo expeditio nova ſuſcipi poſſit. De his avibus valet modus loquendi, quod multitudinis ſint, tanquam arenulæ littorales marium, i. e. innumerabiles. Sed unde eſt, quod doctrina polleant in expeditionem ejusmodi annuam & forte in circulum pelli aa)? & cuinam facile ſuboleret, coactos fore Turdos, ut ſeſe Indis ſubjicerent bb)? Indiæ ſeptentrionali, prout ſupra certiores redditi ſumus, proprii quam plures Turdorum & indigeni ſunt, limites ſuos transvolare nolentes; & ſi ſeptentrionales ex Lapponia, Siberia & Poloniarum regno in Indiam orientalem peterent, vereor, ne cis lineam perirent. Quotannis avem canoram in ſalictis nonnunquam paludoſis & arundinoſis (in Auſſen Teichen) audiens *Merulam aquaticam*, the Water Ouzell *Will. Albin.* II. 39. Motacillam pectore albo, corpore nigro *Linn.* (cujus deſcriptio apud autores) eſſe divinabam; donec menſe Junio anni 1747 me præſente juxta deductorium Rickfortanum ſclopo cantillans necata in manus meas ceciderat, poſtera die a filia picta, Turdum eſſe quilibet mecum ſentiet, tota facie avis inſpecta; cui nomen impoſui:

Turdus muſicus paluſtris, dumetorum, arundinum; Bruch-Weiden-Rohr-Droſſel; Fig. 3.

ad diſtinctionem Turdi muſici in altiſſimis; hunc ille aſſidua cantilena

 imita-

imitatur, plerumque vel intra vel extra aggeres inſularum gedanenſium (Binnen-und Auſſen-Teichen) inter ſalices pumilas degit, nidulans in terra ſuper colliculis muſcoſis ad loca paludoſa, dumetaque & arundines frequentans a primo mane ad ſeram usque veſperam indeſinenter cantat, quamdiu fœmina ovis incubat. Magnitudine eſt Turdi muſici vulgaris, *ventre ſordide albicante intermicantibus cinereis ſquamulis, ſupera corporis parte ex lateritio fuſci coloris.* Roſtrum nigredine tinctum, Turdorum roſtro ſimile, ab angulo interiore ad exitum 11‴ par. longum; a naribus ad extremitatem parum uncatæ mandibulæ ſuperioris 7‴; ab unco ad exitum caudæ abſolvit 7″. 4‴, ad extremitatem medii digiti 7″. 3‴; hic 8‴ eſt; poſticus 7‴; alis expanſis 10″. 4‴; cauda ab uropygio 3″ longa; ore aurei, oculis avellani coloris; pedes habet nonnihil cæruleſcentes, uti Parorum pedes eſſe ſolent, ex compoſitis lamellis ſquamatos; nullibi offendi, quod ſciam deſcriptum nec delineatum, & ſi primo motu in avem, quæ Hedge Sparrow, ceciderim, *nat. hiſt. of Song Birds* London 1738. in 8. p. 81. An Junco ſit *Aldrov.* Cinclus *Turn.* the greater Reed Sparrow, *Will.* cujus exacta figura deſideratur, deſcriptio autem ad noſtratem proxime accedit. Cæterum in horam usque pro certo non ſcio, quænam avis ſit *Merula aquatica*, nec facile mihi quispiam ex figuris & deſcriptionibus omnimodo diverſis ad captum monſtrabit, quæ inſuper piſcivora dicitur, aviculam. Ubinam ille, quem deſcripſimus, hybernet, non opus eſt ſcalpere caput, unguesque mordere; ſane non transvolaret in Indias, quod in denſis paludoſisque ſylvarum ſeceſſibus, cum reliquis ſui generis ad ſuſtentandam vitam adæquatæ naturæ ſuæ hybernacula offendat.

aa) *Bellon.* de la nat. des oyſ. I. p. 11: Qui leur apprend l'election des vents propices à cet effet, & choi ſur l'endroit du ciel pour s'elever en l'air, & ne faillir leur chemin ſans guide, ſi non Nature?

bb) *Aitinger* p. 297 refert, piperis grana in ipſorum ſtomachis obſervata eſſe; ſi verum hoc, in India, in Java aut in inſulis moluccis fuiſſent. Sed certo perſuaſus ſum, juniperi ſemina pro piperis granis ſumpta eſſe.

§. XXV.

Quod *Icteri* & *Merulæ* apud nos permaneant, documenti loco ſunt illarum præcoces generationes primo vere præ aliis avibus, in primis *Merularum*, quarum pullos cives noſtri appetunt, utpote valde dociles ad recitandos ſonos fiſtulantis oris humani; nihilque obſtat, quin ambæ aves, ſagaces pariter ac Turdi, hyemem ſuperare, deque victu ſibi proſpicere poſſint.

ſint. Hoc ſeculo, licet diſſerenato, nondum tamen abolitum deprehendimus caliginoſum veterum præjudicium: Quod non quotidie in oculos nobis incurrit, id procul a nobis eſt; in primis ubi concurrunt autoritates & aſſentationes ſive veræ ſive falſæ & fucatæ; meis aliorumque vel ſemidoctorum, modo nullo præjudicio correptorum hominum oculis & propriæ non ſimulatæ experientiæ plus debeo, quam narrationibus *Ariſtotelis* & *Plinii* ex auditu, vel ſiniſtris ratiociniis *Bellonii* de obortis variis phænomenis; nullas aves, ſine ſufficienti ratione, vel ex Europa relegaturus, vel in terra, nedum in aqua, vel in arboribus aut in ſciſſuris rupium ſepulturus. *Merula torquata* apud nos rarior eſt, ut certiſſimus non ſim, utrum in Pruſſia nidificet, an vero aligero exercitui exterarum avium, inprimis turdis ſeſe immiſceat. Nonnulli me certiorem reddere voluerunt, quod & in Pruſſia genus ſuum multiplicet; hoc pro certo ſcio, hyeme eandem accepiſſe vivam; Jam vero, ſi hoc verum, utique dicendum, avem non abire, nec ad faciendos pullos verno ſaltim tempore redire. Ubinam autem morabitur hyeme? In tectis noſtris non confidet; nemo eandem arboribus cavis, terræ vel aquæ committet; nihil itaque ſupereſſet, quam quod ſylvas noſtras & vicinas pro domicilio habeat, in iisque latitet, quamdiu oculis noſtris ſubtracta manet. *Gnaphalus* hyemalis avis migratoria eſt, ad nos ex Bohemia, ut dicitur, accedens; ſecundum *Aitingerum* p. 297 ex Campania huc advolat avis neapolitana. Sed libenter ſcirem, utrum refrigerationis gratia in noſtras regiones veniat, an vero, ut ex ſorborum baccis ſibi mortem accelerarct? Nunquam audivi, hujus avis pullum ullo tempore apud nos viſum eſſe.

§. XXVI.

Alaudarum (*ordo* §. *31*) non niſi tres ſpecies in Pruſſia: Alauda ſcil. *viarum* ſive criſtata; Alauda *ſylveſtris* & Alauda cœlipeta vel canora; quibus nonnulli addunt Alaudam *pratorum* cc). Muſeum ſui limen per integram hyemem non exivit, qui aſſeverat *Alaudas omnes* Pruſſicas migrare, prout papppenheimenſes migratorias aves eſſe teſtatur Dn. *Zorn* I. p. 420. Alle Lerchen - gehen gänzlich hinweg. In Pruſſia prima ſpecies, *Alauda* ſcil. *criſtata*, graſſante hyeme in villis juxta vias publicas, in conſortio Paſſerum & Emberyzarum citrearum (Goldammer) ubivis obvia nobis; *Sylveſtris* erratica eſt avis, non tamen ultra ſuos terminos vias per ſylvas ducentes, hisque proximas frequentat, in iisdem victum ſuum quærens; imo qui Alaudam *cœlipetam* avem migratoriam eſſe evin-

cere velit, contra quotidianam loqueretur experientiam. Media hyeme has aviculas per greges obſervare licet illi, qui obſervandi occaſionem habet, eamque præoccupatus non negligit. Sæpiſſime examina talium avium tam e longinquo (plurimas enim aves ex volatu ſatis bene diſtinguere gnarus) quam ſatis proxime oculis meis vidi & obſervavi. Ejusmodi examina per campos ſementis peractos, hyeme perquam ſevera, peragrare vidi, idque horis communiter matutinis, ſole propitio, demetentia propullulatas fruges herbaceas, rurſusque poſt circiter quadrantem horam remigrantia unde venerant ad loca, extimis ſylvarum oris vicina; alia idem patrabant ſuper colliculis per calorem ſolis nive orbatis. Haud procul a civitate inſterburgenſi, in prædio Babainen, venatione primis Februarii diebus habita, primo mane e longinquo obſervavi examen avium ſuper area quadantenus uliginoſa ante portam horrei; ingranavi poſtea illam aream a nive, in campis ſatis alta, liberam, alas horrei leviter claudens. Sequenti die ante ſolis ortum, ad manus ſclopum habens in horreo conſedi; Ad adſcenſum ſolis numeroſum avium examen aream occupavit; tandemque exploſo ſclopo obtinui 36 Alaudas, tres Chlorides & 6 Paſſeres; Alaudæ erant bene corpulentæ & boni ſaporis, non quidem adeo pingues. Si ſcire deſideras, ubinam Alaudæ ſua hybernacula habeant, expertus indicabo: quod ſub ſaxis & ſub radicibus annoſarum quercuum in arvis & juxta oras ſylvarum gregatim habitent in terra, unde pro lubitu exire poſſunt; forte & ſub aliis arboribus in ſylvis reclinatoria ſua in autumno parant, unde favente tempeſtate vel ſemel quotidie exeuntes ſegetem virentem quærunt, & demetunt. Ne autem gratis hoc aſſeveraſſe videar, expertus iterum teſtor: Vulpem talia reclinatoria prodidiſſe, quæ indagata debellare contendit, unam vel alteram pluresve aves, ni ſtructura hybernaculorum obicem ponit, habiliter depromens; hancque ejus ſcientiam ſæpius relictæ pennæ plumæque probant, pro plumis Alaudæ certius cognoſcendæ; unde eſt quod *Willughbejus* recte (de Alaudis quidem anglicanis) ſcribit (§. ſupra I. not. b) „Alaudam hyeme minus rigida mirifice pingueſcere; ergo ex Anglia Alaudæ non abeunt in loca tepidiora; imo media hyeme & Alaudæ & Scolopaces Londinum comportantur. Inſuper ad teſtimonia tam aucupum noſtratium, quam civium provoco, nimirum: ubi ultimis diebus Februarii *Matthias*, ut vulgus loquitur, glaciem fregerit, Alaudæ ad aulam noſtram Arthuri venum exponuntur liquidis auris; oborta tempeſtate auſtera, denuo Alaudæ evaneſcunt. Jam vero quis tam inſenſatus

crede-

crederet, aves denuo loca tepida vel ipſam Africam petituras; interim alicubi a frigoris, aliquando ab altæ nivis deciduæ injuria ſe ſecuras reddere tenentur; ſic recte judicamus, Alaudas derelicta reclinatoria ſua repetere, usque dum non dura amplius excitetur tempeſtas; nam ſub nive, prout lepores, ſubſiſtere non poſſunt, & ſi reclinatoria præfata ipſis præcludere velis, aviculis nullum ſupereſſet aſylum.

cc) Alauda pratorum, me judice, non niſi juvenis avis cœlipeta eſt, annum aetatis cum dimidio nondum ſuperata, cujus calcaneus poſtici digiti brevis adhuc eſt, vid. *Friſchii* figuras. *Schwenkfeldius* Alaudam cœlipetam ad loca tepidiora recedere credit, cum tamen criſtatam non dimittat: „Criſtata hyemis praeſertim tempore in viis obvia „ & ſecundum eundem autorem: Alauda ſylvatica hyeme ſecus itinera conſpicitur, & in ſylvis degit. „

§. XXVII.

Inter FICEDVLAS (*ordo* §. *32*) abſolvunt *Luſciniæ* ſive *Curruca* (*ordo* §. *33*) Tribum I. Si ulla alia avis erratica eſt, tellurem liniens (Streich-Vogel) ſane Luſciniæ hoc nomen competit; ſemper telluri proxima in fruticetis degit, non alium quærens victum in libertate, niſi inſecta minora, Formicas inprimis earumque, quæ vocantur, ovula. Quam primum ejusmodi inſecta prodeunt, illico adeſt & auditur *Philomela*, mature etiam ova ſua in terra ſub plantis herbaceis ponens. Ubi Formicæ diſparere incipiunt, fit Luſcinia avis erratica, quærens ſuperſtites vermiculos, Araneas earumque depoſita ovula. Quo autem jure ejusmodi aviculas migrare longumque iter ſuſcipere juberes judex ſevere, & quidem ſub pœna præcluſi, ut ſeſe rurſus ultimis diebus Aprilis reduces ſiſtant, quod facultatem non habes imperandi *Ciconiis*, ut ſub harum remigrantium plumis occultentur, prout Trochylus ſub uropygio Aquilæ. Nobis potius ſubolet, quod cum Hirundine riparia paria fata patiantur Luſcinia & Curruca, ſibique hybernacula in altis & arenoſis littoribus fruticoſis, vel ſub radicibus arborum comparent, famemque profundo ſomno ſuperent. vid. *Franzium*, qui *Ariſtotelem* Lib. 5. c. 9 ſequitur: liberæ auctumno latent ad veris usque tempus, & lib. 9. c. 49 videtur non diu, latet enim. Sunt, qui auctoratos ſe credunt, adunco naſo ſuſpendere ita ſentientes (*paſſim Dn. Paſtor Zorn Petinoth*); parumque abeſt, quin *Catesbejus*, quem in operibus ſuis magni facimus, *nos* cum turba civitatis compararet, quæ non novit leges naturæ; Sic enim, *remarquez ſur les oiſeaux d'Amerique*, ſtomachoſe ſcribit:

„Ce qu'on dit d'eux, qu'on les trouve engourdis dans les cavernes „& des arbres creux, ou qu'ils demeurent immobiles & dans le même „état

„état au fond de certaines eaux profondes, *ſont des relations ſi mal at-*
„*teſtées* & d'une Absvrdite' *ſi frappante*, *qu'elle ne merite pas*, *qu'on*
„*y faſſe attention*„

Et apud Edwardum (*nat. hiſt. of Birds*, preface p. XIII.) hæc leguntur:

„Many would meke Sleepers of them, and ſay, they retire to ho-
„les under Ground, and in hollow Trees - and that they are ſo fat, that
„they cannot fly tar at the Times they diſappear, which Fatneſs i take
„rather for a providential proviſion, to enable them to take a flight of
„many Days without being quite exhauſted and ſpent. A *farthe* Rai-
„ſon - that no ſuch Sleeping Birds kave at *anytime* by found, and *all*
„*the reports* of theſe things are ſo uncertain, that no ſober Man can at
„all depend on them.„

Certe, dura utraque ſententia ornamento non eſt viris de hiſtoria naturali non ultimo loco bene meritis. Optimus *Catesbejus* non negavit inſecta *animalia* eſſe æque ac volucres, inter quas & aves; non negat inſecta volitantia. Jam vero inſecta dormitoria ſua habere non *abſurde* ſcribit, e quibus lethargia correpta, a Certhia, a Sitta avibus, extrahantur (*des inſectes logez* dans leurs *dormitoires d'hyver*, & *dans un état engourdi* Ordo av. §. 34. no. III). Quid, quæſo, obſtaret, quin & aves longam noctem dormirent? *Jo. Cajus* vult, & *Pupinum*, avem *marinam* & gregalem, ſua habere latitandi tempora, ut Cuculum & Hirundinem *rarior.* p. 98 ne dicam de *quadrupedibus*; de Marmota &c. Invito vultu riderem migrationem Philomelæ in Africam, ſed me non decet, commovere cachinnos irridentium, etſi neutiquam obliger, aliorum erroneas ſequi opiniones; per me tamen licebit, ſi quis crederet *aves* in *Lunam* migratorias vel in incognitam nobis inſulam, aut aëream, atmoſphæram noſtram ſuperantem; *Miſcell. Harlejan. Vol. II. p. 558. Edward. II. p. 114.* Non niſi animoſus hiſtoriam nonnullorum *Papilionum diurnorum*, Muſcarum, Scarabeolorum & plurium inſectorum rideret, quæ in hypocauſtis hyeme non calefaciendis ante feneſtras emortua jacent, nec tamen vel a fece civitatis vita privata eſſe creduntur, quin potius appropinquante vere vita rurſus valere incipiant, reſurgant, & ad volatum ſe accingant. Deficientibus Muſcis hyeme Aranei non manducant, non telam faciunt, ſed ſaturate dormiunt; ut iterum Angues noſtrates aliaque animalia taceamus. Sic & arbores dormire dicuntur, prout *hortulani* loquuntur, qui oculos arborum dormientes (ſchlaffende Augen) fingunt, usque dum ſancti phyſici & miraculoſi *Fabianus* & *Sebaſtianus* per mo-

tum

tum arboribus vitam rurſus imprimant. Quidni ergo poſſibile foret: nonnullas aves ſimilem, ac alia animalia, lethargiam (cum vel in minimis Deus) contrahere, & verno tempore, defrictis pupillis, vigeſcere. Privatio vitæ mors eſt; hæc ſtatim contrahit putredinem, quæ tandem corpus diſſolvit. Perperam autem concludimus, avem vel inſectum, ſive in aqua ſive in terra, ſive in angulis quibuscunque terrarum deliteſcentes neceſſario putrefieri, ſi non pro certo præſupponamus, talia animalia abſolute mortua eſſe i. e. vitam amplius non habere. Quamdiu animale corpus non ſubiit mortem, regulariter putredo nulla locum invenit, quamprimum autem vita privatum eſt, illico & ordinarie putredinem contrahit, qua tandem diſſolvitur.

§. XXVIII.

Ex tertia Ficedvlarvm gente (*ordo* §. *35*) *Sylviarum* nonnullæ conduntur, quædam ſolitariæ vagantur; omnes determinare frivole, quod experientia nondum ſufficit, conarer, ſed & nimis audacter ſentirem, has aviculas neſcio in quas regiones calidas propellere. Relegat benignus Lector catalogum avium americanarum. Hoc pro certo ſcio, me hyeme venationem luporum ſecutum, inter plures aves pulſabulis & vociferationibus hominum (durch die Klop-Jagd) excitatas, *Ruticillam*, Roht-Schwantz, in ſylva Lithuaniæ vicina obſervaſſe; Ipſe Rev. Dn. *Zorn* I. p. 435. plures rubeculas anno 1741, Roht-Kehlchen, hyeme in ſuo horto habuit, quas tamen inter aviculas molliuſculas & tenerrimas p. 434 numeraverat. Sic victus ipſis non defuit, licet nullæ Muſcæ præſto ſint ſive in hortis ſive in ſylvis; bene tamen ex reclinatoriis ſuis depromuntur; habuit quoque in horto ſibi præſentem *Acanthidem* (p. 112), quæ aviculæ nobis durante hyeme venum exponuntur. Et quid de *Paſſere trochlodyte*, de *Regulo* & *Calendula* (*ordo* §. *34*) dicendum? ad ſepimenta & fruticeta nobis obviis. Sic *Schwenkf.* „Paſſer trochlodytes hyeme adeſt - Reguli manent.„ De *Regulo criſtato* americano rurſus *Catesbejus app.* p. 13: „Cet oiſeau, qui eſt le plus petit de tous nos Oiſeaux „Europeens, eſt auſſi un habitant du nouveau monde, comme de l'ancien, & dans leurs latitudes paralleles.„ Sed quis dixerit: *ergo Reguli americani ſunt Reguli europæi.*

§. XXIX.

Hirvndo, quæ Caprimvlgvs (*ordo* §. *37*) non amplius apparet, Scarabæis ſimilibusque inſectis jam conditis, vel in terra ſepultis, aut ſubit

 fata

ſata Caprimulgi americani, aut Hirundinum ſive murariæ ſive ripariæ, aut in itinere ſequitur Sturnos. De Hirundinibus cauda diviſa, *infra.*

§. XXX.

PARI hyemem non verentur, victuque potiuntur ubique locorum. In hortis ſeduli, præ hortulanis gancariis, ad tollendos nidos erucarum maxime nocivarum, Ringel-Raupen, quorum ovula paſtinando ſolvunt & linguis inaniunt.

Enucleatores pariter, *Chlorides, Rubicillæ, Loxiæ &c. miliaria cana*, prout Paſſeres (*ordo* §. *40. 41 ſeqq.*) ſtationes ſuas ultra terminos non mutant. Paſſer nivalis ſ. *Emberyza varia* avis *migratoria* eſt; prima hyeme macilenta ad nos venit ex Lapponia, gregatim per majorem Poloniam tandem ad Alpes usque carpaticos pergens menſibus Februario & Martio redux eſt, bene ſaginata avis. Germaniam non in copia permeat; Berolinum in menſam regiam aliorumque Principum ex Pruſſia mitti ſolent. De *Paſſeribus vulgaribus* nemo dubitabit quod & hyeme nobis ſint familiares ad moleſtiam usque. Paſſerem *arundinum* nondum ſatis cognitum habeo. Intra arundinetum ad deductorium Rickfortanum egregie cantans ſclopoque necatus in manus meas cecidit Lanius quem homines dicebant *Paſſerem arundinum*; hunc Ornithophilis in naturali magnitudine & exacte pictum exhibeo; nullatenus *Paſſer* eſt, ſed ex *Laniorum* familia, *Lanius arundinum* Paſſeris coloribus varius ſingender Rohr-Wrangel & Ficedulas & piſciculos venatur; ſupera corporis parte alis caudaque ex ruffo & ſubnigro coloribus prout Paſſeris vulgaris mas varius; ad oculos macula ruffa; roſtrum pedesque Laniorum ſunt; oculi
Fig.4. nigri; cum figura noſtra conſerantur autorum deſcriptiones *arundinum Paſſeris*; ſed forte Paſſer qui vocatur arundinum, & mihi non ſatis notus in arundinetis lacuum ampliſſimorum ſocius erit *Trochlodytis*, in primis in ſtagnis, quæ ſylvis proxima ſunt, ſemina arundinis cannæque appetens, nec non innumera ſub foliis arundinum latitantia inſecta varia. De *Fringilla* & *Acanthide* ſupra (§. III), ultimæ per integram hyemem in magna copia menſis noſtris inferuntur (§. XXVIII) & vocantur: Spies-Zeiſichen. *Cardueles* in conſpectu omnium hominum loco in alium moventur peragrantes hortos camposque, ſemina florum quæ reſtant, carduorum &c. legentes.

§. XXXI.

§. XXXI.

Notatu dignum, quod Scolopaces (*ordo* §. *46*) incredibilibus multitudinibus verno tempore loca uliginoſa prataque noſtra occupent, omnibusque in locis nidulentur, & appropinquante autumno turmatim avolent, in Anglia autem per æſtatem non conſpiciantur, non niſi in autumno frequentiſſimæ, totaque hyeme permanentes & demum verſus ver (nonnulli putant in Irlandiam) diſcedentes. Aut & noſtrates Angliam petunt Tameſinque flumen ſalutant, aut ad Boryſthenem abeunt, in alterutro loco hybernantes; quodque *Glareolæ* Gallinaginibus affines ſunt, iisdem moribus forte utuntur illæ cum Scolopacibus, vel in ſylvas vaſtiſſimas ad loca paludoſa abeunt, quoniam una cum *Gaviis* primi veris nuntiæ ſunt, frigore nondum ſublato; ante aliquot annos menſe Martio ingruebat frigus glaciale; tum temporis pagum Prauſt petens ad littus antiquæ Radaunæ in depreſſis colliculis, Palumbos, Alaudas, Gavias & Glareolas offendi ſocias ſibi, quas ſclopeto marſupiali necare licuiſſet. Dn. *Chriſt. Bernhardi* M. D. & Pract. me certiorem reddidit in locis uliginoſis ſylveſtribus hyeme inter alias aves & Glareolas excitaſſe.

§. XXXII.

Mellisugae; Tominegi, Honigſauger, Schmetterlinge, Humming-Birds (*ordo* §. *49*) & plerique Falcinelli, Baumkletten (*ordo* §. *51*) in Indiis ſtabulantur. Unica *Certhia* noſtras eſt. Hæc avicula cum Philomela & Curruca paria fata ſubit. E contra Numenius primus, Regen-Vogel, Braack-Vogel ex Falcatoribus (*ordo* §. *50* & *52*) quotannis ab *Hypocæcia* medio Aprili ad primos dies Maji ad nos venit, quam plagam iterum exeunte autumno abiens ſequitur. Interdiu & noctu clara ſua voce quidem auditur, ſed ſupra nubes volitans videri nequit; *Upupam* vero, Kohthan in finibus Poloniarum pererraturam natura ſua non prohibet.

§. XXXIII.

De Gallinaceis (*ordo* §. *54*) campeſtribus & ſylveſtribus vide ordinem avium, avesque lapponicas. Quod in ſpecie ad Coturnicem (*ordo* §. *56*) attinet, in anteceſſum tenemus, Ortygometram ſive Rallum terreſtrem, Erdrall (*ordo* §. *48*) cum Coturnice non eſſe confundendam ff). Ambæ quidem humiliter volant ſerpuntque per aërem, ſed longe velocius & in linea recta Coturnix præ Ortygometra; hæc difficul-

 ter

ter & vacillando movetur, mox iterum in terra conſidens & impenſius currens, quam volans, ut mere terreſtris avis videatur.

ff) *Auguſtin. in Exod.* quaeſt 62. Aves, quas Coturnices multi latini interpretati ſunt, cum ſit aliud genus avium Ortygometra, quamvis Coturnicibus non usquequaque diſſimile. Et *Ariſtot.* ambas diſtinguere videtur, inquiens: Cum hic diſcedant Coturnices; ſimul diſcedit Lingulaca & Ortygometra & Otus & Cychramus. Multi hanc avem ducem Coturnicum ſalutant. Sed nihil cum genere gallinaceo commune habet, cum Coturnix ſit minima gallinaceorum. Recte ſic *Willughb.* Ortygometra tota corporis ſpecie aves aquaticas, *Gallnulas* (ad quas *Rallus*) praecipue refert.

Sunt Coturnices aves laſcivientes; nonnulli nomen derivant a copia, quod earum ubique copia eſt. Diſparent quidem hyeme apud nos, ideo tamen *noſtrates*, aut quas vocat *Bellonius: ruſſicas* in Africam migrare, non comprobarem; naturæ noſtratium magis convenit in vicinia peregrinari quam fervorem Africæ ſubire, ubi Coturnices indigenæ, & quidem major earum copia eſt, quam in Europa. Hanc avem communiter noctu tellurem linire comperimus, interdiu a laſſitudine quieſcens & pabula ſumens, longum quippe volatum non perſequitur. Africanæ ab americanis & noſtratibus tota ſpecie corporis differunt; maxime remotas ſtationes ſuas non longe trans ſinum arabicum cum littoribus maris rubri permutantes gg); ponderoſæ enim ſunt aves & humiliter volantes; quas *Plinius* potius *terreſtres* quam *ſublimes* appellavit; adeo demiſſe volitant, ut cis citraque ſinum arabicum parietibus retium, ſui gratia erectorum, intricentur. Sic nec ulla neceſſitas ruſſicas, polonicas vel & aſiaticas Coturnices urget, appetere torrens clima africanum, cum e contra africanis perinde ſit, utrum in Africa an vero in Arabia, ejusdem latitudinis ſtationes ſuas certis anni temporibus habeant, quæ vero in Polonia auram quadantenus inclementiorem æſtivis temporibus vix perferrent hh). In *Perſia* Coturnices ab europæis differre ex Diarii Itinerum *Jo. Wilh. Vogel* appendice colligere licet, quas eine Art Vögel den Wachteln nicht ungleich vocat, aves Coturnicibus ſimiles. Sed nullibi Coturnicum copiam majorem quam in Ægypto & vicinis locis, *Joſephus* & *Diodorus* referunt; quarum ſpeciem parvam, Ægypto peculiarem, cum certa anni tempeſtate abſumere non poſſunt, ſale condire coguntur terricolæ.

gg) *Joſephus:* Hoc avium genus prae ceteris alit arabicus ſinus; & *Diodorus:* Calamis ex vicina regione detonſis & fiſſis longa retia parabant, quibus prope littus in multa ſtadia conſtructis Coturnices, quae per *magnas greges* ex mari eo ſe conferunt capientes earum colligebant, quantum ad victum ſufficeret.

Et

Et inſula *Delos*, maris mediterranei innumeras Coturnices alit, unde *Ortygia inſula* dicta, & *Latonæ* fabula ortum habet, quae paritura in Coturnicem transformata & in hac inſula conſediſſe narratur. *Aloyſius Mundella* in epiſtolis ſcribit: ad maritimam regionem circa *Piſaurum* ingens copia Coturnicum adventare conſuevit, & mille inſidiis capi, ſed potiſſimum ſub extremi verni temporis illarum adventu obſervato. Neceſſario itaque ex Africa redeuntes in Pruſſiam & Ruſſiam Coturnices iter ſuum prae illis praecipitarent, quod noſtrates jam primis diebus Maji, imo citius ſaepiſſime, prae Coturnicibus ad Piſaurum jam adſunt.

hh) A ſententia *Catesbeji App.* p. XXXVI non ſumus alieni: That the plage, to which they retire, is probable in the ſame Latitude (of the Southern Hemiſphere) or were they may enjoy the like temperature of Air, as in the Country, from whence they eame. By this change the live in perpetual Summer, which ſeems abſolutely neceſſary for their preſervation. Sed exinde evincimus quod aves pruſſicae non opus habeant calidius ſolum vel aeque calidum ac noſtrum primo vere eſt, extra Europam, nedum in Africa quaerere, & longiſſimum iter ultra fines ſuſcipere.

Bellonius interim, & qui ipſum per impetum ſequuntur, multum operæ conſumunt, ut Coturnices trans mare mediterraneum deportent ii); Nihilominus *ille* diffiteri nequit, quod nonnullæ remaneant; quod autem apud *Plinium* legit: „Aura vehi volunt propter *pondus corporum viresque parvas*;„ & apud *Gazam*: „Sunt *corpore grandiore*, quam *ut ſuis pennis deferri poſſint*, laborant enim quaſi *oppreſſæ onere*„ auxilium ipſis ſollicitus fert, Coturnices noctu nubibus ſuperimponens, ut mitteret ad antipodes, non ſolum ex Græcia & Latio, ſed & ex Anglia, Scotia, Irlandia, Hollandia, Germania & reliquis partibus ſeptentrionalibus.

ii) vid. Ejus *Hiſt. des Oiſ.* V. p. 265 & *S. O.* VI. c. 7. p. 202: Pluſieurs Cailles, qui venoient des *divers ſeptentrions*, tirans au midy firent auſſi priſes dedans nôtre navire; cela nous bailla aſſeurance, que les Cailles ſont paſſageres; *conf. ſupra* §. *I. not. a*). Ita & *Olina* p. 58 de Coturnicibus italicis: La Quaglia e uccello di paſſaggio, venendo a noi di *Levante* verſo l'entrar d'Aprile, tornando ſe ne via verſo 'l fine dell' Eſtate, à al piu a mezz' Autumno, tutta via *molte, che della graſſezza ſi ſentun' impedite* al trapaſſo del mare, *reſtano in queſte noſtre parti*, & tranſi alla volta della maremma, e de' piu *caldi luoghi*, che haviano, ſono per ordinario piu graſſe l'Eſtate e l'Autumno, che la prima Vera; *ſtanno continuamente in terra.* Ecquis autem non apprehenderet, *Bellonium* atque *Olinam* gladiis vel *Ariſtotelis* vel *Gazæ* vel *Plinii*, quibus militant, ſemet ipſos jugulare? quando ponderoſas & humo addictas aves tam operoſe & alte in aërem elevant, ne in aquis extinguantur, quasque *Bellonius* rurſus, cum *Plinio*, ex altiſſimis demittit in navigia, verba *autoris* haec ſunt *Hiſt.* p. 265: „Sachant donc, que la nature leur a octroyé ce don pour douaire, de ſçavoir trouver le chemin, elles prennent leur volée pluſtot *de nuit* que *de jour*, & s'en vont deux à deux s'eslevants bien hault en l'air.„ - & porro: „Ayant pluſieurs oiſeaux de proyes ennemis, elles s'en *ſcavent bien contregarder*; & là ou *Pline* dit: quippe velis ſaepe inſident, *& hoc ſemper noctu*, merguntque navigia.„ Habere dicuntur hoſtes in

itinere aves varias Accipitres, quae tamen non noctu ſed *interdiu* praedam *venantur;* dicuntur porro, non proficiſci Coturnices interdiu ſed noctu, & rurſus, quod noctu ſibi contra hoſtes proſpiciant, navigia in tenebris quaerentes pro aſylo; tunc vero non transvolarent mare, ſed transveherentur per mare. Propoſitiones mere contradictoriae. Non inficias ivimus ſupra: *Bellonium* Coturnices ad inſulas in nave habuiſſe; nec negare volumus, ipſum in ſtomachis frumentum adhuc indigeſtum inveniſſe, id vero non in ſignum nobis ponat, quod non diu morentur in itinere (*desquelles trouvasmes du froment encor entier:* qui eſtoit ſigne, qu' *elles n'arreſtent gueres à paſſer la mer*). Haec propoſitio nihil amplius probat, quam quod vel ex inſulis vel ex terra firma a nebula, procella ſive vi ventorum ſublatae, agitatae & in navem *Bellonii* depoſitae fuerint, non vero, quod ejusmodi aves fuerint Coturnices vel aſiaticae vel latinae nedum ſeptentrionales ad antipodes migratoriae. Alibi autor agmina avium alte volantium vidit, quas Coturnices fuiſſe judicavit, cum tamen non niſi per paria Coturnices migrare in altiſſimis ſuſtinuerit. Conferatur Dn. *Zorn* I. cap. III. p. 428 & 429. De Coturnicibus vel archipelagi transmarinis vel etiam aſiaticis in Italiam venientibus & redeuntibus *Bellonius* & *Olina* nos aliquantisper haeſitare feciſſent, ſi forte ex Epiro trajeciſſe dixiſſent, non quod menſe Aprili ſive ex Graecia ſive ex Aſia transvolarent, & autumni tempore eo remearent; Ulterius autores, *Ariſtotelem* ſecuti, quod dicit: *niſi paucæ locis apricis remanſerint*, hallucinati ſunt; Si enim numerus vel modicus in Italia vel alibi locorum perduret, quare non omnes? Me hercle! Coturnices omnes in autumno bene ſaginatae valde pingueſcuut, nulla excepta, ergo omnes prohiberentur migrare & juberentur in Italia per hyemem ſtabulari, non paucae quaedam obeſae, ut vult *Olina*. Quodſi autem verum ſit, Coturnices italicas mutare ſuas ſtationes, ſatis amplas ipſis monſtrabimus vias Dalmatiam verſus; & ſi ipſis per mare eundum, periculum faciant, trans mare adriaticum, & ultra per pedes in Graeciam vel in Aſiam.

Longiſſime aberrant a vero laudati autores, aves noſtras ſive campeſtres ſive ſylvaticas, multoque minus Coturnices Septentrionales, carpaticas vel tyrolinenſes vel helveticas *Alpes* ſupervolaturas, ut in Italia ordinarie quidem, nedum in Aegypto, in Arabia aut Africa conſiderent. Tranſitum talem Coturnicum nec pueri credunt, niſi qui nondum ære lavantur. Nullum ipſis cum avibus exoticis torridi loci intercedit negotium. In medio relinquimus (*vid. §phum ſeqv.*) utrum Coturnices, in autumno valde pingues, ullibi latitant, prout Melis animal quadrupes aut prout Mures alpini (*), & quieſcant torpore correptæ, pinguedine, pro conſervanda vita, utentes. Si autem noſtrates ſtationes mutant hyeme, perſuaſi ſumus, Sendomiriam, Ukrainam vel Podoliam & Valachiam ipſis ſufficere, ne ultra vagentur vel opus habeant aves, quibus adhuc menſe Septembri utimur, ponderoſiſſimæ & pinguiſſimæ in Africam adigi & pollincturæ ibidem ſubmitti, quod vel in Podoliam lentis pedibus abeuntes fere in Municas redigerentur præpingues; hæ aves minimæ ſunt ex genere gallinaceo, paratam ubique locorum ſibi eſcam colli-

colligentes granaque in campis & arbuſtis multifaria, in itinere ad loca ſibi commoda, ubi ſtabulentur. Si quis vero nos certiores redderet, arabicas & africanas Coturnices ſimillimas per omnia eſſe noſtratibus, faciliores nos præberemus, ut in aliorum caſtra deſcenderemus kk). Non recordor Coturnicum exoticarum, niſi *africanæ*, capitis bonæ ſpei, *Albin* I. 31 Quail from the Cape of good Hope, quæ notabiliter differt a noſtrate (*ordo* §. *56*) & Perdicis ſylveſtris *virginianæ*, quæ dimidio minor eſt Perdice vulgari, quamque non abſurde pro minimo Gallinaceo campeſtri vel ſylveſtri habeo, *Catesbej. app. p. 12.* Sic non ſequitur: Africam & Americam nutrire Coturnices, ergo noſtrates migrant in loca tepidiora; vel: inter Rhodum & Alexandriam, Zacyntham & Moream a ſeptentrione verſus meridiem Coturnices in navibus conſident, ergo ſunt Coturnices ſeptentrionales in Africam abeuntes vel in Italiam. Sæpe ejusmodi argumentationes occurrunt in hiſtoria animalium, quid mirum, ſi intermixtæ nobis imponunt; ita quoque luditur de hiſtoria avium.

(*) *Coronidis* loco Parti III adjungam *brevem hiſtoriam naturalem* ſive de moribus vitaeque genere MARMOTAE, vel Muris alpini, Murmel-Thier; communiter erroneis relationibus confutam; ne plane abſurda videatur ſententia noſtra de hybernaculis Coturnicum.

kk) Recte *Catesbejus*: Il ne s'en eſt encore preſenté aucuns temoins oculaires.

§. XXXIV.

Dicuntur Coturnices ex Anglia abire, & Ortygometra ex Irlandia in Angliam migrare. *Schwenkf.* alios autores ſequitur, qui Ortygometram (de qua ſupra) ducem volunt Coturnicum abeuntium, reducem redeuntium. Poſito, quod ambæ aves ſint migratoriæ & *Rallus terreſtris* Coturnicum Dux; hic pone exercitum intervallo forte ducentorum milliarium clauderet agmen. Iterum poſito, Coturnices in Africam migratorias, tunc ſane Ortygometræ ſeſe illis non aſſociarent, quod ambæ unius generis non ſunt, nedum unius tribus. Turdi ad unum genus, quod magis eſt, pertinent omnes, nec tamen *Turdi muſici* antecurſores, Vortruppen, nec *Iliaci* corpus exercituum conſtituentes, duces ſibi ſumunt Turdos ſive *pilares* ſive *viſcivoros maximos*, qui agmina claudunt. Quando pruinoſa frigora oriuntur, Ortygometra non amplius apparet; Thomas Molineux ll) ſibi perſuaſum habet, hanc avem in terra condi. Hoc certum eſt, quod longius avolare non poſſit ſic dicta Ortygometra, vel Rallus terreſtris.

ll) *Phil.*

ll) *Phil. Tranſ. N. 234 p. 747.* „I have great reaſon to think, the *Ortygometra* or Raill among the Birds, a ſort of Fowl, that 's ſcarce, if at all met with in ſome parts of England, yet very numerous in all parts of this Country in its Seaſon, but that 's but ſhort, and laſts not above three of four months in the Summer, during all the remaining parts of the year, *it lies buried and a Sleep under Ground*, like the *Flies*.

§. XXXV.

De Colvmbis (*ordo §. 58*) vid. §. V. & VII ſupra. De Ispida conferatur *Ordo avium* §. XVIII, & infra, ubi de Hybernaculis Hirundinum.

§. XXXVI.

Nonnulli ſtatuunt Grves (*ordo §. 60*) in conſortio Ciconiarum (*ordo §. 63*) migrare mm); ſed in errore verſantur. Aves hæ, diverſæ inter ſe, nihil ſecum communicant, nec loca nec victum. Ciconiæ præcipue ranis, piſcibus, anguibus, cochleis variisque inſectis veſcuntur, etiam apibus in florentibus pratis fatales; Grues primarium victum capiunt e campis a frumenti ſegete. Satis quoque nobis conſtat, Grues per integrum annum ad paludes Lithuanicas, in Podolia, ad Boriſthenem & Helleſpontum usque reperiri; quo & noſtrates commode pervolant in itinere per Poloniam ſpicilegia perceptionis frugum legentes ſegetesque novas nn); de quibus *Plinius;* Scythicis gruibus alio eſt iter, nempe per pontum, inter duo promontoria, Criametapaton & Carambin, & *Virgilius;* trans pontum fugat & terris immittit apricis. Quod *Redi* prope *Piſam* d. 20 Febr. 1667 Grues viderit, lubenter concedo, ſed nego fuiſſe ſeptentrionales, utpote quod non migrarent in Ægyptum tempore, quo hyems apud nos deſinere ſolet; nec ſequitur, non niſi *20 Februarii* aves a Redi viſas ibi locorum tum temporis advolaſſe. In genere, nullius uſus eſt, ex Calendario ſuo in diem recitare, qua die hæc vel illa avis primum propriis oculis obſervata, & exinde inferre, eadem die vel rediiſſe vel apparuiſſe aves & non aliter; quæ tamen vel pridie vel ante dies plures vel ſeptimanas ſeſe hominum viſui jam expoſuerint, ab aliis forte etſi non a nobis obſervatæ.

mm) Inter alios *Gillius:* Audio Ciconias cum Gruibus (addidit *Gesnerus* in parentheſi: non ſimul ſed diverſis temporibus) injurias frigoris fugientes mutatione cœli ſolum vertere &c.

nn) Etſi *Ariſtoteles* velit: migrare Grues ab uno mundi extremo ad alterum, ex Scythia ad ſcaturiginem Nili, Lib. VII. c. 12; quod *Herodotus* & *Ælianus*, qui Grues ad fluvium

fluvium *Hebrum* in Thratia pernoctare dicit, confirmarunt. *Bellon.* Hiſt. av. IV. p. 201. Grues hyeme in Gallia advenas eſſe ſcribit: „Les *Cicognes* ſont en ce *contraires* aux *Grues;* car les Grues & Oyes nous viennent voir en hyver, lorsque les Cicognes ſont abſentes.„ Si cauſa Gruum in Gallia ita eſt comparata, nulli dubitamus, quod & in Podolia, Sendomiria &c. ſubſiſtere queant; quod autem Nilum petant, fabulam *Pygmæorum* ſapit, quam *Ariſtoteles* juramenti loco pro veritate propinat, diſertis verbis inquiens: „Grues, quae ex ſcythicis campis ad paludes Ægypto ſuperiores, unde Nilus profluit, veniunt? Quo in loco pugnare cum pygmaeis dicuntur; non enim id *fabula* eſt, ſed *certe* genus hominum, tum etiam equorum puſillum eſt.„ Jam vero ex Africa Nilus profluit; & equi puſilli non comprobabunt genus hominum pygmaeorum.

Quoad Ardeas (*ordo* §. *62*) notandum, quod *du Tertre* II. 273 Ardeas *americanas* dixerit Ardeas europæas: „Les *Herons de l'Europe* y (dans les Isles antilles) ſont aſſés communs.„ Ponamus aves gallicas ad inſulas transvolare, tunc pro abſolvendo itinere ſuperare debent minimum 600 milliaria; forte etiam germanicas aves per Angliam & Scotiam ſtationes ſuas permutare velis. Verum enim vero *Catesbejus*, qui novum orbem noviſſime luſtravit, ne unicam quidem obſervavit Ardeam europeam, ſed plane diverſas a noſtratibus, nunquam, nec caſu quod ſciam, in Europa viſas; ſic *du Tertre* de avibus loqui videtur, quæ in Europa *Ardeæ* appellantur, non quod Ardeæ europeæ in novo orbe hybernent oo). Noſtrates inprimis non indigent, tanquam paraſitæ, in Americam migrare, quin ad Boriſthenem & plus ultra in Imperio ottomannico portionis europeæ commode ſtabulare queant. Hoc loco mihi in memoriam revoco, Sereniſſimum Electorem Palatinum *Joannem Wilhelmum* glor. mem. in terris Juliacenſibus anno 1710 in venatione, quæ fit Falconibus, *Ardeam* obtinuiſſe tribus vel quatuor annulis notatam, inter quas alter documenti loco, quod provectæ ætatis & in turcico regno capta fuerit.

oo) Unde fit, quod juxta Islandiam & montes acutos aves aquaticae, in primis palmipedes, in majori copia, quam alibi locorum inveniantur, ibique genera ſua mirum in modum multiplicent; vid. *Catesby* Relat. de la Carol. p. XXXVI - Extra dubium autem ponimus, quod intra paludes Lithuaniae permultae aves littorales hyeme latitent. Supra laudatus *Dn. Bernhardi* M. D. fidem interponit, ſe in ſimilibus locis paludoſis ampliſſimae ſylvae Curonum *Ardeam ſtellarem* media hyeme excitaſſe.

Plateas *raras* in Pruſſia aves appellamus ex Polonia advenas (*ordo* §. *64*). Ante 14 annos ad fortalitium mundenſe ex duabus alteram juxta littus maris baltici ſclopo obtinui leviter in ſiniſtra ala vulneratam, diu in horto ſuperſtitem. Idem de aliis: Tantalis, Onocrotalo, Avo-

Bb ſetta

ſetta & ſimilibus hoſpitibus dicendum. Corvi aquatici major & minor, nobis raro, ſæpius in Warmia apparent. De Ciconiis ultimo loco *infra*.

§. XXXVII.

Juxta *Palmipedes* cauſa explicata eſt, quod e. gr. Cygni, Anſeres, plurimæ Anates, Lari & quæ porro, partim ſint aves erraticæ, partim migratoriæ; permultæ hyberno tempore in Polonia & Lithuania vagantur. Anſeres in ſpecie verno tempore quotannis trans mare balticum ad nos tendunt, idem iter in autumno repetentes. Jam vero audivimus, ingentem multitudinem aquaticarum circa Grœnlandiam, Islandiam montesque acutos ſtabulare, poſtquam autem memoratus *Egede* p. 98 connotaverit:

wild Geeſe or gree Geeſe keep to the Northward of Greenland they are of Shape like other Geeſe, ſome what ſmaller, with gree Fathers. They take their Flight from *other Southern Climats* over *to Greenland every Spring for the breed* their young ones; which when grown and able to fly, they carry along which them, and return to the more ſouthern and milder Climats, where the paſs the winter Seaſon - *In Short:* I have my ſelf found in Greenland all the ſeveral Sorts of Sea-Fowls, which we have in Norway; as all Kinds of Mews and other Sea-Birds &c. - & *Catesby* all. l. Quoique les Oiſeaux aquatiques *d'Europe voyagent vers le Sud en hiver* pour trouver leur patures, ils ſont nés pour la pluspart dans les païs fort ſeptentrionaux, où ils retournent, comme à leur principal ſejours.

neceſſario ſequitur, Anſeres feros noſtrates non eſſe Anſeres grœnlandicos, quod noſtrates verno tempore nobis adſunt, & in Pruſſia, Lithuania ac Polonia nidulantur, autumnali autem tempore in plagam borealem ſecedunt; ut itaque probabilius nobis videatur, noſtrates in finibus Americæ hybernare, vel ad littora norvagica, vere autem ad nos redire, & quod aliæ aves aquaticæ Lapponiam forte vel aliam regionem ſeptentrionalem vel clementiora Americæ loca appetant, quippe & *Catesbejus* monet: „En Amerique - on trouve un grand nombre des eſpeces europeennes *aquatiques*, ſi même on ne les y trouve toutes, ſans compter une multitude d'Eſpeces differentes, qui ſont *particulieres* aux regions ameriquaines.„

§. XXXVIII.

§. XXXVIII.

Larorvm (*ordo* §. 70) pp) quotannis, ni fallor, IX ſpecies obſervamus; maximus nobis audit **Meergans**, Anſer marinus, minima Hirundo marina, **Seeſchwalm.** Partim in Cherſoneſo Helenſi nidulantur, ubi fruticeta ſunt interjectis lapidibus & gurgitibus, partim in altis littoribus inſulæ Nehringæ in vicinia pagi Polski, *Hirundines* autem *marinæ* in arundinetis Caſſubiæ; ingruente hyeme omnes revertunt unde venerint, *Sundam maris baltici* verſus.

Merganſer, *Colymbus maximus* & Wormii Lumme (*ordo* §. 72), aves non adeo raræ, ex Lapponia ſive verno ſive autumnali temporibus hoſpites. Lappones ex cute *Lummis* detracta cucullos conſtruunt, quibus per æſtatem utuntur.

pp) De quibus Rev. Dn. *Zorn* I. p. 144 ſingularem fovet ſententiam: acſi in aquis ſaltim profundis non autem in vadoſis praedam ſuam feriant, ne vel roſtra vel capita ad fundum colliſa vel laedant vel frangant; „Daß ſie nicht etwa auf den Grund kommen, alsdenn Sie leicht den Schnabel und Kopff zerbrechen können; quae cautela ſatis pia, ſed ſupervacanea eſt.

Non recordor, unquam in noſtris regionibus obſervaſſe *Plautos* (*ordo* §. 75) vel tridactylos palmatos, nullo poſtico digito. Dactyloborum ſive Tetradactylorum digitis lobatis vel Dicroatos digitis utrinque fimbriatis, forte VI ſpecies nobis conſtant, Colymborum nimirum & Fulicarum.

Hactenus de Avibus erraticis & migratoriis generatim. In ſpecie modo Hybernacvla Hirundinum & Ciconiarum rimanda operæ pretium eſſe duximus:

§. XXXIX.

I. VBINAM HIRVNDINES HYBERNENT?

Inter Eruditos notiſſima eſt controverſia: Utrum *Hirundines*, quæ hyeme in conſpectu non ſunt, migraverint, & quo? An vero in *locis nativis* & *ubinam latitent*, donec rurſus in conſpectum veniant? Hanc una cum II quæſtione: Ubi *Ciconiæ* hybernent? ultimo loco disquiſitioni noſtræ ſubjicere ex promiſſo tenemur.

Nonnulli & Antiquorum & Recentiorum *Hirundines* migrare jubent; alii, inter quos & *Ariſtoteles*, has aviculas quidem a tergo reſpiciunt abeuntes, nonnullas tamen nimis moram facientes ſibi reſervant, in angulis vel foraminibus ſeſe deplumantes, nudasque per hyemem quaſi

in lectum reponentes; rurſus alii vel ex diuturnis traditionibus vel per propriam experientiam & varia documenta ad noſtra usque tempora propagarunt, *Hirundines* autumnali tempore in ſtagnis aquæ ſeſe committere, & in fundis quaſi exanimes hyemare.

Ultimæ ſententiæ qui addicti non ſunt, citiſſime rem *prima opinione* expedire poſſunt, quod ſibi non alia incumbit probatio, quam quod hyeme Hirundines inviſibiles ſint, unde ſequatur, quod frigoris injurias fugientes in tepidiora loca & diſſita migraverint, ideoque alios, ſuæ ſententiæ non participes, de meliori informandos eſſe credunt, ne hiſtoriolis, quæ fabulas ſapere ajunt, fidem habeant, acſi Hirundines ad volatum creatæ madida elegerint & uliginoſa loca, in iisdem tanquam in lectulis placide quieſcant, & poſt longam noctem tandem aliquando ſalvæ ſoſpitesque reſurgant.

Ad hujus cauſæ disquiſitionem, ut ordine procedamus, inquirenda eſſe ducimus:

I. Quibus moribus imbutæ Hirundines utantur in aliis mundi partibus extra Europam, in quantum earum hiſtoria ad aures noſtras pervolare potuerit: num ſcilicet alicubi omnibus, an duntaxat certis anni temporibus conſpicuæ? nec non: an in aliis terrarum partibus Hirundines europeæ cognitæ ſint & familiares?

II. Quot differentiæ vel ſpecies Hirundinum in Europa, & utrum omnes ſint unius generis?

III. Quid juxta mores Hirundinum intra terminos Poloniarum & Pruſſiæ ſtabulantium experientia & eruditos & ſemi - doctos vel indoctos docuerit?

Exigamus hoc opus ad vires noſtras, & omni qua fieri poterit diligentia, nec perfunctorie receptas aliorum ſententias trutinemus, nec hiſtorias, quæ circa hyemationem Hirundinum publice proſtant, cœco affectu vel proſequamur, vel damnemus. Lectorem veritatis cupidum rogantes, ut ipſe ſibimet in memoriam revocare dignetur, quæ ex ſupra dictis aliquem influxum in hanc materiam habent; noſtras autem propoſitiones pro amore veritatis ſevere dijudicet, vel ſolide taxando errores, vel circumſpecte annuendo veriloquiis.

§. XL.

§. XL.

ARTICVLVS I.

QVIBVS MORIBVS IMBVTAE HIRVNDINES VTANTVR IN ALIIS MVNDI PARTIBVS?

Cateſbejus, modernus æmulator cum illis, qui Hirundines migrare docent, de avibus aliisque animalibus, plantisque Americæ optime meritus, nullius Hirundinis in Virginia, Carolina & vicinis inſulis mentionem fecit in ipſo operis ſui pretioſi *Volumine* I, præterquam quod avem quandam appellaverit: *Hirundinem purpuream*, the purpur Martin; ſed formidavimus, hanc avem *Hirundinum generi* aſſociare; cujus celebris *autor* (1) ipſe dedit cauſam. Poſtea in *appendice*, quæ demum 1747 ad manus noſtras venit, *Hirundinem cauda aculeata* americanam exhibet (*); Confer. ſupra §. VIII & *O. av.* §*ph. 38.*

(1) Quod I. p. 51. ſcribit: „Ils font leurs petits, comme les pigeons, dans les trous, qu'on fait exprès pour eux autour des maiſons & dans des Cabaſſes attachées à de grandes perches „ prout *Sturni* in Friſia & Hollandia ad nidulandum alliciuntur, vel prout ex Sylviis Rubecula & Ruticilla in foraminibus aedium nidulantur; non attenta cauda illarum forcipata, praeter quam nihil cum Hirundinibus, commune quid habent. Porro idem autor: „Ils ſont fort utiles aux environs des maiſons & des Cours, d'où ils chaſſeut les Corneilles & les oyſeaux de proye, & les beſtes, qui detruiroit la volaille;„ (quae virtutes in Hirundines non cadunt) tandemque addit: „Ils ſe retirent aux approches de l'hyver de la Virginie & de la Caroline, & y retournent au printems„ quibus moribus, ut ſcilicet diſpareant, & aliae aves ſunt imbutae, etſi non ſint Hirundines.

(*) Hanc in Braſiliam ex Carolina migrare vult: „Leur retraite auſſi bien que leur retour periodique en Virginie & Caroline arrivent dans les meſmes ſaiſons qu'ici en Angleterre par rapport à nos Hirondelles; ainſi *je croi*, que l'endroit où elles ſe retirent, de Caroline eſt *probablement le Breſil*, dont une partie eſt dans la même latitude meridionale, que la Caroline l'eſt dans la ſeptentrionale - & ce qui fortifie la probabilité de cette penſée, c'eſt que la deſcription de l'Andorinha du Brezil par *Marggravius* eſt aſſez conforme avec celle de cet oiſeau, excepté qu'il ne parle point de ces eſpeces de pointes, qu'il a à la queuë - .

Dominus *Stubbes*, *Tranſ. phil.* Num. 36. p. 704 nos certiores reddit, quod Hirundines *jamaicenſes*, etſi ſub climate præfervido natæ, *diſpareant*, vel migrent adventantibus Anatibus & Monedulis (2). The Swallows in Jamaica, as hat as't is, depart in the Winter Months, and the wild Ducks and Taile come hither then.„ Sed, quod Dn. *Stubbes* migrare vocat, id ita intelligendum eſt, quod ſcilicet in conſpectu non maneant

 Hirun-

Hirundines; quippe, quod cum injuriis hyemis non conflictantur animalia in tepidioribus locis, abſurdum eſſet credere id, quod de terris ſeptentrionalibus injurioſis univerſaliter in diem dicitur, cum nulla neceſſitas illorum locorum Hirundines urget, aliud & quidem placabile quærere clima. Unde neceſſario ſequitur, quod tempore brumali Hirundines, quæ diſparuerunt in Jamaica, vel ſeſe occultarint, vel elementum aëris cum terræ vel aquæ elementis permutaverint; plura hariolari non licet.

(2) Quae ſane non Monedulae europeae ſunt; quod noſtrates omnibus anni temporibus nobis manent familiares.

Dn. *Hans Sloane* voy. II. p. 312 Hirundinem braſilienſem vocat Taperam Hirundini noſtræ murariæ ſimilem, quam *Venej. de Oviedo* lib. 14 cap. 2 hiſpanicam eſſe ſomniavit; de qua infra.

Cum attentione porro conſideranda egregie picta Hirundo: The greateſt *Martin* or Swift *Dn. Edwardi* I. p. 27 ejusque hiſtoria; in Europa antea nunquam viſa; autor judicat, ex Africa hanc avem in fines Andaluſiæ migraſſe cum inter rupes promontorii, *Calpe* olim montis, nunc *Gibraltar* a fratre Catesbeji ſclopo necata fuerit. Avem Africæ fuiſſe lubenter concedimus, non Hirundinem africanam *migratoriam.* De ſalute ſibi intempeſtive proſpicerent Hirundines africanæ, vel frivole ambularent ex Africa in Andaluſiam, ad freti herculei rupes ultra citraque advolantes; Hirundines enim, quæ hyemem in Africa non pertimeſcunt, ſatis inclementem hyemem in Hiſpania ſibi contraherent, ubi inſecta, prout alibi locorum in Europa, tempore brumali quieſcunt, ni credideris freti herculei terminos adire, ut ſeſe refrigeratis aquis committant; juxta fines ſuos vaſtiſſimos Africa manet tepidior Hiſpania, ubi & de victu variis in ſtationibus ſibi proſpicere poſſunt aves mauritanicæ. Unica inſuper fuit illa *Edwardi*, uti ex hiſtoria conjicimus, & procul dubio vel nebuloſa vel ſevera tempeſtate trans fretum, tria circiter milliaria latum, ex Africa inter rupes Andaluſiæ conterminas detruſa & delata fuit hæc avis.

Du Tertre Isl. ant. II. p. 259 autor eſt, Hirundines in omnibus inſulis valde raras eſſe, quæ e contra in Europa ſunt numeroſiſſimæ; quippe per octo annos ſui domicilii ibidem locorum ultra dodecadem Hirundinum non vidit; nec manent in conſpectu hominum, niſi iisdem quinque vel ſex menſibus, in quibus ejusmodi aviculæ *in Gallia* cernuntur; ſic Hirundines gallicanæ in duobus locis longe a ſe invicem diſſitis uno eodemque tempore præſentes eſſe nequeunt. Addit ingenioſus *autor:*

„ce

„ce qui me confirme dans une opinion particuliere & *contraire à la com-„mune*, qui aſſeure, que toutes les Herondelles *changent de climat*, & „vont paſſer les ſix mois des froidures dans les regions les plus chaudes; „car j'eſtime, *que c'eſt une pure reverie*, puisqu'il eſt *tres-certain*, que „dans les *regions les plus chaudes* elles *ſont la même retraite;*„ interim negare non vult, quod Hirundines ex regione frigidiori oriundæ & calidiori vicina, limites tranſcendant „mais il ne faut pas croire la même „choſe de celles, qui en ſont eloignées, comme celles de France & de „tout le reſte des païs ſeptentrionaux,„ verba *Ariſtotelis* citans; quæ vide ad *finem partis* hujus *tertiæ;* addidit *Philoſophus:* „Jam enim viſæ „ſunt multæ Hirundines in anguſtiis convallium *nudæ* atque *omnino deplu-„mes;*„ quod non miramur, nam certo certius naturalem obierunt mortem, unde eſt, quod putredine contracta deplumatæ fuerint inventæ, prout quadrupedia, morte extincta, quaſi pilis detonſa plerumque apparent. Tandem concludit *du Tertre* „& ſi nous ajoutons à cela, que les *regions „chaudes* ont *beaucoup moins* d'Herondelles, il ne faut pas s'etonner, ſi je „ſoutiens cette propoſition, & ſi j'aſſeure, que les Herondelles ne chan-„gent pas toujours de païs, ainſi que le vulgaire croit: mais qu'elles ſe „*retirent*, ou dans les *creux d'arbres* - ou dans des *vieilles maſures*, „ou dans les *roſeaux;* & que la vie & la chaleur naturelle eſt conſervée „au cœur, ſans que les autres parties s'en reſſentent; de ſçavoir mainte-„nent comme cela ſe fait, c'eſt une choſe, qui ſurpaſſe la portée de nos „eſprits.„ Mente adeſt celebris *autor;* ecquis enim inficias iverit, quod e. gr. Muſcæ & Papiliones (§. XXVII) hyeme mortem non ſubierint, etſi per plures menſes exanimes viſæ; nihiloſecius nemo cum certitudine explicaturus, qua ratione vitam ſervent naturalem per ſingula membra quaſi emortua. Tali lethargia innumera inſecta corripiuntur, Muſcæ, Araneæ vermesque, reptilia & quæ porro; Similem hac die (11 Mart. 1746) qua Scarabeolos in viminibus lagenæ vini burgundici latitantes & pro mortuis habitos obſervavi, in muſeo poſt tres circiter horæ quadras reviviſcentes. Cæterum idem *du Tertre* refert, a perſona fide digna accepiſſe, quod ipſi in ruſtico quodam pago aqua glaciata fuerit oblata, in qua fuerit Hirundo; quæ teporata vitam recuperavit & in hypocauſto circumvolavit. Si hiſtoria tulerit, glaciei incluſam fuiſſe aviculam, non meritat fidem, bene autem, ubi Hirundo ſub glacie extracta, & una cum aqua glaciata in hypocauſtum tepefactum delata fuerit.

Ludovicus *Feuilleus* III. p. 267 multis paraſangis deſcribit Hirundinem inſulæ *Martinique*, cantu Alaudam referentem; ſufficiant pauca:

„que

„que ceſte Herondelle eſt de la même grandeur, figure & couleur, que „celles de France, que nous nommons Martinets (*Hirundines culinares*) „& les naturaliſtes Apos - (quæ Hirundines ſunt *murariæ*) on les voit „dans les mois de May, Juin & Juillet quantité de ces oyſeaux dans les „Isles de l'Amerique;„ unde eſt, quod ſæpiſſime ex ſimilitudine quarundam avium plane diverſorum locorum inconſiderate autores argumentantur ad ejusdem ſpeciei individua, aves europeas pro americanis vel vice verſa habentes.

Non mihi ſuppetunt plura nova ex America notatu digna. Inter antiquos *Herodotus* II. 22 ſcribit: Milvi & *Hirundines* toto anni tempore ibi (in Æthiopia ſub Ægypto) NB. ſunt, nec per hyemem diſcedunt; unde recte inferimus, Hirundines europeas ſub Ægypto nunquam viſas; contradictionem enim involvit, toto anni tempore Hirundines in aliquo loco præſentes eſſe, verno autem tempore, ut fabula fert, in locum longinquum diſcedere. *Hirundo* marina ſinenſis *nido eduli* juſta deſcriptione caret; conferantur interim *Bontius*, *Rajus*, *Wormius*, Itinerarium Eliæ *Heſſe* &c. Græcæ & aſiaticæ Hirundines ejusdem naturæ ſunt cum *Tertrei* Hirundine americana & noſtratibus, hyeme oculis noſtris ſe ſubtrahentes. *Ariſtotel* VIII. 12: Abeunt, & apud nos non hyemant tam Hirundines quam Turtures; ab *eodem* quoque derivatur proverbium: Μια χελιδων ἔαρ ου ποιεῖ; una Hirundo non facit ver; una Golondrina non haze verano (diſparent itaque & in Hiſpania, *Velez* p. 238) & *Plinius* de latinis X. 24: quando migrent Hirundines ſatis compertum eſt, ſed quo migrent, non itidem; & *Martialis* Epig. 68 fabulatur, quod Hirundines reduces aliam, quæ in nido remanſerat, laceraverint. *Oppianus* Hirundinem vocat: avem vernam Zephyri primam nuntiam, & *Iſidorus*: quod maria transvolet, ibique commoretur. Apud *Columellam* de Cultu hort. XII. 3 legimus: mox ubi bruma confecta eſt, intermiſſis 40 diebus circa Hirundinis adventum, cum jam Favonius exoritur; & apud *Anacreon.* 33: Tu quidem amica Hirundo annuatim veniens æſtate nidum texis, & hyeme non appares; ac porro: χειμῶνε δ'εις ἄφαντος η Νειλον η πὶ Μεμφιν, hyeme autem non conſpiceris, ſive Nilum aut Memphim petas. Mirum itaque non eſt, quod tot & quidem illuſtrium antiquorum traditiones jugulaverint recentiores, mininum ita occæcarint, ut ipſis ridiculo ſint aliter ſentientes. Sic eſt, qui curam & cogitationem in rem conferre nolunt, ſimiles ſunt illis, qui fabulas lubenter audiunt, easdemque accommodate ad veritatem intorquere amant (3). *Bellonius* non contentus, quod Hirundines Ægyptum petant, easdem & nidos ibidem

con-

conſtruere docet, quorum mentionem jam *Plinius* fecit: qu'elles batiſſent „leurs nids en Egypte à l'Entrée du Nil en la mer, qu'on nomme *Hera-„clioticum Oſtium*, d'une maſſe ſi ſerrée, longue d'une Stade, qu'il eſt in-„expugnable, & qu'à peine pourroit-il être parfait de l'ouvrage humain „de telle fermeté contre l'inondation; in *fine libri de la nature des Oi-„ſeaux.*„ Sed quis crederet talia Hirundinum facinora in Ægypto, quæ domi patrare neſciunt? Cui, quæſo, in mentem veniret, quod Hirundines ſeptentrionales in Ægyptum proficiſcantur, non ſolum pro conſervandis vita & valetudine, ſed & pro multiplicatione generis ſui, poſtquam domi bis vel ter pullos tulerint. Hirundinum cauſa attente conſiderata fateri cogimur, earum migrationem in Africam ex ſpeculativa, quæ plerumque ſuperſtitioſa, de rebus naturalibus cognitione veterum, fundamenta ſumpſiſſe, adque poſteros transfuſam. Non omnes homines certis anni temporibus plurimas aves præſentes ſibi obſervarunt, ideo omnes ratiocinati ſunt, aves inviſibiles ad inferos ſive ad antipodes migraſſe; acceſſit, quod aliquando per varios caſus aves terreſtres in alto mari apparuerint, & in navigiis defatigatæ conſederint, unde mox illatum, aves in itinere ad antipodes conſtitutas fuiſſe, ſic & caſus fabulas trudunt.

(3) C'eſt à des doutes prudens & circonſpects, qui n'ont été retenus par aucun egard pour les prejugés populaires, ni par une ſoumiſſion ſtupide, aux deciſions des Anciens, que nous avons l'obligation d'être delivrés d'une infinité d'erreurs, qu'ils nous avoient transmiſes. Tout ce qui n'eſt point fondé ſur *l'experience*, a beſoin d'être ſouvent examiné de nouveau - . La verité n'eſt peut-être *pas loin de nous*, mais elle ne va point au devant de l'indolence, elle ne ſe rend qu' aux hommes, qui la cherchent; elle veut (pour ainſi dire) être perſecutée. *Bazin* diſcours: pourquoi les Bêtes nagent naturellement? p. 32. Viele Europäer ſtehen in der Meinung, daß diejenige Völcker, welche ſchwartz ſind (Guineenſes Negri aliasque nationes africanas) Mohren (Æthiopes) wären. Allein ich habe das Contrarium aus der experience ſelbſten - Sie haben auch keine Gleichnůs mit den rechten ſchwartzen Indianern - Sie haben eine ſchöne Geſtalt - Ihr Angeſicht iſt mehrentheils mit einer Habichts Naſen, welche ihnen ſehr wohl anſtehet, gezieret - Sie ſind ſchwartzbraun von Farbe, als ein Egyptier oder Spanier. *Heydt* all. l. p. 105. Interim praejudicium, *Negros eſſe Æthiopes*, altas egit radices; non ego negarem, ut mihi inſultibus caveam.

§. XLI.

ARTICVLVS II.

QVOT DIFFERENTIAE VEL SPECIES HIRVNDINVM IN EVROPA, ET VTRVM OMNES SINT VNIVS GENERIS?

Ad hanc quæſtionem brevibus reſpondemus: *Hirundinum cauda di-*

viſa differentias dari quatuor, omnes unius generis. *Prima:* Hirundo eſt domeſtica, urbica, Hauß-Giebel-Leim-Fenſter-Schwalbe; de qua *Heſychius:* venit Hirundo *albo ventre* & *nigro dorſo*, pulchra tempora adducens & pulchros annos. *Secunda:* Hirundo ruſtica: Rauch-Pauren-Schwalbe Martinet, *Bellon.* gula rubra rubrisque maculis ad nares, ſtramine nidum conſolidans; *Tertia:* Hirundo riparia, torque alba; Erd-Sand-Waſſer-Schwalbe, profundas cavitates in littoribus abruptis, montibusque arenoſo-argilloſis fodens, minima. *Quarta:* Hirundo muraria, ſaxatilis ſive ſpeluncaris; Apus; tota nigreſcens; alis longiſſimis; maxima; terram nunquam frequentans, Mauer-Schwalbe. Secunda ſub pontibus quoque in civitatibus nidulatur, unde nonnulli quintam ſpeciem dixerunt; verum eſt eadem, quæ nidos vel in caminis vel in atriis ruſticorum ponit. De Hirundinum *Tribu* I ſive Caprimulgo (*ordo* §. *37*) cauda æquabili hoc loco non dicturi. Omnes non niſi variis inſectis veſcuntur. Omnes capite, roſtro, rictu, alis, pedibus totaque facie ſibi invicem ſimiles ſunt; ſolummodo cauda differt *Gens* I a II, quod illa pennis caudæ æqualibus longitudine, hæc cauda diviſa vel forcipata i. e. mediis quibusdam caudæ pennis brevioribus præ reliquis gaudent, vel prout americana *Catesbeji*, cauda in extremis pennis quaſi aculearis (§. XL) & tamen diviſis.

§. XLII.

ARTICVLVS III.

QVID JVXTA MORES HIRVNDINVM INTRA TERMINOS POLONIARVM ET PRVSSIAE STABVLANTIVM EXPERIENTIA ET DOCTOS ET INDOCTOS DOCEAT?

Quod plurimæ aves, quæ re vera migratoriæ non ſunt, in Polonia ac Pruſſia, & ubinam locorum, pro diverſis moribus ſuis, vel ſecundum genera vel ſpecies hyeme libero aëre fruantur, quodque rurſus aliæ ſub ſaxis & radicibus arborum depoſitoria ſibi parent, unde pro victu quærendo exire eoque redire poſſint, aliæ vero ſecundum probabiles rationes veritati proximas vel in cavis arboribus, vel in terra (4) ſe condant, adque inſtar inſectorum lethargiam morti proximam contrahant, placando languidos ſopore artus, nullaque fame preſſæ, alto tamen ſomno oppreſſæ, requieſcant, usque dum propitius ſol contractum per brumale tempus lentorem iterum ſolvat, ſanguinem ad circulationem naturalem redigat,

gat, ſpiritus vitales in nervis reſuſcitet, avesque ſoporem quaſi diſcutientes ad volatum rurſus ſe accingant (5), hæc omnia, ni fallimur, ratiociniis non cerebrinis ſed vel ipſa experientia comprobaſſe confidimus. Nec intereſt, utrum nonnullæ conditarum avium variis caſibus intereant, vel, prout aliquando Alaudæ (§. 46) a quadrupedibus tollantur; quod omnibus animalibus, etiamſi in aurea libertate conſtitutis ſæpius commune eſt.

(4) Quod *Ulula cunicularia Feuillei* ſub terra per integrum annum domicilium habet; Hirund. autem riparia (*de qua infra*) in terra requieſcit. Ne dicam de quadrupedibus, inprimis *lacertis* & *murium* genere; conf. Diſſert. noſtra de Sciuro volante, *Tranſ. phil. angl.* No. 427; & in fine hujus disquiſitionis brevem hiſtoriam naturalem muris alpini, de anguibus, & quae reliqua.

(5) Appropinquante hyeme aër denſior redditus condenſat avium harum ſanguinem, alias tenuem; hae proin volatui ineptae ſopore veluti quodam corripiuntur, qui per integrum durat hyemis decurſum - redeunte vere de novo animantur omnia, redit naturae vigor, ſanguini in vaſis, ſpiritibus in nervis motus; *Scheuchz. Ph. Sacra* p. 1147.

§. XLIII.

Modo propius ad Hirundinum ſub climate noſtro degentium hyemationem accedentes, nullis ambagibus uti animus eſt, ut mox hiſtoriam nudis verbis exponamus, & de caſibus obviis teſtimonia Eruditorum aliorumque qui ſupra vulgus ſapiunt; modo ſint homines, integritatis fama honori; & honeſti, (6) conferamus, inſimul perquiramus, utrum relationes admittant probabilitatem, an vero, tali deſtituta, rejiciendæ?

(6) Dn. *Zornius* I. p. 435 plebejos piſcatores conſuluit, num in Comitatu Pappenheimenſi hyeme vel retibus, vel juxta exputanda arundineta Hirundines aliasve aves aliquando lucrati ſint, quod nunquam factum eſſe illi affirmarunt. Tales homines utique fidem merentur; idque eo magis, quod ab experimentis aliquod commodum, quod feriat cupiditatem acquirendi ſive pecunias ſive vanam, quae ſaepe doctiſſimos vexat, gloriam nec habent nec ſperant nec praevidere poſſunt. Iniquum igitur eſſet, majorem habere fidem moroſis aut ſpeculativis doctis, vel ſemidoctis muricidis, qui ſaepe cauſam aliquam a tergo conſiderarunt & vitioſa conſectaria confuerunt, quam centum teſtibus bene oculatis; utpote qui majorem prae illis merentur autoritatem quod nullo ſunt ſubacti praejudicio, dummodo non delirent, vel deliria ament. Pauciſſimi eruditorum nanciſcuntur occaſiones, ſingularia quaedam facta & phaenomena apertis obſervare oculis; ſolet ipſis ſufficere relatio aliorum, dummodo non per rei naturam facta impoſſibilia appareant, vel nullam involvant contradictionem. Itaque quaecunque facta teſtata ſine ſufficienti disquiſitione protinus rejicere falſaque pronuntiare, maximi praejudicii eſt documentum, ne dicam animi impotentis & fricti judicii, quod ſpecies inſaniae eſt.

Certiſſimum eſt, quod *Hirundo riparia* deponat corpus languidum

in cuniculis, quos æſtate ſibi paravit, ubi frigus a ſuperficie infringere nequit; occluſis hybernaculorum oſtiis verno tandem tempore concluſuram removet. Unde ſequitur, ejusmodi aviculas, prout muſcas, angues, lacertos, teſtudines, omniaque forte inſecta talem contrahere inactionem, quæ morti proxima videtur; nec fame premuntur, nec victum, ſi indigerent eſca, aliunde ſibi comparare poſſunt. Ut autem vitam ſervent, non dimittant, ſucceſſive corripiuntur lentore, qui in profundam lethargiam abit, juſto tempore rurſus decreſcentem, donec per omnes artus tandem expergefactæ famem ſentiant, victusque quærendi gratia clauſtra ſolvant & aufugiant. Sic in terra quaſi exanimes revera vitam conſervant, prout revera muſcæ, quaſi mortuæ, vivunt, licet nulla vitæ documenta nobis prodant; Quod autem vivunt ejusmodi animalcula, putredo in corporibus locum non habet, ſive in terra, ſive in aqua latitent; e contra vitæ privatio illico contraheret putredinem. Ne autem ſolus videar de Hirundine riparia mores decumbendi in terra aſſeveraſſe, præter permultos Noſtratium & pueros montem Stoltzenbergenſem frequentantes, nominabo Doctiſſimum *Gmelinum;* hic nuperrime 1 Febr. 1746 literis Petropoli ad me datis inter alia nunciat: „*Iſpidam* & *Hirundinem* „*ripariam* aves eſſe permanentes videtur; ſæpe enim hyemis tempore „ex foraminibus ad altas fluviorum ripas excavatis, quaſi mortuæ extra„huntur, tepore conclavium reviviſcentes.„

Nec inauditum eſt, *Veſpertiliones* & *Hirundines murarias* (Apos, Mauer-Schwalben) ſub tignationibus excavatis & extremis tignorum tegulis, vel in fiſſuris antiquorum murorum, quando ruinam minantia ædificia hyberno tempore deſtruuntur, inibi hybernantes reperiri. Meæ etiam memoriæ optime ſuppetit, quod Parens in prædialium operum diario ſuo connotaverat, ſe in alto & transverſali annoſæ quercus foramine hyeme ſublatæ inveniſſe *quatuor Hirundines murarias*, æſtivo quidem tempore rarius in prædiis apparentes, cum uberiores ſint in urbibus ad turres & mœnia deſolata, illasque in hypocauſto tepido expergefactas ſed brevi tempore ſuperſtites habuiſſe; Huc referenda relatio *C. L.* Beſchreibung des Meisniſchen Ober-Ertz-Gebürges p. 941: „Ein Studioſus „reyſete von Leipzig aus nach Wittenberg; da er ins Wirths-Hauß über „der Dübiſchen Heide eingekehrt, kommt ein Kerl aus dem Wald, bringet „einen Büſchel beyſammen hangender todten Schwalben, welche er aus ei„nem hohlen Stock gezogen, legt ſie auf den Ofen, daß ſie erwarmen, ſich „regen und die Flügel mattlich aufheben. Da es der Wirth ſahe, ſagte „er: Ey ſchade! Das iſt des armen Viehes Tod.„ Murarias fuiſſe Hi-

rundines

rundines ſuſpicamur, quarum *Georg. Major* Wittebergæ in templo arcis ſub vetuſta quadam tabula tempore hyemis conglobatam congeriem invenit, referente *Gerhardo* de reſurrect. num. 32. Alii globum Hirundinum conglobatarum inveniſſe tradunt in cavis arborum vid. *Gesner.* & *Aldrov.* Pluribus *Cyprianum* p. 1454 ſqq.

Reliquarum fata *urbicæ* nimirum & *ruſticæ* Hirundinum ipſe quidem expertus non ſum, aliter enim fert hiſtoria œcumenica in Ruſſia, Polonia, Lithuania, Suecia, Livonia & Pruſſia de illarum hybernatione, quod nimirum elementa terræ & fluidi aërei cum elemento fluidi aquei permutare dicuntur.

§. XLIV.

Hoc mihi probe conſtat, Hirundines, inprimis *ruſticam* ſatis vegetas in aëre vagari, quamdiu autumni tempeſtas benigna æſtatem prorogare videtur, & Muſcæ, Apes aliaque inſecta volatilia nondum omnia latitant; ubi autem turmatim vel tectis domuum inſident Hirundines, vel (prout id attentus obſervavi) juxta fimeta in terram ſe demittunt, medio aliquando menſe Octobri, indubitatum ſignum ſumimus, quod non ſolum victus deficiat, ſed & aves bene corpulentæ & ignaveſcentes eſcam amplius non expetant, abitusque earum proximus ſit; ubi ex locis ſuis exſternantur, volare quidem incipiunt, ſed ſegniter, mox terram repetentes, donec tandem evaneſcunt. Jam vero ratio dictitat, ejusmodi aviculas in tali ſtatu, medio autumno, & minante inclementiore tempeſtate, longinquum iter vel in Africam vel in Ægyptum vel ad alia tepidiora loca non ſuſcepturas, ubi, ſi verum eſſet, aliæ quæ vocantur aves migratoriæ ſtationes ſuas jam diu occuparunt; cum evidenter earum vivacitas deficit & condenſato in vaſis ſanguine, corporeque bene paſto, prægravantur, usque dum, prout hiſtoria fert, a natura ad ſtagna juxta arundineta pellantur, ubi coloni obſervaſſe volunt, plures ſe folio cannæ committere & tandem præponderantes ſub aqua condere; alii volunt, quod ſecundum familias ſuas ſtramen tollant, quo roſtris prehenſo ſubmergantur; rurſus alii, quod pedibus ſe invicem prehendant & quaſi conglobatæ in aquam deſcendant; ubi autem mox ad fundum feruntur, conſequitur, aves tum temporis aqua graviores eſſe.

Ejusmodi ſolemnes proceſſus non quidem oculis meis vidi, ſæpenumero tamen a colonis diſcretis & ſenſatis relatum habeo, ſe tales Hirundinum occultationes plus ſimplici vice obſervaſſe; & ex noſtra civi-

tate viros veraces tanquam oculares teſtes nominare poſſem; ſed forſan proxima hyeme ipſa corpora facinoroſarum avium nanciſcar, tanquam irreprehenſibilia Documenta (†). Nuperrime ad Eremum Carthuſæ, quatuor abhinc milliaria me contuleram: ſpe fretus fore, ut ex argumentis ſeniorum cœnobii piſcatorum doctior reverterer; verum tales homines omnes ultima ſubierant fata, & juniores experientia carent. Nihilominus tamen ubique locorum res adeo trita eſt, quam nec piſcatores, nec ruſtici, nec coloni, nec domini prædiorum quaſi inauditam tenent, quin mirarentur, ubi hiſtoria ab eruditis in dubium vocari velit.

(†) Interim quaedam in ſcriptis authentica documenta ex pluribus publici juris facimus. Illi qui ſibi prohibere non poſſunt, male ſenſatos proclamare, quibus Hirundines hyeme ſub aqua ſtabulantes in oculos ceciderunt, ipſi judicent, utrum transacta ſint omnia. Ex *Suecia* nuperrime vir in hiſtoria naturali doctiſſimus, celebris Jo. Gottſch. *Wallerius* Phil. & Med. D. Facultatis med. Upſal. Adjunctus & Reg. Coll. Med. M. literis 6 Sept. ſt. vet. 1748 exaratis ſequentia ad me dedit: In Actis Dantiſcanis ſententiae tuae de *Hirundinibus*, tam multis teſtibus confirmatae, eo libentius ſubſcribo, quod hac in re ipſiſſimis oculis meis ſim confirmatus. Vidi namque non ſemel, ſed multoties, autumno ingruente, Hirundines turmatim arundinibus ad littora lacuum aſſidentes ſe ſponte ex arundinibus praecipitaſſe atque aquis ſubmerſiſſe, idque poſt praeviam *cantilenam* quandam, non *peculiarem* vel ab alia earum cantilena diverſam, ſed diutius protractam, fere ad quadrantem horam & ultra durantem; Neque dum ſic arundinibus aſſident, meticuloſi ſunt, quod mirandum. Si lapidis ictu quis eas deterrere vellet, avolant quidem ab arundine cui inſiderunt, ſed non ripam vel terram firmam verſus, ſed ad aliam arundinem in propinquis. Vidi & Hirundinem hyeme a lacu reti piſcatorio protractam, quae tugurio calido immiſſa volitare cœpit, paulo vero poſt mortua fuerit.

A.

Extract-Schreibens Herrn Adelichen Gericht-Schreibers G. F. Flatau, Kukowen den 27 Jan. 1747, an Herrn Andr. Koch in Dantzig.

Gedachten Herrn bitte meiner reſpectueuſen Hochachtung zu verſichern und dabey zu melden, daß nicht allein umb mehr Fundamental-Zeugnůſſe, ſondern auch umb die Schwalben ſelbſten zu erhalten keine Můhe ſparen werde - Ich habe ôffters und beſonders im letzten Herbſt nach Michaelis - ſelbſten bey der Gelegenheit, als nach Oletzko fuhr, geſehen, daß die Schwalben ſich an den Orten, wo das Rohr am deuchteſten und håufigſten in der klein Oletzkoſchen See geſtanden, etliche hunderte ſich ſehen laſſen, und ůber gedachtem Rohr beym ſteten Zirren theils geſchwebet, theils

ſich

ſich darauf geſezzt. An ſolchen Oertern kan weder im Sommer mit der Kleppe noch des Winters mit dem groſſen Garn gezogen werden, wie ſolches den Fiſcherey verſtändigen bekandt iſt.

(Pr. Adler.) (F. R.)

B.

Actum im Königlichen Amte Stradaunen, den 25 Januar. 1747.

Jacob Koſiulo, ein Garn-Meiſter und Königlicher Bauer aus dem Dorffe Piasken hieſigen Amts, ſeines Alters 38 Jahr, Lutheriſcher Religion, welcher von Jugend auf von ſeinem Vater zur Fiſcherey angeführet iſt, ſaget auf ſein Gewiſſen aus, daß er anno 1736 mit ſeinem vor einigen Jahren verſtorbenen Vater Andres Koſiulo bey der Winter-Fiſcherey auf der Piasker See, und zwar in dem Zuge zum Sande (do piasku) genandt, gefiſchet, mit dem lincken Flügel des Winter-Garns eine todte Schwalbe unter dem Eiſe herausgezogen, welche Deponent und ſein verſtorbener Vater nach Hauſe in die Stube gebracht, und als dieſe Schwalbe ohngefehr eine halbe Stunde in der warmen Stube gelegen, ſey ſie lebendig geworden, und fing an in der Stuben herum zu fliegen; iſt aber matt geworden, und ohngefehr eine halbe viertel Stunde darauf wieder geſtorben. Von denen Garn-Knechts, welche zu der Zeit bey dem Winter-Garn gearbeitet, ſeyn jetzo ſchon die meiſten todt, und die übrigen haben ſich in der Welt zerſtreuet, daß Deponent dahero niemanden von denſelben zum Mitzeugen anzugeben weiß.

Noch bringet Deponent bey, daß er faſt alle Jahr geſehen, wie die Schwalben ohngefehr 8 Tage nach Michaelis ſich auf den Seen aufs Rohr oder Schilff, und zwar zu 6, 7 auch mehr auf ein jedes Rohr oder Schilff ſetzen, da ſich dann durch ihre Schwere das Rohr oder Schilff beuget, und die Schwalben ſich an das Rohr oder Schilff mit den Füſſen feſt anhaltend, auf die Art unter das Waſſer ſencken.

Auf Befragen, woher es komme, daß ſo ſelten Schwalben aus den Seen herausgezogen werden? Antwortet Deponent: Daß die Schwalben ſich eigendlich an den Oertern auf den Seen ins Waſſer ſencken, wo das Rohr und Schilff am deichtſten ſtehet, an ſolchen Oertern, aber kein Zug mit dem Garn im Winter geſchehen kan, dahero es ſich nur von ungefehr begiebet, daß, wenn ſie etwa mit einem Flügel des Winter-Garns einiges Rohr mitnehmen, ſie alsdenn eine oder zwo Schwalben heraus bekommen.

Mehres

Mehres weiß Deponent nicht hievon beyzubringen; iſt aber allezeit erbôhtig ſeine gethane Auſſage mit einem côrperlichen Eide auf Erfordern zu betheuren.

Gleichwie nun dieſes Verhôr auf bittliches Anſuchen des Herrn Adelichen Gericht-Schreibers Flatau in deſſen Beyſeyn geſchehen, alſo wird ihm ſolches auch hiemit in forma probante extradiret. Actum ut ſupra

(L. S. Officii) J. Czernicki

Richter und Stadt-Schreiber zu Margrabowa, auch Amts-Actuarius zu Stradaunen.

C.

Extract-Schreiben der Hochgebornen Fr. S. M. Grâfin von Lehndorff Gnaden, Steinet den 14 Febr. 1747.

Ich habe mich zuforderſt die Mühe gegeben, Deroſelben zu ſatisfaciren mit dem Amtlichen Atteſt von Verbergung der Schwalben - . Ich muß bewundern, daß man an der Warheit ſolcher Eigenſchafften dieſer Vôgel zweifelt. Es iſt mir von meiner in Gott ruhenden Frau Mutter vor gewis geſagt worden, wie ſie mit ihren Augen geſehen, daß man von dem friſchen Haabe einen gantzen Bundel die Flügel in einander geſchloßene Schwalben gebracht; es hatte niemand den Verſicherungen der Fiſcher wollen Glauben beymeſſen, daß ſie leben kônten, darauf hat man ſie in ein temperirt geheitztes Zimmer gebracht, ſo hatten ſie ſich aus einander begeben, und ſind herum geflogen; und findet man zum ôfftern einzele auch einige beyſammen, ſo ſich mit dem Garn auffiſchen laßen. Dieſes Atteſt iſt des Adelichen Gerichtſchreibers aus Angerburg eigene Hand, verlangen auch Ewr. Hoch-Edelgebr. daß es mit dem Ames-Siegel bedrucket werden ſoll, ſo bitte mich nur mit ein paar Wort zu advertiren, als will es ſo gleich authoriſiren laßen (*).

(*) Dieſes Atteſt vid. infra ſub lit. H.

D.

Extract-Schreiben Herrn Flatau, Kukowen den 10 Mart. 1747.

Gegenwertig habe die Ehre E. HochEdl. zwey Atteſtata wegen der Schwalben - zu übermachen, mit der Verſicherung, daß man keine Mühe ſparen werde, dergleichen Schwalben habhafft zu werden; wie ich denn bereits viele gutte Freunde erſuchet, mir hierin zu aßiſtiren, ſo bald nun von dergleichen Creaturen welche bekommen ſollte, werde keine Minute verſeumen,

men, ſolche gehörigen Orts zu übermachen; in Summa, ich werde nicht eher ruhen, bis dem Begehren - gehörig ſatisfaciret iſt.

E.

Auf Begehren eines vornehmen Freundes habe ich dieſes atteſtiren ſollen, daß, als der ſeel. Herr Michel Rohr, Vice-Bürger-Meiſter in Angerburg die Königliche Fiſcherey in Adminiſtration und Arende gehalten, hat ihm ſein Ceuper ein Rohr, an welchem ſich einige Schwalben mit den Füſſen angeklammert, die auf dem Steinartſchen See mit dem Winter-Garn aufgezogen ſind, gebracht. Dieſe Schwalben, als ſie etwa über eine halbe Stunde in der warmen Stube gelegen, ſind alle aufgelebet, und in der Stube herum geflogen, welches nicht nur viele Leute mit Verwunderung angeſehen, ſondern es hat auch mein ſeel. Vater, Johan Drigalski, Königl. Land-Schöppe, eine zum Warzeichen nach Hauſe gebracht, die ich, da ich ein Knabe über 10 Jahr alt geweſen, geſehen, und mich deſſen wohl zu beſinnen weiß. Die Schwalbe war unten an der Bruſt weis, und oben wie gewöhnlich ſchwartz, doch von ziemlicher Gröſſe. Kutten im Angerburgſchen Amte gelegen, den 14 Febr. 1747.

Paul Bernhard Drigalski
Pfarrer mpp.

(Aquila 12 Pr. gr. Stempel) (F. R.)

F.

Actum im Königl. Amt Oletzko, den 7 Mart. 1747.

Andreas Rutta Garn-Meiſter bey hieſiger Königlicher Amts-Fiſcherey, ſeines Alters 53 Jahr, Evangel. Lutheriſcher Religion, wird prævia ſeria admonitione de veritate dicenda befraget, ob ihm nicht wiſſend ſey, daß zuweilen Schwalben des Winters mit dem Garn aus den Gewäſſern heraus gezogen worden, bringet folgendes bey: Vor etwa 22 Jahren, zu welcher Zeit Deponent beym hieſigen Garn als Fiſcherknecht gedienet, wäre es geſchehen, daß ſie mit dem Garn, zur Winterszeit, auf der hieſigen, deucht an der Stadt gelegenen Königl. See auf dem Zuge, do Blota genant, an welchem Ort Sumpf und vieles Rohr befindlich, zwey Schwalben, die ſich mit den Klauen feſt an einander gehangen gehabt, herausgezogen worden. Der ſelige Herr Amtman Erdman wäre juſt, als der Zug geſchehen, zugegen geweſen. Dieſe Schwalben hätte man zu der Zeit aufs Schlos in eine warme Stube gebracht, alwo ſie aufgelebet, und hätte Deponent

ponent ſelbſten ſolche in beſagter Stube herum fliegen geſehen, wie lange dieſelben aber gelebet, ſolches wäre ihm nicht mehr beyfällig; plura neſcit; vorſtehendes Verhör iſt von mir aufgenommen, und wird ſolches hiemit auf Anſuchen in forma probante extradiret. Oletzko den 9 Mart. 1747.

(L. S. Caſtrenſis)

George Ludwig Erdman
p. t. Amtman und Jurisdictionarius des
Amts Oletzko.

G.

Schreiben Herrn Flatau. Kukowen den 4 April 1747.

Noch iſt hier ein alter Fiſcher, welcher vor etwa 20 Jahren zugegen geweſen, als mit dem Winter-Garn des Herrn Ober-Amtmanns Meyen aus Angerburg auf dem See nahe bey Widminnen acht Stück Schwalben, die ſich mit den Füſſen an einander geheفftet hatten, an einer Ecke rum Schilff aufgezogen worden; ſolte mit einem Verhör darüber dienen können; ſo bitte part zu geben. Dieſer Menſch, welcher ſich von Jugend an auf den Seen herum getrieben, und der beſte Fiſcher iſt, den wir haben, iſt der feſten Meinung, daß die Schwalben ſich im Rohr ins Waſſer ſencken, meynet aber dabey, daß ihrer ein groſſer Theil von den Krebſen den Winter über verzehret werden (*), ſeine Muhtmaſſung gründet er darauf, weil er zu unterſchiedenen mahlen gewahr geworden, daß wann zuweilen eine Bachſteltze caſu erſoffen, er umb und über dieſem verunglückten Thierchen 30 auch mehr Krebſe gefunden, die ſolchen verzehret. Ich habe alle Mühe dieſen Winter angewandt, die Schwalben ſelbſt zu bekommen, aber (weil das Eiß nicht gehalten nicht gebrochen) vergebens. So Gott ferner das Leben friſtet, werde unermüdet dahin trachten, welche zu bekommen, und thut es mir gewis leyd, daß ich ſo unglücklich bin, und dem brafen - nicht dienen können.

(*) Es kan ſeyn; ich habe das Dubium, daß ſolches eher im ſpäten Herbſt oder wann Matthies das Eiß gebrochen, als unter dem Eiſe im Winter geſchehen mag; maſſen die Krebſe im Winter an den Ufern in ihren Löchern ſtecken, auch ſonſt eher ihre Nahrung umb die Ufere herum auf todten und erſoffenen Thieren, als im dichten Rohr ſuchen, und ſich mach Fraß bey offenem Waſſer beſſer herum ſehen können. So halten ſich auch die Fiſche unterm Eiſe in ihren Gattungen beyſammen, von ſolcher Art, die einander nicht ſchaden mögen. Bey Fiſchhauſen habe geſehen, ſo offt im Flügel der erſte Fiſch ein Kaulbarſch, wurde kein anderer als lauter Kaulbarſche und Butterlachſe gefangen; ſolte alſo nicht dencken, daß auch dentati piſces ſich nach den Schwalben im Rohr umbſehen. Conf. *Mant. Ichtyol*, §. XVI. ob die Fiſche des Nachts ſehen?

H.

Actum im Königlichen Haupt-Amte, Angerburg den 25 Jan. 1747.

Wann des Herrn Geheimbden Rahts Neander Wohlgebrl., mich den Adelichen Gerichtsſchreiber des Amts Angerburg requiriret, wegen der Schwalben Auffenthalt zur Winterzeit in Anſehung eines ſich unter den Gelehrten dieſerhalb erregten Diſputs mich zu erkundigen, diejenige eingezogene Nachrichten zu verſchreiben, und das aufgenommene Protocol in forma probante zu extradiren, ſo habe mir Mühe gegeben, dieſer Requiſition zu ſatisfaciren, und mich hierin an Beamte, welche mit Fiſchereyen zu thun gehabt, zu adreßiren. Auf mein an den Herrn Amtman Wittkowsky abgelaſſenes Schreiben habe zur Antwort erhalten, daß er in anderen Verrichtungen nach Angerburg kommen, und was er von der Schwalben Auffenthalt zur Winterzeit wiſſe, gewiſſenhafft ad protocollum geben würde. In heutigem dato beſuchet mich bemeldter Amtman Wittkowsky und deponiret folgendes: Er heiſſe Michael Wittkowski, 45 Jahr alt, Lutheriſcher Religion zugethan, habe das Königl. Domainen-Amt Didlacken in Litthauen zwölff Jahre durch in General-Pacht gehabt. Wegen der Schwalben könne er mit ſeinem Gewiſſen behaupten, und ſeine Depoſition allenfals jurato beſtärcken, daß er anno 1740 im Didlackſchen Teiche drey Stück Schwalben mit ſeinem eigenen Garn, welches zu der Zeit an einem Rohr-reichem Ort unterm Eiſe heraus gezogen worden, aufs Eiß gebracht geſehen; in anno ſequenti 1741 wären zwo Schwalben an einem anderen gleichfals Rohr-reichem Ort unterm Eiſe heraus gefiſcht; er wäre dabey geweſen, hätte zu beyden mahlen dieſe Schwalben anfangs vor Krebſe angeſehen, bey näherem Anſchauen aber, wären es Schwalben, die er in der Hand habend genau beſehen, geweſen. Dieſe erſtarrete fünff Stück Schwalben, nemlich 3 Stück anno 1740 und 2 Stück anno 1741 hätte er nach Hauſe genommen, und in eine warme Stube an den Ofen gebracht. Nach Verfließung einer gutten Stunde hätten dieſe Schwalben angefangen die Flochten zu bewegen, mit einmahl wären ſie an das Fenſter geflogen, und binnen 3 Stunden crepiret. Plura neſcit.

Herr Amtman Bœncke, 34 Jahr alt, wohnet im Adlichen Gutt Hohenbrück, iſt alhie in Sachen wider den Schumait im Haupt-Amte erſchienen, ſaget auf Befragen wegen der Schwalben folgendes aus: Er hätte bey ſeiner Klöscöwſchen arrende in anno 1745 in der Klöſcöwſchen See neun Stück Schwalben unter dem Eiß mit einem Zug hervor gefiſchet, wel-

che er insgeſamt in die warme Stube gebracht, und recht genau obſerviret, wie dieſelben allmählig das Leben wieder bekommen, über etliche Stunden aber wieder verlohren.

Zur anderen Zeit hätte er an demſelben Ort gefiſchet, und einen Haufen Schwalben, die er aber nicht gezählet, aufs Eis gezogen; Er hätte ſelbige nach geendigten Zug wieder ins Waſſer werffen laſſen, weil es ihm leyd that, daß dieſelben umb ihr Leben kommen ſolten. Er füget dieſer Depoſition, die er allenfals beſchweren könne, dieſes bey: Die Schwalben hätten die Gewohnheit, daß ſie ſich bey herannahenden Herbſt verſamlen, insbeſondere an einem ſolchen Ort, wo viel Rohr im Waſſer befindlich. Dieſelben ſetzen ſich hauffenweiſe auf ein Rohr, und zwar deicht an einander; ſo bald nun das Rohr die Laſt der Schwalben nicht tragen kan, beuge ſich daſſelbe mit denen darauf verſamleten Schwalben ins Waſſer, und komme nicht mehr hervor. Er wäre auf der Jagt geweſen, und hätte dieſes alles mit gröſſeſter Verwunderung ſelbſt angeſehen. Ob nun die Schwalben den Winter durch an demſelben Rohr bleiben, oder im Frühling mit dem Rohr übers Waſſer kommen, wiſſe er nicht. Actum ut ſupra

(Sig. Offic.)

J. Szczepanſki.

Königl. Preußſch. Adelicher Gerichtſchreiber des Amts Angerburg.

J.

Atteſt des (PP. TT.) Hochgebr. Herrn Reichs-Graffen von Schlieben auf Erſuchen der fürtreflichen Dame, Frauen Reichs-Gräffin von Lehndorff Hochgeb. Gnaden:

(Pr. Adl.) (F. R.)

Auf Verlangen Ewr. Hochgebohrnen habe ich Endes benahmter mit meiner eigenhändigen Nahmens Unterſchrifft, und Beydruckung meines Petſchaffts hiedurch glaubwürdig atteſtiren wollen: wie ich vor einigen Jahren des Winters auf meiner Gerdauſchen See fiſchen laßen, und bey Auszíehung des Fiſcher-Garns nicht allein Fiſche, ſondern auch darinne einige Schwalben aufgefiſchet worden; von dieſen Schwalben, weilen ich ſie unbeſchädigt gefunden, auch keine Faulung daran bemercket, habe ich eine in die Hand genommen, in die warme Stube gebracht, und vor todt liegen laßen; nach etwa einer Stunde bin ich gewahr worden, daß ſelbte ſich zu bewegen angefangen; eine halbe Stunde hernach aber iſt ſie gar lebendig

dig geworden, und in der Stuben herum geflogen. Neu-Schloß-Gerdauen den 5 May 1747.

(L. S.) A. F. von Schlieben.

K.

Nachdem hieſelbſt die Rede entſtanden, wo ſich doch die Schwalben im Winter aufhalten mögen, ſo ſind von denen Leuten verſchiedene Meinungen desfals vorgefallen, unter andern hat ſich ein Mann, Johann Peter Haberland, ſeiner Profeßion nach ein Leinweber, des Alters 45 Jahr, Lutheriſcher Religion dergeſtalt ausgelaſſen, daß er in ſeiner Jugend, da er etwa ein Knabe von 9 oder 10 Jahren alt geweſen, aus Egeln, 3 Meilen von Magdeburg, Quedlinburg und Halberſtadt bürtig, nunmehro aber ſchon 34 Jahr in Preuſſen und zwar in den hieſigen Güttern 12 bis 13 Jahr wohnhafft, bey dem Fluſſe Bohde genandt, welcher durch die Alt- und Neue Stadt gehet, in ſeinem Vaterland eine Schwalbe von der durch die Teich-Gräber dazumahlen bey Grabung eines neuen Canals aus dem Waſſer geworffenen Erde genommen, und ſelbige in der Hand gehabt, ſolche aber unter ſeinen Schulcameraden wieder zermatſchet und zerriſſen, und ſey dieſes um die Zeit zwiſchen Martini und Advent geſchehen, ſo er als ein ehrliebender und chriſtlicher Mann ſehr hoch betheuert, deſſen Vater, welcher auch noch am Leben, und ein Mann von 84 Jahren, weiß ſich des noch ſehr wohl zu beſinnen, wie der Sohn zu ihm gekommen, und ſolches gemeldet, ja dieſer alte Greis zeuget gleichfals ein, wie er Zeit ſeinem Dortſeyn verſchiedentlich wahrgenommen, daß zur ſpäten Herbſtzeit die Schwalben hauffenweiſe am Waſſer-Rohr gehacket, und mit demſelben durch die Schwere des Rohrs ſich ins Waſſer verſenckt haben, und dieſes hätte er auch alhie in dem Hofe Gros Steinorth, umb eben die Zeit, hinterm Brau-Hauſe, an welchem die groſſe See ſtöſſet, geſehen; dahero wiſſe er nicht anders, als daß die Schwalben ſich über Winter verſäuffen. Bey gehabten anderen öconomiſchen Verrichtungen habe auf Erſuchen Ihro Hoch-Reichs-Gräfl. Gnaden in der Sach dieſen Man abhören, und deſſen Auſſage an Eydes ſtat hiemit niederſchreiben wollen; im Hofe Gros Steinort den 6 May Anno 1747.

(L. S.) Carl Friedrich Bock

Landſchöpp des Königl. Amts Angerburg.

Ex hoc atteſtato colligere licet, Hirundines in Germania ejusdem eſſe indolis & naturæ cum Hirundinibus in Pruſſia; Superſedemus pluribus documentis & ſpeciatim ſingularibus ex vicinia Gedanenſium.

§. XLV.

Abſtinendum itaque a levitate, ne cum *Catesbejo* & *Edwardo* viros ſenſatos, qui hiſtoriam Hirundinum exploratam habent, *abſurditatis* (§. 27) arguamus, nec cum *Bocharto* nimia gravitate in diem conſignemus: „*Hirundines migratorias eſſe aves, lippis etiam notum & tonſoribus.*„ Rident *Lippi* & *Tonſores*, quod *Bochartus* fabulam *Ariſtotelis* de deplumatis Hirundinibus in hiſtoriam ſole clariorem vertere & confirmare auſus ſit (§. 39. 40); Difficulter etiam a motu ſtomachi abſtinendum, quando *alii*, quos minime deceat, *Olaum magnum* irrident, qui *Hiſt. Sept. XIX. 20* ſcribit: Hirundines ſub glacie hyemare; & porro: „In æſtuaria portatas caloris acceſſu Hirundines volare quidem incipere, ſed exiguo tempore durare;„ quod & *Derhammus* Th. phyſ. lib. VII. 3 teſtimonio Domini *Colas* confirmavit; nec non *Neander* & *Barthius:* Hirundines ſeſe dimittere turmatim quotannis in ſtagnum profundum oppido Beske in Marchia adſitum, ex quo extrahi queant retium ope; vel ſecundum *Schefferi* relationem, *Phil. Tranſ.* No. 19. p. 350: „It is moſt certain, that Swallows ſink themſelves towards autumn into Lakes, no otherwiſe than frogs, and many have aſſured me of it, *who have ſeen* them drawn up with a Net together with Fiſhes, and put to the Fire, and there by revived.„ *Eod. No. 19.* M. J. *Hevelius:* „I have frequently heard Fiſherman affirm, that the have here about Dantzig (*nimirum ex lacu Saſpe dicto &, ſecundum Rzazczynski, in lacubus Pomerelliæ, Poleſie & Liniewo nuncupatis*) ofter fiſhed them out of the lakes in the Winter; but i never have ſeen it my ſelf.„ Cardinalis *Commendonus*, antea Legatus in Polonia, apud *Gratianum* de vita ejus p. 174 hiſtoriam Hirundinum, ſecundum plures circumſtantias refert, etiamſi fabulam de difformi urſorum fœtu eidem hiſtoriæ immiſceat, forte ex mente *Gratiani.* Liber Baro Dn. *Wolffius*, qui nos docet, verum a falſo dijudicare, hiſtoriæ taxandæ cauſam non habet, quin potius (de uſu partium in hominibus &c. §. 146) ſcribat„ von den Schwalben iſt **bekand**, daß ſie ſich gegen den Winter in den moraſtigen Grund der Teiche legen, umb daſelbſt vor der Kälte ſicher zu ſeyn, und in einem fortſchlaffen, bis es wieder warm wird.„ Vide Joh. G. **Keyßlers** neueſte Reiſe I. p. 15. ſeq. ibi: Ob man gleich dergleichen Exempel an den Schwalben hat, die zur Winterszeit offtmahls als todt in den Fiſcher-Netzen aus groſſen Seen gezogen werden, und in warmen Stuben wieder aufleben ꝛc. - Conferatur *Spectaculum naturæ* prem. part. Entret. XI. p. 317 edit. Par. „On pretend, que pluſieurs

(Hiron-

(Hirondelles) paſſent la mer; mais - *Cromero Polon.* I. 1. Et *Rzaczynski* H. nat. cur. Polon. I. p. 284 ſeq. *Hic: Primus* piſcator cognomento Mroz Graudenti in Pruſſia Hirundines concatenatas centum & ſexaginta e Viſtulæ proluvie glacie tecta, retibus traxit: *ſecundus* piſcator de cehrinenſi lacu capitaneatus tucholienſis: *tertius* de lacu valcenſi palatinatus posnanienſis: *quartus* de lacu Czarne capitaneatus oſiecenſis; *quintus* de ſtagno ſeu piſcina majore belzicenſi palat. lublinenſis; *ſextus* de lacu capitaneatus borzechovienſis: *ſeptimus* de lacu Charzykowy pal. Pomeraniæ: *octavus* de lacu prope pagum Grazawy in terra dobrzinenſi: *nonus* de lacu parvo villæ Skape palat. culmenſis: *decimus* de ſtagno ad Skrzeſzowo: *undecimus* ex lacu ad villam Godziſzewo pal. Pomeran. *duodecimus* ex ſtagno ivanovicenſi palat. caliſſienſis: *decimus tertius* ex lacu Eberteuch varmienſi: *decimus quartus* de ſtagno Bren palat. ſandomirienſis, an. 1728 Martio menſe - eduxerunt Hirundines &c.

§. XLVI.

Antiquitatem omni qua me decet reverentia colo, ſed adulatorie rem ejus agerem, ſicubi opinionem veterum, quam *vanam* appellavit *Thomas Molineux* (7), de migratione plurimarum avium, in ſpecie Hirundinum, experientiæ & rectitudini rationis præferrem; moderna quoque documenta plus valent, quam protocolla antiquorum cerebrina, quibus hiſtoriam naturalem multoties & evidenter obfuſcarunt.

(7) *Phil. Tranſ. No. 234. p. 246.* Where they (*Catterpillers*) go, is made a queſtion, ſome thinking they take their Fligh like *Swallows* and other Birds of paſſage, *as they are call'd, to a more diſtant country* and warmer climate. But i believe, there is no other ground for this *fancy* (eitlen Wahn) &c. - Quam vanam opinionem Dn. *Bourghetus* recoxit, inquiens: „Oiſeaux de paſſage: Les Cailles, les *Hirondelles* - Cailles au printems paſſent d'Afrique en Europe: ſur la fin de l'Automne elles s'en retournent par deſſus la mediterranée, pour jouir dans l'Egypte & dans la barbarie d'une chaleur douce & ſembable à celle *des climats qu'elles abandonnent.* Suſtinet idem autor, quod *Coturnices*, ad nubium inſtar, ſupra navigia vehantur.

Modo certiores ſumus, non niſi *quatuor* dari *ſpecies Hirundinum*, unius generis, in Europa, nec plures in novo mundo, præter illam, quam *Catesbejus* in appendice indigitavit, *cauda aculeata*, ſupra §. XL; plures hactenus nemo monſtravit. Illarum duæ, *riparia* ſcilicet & *muraria* inveniuntur hyberna in ſicco ponere; de reliquarum hybernaculis ſub aqua verba loquuntur non ſolum eruditi, ſed & de controverſia hirundinea indocti, quibus perinde eſt, utrum bella exinde vel duella oriantur, dummodo

modo ſui circuli non turbentur; Lyncei juxta cauſæ merita diſpicientes, nihil abſurdi in eadem offendent. Si dixeris: Individua non teneri mores ſequi generis univerſi, quod plures conſtituunt; hoc quidem non negamus, interim tamen nullam veremur contradictionem, ſi omnes propagines a ſtemmatis natura non abludant, etiamſi qua circumſtantias quædam dentur anomaliæ. Perdices ſequuntur gallinaceum genus, & nemo non novit, Perdicum gallinas, prout domeſticas, a Gallo gallinaceo congregari, interdiu noctuque turmatim cohabitare, (tempora aphrodiſiaca ſi exceperis) & ſub dio vel inter ſegetes & frutices, vel plerumque ad colles ſub fruticetis repoſitoria ſua habere; nihilominus tamen Perdices in quadam inſula e regione terræ guineenſis 15°, 48′ verſus partem auſtralem lineæ æquinoctialis innumera copia in cuniculis ſocialitatem colunt; *Journ. van drie Voyagen*, Amſt. 1643 p. 48. Taceo *Penguinum* & *Ululam cunicularíam.* Sic nihil involvit abſurdi: „ Hirundinum alteras ſub terra vel in ſicco, alteras vero ſub fluido in fundo aquarum cubatum ire.

§. XLVII.

Jam vero relationes de Hybernaculis Hirundinum ſeptentrionalium præter *Catesbejum*, *Edwardum* & alios *Fr. Willughbejo* (8) *Bourghetto* & *Zornio* (Petinoth. paſſim) valde ſuſpectæ ſunt. Par eſſe ſolet, ne minor habeatur fides illi, qui digito monſtrare paratus locum ubi patratum facinus, & dicier hic eſt, quo Hirundines ſe viſui noſtro ſubtrahunt, & ſic teſtis eſt ocularis, qui factorum circumſtantias quam plurimas obſervavit, præ illis, quibus non niſi in ſuſpicionem venit, quo migrarent, & qui nullum validum teſtimonium de viſa extra Europam ulla Hirundine europæa exhibere poſſunt. Sed ſolet nobis objici: „Naturam Hirundi„num non ferre, ut ſub aqua ſubſideant, & in fundo ſepultæ ſine victu, „ſine ſenſatione vitam, neſcitur quo miraculo, ſervare queant, i. e. quod „ſuffocatæ & mortuæ in aquis Hirundines nullo tempore reſurgant.„ Verum enim vero, ecquis eſt, qui rem teneat expeditam, quod ſit contra Hirundinum naturam, in madida intrare depoſitoria? talis exceptio præpoſtera eſt, cribroque ex aqua hauſta. Perilluſtris Liber Baro *Wolffius* (cit. l.) nullum ſibi dubium movit, prout nec alii viri docti & bene ſenſati. Nonne Hirundines *ripariæ* vivæ ſepeliuntur in terra? quam illarum natura non abhorret. In eo vertitur rerum cardo, an vitam ſervent, an vero vita priventur in terra. Quamdiu animal vitam non dimittit, nulla putredo, regulariter quidem, neque in terra nec in aqua potis eſt, corpus

pus animalis afficere, nedum deſtruere. Nondum legi, nec audivi, qui fiat, quod muſcæ in conclavi ſive frigido ſive humido, ſolis inſuper radiis expoſito una cum certis papilionibus diurnis aliisque inſectis apparenter quidem mortuæ nullam tamen putredinem per integram hyemem contrahant, vel exareſcant, verum juſto tempore, vel etiam conclavi calefacto, a lethargia liberatæ, & quaſi oculos defricantes, vita rurſus valere queant? Quis eſt, qui neſciret, ranas in fundo licet mobiles, nullum tamen victum quærere, ore ſatis forti membrana clauſo. Sic propoſitiones noſtræ inſulſæ non audiunt niſi illis, qui aves prout quadrupedia e terra non ex aqua procreatas eſſe ſtatuunt, longe autem abeſt, quod aqua avium naturæ plane ſit adverſa. Innumera inſecta æſtivo tempore ſuper terra vivunt ſupraque ſolum elevantur, ingruente autem hyeme, ut *formicæ* (9), ſcarabæi &c. in terra ſe condunt, multa in aquas ſeſe præcipitant, nulloque victu fruuntur, nec tamen dimittunt vitam, neque eorum ovula, ſive in terra ſive in aqua depoſita gelu conſtipantur vel prout ova avium putreſcunt. De Ephemeris vid. P. I. §. IX. Nullum itaque animal ſub glacie putredinem contrahere dixerim, niſi ante convictus, quod vita ſit privatum; nec frigore extinguuntur ejusmodi animalia, quæ natura ſive in terram ſive in fundum ſub aqua trudit; non in fundo aquarum, quousque ex locis uliginoſis, tanquam hybernaculis ſuis facto vel hominum vel beſtiarum non tolluntur. Satis quoque cognitum habemus, ad quam altitudinem frigus in terram pro conditione ſua, vel in aquam, pro diverſo volumine penetrare poſſit. conf. *Cyprianus* p. 1460.

(8) *Ornithol. p. 155*: Quo abeant, vel ubi latitent Hirundines hyberno tempore, nec inter rei naturalis ſcriptores convenit, *nec nobis ſane compertum eſt;* veriſimilius tamen videtur, eas in regiones calidiores, Ægyptum puto & Æthiopiam avolare, quam vel in arboribus cavis, vel in foraminibus rupium, aut veterum aedificiorum, vel in aquis ſub glacie, ut Olaus refert, latere.

(9) Il eſt vrai, que les fourmis, comme tous les autres inſectes paſſent tout l'hyver dans un profond ſommeil, qu'elles ne mangent, ni ne remuent pendant tout ce tems *d'une parfaite lethargie;* C'eſt ce qu'un Philoſophe moderne vient de demontrer inconteſtablement; *Bazin* l. c. p. 31. adde *Cyprianum* pag. 1459 qui contra *Bodinum:* Similiter Ciconiae ſub aquis hybernant ſine reſpiratione, immo & eae *Hirundines*, quae extra aquas latent, conglomeratae reſpirare non percipiuntur. Ineſt illis anima ſive ſpiritus animales ſed hyemali frigore incraſſati circumfluere per partes corporis, ac vitae facere indicium manifeſto membrorum motu non poſſunt &c. & *Lutherum* in Comment. ad Geneſ. c. 1: miraculum de Hirundinibus uſu notum eſt, quod in aquis per hyemem mortuae jacent, & ſub aeſtate reviviſcunt, quod ſane magnum eſt noſtrae reſurrectionis argumentum.

§. XLVIII.

Qui abſolute negare nequeunt, Hirundines aliquando in aqua & quidem juxta arundineta inventas eſſe, varios caſus hujus infortunii accuſare ſolent; Rever. Dn. *Zorn* I. p. 451 ſingularem nobis explicat caſum ſervatis omnibus circumſtantiis, nimirum: Hirundinibus arundineta multum accepta eſſe, unde ſit, quod aves cœlo non tractabili ibidem locorum, ut focillentur, in globum coëant, quo in ſtatu aliquando in aquam prolabantur, ex qua nonnunquam ſemimortuæ ab hominibus extractæ ſint; alium caſum doctiſſimus autor alibi animo imbibit, quod Hirundo ex hybernaculis longinquis domum rediens, ob frigora ſeſe in arundinetis occultet, & triſtia fata quandoque experiatur; cum tamen non de caſibus ſit quæſtio; & (bone Deus) nonne mirabile audit, quod conglobatæ aves, ut focillentur, interdiu creſcentes undas non animadvertant, vel noctu alto ſomno conglomeratæ & ſepultæ ſint, ut involuntarie in aquis ſuffocarentur? & quis Hirundines adeo ſtupidas ſua natura eſſe facile dixerit, ut neſcirent, ſeſe conglobatas in vacillante arundineto contra injuriam tempeſtatis manutenere non poſſe, quin, ſemel formato glomere, contra voluntatem, illico in aquam deciderent? vel quod Hirundo redux ſit adeo inſenſata, ut aſylum in arundineto quæreret, quod tutiſſimum in tuguriis piſcatorum inveniret? talibus quippe in locis, in quibus aves aliquando ex aquis extractæ, ut homines haud procul habitaverint, extra dubium ponimus. Æſtivo quidem tempore, quando genera ſua multiplicant intra domunculas, in horreis & bovilibus, nidos ponunt, nec depoſitoria ſua quærunt inter arundines; quando autem declinante tempore autumnali arundineta frequentare incipiunt, opportune attenti ſimus, ubi maneant, ut de diſceſſu earum certiores reddamur. Interim Dn. *Paſtor* caſus modo dictos inter raros connumerat, cautelam ſuperaddens, ne mox ab Hirundinibus ad alias aves argumentemur; Sic eſt; Utique rariſſima imo inaudita exempla ſunt Hirundinum *verno vel æſtivo tempore* ſeſe ſive caſu ſive deſperanter ſuffocantium, e contra æque rariſſima & inaudita exempla non ſunt avium *hyeme* retibus ſub glacie extractarum, licet non quotidie, prout piſces retibus vel hamis, capiantur. *Idem* vir Reverendus I. p. 452 mente non concipere poteſt, qua ratione Hirundines verno tempore ex aqua emergere poſſint? Verum enim vero, ſi immerſionem tempore autumnali non negaſſet, nullum ipſi verno tempore emerſionis dubium ſuperfuiſſet. Quando Hirundines in fundo ſubſident, contractis ex lentore vaſis ſuis, graviores ſunt aqua; quo vero tempore levio-

leviores fiunt, eodem tempore ultro proveniunt. Ubi *Crayracion* 6tus (miſſ. de piſc. III) ſive Orbis muricatus alter *Cluſii*, Ygel-Fiſch, See-Taube, ad exceſſum ſeſe aëre implet, corpus aqua ſubmergere neſcit, ſed humiliatus ventumque dimittens, quo vult, ſub aqua natare, & in fundo vagari poteſt; primo caſu levior, altero autem aqua gravior factus.

Quicquid autem ſit, ex ad - & deductis, luculenter apparet, migrationem plurimarum avium, in primis Hirundinum, in loca tepidiora extra Europam ex puris & putis conjecturis antiquorum enatam, poſterisque in ſpeciem probatæ veritatis & hiſtoriæ naturalis propinatam eſſe; E contra non vana ſpe utor, me ſufficienter teſtibusque fide digniſſimis comprobaſſe, non ſolum, quod in ſpecie *Hirundines* & in frigidis aut temperatis & in calidis mundi regionibus, & quidem intra fines ſoli natalis, per aliquot menſes oculis hominum ſe ſubtrahant, ſed quoque, quod non dicis gratia disquiſiverim, utrum poſſibile ſit nec ne, quando perhibeatur, *Hirundines* partim in *terra* partim ſub *glacie* hyemare, ſalvasque ſoſpitesque verno tempore ex utroque repoſitorio reſurgere; ambas propoſitiones Lectoris dijudicationi committo. Quodſi vero vel noviter reperta & fide digna documenta, vel ad recognoſcenda facinora Hirundinum ipſa delicti corpora poſthac ad manus meas venerint, non defuturus, quin ante oculos incredulorum exponerem omnia; humaniſſime rogans, ne præpoſtere & ſententionaliter *relationes abſurdas* appellent moroſi, niſi re probe perpenſa; non enim facile in phyſicis, ſpeciatim in hiſtoria naturali, cauſas admittere ſolemus experientia non ſufficienter probatas; præjudicia & ſuperficiariæ rerum cognitiones, ex ſiniſtri plerumque conſilii ſententia falſa pro veris nobis obtrudunt; & quando concurrunt probationes, ſolent meticuloſi rerumque non ſufficienter gnari fabularum conditores tanquam veridicos omnique exceptione majores ſalutare, & veritatem longe aufugientem ne quidem a tergo reſpicere; quod omnibus temporibus multum incommodi in hiſtoriam naturalem introduxit.

Mittimus pro hac vice *Hirundines* migratorias, quo abire velint, quove abire teneantur; ultimo loco disquiſituri: Quibus moribus imbutæ Ciconiæ?

 §. XLIX.

§ XLIX.
II. VBINAM CICONIAE HYBERNENT?

Ariſtoteles, H. A. VIII. 16. binis verbis loquitur: φωλεῖ γαρ και πελαργος (*); Ciconia *latet;* der Storch verbirgt ſich, opponens *latentes* alio *migrantibus.* Alii antiquorum certiores eſſe volunt, mutare aërem plagamque Ciconias, ſed neſcii, quo abeant; rurſus alii loca digitis monſtrant, ubi has aves migratorias exercitum in aëre componentes obſervarint, easque ſeptentrionales fuiſſe pronuntiant, forte perſuaſi, nullibi Ciconias niſi in ſeptentrione dari; tandem nonnulli Ciconias, prout Hirundines, aquæ committunt, ut ſub glacie hybernent; audiamus in anteceſſum nonnullos, antequam Ciconiarum cauſam agamus.

(*) A πελον niger & αργον, albus.

§. L.

Plinius X. c. 23 conteſtato dicit: „quod, quonam e loco veniant Ciconiæ aut quo ſe conferant, *incompertum adhuc* ſit;„ quod ipſi in honorem cedit: *Colerus*, *Gesnerus* & alii nihil habent, quod adderent. „No ſe ſabe haſta agora de donde vienen ni adonde van las Ciguennas„ *Fr. Velez* de los animales, en Madrid 1613 p. 272; & *Albertus M.* lib. 23: „quod autem non eſt compertum, ubi *lateant*, eſt, quia NB. ſe valde *occultant* in deſertis paludum & cavernarum, *ſicut & cætera latentia.*„ Idem *Solinum* mendacii inculpat, quod Ciconiæ ultimam adventantem lancinent. *Ambroſius* Hexaem. L. 5. c. 19 Tom. VI. plerisque circa orientem locis invehi dicit; *Iſidorus* Orig. XII c. 7. p. 171: veris nuntias in Aſiam collecto agmine tendere; quem *Solinus* interpretatur, quod Phytonos Comen in Aſia locus ſit campis patentibus, ubi primo adventus ſui tempore Ciconiæ advolent, & eam, quæ ultima venerit, lancinent. Le *Bruyn* pariter Aſiam appellat (1); & ſecundum Diarium Batavorum de anno 1597 ad civitatem *Balambram* inſulæ *Javæ* ingens agmen Ciconiarum d. 22 Januar. obſervatum (2).

(1) *Voy. au Levant* Cap. LXXII. J'ajoute à ce recit une choſe, qui m'a été aſſeurée par divers perſonnes; c'eſt qu' il vient d'Egypte de tems en tems de certains oyſeaux, qu' on appelle en Arabe *Gor*, qui ne reſſemblent pas mal à des Canards - on dit la même choſe de Cicognes; On n'a ſçeu jusqu' à preſent avec quelque certitude, quel eſt le lieu, où elles s'en vont, lorsqu' elles nous quittent. Je ne voudrois pas avancer comme une verité indubitable ce que je vai dire, mais on m'a aſſeuré, qu' aſſés loing de l'autre côté du Jourdain eſt le lieu, où elles ſe retirent dans un lieu, que les Grecs nomment Eremo, comme qui diroit le lieu deſert. C'eſt un droit, où l'on ne va jamais, parce qu' il eſt plein de broſſailles, & qu' il y fait

fait tres grande chaud. Elles vont là au mois d'Octobre, & qu' il y en a, qui ſe retirent en Egypte.

(2) Beſchreibung der neuen Reyſe, ſo die Holländiſche Schiffe in den Orientaliſchen Inſuln von 1595 bis 1597 verrichtet, überſezzt von *Levino Halſio* Nürnberg 1598 4to, daſelbſt pag. 515: den 22 *Jan.* alda (am Fluß der durch die Stadt Balambram läufft) haben wir große Menge von Störchen geſehen, ſo wir vermeynen, ob wohl man in unſrem Lande nicht weiß, wo ſie hinkommen, daß ſie ſich hier des Winters aufhalten, denn es umb dieſe Zeit recht Winter in unſrem Lande war. confer. *Schwenkf.* p. 236.

§. LI.

Bellonius narrat Obſ. Sing. ex Cluſii transl. Cum circa Abidam eſſem, NB. 24 *die Aug.* ingentem Ciconiarum vim conſpexi, quæ ad 3 vel 4000 accedere videbatur, volabant illæ a *Ruſſia* & *Tartaria*, & Helleſpontum agmine decuſſato transverſum trajiciebant, & cum ſupra Tenedum eſſent, longo per anfractus tractu ſe convertebant, donec in circulum omnes colligerentur. Inde priusquam longius a faucibus Propontidis pergerent, in minores aliquot turmas ſupra viginti ſe diſtribuebant, & ſe invicem verſus meridiem ſequebantur (3). Dn. *Schauw* (4) obſervaſſe dicit ſub monte *Carmelo* Ciconias ex Ægypto advolantes, & *medio* menſe *Aprilis* in Curo-Aquilonis tractum iter facientes.

(3) Conf. *Idem* de la nat. des Oiſ. IV. p. 202; & alibi: quod Ciconiae juxta Antiochiam ad montem Amano congregentur.

(4) *Tom. II Voy.* Chap. V. p. 167. Vers le milieu d' *Avril* 1722 nôtre Vaiſſeau étant alors à l'ancre ſous le mont Carmel, j'en vû trois vols, dont chacun fut plus de trois heures à paſſer, & s'étendoit plus d'un demi mille en largeur. Ces cicognes venoient de l'Egypte, parce que les *Canaux du Nil & les marais* qu' il forme tous les ans par ſon debordement, étant desſechés, elles ſe retirent du Nord-Eſt. On remarque que les Cicognes avant que de paſſer du païs dans un autre, s'aſſemblent quinze jours auparavant de tous les Cantons voiſins dans une plaine, y formant une fois par jour une eſpece du Divan, comme on parle dans le pays, pour fixer, à ce qu' on dit, le tems precis de leur depart & le lieu, où elles ſe retirent.

§. LII.

Quod Ciconia forte ad numerum millenarium congregatæ una in altum eleventur, & quoquo verſus abeant, quadantenus experientia me docuit. Aliquando cum Parente pie defuncto tanquam amanuenſis ex commiſſione regia circa feſtum S. Bartholomæi ſtylo veteri in Capitaneatu primario brandenburgenſi regni Pruſſiæ hoſpitio in aula nobilis, cujus fines regundi, continebamur. Ego totam noctem ad usque primum mane labore conſumpſeram; Ephorus liberorum Hoſpitis ſurgens, ut caldam mihi pararet, aperta aulæ janua ampliſſimum campum magno

agmine Ciconiarum occupatum obſervavit, hoc ſpectaculum brevi tempore miratus mox mihi redux referebat. Leviſſimæ armaturæ exercitum luſtrare cupidus, & intervallo trium circiter horæ minutarum exiens, ne unicam quidem in campo, nedum in aëre ullam ex ſequacibus amplius percipere potui oculis meis, quarum centenarias vel millenas adfuiſſe profitebatur Ephorus. Vitium ſomniolenti objiciebam amico, verum ipſe ſomniabam, quippe ſtercora exercitus aligeri in campo depoſita comprobabant rei veritatem, quodque amicus bene oculatus e lecto ſurrexerit. Dolebam aliquantisper quod obſervaſſe mihi datum non fuerit, in quam plagam petierint aves, an ſiniſtrorſum verſus Poloniam, an vero dextrorſum verſus propinquum Habum recentem, aut mare balticum, au demum recta via in Germaniam. Interim *Bellonii* aſſertum: „quand les Cicognes s'en vont, on ne les apperçoit en trouppe, ſi non en l'air„ hoc caſu exceptioni ſubeſt.

§. LIII.

Superſedemus citationibus *Swalbacii*, qui Ciconias in Ægyptum; *Oppiani*, qui in Æthiopiam; *Fabri*, *Schwenkfeldii*, qui easdem in Africam mittunt, nec non *Ecbaldi a Lettau* & aliorum autorum. Jam enim ex ſupra dictis ſufficienter colligimus, nihil certi de hybernaculis Ciconiarum ſtatuendum eſſe; quod adhuc paulo attentius conſiderabimus. Inſigni dubio laborat relatio *Bellonii* (§. LI) quod Ciconiæ, quas ad Abidum vidit, aves ſeptentrionales vel Ciconiæ *noſtrates* fuerint, cum non nemo noverit, quod Ciconiæ 24 die Auguſti, ſt. novi, nobis adhuc familiares ſint, non niſi poſt feſtum S. Bartholomæi ſt. vet. viſui noſtro ſe ſubtrahentes; ſic fieri nequit, abituras vel ipſa die 4ta Sept. eadem die circa Abidum conſpici. Simili dubio ſubeſt relatio Domini *Schauw*, qui ſeptentrionales Ciconias ex Ægypto reduces juxta montem Carmelum proficiſcentes obſervaſſe ait; medium enim menſis Aprilis, ſt. vet. menſi Majo proximum eſt, jam vero quotannis die 17 aut 18 Martii ſt. vet. niſi nimis ſevera hyeme auram focillantem prohibente Ciconias noſtris in regionibus oculis percipimus, auribus crepitantes audimus; Unde porro ſequitur, *Ciconias viſas* a præfatis autoribus ad alias mundi plagas, non ad ſeptentrionalem, pertinuiſſe. Dn. *Schauw* cauſam abitus Ciconiarum ex Ægypto, quaſi ſecundariam, ponit in eo, quod tum temporis ſcil. *menſe Aprili irrigatio telluris abſoluta* ſit, flumen Nilus littora ſua alveumque naturalem recuperaverit, & regiones adjacentes imo omnes inferiores exſiccatæ ſint, unde ulteriorem victum Ciconiæ petere prohibeantur;

ſed

ſed in notabili errore verſatur *autor* laudatiſſimus; Contrarium potius dicendum, Nilum ſcilicet menſe *Aprili* nondum irrigaſſe arva Ægyptiaca; & poſito, quod Ciconiæ in Ægyptum victus gratia proficiſcerentur, non pro hyeme ad menſem usque Aprilis, verum pro æſtate iter ſuſciperent; Incipit enim *Nilus* Ægyptum inundare ultimis diebus Aprilis; quando vero ſol *Libram* appropinquat magis magisque arva dimittunt aquam, Nilus autem ſeptima vel octava menſis Octobris diebus, ſole adhuc in Libra conſtituto, rurſus in alveum ſuum deſcendit; & tum temporis demum incipit agricultura fœcundatæ telluris, quamvis in *Æthiopia* integro menſe citius creſcat & decreſcat notabile flumen (*). Exinde ſimul colligere licet, quod plerique autores perperam omnes fere aves ſeptentrionales & *aquaticas* ad Nilum vel *victus*, ne dicam pullos faciendi, gratia pellunt, qui pro hyeme fluvius non magni voluminis ſed fere vadoſus in nonnullis locis eſt. Ægyptus proprias Ciconias habet, quæ *Ibides* (in ſingul. Ibis) vocantur, roſtro nonnihil incurvo (5) quas antiquitus in ſummo honore habuerunt: *albas* & *nigras*, prout nos habemus Ciconiam albam & nigram; Illarum *nigra* juxta Damiatam, *alba* ubique in Ægypto; ut itaque Ægyptii non indigeant Ciconiis vel Ardeis noſtris pro tollendis ſerpentibus inſectisque nocivis.

(*) *Plin.* Lib. V. c. 9. ſect. 10: Incipit creſcere luna nova, quaecunque poſt ſolſtitium eſt, ſenſim modiceque, *Cancrum* ſole tranſeunte, abundantiſſime autem *Leonem;* & reſidit in *Virgine* iisdem, quibus accrevit, modis. In totum autem revocatur intra ripas in *Libra*, ut tradit *Herodotus* centeſimo die. *Salmaſius* in Solin. p. 436. creſcere Nilum cenſet ad aequinoctium usque autumni. *Maillet* (par l'Abbé *Maſcrier*) deſcript. de l'Egypte I. p. 63: que regulierement tous les ans, depuis le commencement du printems jusqu' aux derniers jours de l'été ce fleuve s'enflant - p. 70: Les Anciens & les modernes ne parlent pas uniformement de cette inondation reguliere - on peut dire, qu'en general & ordinairement l'accroiſſement des Eaux du Nil ne commence, que *dans les derniers jours du mois d'Avril* & au commencement du Mai - p. 71 Enfin au Solſtice d'été elle eſt deja conſiderable - p. 87. L'inondation dure ordinairement depuis le 20 de Juillet jusqu' au commencement de Novembre, que les terres commencent à ſe decouvrir - Le Mois du Novembre diſſipa toutes ces inquietudes, & l'on eût le tems de confier au Limon du Nil *toutes lès Semences* - p. 88 La ſcene change à la fin de Novembre; alors *les yeux ſe promenent ſur une prairie univerſelle*, qui au mois *d'Avril* fait place aux *moiſſons* jauniſſantes & aux epics dorés. *Vide* Salomon Schwiggers Reyſe nach Jeruſalem p. 257 ſeqq. & p. 259 Wenn ſich das Waſſer geſezzt, und der Erdboden ein wenig ausgetrucknet, daß er dem Pflug bequem worden, da fähet man an zu ſäen und pflantzen und dem Feld ſein Recht zu thun ꝛc. Conf. Voy. de *le Bruyn* (*à Rouen*) Tom. I. p. 471. not. (a) & Tom. II. p. 79. ſeqq.

(5) Deſcriptiones vid. apud *Bellon.* & *Willughb; Plutarchum; Ælianum, Voſſium, Jonſtonum, Mailletum* &c. & *Ord. av.* §. 62 n. XI. *Nehem. Grew* muſ. reg. p. 64.

§. LIV.

§. LIV.

Eruditus & in rebus gerendis exercitatus LECTOR porro judicet, numne relatio Domini *le Bruyn* (§. L.) de diverticulo Ciconiarum in incommeabili Eremo juxta Jordanum pariter manca ſit, eoque magis, quod ipſe *autor* eidem parum fidei addit. Hyeme *Jordanus* intra littora ſatis alta vadoſus eſt, ubi laudata Ciconiarum copia parum lucraretur; menſe Aprili, quo tempore aves ſeptentrionales ovis in locis nativis incubant, liquefacta nive ex Libano demum excreſcens, adjacentia loca irrigare incipit, quod & *Biblia ſatra* I Paral. XII. 15 - Jerem. XLIX. 19 - L. 44 tacite comprobant; nec invenire poſſum illud, quod deſcribit *le Bruyn*, deſertum ſingulare juxta Jordanum ſive *minorem* ſive, qui in mare mortuum illabitur hocve transcurrere dicitur, *majorem;* Neque me multum movent ejusdem littora in aliquibus locis arundinoſa, quæ & aliis fluminibus competunt; imo non crederem, Ciconias *arundinum vallem* ſatis notam occupaturas; Inſuper Jordani, fluminis omni tempore memorabilis, regiones ſatis cognitæ ſunt, in quibus fruſtra Ciconiæ ſeptentrionales latibula quærerent hyeme, vel concilia diuturna inibi, uti juxta Carmelum montem, celebrarent, quæ nemo, præter illos, qui tales congregationes *Bruynio* narrarunt, obſervaverit. Poſito autem, quod a Jordano Nilum peterent, non comprehendo, quare commorari ament juxta Jordanum, cum Nilus terreſtre iter facientibus vix 70 milliaria longius diſtat. Minime igitur nobis ſufficere poteſt vulgare illud præjudicioſorum hominum dicterium: *Sic fert relatio.*

§. LV.

In genere juxta amborum fluminum *aſyla* notandum, quod aves aquaticæ noſtrates, creſcentibus illis victumque ſat amplum aligeris indigenis præbentibus, non inibi, ſed *domi* nobis adſint; irrito quoque conatu a nobis ad Ægyptios ſecederent omnes tum temporis, quo Ægyptii arva ſua colunt, avesque tempore meſſis, ubique locorum uberrimæ, conturbarentur potius, quam pacifice advenas ſuis aſylis frui paterentur indigeni aves aquaticas, inprimis littorales; & vereor, ne palmipedes noſtrates improbe ſtupidas dicam aves, aſyla ſua in Nilo quærentes, neſcius, utrum crocodilus & avibus delectetur, unde longius talia ſpectra fugere ſolent volucres. Sed forſan citra Ægyptum vel Æthiopiam nos premat relatio ex *Diario Batavorum* (§. L.) deſumpta! quod ſimplicitate quadam vel aliquali probabilitate niti videtur, Ciconias in India orientali

tali conſidere ſolitas eſſe. Sed cavendum, ne deſidioſe huic relationi mox calculum noſtrum addamus, & hybernacula Ciconiarum in locis valde tepidis ponamus. Non veriſimile nobis audit, quod Ciconiæ ex temperato partim frigidiori climate, in quo natæ & enutritæ veluti per impetum vel ex abrupto lineam meridionalem ſuperare velint, ut in regione ſatis fervente, haud procul a Civitate Balambra, inſulæ *Javæ* in auſtrali parte conſideant; audacter judicamus, quod talia molimina cum Ciconiarum natura non facile concilianda. Itaque in dubium voco ſpectaculum & narrata Batavorum, prout narrantur. Forſan Ciconiis ſimiles aves indicas, Ibides, Plateas, Grues (*vid. ord. avium*) vel ejusdem generis alias, ut Grues japonicas, e longinquo obſervarunt. Spectaculum credo, & nihil amplius fuiſſe hominum, quibus indulgemus, quod circa res naturales per ſe non lucrativas, attenti, prout decet, non fuerint; inprimis cum nemo conterraneorum, qui in Indiis imperium tenent, poſt ſeculum XVI illorum ſpectaculum comprobavit. Forte Batavi *Ibides*, quarum caput *Nehem. Grew* muſ. reg. p. 64 deſcripſit, forte Ardeas, quarum mentionem facit *idem autor* in deſcriptione capitis, *of the Head of an Indian Heron ibid.* p. 63., Ciconias fuiſſe rati ſunt. Nec vereor, quempiam adeo moroſum eſſe, ut me delirare vellet, ſi dixerim, forte aves a quibusdam in aëre vel turmatim in terra viſas aliis moribus præ noſtratibus imbutas eſſe, ut gregatim quidem intra limites ſoli natalis loco in alium volitando moveantur, tandemque in ſatrapias ſufficientem victum ſibi largientes ſeſe diſtribuant, rurſusque cum aliis permutent; quod nemo peregrinantium hactenus eorum mores obſervavit, unde eſt, quod plerumque confuſas notiones nobis propinaverint.

§. LVI.

Quodſi vero extra dubium poſitum ſit, Ciconias noſtras circa feſtum Bartholomæi mutare clima ſeptentrionale, cum *Iſidoro* affirmare non hæſitarem, abituras ad fines Europæ conterminos, in Aſiam juxta fluminaa vel in loca paludoſa & deſerta Coſacorum magnæque Tartariæ, ubi vel cicadis, quæ innumeræ in paludibus generantur, ſedemque ſæpius in Hungariam, Germaniam & ultra mutant, victum ſumere poſſunt, vel a raniſimilibusque animalibus quæ loca uliginoſa indeſinenter ſuppeditant, conofer. *Schookius* de Ciconia c. 2. *Becman.* hiſt. orb. I. c. 5. p. 121. nec adea ſolliciti ſimus de victu, quo per hyemem indigeant; tantum enim naturipſis hyeme præbere non tenetur, quo regulariter abundant æſtate; ſuffi-

cit, ipſis conſervare vitam, quam ſine omni alimento ſervant Hirundines, nonnulla quadrupedia, angues, muſcæ plurimaque inſecta.

§. LVII.

Sed forte eadem eſt conditio Ciconiarum, quæ hyeme eſt Hirundinum, ut a natura jubeantur in aquarum fundo hyberna facere; ut volunt poſt *Albertum M. Kircherus*, *Gaſſendus*, *Prætorius*, & *Majolus*. Conf. ſupra §. XLVII notam (9). *Ariſtoteles* (§. 49.) dixit: *Ciconia latet*, ut juſto tempore rurſus appareat. Qui in fundo turris per ſemeſtre tempus incarceratus, compede autem ſoluta dimiſſus, utique latuit. Notanter *Plinius* XXXIII. 23: „Nemo vidit agmen diſcedentium cum diſceſſurum „appareat, *nec venire* ſed *veniſſe* cernimus, utrumque *nocturnis* fit tem„poribus; & quamvis ultra citrave pervolent, *nunquam* tamen adveniſſe „*unquam niſi noctu*, exiſtimantur.„ Nec deſpicatui habenda *Baptiſtæ Fulgoſi* (6) relatio ex literis *Gervaſii Tibeliſii* (vel potius *Tilberienſis*) Arelatenſis regni Mareſchalci ad *Ottonem Quartum:* quod in lacu ejus regionis quidam piſcationi operam dantes *hyeme multas Ciconias*, veluti mutuas, *rete in ſiccum traxerint.* Contra Mareſchalcum enim nulla ſuſpicio militat, acſi Dominum, præter omnem neceſſitatem anili hiſtoriola circumvenire in animo habuerit; cum idem *Fulgoſus* alterius caſus de anno 1467 juxta *metenſem urbem* meminit: „In Lotharingia - in quodam alio lacu *multæ aliæ Ciconiæ ſimiliter* inventæ fuerunt, *quæ* in thermis revixerunt.„ Nec tamen nos terreat concurrens fabula a *Prætorio* & *Zornio* II. Pethin. p. 160. relevata. Vanæ quippe propoſitiones perperam philoſophantium facta infecta reddere nequeunt. Sine dubio *Fulgoſus* pro miraculo habuit caſum, vixiſſe animal volatile ſub aqua & ſine victu, hinc alimenta mutua Ciconiarum vel ex inteſtinis derivavit. Si quis philoſophetur, quod emortuis muſcis *acari*, oculis noſtris non percipiendi per ora vel proboſcides intrarent in corpus, unde alimenta lucrarentur muſcæ, riſum quidem excitaret, ideo tamen tali ratiocinio hiſtoriam muſcarum non tolleret.

Operæ pretium eſſe judico, paucis adhuc diſquirere, utrum plane *impoſſibile* ſit, quod Ciconiæ ſub aqua hyberna habeant, vitamque ſervent, & tandem reviviſcentes ad domicilia ſua redire poſſint.

(6) Vid. *Geſnerum* tit. Ciconia, & *Joan. Prætorium* de Crotaliſtria tepidi temporis hoſpita p. 38.

§. LVIII.

§. LVIII.

Dominus *Paſtor Zorn* II. p. 159 temerarios vocat, qui Ciconias ex aqua extractas vidiſſe fingunt, quando fortuito ejusmodi aves *verno tempore* ſclopo necatas, vel caſu ſuffocatas in aqua invenerunt; Einige, inquit, ſind ſo keck, daß ſie vorgeben, ſie haben Störche mit eigenen Augen aus dem Waſſer ziehen geſehen, oder wohl ſelbſt heraus gezogen, wenn ſie etwa im Frühjahr von ungefehr einen geſchoſſenen oder ſonſt verunglückten bey einem Waſſer gefunden. Profecto æque dura ac *Catesbeji* & *Edwardi* ſententia (§. 27.) ne me feriat, non inficior, ejusmodi homines perfrictam frontem habere; ſed non eſt quæſtio de Ciconiis *vernalibus*, neque de necatis *primo vere* aut alio acerbo caſu concuſſis. Ubi Ciconia primo vere necata fuerit ſclopo, vel in aqua ſuffocata, neceſſe eſt præſupponere, quod *domi jam fuerit*, &, undecunque ſit, *ad nidum jam redierit*. Quæſtio eſt de *hybernaculis* Ciconiarum. Quodſi vero Ciconia *menſe Februario* ſub glacie ex aqua, me præſente vel abſente extracta mihique fuerit oblata, nec in itinere in glaciem conſtipata, ut in tepidario ad vitam revocata ſit, officia muneratoris minime criminarer. Poſtquam vero reverend. Dn. *Zorn* hiſtoriam Hirundinum jam antea ad *anilia* retulerit, & illos, qui talium narrationum fide capti, homines ſuperſtitioſos dixerit, immediata ſuperioribus verbis ſequentia addit:

> „wie in berühmter und angeſehener Männer Schrifften, die es
> „auch von hören ſagen und auf Trauen haben, ſolche Dinge zu
> „finden; z. e. in des *Olai M.* ehmahligen Ertzbiſchoffs zu Upſal
> „Hiſtoria rerum ſeptentrionalium, zu Baſel gedruckt p. 732 von
> „dem zuſammen geballten Klumpen Schwalben, die man aus dem
> „Waſſer gezogen, **ſo iſt kein Wunder**, daß einige mit dieſem
> „**Vorurtheil** eingenommen, es mit **allem Ernſt** gegen andere
> „**behaupten;**„

Et nihilominus tamen *Olaus M.* tamdiu veridicus manebit, non fabulator, quam diu in Suecia, in Pruſſia & in univerſo ſeptentrione *diſcreti*, *docti* & *circumſpecti* viri non defuerint, & quamdiu *Olai M.* effata ipſa experientia comprobaſſe ac quotannis quibusdam in locis comprobare non ceſſaverit. Non facile expellerem dubitationem, ſicubi *Vir Reverendus* poſtularet, Petinotheologiam ſuam ob titulum infallibilitatem habere, ſeque ipſum nihil ex auditu nihilque ex præjudicio tenere, hinc ſibi in ſingulis punctis *piam fidem* deberi, quam tamen Dominus *Paſtor Archiepiſcopo* Upſalienſi de rebus ſeptentrionalibus bene merito abnegavit. Quam-

diu vir doctiſſimus in medium non protulerit ponderoſiora argumenta, quibuscum contra hiſtoriam *Hirundinum* militet, & *poſſibilitatem* hybernorum vel in terra vel in aqua non tollat, nemo qui circumſpecte res conſiderare & perpendere conſuevit, in ejus caſtra deſcendet; impoſſibile nempe eſſe, conſequenter falſum, quod animalia quædam in tali ſtatu conſtituta vitam ſervent, ut ſalva ſive in terra ſive ſub glacie hybernare poſſint, niſi facta infecta reddere, ac homines honeſtos, diſcretos & ſenſatos in ſomniatores vertere præſumat. Cum autem *hiſtoria Hirundinum* ſalva & indubitata manet, publice confiteor, me ex rationibus dubitandi a Rever. Dn. Paſtore allegatis nihil elicere poſſe, ut mihi perſuaderem, non poſſibile fore, quod & forte Ciconiæ talibus hybernis, quibus utuntur *Hirundines*, ſeſe committant, etſi Ciconiæ duplo majores aves & Hirundines duplo minores eſſent, vel magnitudine Regulos criſtatos aut Tominingas non ſuperarent. Perſuaſus ſum, *Fulgoſum* vera narraſſe facta, & Mareſchalcum *Tibeliſium* non impoſuiſſe Ottoni IV, nihil itaque obſtare, quin fidem haberem *autoribus;* probe gnarus non quidem ſequi, ut omne quod poſſibile eſt, neceſſario & re ipſa etiam exiſtat; ſed ſi quis rem aliter comparatam eſſe dixerit, & *Fulgoſum* vaniloquii accuſaverit, is omnino ante fruſtrationem probare tenebitur, quam ipſi fides de inſimulatione in diem habeatur. Certiſſimus ſum, *Rever. Dn. Zornium* non expertum habere, quod fert relatio, animalcula longe minora Ciconiis & Hirundinibus, *Scarabæos* nimirum *impennes tardipedes*, *Petiverii*, non ſolum *ſine omni victu*, *ſed etiam poſt* multoties iteratas *immerſiones in ſpiritu vini* per aliquot horas, ſalvos ſoſpitesque per triennium vitam ſervaſſe; Hiſtoria utique miranda, quam ſecundum omnes circumſtantias evolvat *vir Rever.* in *Tranſ. anglic.* Voluminis XLI parte I No. 457 pag. 441 ſeqq. cujus autor eſt de hiſtoria naturali in ſpecie meritiſſimus Dominus *Baker*, cui vitam optamus longævam. Si de *Ciconiis* tot documenta mihi ad manus eſſent, quot de Hirundinibus modo proſtant, in illarum hybernacula conſideranda intrarem. Pro hac vice acquieſco in eo, quod in adjuncto ad finem hujus disquiſitionis legere licet de Ciconia menſe Januario 1729 ex aqua extracta, adque vitam revocata, & quod magis eſt, victu ſtatim præſente, in vita, neſcio quamdiu, conſervata. Poſteris feliciora opto tempora, ut hiſtoriæ naturali de meliori proſpiceretur, „& ſane ſpem, quam *cum Rob. Boyle in præfat. ad Chemiſtam ſcepticum*, fovere hactenus auſim, firmiorem conciperem, de ſolide ſtabilienda philoſophia, ſi magis ſollicite homines diſtinguere inter ea vellent, quæ norunt & ea, quæ ignorant, vel tantum opinantur; tum vero perſpicue

„ea

„ea explicare, quæ intelligere ſeſe concipiunt, ingenue agnoſcere quæ „ipſos latent, & ita candide profiteri ſuas dubitationes, ut ingenio valen- „tium induſtria ad ulteriorem inveſtigationem ſtimuletur, nec minus „perſpicacium credulitati imponatur.„

Daß im Jahr 1729 im Monaht Januario, in Gegenwart des damahls lebenden Herrn Krieges-Rahts Otto von Lölhöffel, Herrn Stadtſchreiber Kahlau, und meiner ſelbſt, bey einer im Strand-Amte Roßitten gehaltenen Commißion, die Fiſchere von dem Dorffe Sarkau einen todten Storchen aus der Oſt-See bey einem Fiſchzuge mit dem Garn heraus gezogen, derſelbe aber nachhero, als er in die warme Stube gebracht, nach Verlauff einer Stunde lebendig geworden, und nicht nur die 8 bis 10 Tage unſres Daſeyns, ſondern auch, wie die Fiſchere es hernach ſämbtlich ausgeſaget und bekräffti- get, in ſolchen Umſtänden durch den nöhtigen Fras beym Leben erhalten; ingleichen mit den Schwalben dergleichen Caſus, die die Fiſchere öffters gantze an einander hangende Pündel aufgezogen, ſich auch vielfältig zuge- tragen, ſolches habe auf Verlangen hiemit glaubwürdig atteſtiren wollen. Balga den 10 Dec. 1746.

(L. S.) **Joh. Chr. Regh.**
Königl. Preuß. Amtmann.

Prædium *Roſſitten* in Nehringa Curonum intra Habum & mare balticum ſitum eſt. Juvenis cum *parente* tum temporis conſiliario rerum venaticarum temporibus aphrodiſiacis cervorum inibi aliquoties conſtitutus caſum ſimilem a præfecto ſylvarum *Schlichtio* relatum bene recordor. *Balga* haud procul a civitate elbingenſi ad Habum recentem ſatrapia inter primarias eſt.

Ariſt. H. A. Lib. VIII.

Avium complures conduntur, non, ut aliqui putant, paucæ; nec omnes ad loca tepidiora abeunt, ſed quibus loca ejusmodi ſunt vicina ſolitæ ſedi, iis ſecedere libet - quæ autem procul locis ejusmodi morantur, non mutant ſedem, ſed ſe ibidem condunt.

BREVIS

HISTORIA NATVRALIS(†),

SIVE

DE VITAE GENERE MORIBVSQVE MVRIS ALPINI.

Beſtiæ ex Murium Gliriumve genere inter animalia induſtria numerantur. Nulli beſtiarum, nedum inſectorum multitudinibus ingenitam denegamus induſtriam, qua mores & ſtudia, pro vitæ ſuæ genere, ad conſervationem & progeniem adæquata; In quibusdam circumſcripta nobis videtur; uti juxta *Aranearum* tribum, ſive ex telis, ſtaminibus, retibus vel caſſiculis ſcientifice conſtructis, ſive ex latebris victum capientium; quædam philomuſos dixeris, ut admirandum animal Caſtorem (*), lignationis, hydrographiæ, aggerationis & architecturæ ſtudioſum; nonnulla pharmaceuticam & geometricam artem edocta, ut Apes; rurſus alia in artibus mere liberalibus: petauriſtæ, ſerrarii, naviculatoris (**), nomina, profitentur ut Sciuri, ne dicamus de inſidiatoribus, prædatoribus, ut Baviis, & ſicariis, latrocinia & abactionem exercentibus, Vrso, Lvpo, Vvlpe, Mvstelis &c.; ſic nemo facile animalibus induſtriam, pro vitæ ſuæ genere, abjudicaturus.

(†) Cujus mentionem fecimus: de Avibus errat. §. XXIII.

(*) Conf. nat. quadr. hiſt. prodr. p. 19 - Hiſt de l'ac. des Scienc. 1737. p. 10; ibi: on ne trouve guère parmis les grands animaux, que les *Caſtors*, qui ayent une de ces induſtries ſinguliéres, & incomprehenſibles à l'eſprit humain.

(**) Tranſ. phil. angl. No. 427. p. 38.

Sed valde fallimur, fallimusque aliquando circa mores nonnullorum, quos ingenitæ induſtriæ ſuperaddimus, multoties cerebrinos. Errores nobis ipſi tribuamus, quod ſæpiſſime hiſtoriolas ex antiquitate ad nos transfuſas æqui bonique habemus, quæ tamen ad rectæ rationis examen revocatæ in fabulas abeunt.

Ecquis, emuncti naſi, cum *mundo ſymbolico* crederet, Leænam catulos edere inanimatos, rugitu matris vel patris animandos? Quis informem maſſam carneam ſive molam Urſæ, lambendo a matre in ſui ſimilem beſtiam efformandam? Quis Angues, quos aſtutia & malitia omnes beſtias

as antecellere dicimus, e cavernis narium Cervi ſpiritu evocandos, ut ſe devorari patiantur? Quis fide dignus teſtis centeſimum Cervi ſuperavit annum, quo hujus lacryma *ipſa* oſſibus ad oculi canthum accreverit ea duritie, qua cornu ſuperaret; Quis cum *Sophocle* lacrymas Gallo Pavonis vel Meleagridis verteret in ſuccinum (*)? & ſexcenta commenta reliqua.

(*) Conf. *Franc. Velez* Hiſt. de los animales p. 70: Sophocles entre los antiquos dixo, que el Succino era lagrimas congeladas de unas aves llamadas μελεαγρίδης de los Griegos, las quales ſon un genero de Gallinas de las Indias o Moriſcas.

Quod ad Mvres Alpinos attinet: nomen habent a ſummis *Rhetiæ alpibus*, herbarum graminisque fertilibus, in quibus habitant; In *Sabaudia* audiunt Marmotae; in *Germania* Murmel-Thiere; in *Ukraina*, *Podolia*, in montibus *ſcepuſienſibus*, nec non in *Ruſſiæ* palatinatu ad pagos Podicemne & Zimnawoda, Bobaki (*); ad montes vero *carpaticos* Swiszcz, unde vallis *Swiſzcza* denominatur; *Gall.* Rats des Alpes.

(*) *Rzaczynski* in Auctario Hiſt. nat. Polon. p. 327; quod nondum publice proſtat.

Fele domeſtica corpulentiores ſunt; *juniores* rufi; *adulti* ſubfuſci coloris; *pilis* rigidiuſculis; *pedibus* brevioribus; *capite* contracto; *naſo* quaſi diviſo; *ore* felinis pilis ſtipato; *dentibus* Sciuri, vel potius fiberinis; *collo dorſo*que latis & obeſis; *auribus* decurtatis, quaſi mutilis, rotundis, *oculis* ſpecioſis, prominentibus; *cauda*, ad inſtar caudæ Muris avellani, quaſi compreſſa & piloſa, palmum cum dimidio longa; *digitis unguibusque* Sciuri æmulis, ſed fortioribus.

In *libertate* fructibus, herbis, gramine, radicibus, imo & inſectis vaginipennibus, ac locuſtis, veſcuntur; *cicurati* variis obſoniis, inprimis *lacteariis* (*) delectantur; carnes, panem, fructus ſimilemque paſtum, ut Sciuri, anterioribus pedibus ori admoventes.

(*) Murmuratum edunt, dum morſu bibunt lac, unde Germanis, me judice: Murmel-Thiere.

Catulos ponunt tres vel quatuor; ab *autumno* in *verna* usque tempora, per familias juncti, in cavernis ad figuram literæ Y excavatis, ſatis ample fornicatis, & bene obturatis, *alto ſomno* inter tantillum ſtraminum vel fœni ſepulti *quieſcunt*; Sole rurſus propitio *evigilant*, vigilantque clauſtra ſolventes, & ad egeſtionem fæcum, ad paſtum, & ad opera aphrodiſiaca exeuntes colludunt petulanter, uti ſolent Mures inprimis campeſtres, ſaltantes, & in arborum truncos ludibundi ſcandentes rurſusque in orbem ſe

præci-

præcipitantes in humum; aliquando bipedes ingrediuntur; vocem catelli vel acutum fiſtulæ ſonum edentes.

Tardiſſima ipſis eſt, per hyemem *ſanguinis* circulatio; tardiſſimæ omnes ſunt corporis ſecretiones; nulla interim ſeri vel lymphæ revectio, ut tandem ſanguis omni pene ſero orbetur (*). Omentum & vicina interanea admodum ſunt obeſa. Ruminantes non dixeris; ventriculum enim ſimplicem habent, membranoſum, licet in libertate conſtituti herbivori ſint; verſus inteſtinum cœcum valvulas obſervaveris conniventes, annulares, & veluti in ramos protenſos, prout & ingreſſus ilei inter duas tunicas annulares; ita, ut nullus prorſus concedi poſſit excrementis, pro egeſtione, ad inteſtina tenuia regreſſus, quorum tamen collectio per integram hyemem (qua dormiunt) fit, quæ amandantur ad cœcum, ibique ad vernum usque tempus perdurant.

(*) Trans. phil. angl. No. 397.

Hoc vitæ genus eſt; illi ſunt mores, quos exploratos habemus *Murium alpinorum*, qui Bobaki vocantur. Quid per *Emptram* (Murem montanum) intelligant *Albertus* & *Agricola*, me latet; cum Mure autem norvagico, Lemmus, Leming, Lommer dicto, *Mures alpini* nihil commune habent; illos Wormius (*) in nubibus generari vult, exinde in Norvagiam deciduos, qui tamen & in Lapponia ſunt frequentes.

(*) In *Muſeo ſuo* & in peculiari tractatu, cui titulus: Hiſtoria naturalis, quod in Norvagia quandoque e nubibus decidit &c. Hafniae 1653. 4. Conf. *Schef. Lapp.* cap. 29. Hamb. Beytr. 1741. X St. *Linn.* act. Suec. & Fauna Suec.

Moribus *Marmotarum* ſuperaddidit *Plinius* (ſed notanter *ex relatione aliorum*) prorſus ſingularia: -- „Sed ſi pabulo ante in ſpecus convecto, „cum *quidam narrent*, alternos marem ac fœminam ſupra ſe complexo „faſce herbæ ſupinos, cauda mordicus apprehenſa, invicem detrahi in „ſpecum, ideoque illo tempore detrito eſſe dorſo.“ Hanc *narrationem* vertit *Agricola* in hiſtoriam Marmotæ naturalem: „Mira vero, inquit, eis „machinatio & ſolertia, cum fœnum jam congeſſerunt; unus enim humi „ſtratus erectis pedibus omnibus jacet in dorſo, in quem, tanquam in plauſtrum quoddam, cæteri ea, quæ congeſſerant, conjiciunt, & ſic onuſtum, „cauda mordicus comprehenſa, in ſpecum trahunt, & quaſi quodam mo„do invehunt.“ Cui *Geſnerus* non videtur aſſentire, *inquiens:* Eodem modo Caſtorem ligna advehere, & Taxos effoſſam terram pro domiciliis, donec ſatis ampla ſint, vehere, apud recentiores legimus (*); *fides penes autores eſto;* Facetiam quoque hominis induſtrii & fictum appellat *idem:* Solere hos Mures fœnum in dorſo geſtare, cauda per dorſum reducta & mor-

mordicus apprehenſa (**) obfirmatum, pro fune ſcilicet, ut homines fœnum bajulant.

(*) Le *Pere Bougeant* Soc. J. Amuſement philoſophique ſur le langage des beſtes à Paris 1739. p. 70: „Les uns vont au bois, les autres à la terre glaiſe, que quelques-uns „ſont chargés d'apporter *en ſe renverſant*, comme on ſcait, *ſur le dos* & faiſant de „leur corps une eſpece de tombereau que les autres tirent jusques ſur le lieu où il „faut l'employer - -." Notum potius teſtatumque facimus: Caſtores, *Xyloromos*, non per terram *Sarraco*, ſed per flumina, inflixis in ligna ad littora caeſa dentibus ſuis, lignationes pro palatiis advehere. *Rzaczczynski* p. m. olim hac de re me conveniens reſponſum tulit: Noli figmenta comprobare. Fuit apud nos vir militaris, ſtrenuus venator, qui omni animo, invocatis cunctis divis, nobis perſuadere volebat, quod Vulpes terram in cryptis inverſae caudae imponat, eamque retrograda extra antrum, außerhalb dem Bau, deponat. Sed fabula manet.

(**) Cum tamen Muribus alpinis ſit caudae nimis curta ſupellex.

Miramur, doctiſſimum *Spon*, ſupra fatam narrationem ex animo pro vera venditaſſe hiſtoria: „Rats des Alpes faiſant *proviſion l'Eté pour* „*l'hyver* du foin & d'autres herbes, qui leur ſont neceſſaires, pour s'en „acquiter plus promptement, il y en a un, qui ſert de Charette, ſe met„tant ſur le dos les pattes en l'air & embraſſant le foin, & un autre, qui ſert „de Charrettier & le tire par le queue jusqu' à leur tanniere; ce qui eſt „cauſe, qu'on leur trouve ordinairement le dos tout pele (*).

(*) Idem eſt, quod de peno *formicarum* ſomniamus. Coeterum & foenum & herbae recentes in antris putredinem hyeme contraherent. Obeſitas dorſi, petulantia & ſomniolentia raritatem pilorum in dorſo Marmotis & feris & cicuratis conciliant. Nonne & alia quadrupedia (fere omnia piloſa) capillorum, illorum ſcilicet, qui bimatum abſolverunt, defluvia patiuntur?

Magis miramur noviſſimam relationem *& poſt fata* magni nominis Cardinalis *Poliniaci:* Mures alpinos *bella inter ſe gerere, trucidare ſe invicem belligerantes, & victores victos ſecum ducere in ſervitutem, ad ſuſtinenda ſervitia domeſtica & pro invehendis rebus ad victum neceſſariis* (*); mores ante a nemine obſervatos; quos ſi eminentiſſimus Purpuratus ipſe, tanquam Phœbi ſacerdos, ſuſpectos non habuit, nobis imperaverit: obtinere jus belli & pacis inter beſtias ſui generis; cum tamen Cornix Cornici nunquam perfodit ocellum, nec lupus lupum eſt; Et quem in finem *mancipia* Marmotis pro victu colligendo neceſſaria? quod certo certius novimus, Mures alpinos vel per *octo menſes* dormire, nullis obſoniis opus habentes, nec ullum mancipiorum negotium, quaſi per tractatus d'Aſſiento, inter illos & alias beſtias intercedere poteſt, niſi forte ipſis abute-

rentur, prout homines mancipiis auro ſolido comparatis jure utuntur ad fodiendam terram.

(*) In *Antilucretio* Lib. VI. verſu 185. ſeqq, Paris. 1747. 8.

(Baubaces patria dixerunt voce Poloni)
Vulpinum genus — —
— — de latebris & gramine certant
— In captivos dominorum provida miras
Sævitia exercet pœnas, mœſta agmina condunt
In foveis, coguntque omnes ſervire per annos,
Atque ubi tempeſtas bruma veniente rigeſcit,
Et complenda manet ſecto cellaria fœno:
Protinus ad meſſem ducunt ſervata ferendam
Mancipia, inverſisque ſolum premere atque ſupinis
Corporibus, tum crura jubent attollere ſurſum.
Quatuor erectis perſtent ut gramina palis,
Inde onerant caudaque trahunt animantia plauſtra,
Eraſaque vias miſerorum tergore verrunt.

Quicquid autem ſit juxta novellam hiſtoriam; juxta *antiquam fabulam* ridiculum audit: *Equis ad poſteriorem currus partem uti*, & inverſo ordine naturæ, contra naturalem pilorum & exuviarum diſpoſitionem, mordicus prehenſa, temonis loco, cauda animalis, idem animal quaſi maleficum & damnatum veluti ad currum vel traham religatum trahere, inque ipſa via vecturæ adferre obſtacula. Si pro lecto opus habent Mures fœno, ſufficit ejus parca collectio & transportatio vel ore vel pedibus anterioribus mediantibus, quod & bipedes ingredi poſſe beſtiolas diximus.

Sic eſt: Hiſtoria naturalis non bene digeſta abit in fabulam; præjudicia vero & nimia credulitas veritatem, etſi cominus ſatis cognitam, longiſſime aliquando propellunt; Quod in dies experimur.

VOCA-

VOCABVLARIVM M. SC. (*)

AN. CIRCITER 1420; EX BIBLIOTH. CARTHVSIAE IN PRVSSIA.

AVIVM.

TIT. DE AVIBVS.

Accipiter. Habich.
Accedula. Graſemücke.
Alauda. Lirche.
Alones. Meervogel.
Altilis. Huß-Him.
Amarallus. Goldammer.
Anas. Waſſer-Hun oder Waſſer-Ente.
Anſer. Gancze.
Anota. Ente.
Anetarius. Entrich.
Aquila. Ar.
Ardea. Reger.
Attago. Barhun.
Auca. Ganſ.
Avificeps. Yſvogel.
Bubo. Hov.
Capo. Caphun.
Capus. Valpe.
Capula. Mel-Meyze.
Caromellus. Dieſtel-Vincke.
Corex. Czeiſig.
Cicida. Holtzmeyze.
Cignus. Swan.
Olor. idem.
Ciconia. Storch.
Bis. idem.
Cornix. Kro.
Cronopodia. Storchſchnabil.
Corvus. Rabe.
Corduellus. Steglicze.
Columbus. Tuwer.
Columba. Tuwe.
Contornix. Brochvogel.
Curricula. Waſſerhun.
Egippia. Trappe.
Faſianus. Faſane.
Frandiola. Goldammer.
Fficedula. Grazemike.
Ffrigellus. Diſtelvincke.
Luſcina. Nachtigal.
Gallinarius. Der Trappe.
Graculus. Der Star.
Gradipes. Stoz-Valcke.
Jaſicus. idem.
Larris. Mußar.
Lucifuga. Die Oule, oder Nachtrabe.
Lucillus. Steyn-Vlack.
Lucunia. Bachſtelcze.
Mergulus. Taucher.
Merops. Der Speicht.
Mullis. Haſelhun.
Murops. Müsar.
Ocnus. Küchil.
Onocractelus. Rordrommel.
Orthigometor. Owirhun.
Palumbus. Wild Tuwer.
Parix. Meyſe.
Pitacus. Sitlich.
Plicitus. idem.

Pitriſcolus, Kongelin.
Regulus, idem oder Stenge.
Porphorio, Yßler.
Quagama, Wachtil.
Rulica, Henfeling.
Sorubus, Hazilhun.
Speralus, Hagilganſ.
Snupharius, Star oder Ditterich.
Spiſcetula, Waßer=Stelcze.
Tordola, Droſil.
Tordus, Brachvogil.
Vaglocus, Holtzkro.
Veſpertilio, Vledirmus.
Upupa, Wede=Huppe.
Vultur, Geyer.

(*) Conferantur ANIMANTIVM *nomina*, quæ ipſis poſuerunt Germani; ad finem libelli: Georgii Agricolæ de Animantibus ſubterraneis; 16 apud Froben. 1549.

PISCIVM

TIT. DE PISCIBVS ET PRENDACIONIBVS IN GENERE IPSORVM.

Anguilla, O'l.
Aculeta, O'ckeley.
Afforus, Sticheling.
Allota, Quappe.
Balena, Walviſch.
Paſura, Brehme.
Cancer, Krebiſ.
Contus, Stůr.
Rumbus, idem.
Caſtor, Bebir.
Fiber, idem.
Calimpus, Karpe.
Caſſidulus,) idem.
Corillus)
Capito, Kulhaupt.
Cetus, Walviſch.
Cornupis, Hornviſch.
Delphin. Mer=Swyn.
Dorcus, Dorſ.
Eſaurus, Huſe.
Ypocus, idem.
Euca, Neunocke oder Lamprede.
Eſox, Lachſ.
Ffoca, Merkalp.
Ffundulus, Grůndeleyn.
Glapidis, Wuntviſch.
Gracius, Creße.
Guba, Plocze.
Gubius, Stynt.
Lumbricus, Peiſker.
Lutor, Otter.
Murena, Moren.
Murenula, idem.
Mullus, Welß.
Oſtr. &c. idem.
Murex, Merviſch.
Platinus, Guſtir.
Perka, Perſke.
Polipus, Ockeley.
Rodda, Rotauge.
Rubecula, idem.
Ruſpupa, Halpviſch.
Saxatilis, Steynbiſ.
Salmo, Zalviſch.

Stagni-

Stagnilopus,)
Stangnilopus,) Met-Haze.
Smiulus, Smerle.
Spinga, Czerte oder Yeze.
Silerta, Sticheling.
Sublacus (aut Stamilus) Stogviſch.
Tenellus, Smerle.
Tenea, Sleye.
Tinca, idem.
Turonilla, Kulperſke.
Trutta, Vorne.
Pactitia, idem.
Congros, gar groß Ol.

QVADRVPEDIVM.

TIT. DE QVADRVPEDIBVS.

Agnus, Lamp.
Agnellus, Lemechin.
Cingliculus, idem.
Aper, Ber.
Aries, Ster.
Aſinus, Eſel.
Aſina, Eſelynne.
Aſellus, Eſelin.
Balans, Schaff.
Bos, Barre oder Ochſe.
Buculus, Ochſelyn.
Bubalus, Wezint.
Camelus, Camil.
Capra, Czege.
Caprea, Czegin Geyſ.
Caper, Bog.
Capriolus, Reech.
Capricornus, Rebock oder Steynbog.
Cattus, Kacze.
Cattulus, Keczelin.
Cervus, Hirs.
Cerva, Hinde.
Corida, Hornloſ.
Dama, Hamſtir.
Dromidarius, Olpente.
Elephas, Elephant.
Edus, Czikelin.
Eglocerus, ein hornig Bog.
Ennos, Czege.
Ericius, Egil.
Ffoca, Merku.
Molus, Hermil.
Migale, idem.
Monoceron, Eynhorn.
Muriceps, Katir.
Muto, Schepcz.
Nefrendis, Spone-Verckil.
Omex, Ebir-Swyn.
Onager, Walt-Eſil.
Oſtrogamus, Clutiſ.
Porcellus, Verkelyn.
Spinx, Merkacze.
Syrena, Cobelle ſ. Mer-Wundir.
Scrofa, Zu.
Sus, Swyn.
Verrex, Ramil oder Ster.
Equus, Pfert.
Equa, Kobil.
Gaballus, Hengiſt.
Palofridus, Vôle.
Dromeda, Wiltpferd.

VERMIVM.

TIT. DE VERMIBVS.

Acalabus, Heuſchrecke.
Apis, Bene.
Conſtrux, Wyzil.
Aſpis, Slange.
Aſilus, Weſpe, Horle, Hymmil.
Accatus, Webil.
Baſilicus, Lyntworm.
Bombex, ein Worm, der Seyde ſpint.
Bufo, Krote.
Brucus, Kever.
Candarides, Glymachin.
Cantardo, Laupvorſch.
Ceraſtes, Hornechte Slange.
Cicada, Heyme.
Cimex, Wancze.
Cinifes, Hundisflige.
Cinonica, idem.
Ciſtela, Waltmus.
Culex, Mucke.
Curtus, Schiltkrote.
Eruca, Rupe.
Erugo, Meltau.
Ferocella, Czwewaldir.
Formica, Omeyſe.
Grillus, Heyme.
Glis, Ratte.
Idris, Waßer-Nattir.
Lacerta, Oudechſe.
Lamia, Meer-Wunder in Juncvrauven geſtalt.
Limbricus, Regenworm.
Limex, Sneke.
Licuſta, Heuſchrecke.
Lumbricus, Spulwurm.
Martua, Waßermus.
Onix, idem.
Muſtela, Weſil.
Noctiluca, Glymechin.
Papilio, Czwevaldir.
Pediculus, Lus.
Pulex, Vloch.
Rubiter, Rißworm.
Scrabeus, Webil.
Scrabo, idem.
Sanguiſuga, Eigel.
Sorex, Waßermus.
Talpa, Moltworf.
Terma, Made.
Teredo, Holczworm.
Turmus, Vleiſchmade.
Vipera, Notir.